

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
ที่ได้รับการสอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียนกับการสอนแบบปกติ

โดย

นางสาวศรีสุวรรณ วิวิศเทศ

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ

ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2545

ISBN 974-653-597-8

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

**A COMPARISON OF ENGLISH LEARNING ACHIEVEMENT OF NINTH GRADE STUDENTS
TAUGHT BY COOPERATIVE LEARNING TECHNIQUE
AND TRADITIONAL METHOD**

by

Srisuwan Wiwitted

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for the Degree

MASTER OF EDUCATION

Department of Curriculum and Instruction

Graduate School

SILPAKORN UNIVERSITY

2002

ISBN 974 -653-597-8

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร อนุมัติให้วิทยานิพนธ์เรื่อง “การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียนกับการสอนแบบปกติ” เสนอโดย นางสาวศรีสุวรรณ วิวิธเทศ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. จีราวรรณ คงคล้าย)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

วันที่.....เดือน.....พ.ศ. ....

ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์

1. รองศาสตราจารย์ กาญจนา คุณารักษ์
2. อาจารย์ ดร. มาเรียม นิลพันธุ์
3. รองศาสตราจารย์ ดร. วิสาข์ จิตวิตร์

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

คณะกรรมการตรวจสอบวิทยานิพนธ์

.....ประธานกรรมการ

(อาจารย์ ดร. วัชรวิภา เล่าเรียนดี)

...../...../.....

.....กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ กาญจนา คุณารักษ์)

...../...../.....

.....กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร. วิสาข์ จิตวิตร์)

...../...../.....

.....กรรมการ

(อาจารย์ ดร. มาเรียม นิลพันธุ์)

...../...../.....

.....กรรมการ

(อาจารย์พรรณภา พูลบัว)

...../...../.....

K 43462115 : สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ

คำสำคัญ : ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ/ การสอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียน/ การสอนแบบปกติ

ศรีสุวรรณ วิวิศเทศ : การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียน กับการสอนแบบปกติ (A COMPARISON OF ENGLISH LEARNING ACHIEVEMENT OF NINTH GRADE STUDENTS TAUGHT BY COOPERATIVE LEARNING TECHNIQUE AND TRADITIONAL METHOD) อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ : รศ.กาญจนา คุณารักษ์, อ. ดร.มาเรียม นิลพันธุ์ และ รศ. ดร.วิสาข์ จิตวิตร์ 288 หน้า ISBN 974 –653-597-8

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (experimental research) แบบแผนการทดลอง randomized control group posttest only design โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียนกับการสอนแบบปกติ (2) เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการได้รับการสอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียน กับที่ได้รับการสอนแบบปกติ กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2545 โรงเรียนสิรินธร-ราชวิทยาลัย จังหวัดนครปฐม โดยการสุ่มนักเรียน 2 ห้อง จำนวน 80 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมกลุ่มละ 40 คน โดยกลุ่มทดลองสอนด้วยวิธีสอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียน และกลุ่มควบคุมสอนแบบปกติ ทั้งสองกลุ่มใช้เวลาสอน จำนวน 5 สัปดาห์ ๆ ละ 4 คาบ คาบเรียนละ 50 นาที รวม 20 คาบ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย (1) แผนการสอนทักษะการอ่านและทักษะการเขียนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียน (2) แผนการสอนทักษะการอ่านและทักษะการเขียนแบบปกติ (3) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (4) แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียนและการสอนแบบปกติ

การวิเคราะห์ข้อมูลใช้การทดสอบ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ค่าที (t-test independent) และการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

ผลการวิจัยพบว่า

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียนกับที่ได้รับการสอนแบบปกติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของกลุ่มที่สอนแบบร่วมมือกันเรียนสูงกว่าผลสัมฤทธิ์ที่ได้จากการสอนแบบปกติ
2. ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการได้รับการสอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียนกับการสอนแบบปกติแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยความคิดเห็นของนักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียน อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ($\bar{X} = 4.05$, S.D. = 0.41) สูงกว่าการได้รับการสอนแบบปกติ ($\bar{X} = 3.74$, S.D. = 0.23) โดยความคิดเห็นของกลุ่มทดลองทั้งในภาพรวมและรายด้านของบรรยากาศการเรียนรู้และการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ส่วนความคิดเห็นของนักเรียนกลุ่มควบคุมในภาพรวม อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ส่วนรายด้านพบว่าด้านกิจกรรมการเรียนการสอนให้นักเรียนแสวงหาความรู้ด้วยตนเองจากแหล่งการเรียนรู้ อยู่ในระดับปานกลาง

ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน   บัณฑิตวิทยาลัย   มหาวิทยาลัยศิลปากร   ปีการศึกษา 2546

ลายมือชื่อนักศึกษา _____

ลายมือชื่ออาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ 1. _____ 2. _____ 3. _____

K 43462115 : MAJOR : CURRICULUM AND SUPERVISION

KEY WORD : ENGLISH LEARNING ACHIEVEMENT / COOPERATIVE LEARNING /
TRADITIONAL METHOD

SRISUWAN WIWITTED : A COMPARISON OF ENGLISH LEARNING
ACHIEVEMENT OF NINTH GRADE STUDENTS TAUGHT BY COOPERATIVE LEARNING
TECHNIQUE AND TRADITIONAL METHOD. THESIS ADVISORS : ASSOC. PROF.
KANCHANA KUNARAK, M.Sc., MAREAM NILLAPUN, Ed.D., ASSOC. PROF. WISA
CHATTIWAT, Ph.D. 288 PP. ISBN 974 -653-597-8

The purposes of this experimental research with randomized control group posttest only design were to (1) compare English learning achievement of ninth grade students taught by cooperative learning technique and traditional method. (2) compare the opinions of ninth grade students taught by cooperative learning technique and traditional method. The samples consisted of two randomly selected classes of 80 ninth grade students of Princess Sirindhorn's College, Nakorn Pathom Province during the academic year 2002. Each group comprised 40 students. The experimental group was taught by cooperative learning technique whereas the control group was taught by traditional method. Both groups were taught by the researcher for 20 periods.

The instruments used for gathering data were : (1) the lesson plans of cooperative learning technique (2) the lesson plans of traditional method (3) achievement tests and (4) questionnaires. The statistical analysis employed were $\bar{X}$, S.D., t-test independent and content analysis.

The results of the study were :

1. The English learning achievement of ninth grade students taught by cooperative learning technique were significantly different from the achievement of students taught by traditional method at the 0.05 level.

2. The students' opinions towards the instruction of cooperative learning technique were significantly different from the students taught by traditional method at the 0.05 level. The experimental group agreed with the cooperative learning technique at a high level ($\bar{X} = 4.05$, S.D. = 0.41) which was higher than the control group ($\bar{X} = 3.74$, S.D. = 0.23). The experimental group's opinions towards all aspects were at a high level. Whereas the control group's opinions towards all aspects were at a high level except those towards self-study from other resources which were at a moderate level.

Department of Curriculum and Instruction Graduate School, Silpakorn University Academic Year 2003

Student's signature _____

Thesis Advisors' signature 1. _____ 2. _____ 3. _____

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์เรื่อง “การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียนกับการสอนแบบปกติ” ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาให้คำปรึกษาแนะนำอย่างดียิ่งจากรองศาสตราจารย์ กาญจนา คุณารักษ์ อาจารย์ ดร. มาเรียม นิลพันธุ์ และ รองศาสตราจารย์ ดร. วิสาข์ จัตวีวัตร ผู้เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาและควบคุมวิทยานิพนธ์ ตั้งแต่เริ่มต้นจนสำเร็จเรียบร้อย ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์ ดร. วัชรรา เล่าเรียนดี ประธานกรรมการตรวจสอบวิทยานิพนธ์ อาจารย์ ดร. ประเสริฐ มงคล และ อาจารย์พรธรรมา พูลบัว ผู้ทรงคุณวุฒิที่กรุณาให้คำปรึกษา กำลังใจ ให้ความกระจ่างในเชิงวิชาการ และแนะนำแก้ไขข้อบกพร่องเพื่อความถูกต้องและสมบูรณ์

ขอขอบพระคุณ อาจารย์จตุรงค์ อินทร์รุ่ง อาจารย์สรัญญา ไหลสุพรรณวงศ์ และ อาจารย์กัลยาณี เรือนทอง ที่กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาตรวจแก้ไขเครื่องมือในการวิจัย ให้มีความครอบคลุมและมีประสิทธิภาพ

ขอขอบพระคุณคณะผู้บริหาร คณะครู อาจารย์ โรงเรียนสิรินธรราชวิทยาลัย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม ที่ได้มอบโอกาสให้ผู้วิจัยมาศึกษาต่อ และอำนวยความสะดวกในการทำการศึกษาวิจัยเป็นอย่างดี

ขอขอบพระคุณคณาจารย์ผู้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ทุกท่าน และขอขอบพระคุณพี่น้องทุกคนที่ให้การสนับสนุนทุกด้านแก่ผู้วิจัย

ขอขอบพระคุณเพื่อน ๆ โครงการร่วมมือรุ่นที่ 1 สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ ทุกคนสำหรับไมตรีและความเอื้ออาทรที่ได้รับตลอดมา

ท้ายที่สุดขอกราบขอบพระคุณบิดา-มารดา ซึ่งเป็นผู้วางรากฐานทางการศึกษา และทุกท่านที่อยู่เคียงข้างเป็นกำลังใจและสนับสนุนผู้วิจัยให้ประสบความสำเร็จ

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญตาราง.....	ฎ
สารบัญแผนภูมิ.....	ฏ
บทที่	
1 บทนำ	1
ปัญหา.....	4
ประพจน์ปัญหาของการวิจัย.....	8
ความสำคัญของปัญหา.....	9
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	9
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	14
ข้อคำถามของการวิจัย.....	15
สมมติฐานของการวิจัย.....	15
ขอบเขตของการวิจัย.....	15
ข้อตกลงเบื้องต้น.....	16
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	16
2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	20
หลักสูตร.....	21
หลักสูตรภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้นพุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533)	22
จุดประสงค์การเรียนรู้รายวิชาภาษาอังกฤษหลัก 10.....	23
หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ.....	24

ความสอดคล้องของหลักสูตรพุทธศักราช 2521 และหลักสูตร การศึกษา ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544.....	27
ทฤษฎีและหลักการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร.....	27
หลักการในการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร.....	28
แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร.....	31
หลักสูตรตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร.....	33
กิจกรรมที่ใช้ในการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร.....	35
ทักษะการสอนภาษาอังกฤษ.....	40
ความสัมพันธ์ระหว่างการอ่านและการเขียน.....	45
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	46
ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ.....	46
องค์ประกอบด้านจิตวิทยาที่มีความสำคัญต่อผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน.....	46
องค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ...	47
วิธีสอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียน.....	50
จุดมุ่งหมาย.....	51
วิวัฒนาการของวิธีสอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียน.....	51
การจัดการเรียนการสอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียน.....	53
แนวคิดและความสำคัญของวิธีสอนแบบให้นักเรียน ร่วมมือกันเรียน.....	54
ลักษณะและองค์ประกอบพื้นฐานของวิธีสอนแบบให้ นักเรียนร่วมมือกันเรียน.....	56
เทคนิคการสอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียน.....	59
ขั้นตอนการสอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียน.....	61
รูปแบบการสอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียน.....	62

บทที่	หน้า
2	
การสอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียนด้วยการสอนอ่าน และเขียนแบบบูรณาการ โดยใช้เทคนิคการร่วมมือกัน (CIRC)	65
ประโยชน์ของการสอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียน.....	67
วิธีสอนแบบปกติ.....	70
สภาพการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษของโรงเรียน สิรินธรราชวิทยาลัย.....	71
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	72
งานวิจัยในประเทศ.....	72
งานวิจัยจากต่างประเทศ.....	74
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	76
การดำเนินการวิจัย.....	76
ระเบียบวิธีวิจัย.....	77
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	77
ตัวแปรที่ศึกษา.....	78
การออกแบบการวิจัย.....	79
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	79
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	81
การดำเนินการทดลอง.....	91
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	95
4 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	99
ตอนที่ 1 ความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนแบบให้นักเรียน ร่วมมือกันเรียนกับการสอนแบบปกติ.....	99
ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการได้รับ การสอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียนกับที่ได้รับการสอน แบบปกติ.....	101

บทที่	หน้า
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	106
ผลการวิจัย.....	106
อภิปรายผลการวิจัย.....	107
ข้อเสนอแนะ.....	110
ข้อเสนอแนะทั่วไป.....	110
ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป.....	111
บรรณานุกรม.....	112
ภาคผนวก ก ตารางผลการวัดและผลการประเมินคุณภาพการศึกษา.....	127
ภาคผนวก ข แสดงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษทักษะการอ่าน และการเขียน (วัดความรู้พื้นฐาน) t-test.....	131
ภาคผนวก ค ตารางวิเคราะห์เนื้อหาของทักษะการสอนอ่านและเขียนของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนแบบให้นักเรียน ร่วมมือกันเรียน.....	134
ภาคผนวก ง การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	151
ภาคผนวก จ ผลการวิเคราะห์สมมติฐาน.....	162
ภาคผนวก ฉ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	166
ภาคผนวก ช หนังสือขออนุญาตทดลองเครื่องมือวิจัย และรายนามผู้เชี่ยวชาญ ตรวจเครื่องมือวิจัย.....	285
ประวัติผู้วิจัย.....	288

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	ความแตกต่างระหว่างกลุ่มการสอนแบบปกติกับกลุ่มการสอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียน.....	59
2	เกณฑ์การคิดคะแนนพัฒนา.....	69
3	เกณฑ์การกำหนดกลุ่มที่ได้รับรางวัล.....	70
4	แสดงรายละเอียดกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย.....	77
5	รูปแบบการทดลอง.....	79
6	เกณฑ์ในการกำหนดระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ทักษะการอ่านและการเขียนแบบบูรณาการ.....	81
7	เกณฑ์การตรวจให้คะแนนการเขียน.....	87
8	ตารางสอนวิชาภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม.....	92
9	เกณฑ์การแปลความหมายของค่าความคิดเห็น.....	98
10	การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์วิชาภาษาอังกฤษ โดยรวม หลังเรียน ระหว่างกลุ่มที่ได้รับการสอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียน และกลุ่มที่ได้รับการสอนแบบปกติ.....	100
11	การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์วิชาภาษาอังกฤษ รายทักษะ หลังเรียนระหว่างกลุ่มที่ได้รับการสอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียน และกลุ่มที่ได้รับการสอนแบบปกติ.....	100
12	การวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอน แบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียน และกลุ่มที่ได้รับการสอนแบบปกติ.....	102
13	การเปรียบเทียบ ค่าเฉลี่ยของคะแนนความคิดเห็นวิชาภาษาอังกฤษของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนระหว่างกลุ่มที่ได้รับการสอนแบบ ให้นักเรียนร่วมมือกันเรียน และกลุ่มที่ได้รับการสอนแบบปกติ.....	105
14	ผลการวัดและผลการประเมินคุณภาพการศึกษานักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2540 ระดับประเทศ (จำนวนนักเรียน 79,574 คน).....	128

ตารางที่	หน้า	
15	รายงานผลการประเมินคุณภาพการศึกษาของนักเรียนระดับกลุ่ม โรงเรียน จังหวัดนครปฐม นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จังหวัดนครปฐม ปีการศึกษา 2543.....	129
16	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียน สิรินธรราชวิทยาลัย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม ปีการศึกษา 2541 - 2543.....	129
17	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการประกันคุณภาพการศึกษาวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสิรินธรราชวิทยาลัย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม ปีการศึกษา 2543 และ 2544.....	130
18	แสดงผลการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษทักษะการอ่าน และการเขียนเรียงความ.....	132
19	ผลการประเมินความตรงเชิงเนื้อหาของแผนการสอนกลุ่มทดลอง.....	152
20	ผลการประเมินความตรงเชิงเนื้อหาของแผนการสอนกลุ่มควบคุม.....	154
21	ผลการประเมินความตรงเชิงเนื้อหาของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน.....	156
22	ผลการประเมินความตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบถามความคิดเห็นของ นักเรียน.....	158
23	แสดงค่าความยากง่าย (P) และค่าอำนาจจำแนก (r) ค่าความเชื่อมั่นของ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ.....	161
24	แสดงคะแนนหลังเรียนด้วยวิธีสอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียน และวิธีสอนแบบปกติ ทักษะการอ่าน.....	163
25	แสดงคะแนนหลังเรียนด้วยวิธีสอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียน และวิธีสอนแบบปกติ ทักษะการเขียน.....	164
26	เนื้อหาและจำนวนคาบที่ใช้สอนในแต่ละแผนการสอน.....	183

สารบัญแผนภูมิ

แผนภูมิที่		หน้า
1	กรอบแนวคิดของการวิจัย.....	14
2	การสอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียนทำให้ภาคภูมิใจในตนเอง.....	55
3	รายละเอียดขั้นตอนของการสุ่มกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย.....	78
4	ขั้นตอนการสร้างแผนการสอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียน ด้วยการสอนอ่านและเขียนแบบบูรณาการ โดยใช้เทคนิค การร่วมมือกัน (CIRC)	84
5	ขั้นตอนการสร้างแผนการสอนที่สอนแบบปกติของกระทรวงศึกษาธิการ....	85
6	ขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและ แบบทดสอบย่อยวิชาภาษาอังกฤษ.....	89
7	ขั้นตอนการสร้างแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการสอน แบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียน ด้วยการสอนอ่านและเขียน แบบบูรณาการ โดยใช้เทคนิคการร่วมมือกัน กับการสอนแบบปกติ....	91
8	ขั้นตอนการสอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียน ด้วยการสอนอ่าน และเขียนแบบบูรณาการ โดยใช้เทคนิคการร่วมมือกัน (CIRC).....	94
9	ขั้นตอนการสอนแบบปกติของกรมวิชาการ.....	95

บทที่ 1

บทนำ

โลกในยุคปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาทั้งในด้านวัตถุและเทคโนโลยี การพัฒนาในด้านต่าง ๆ จึงเกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว เพื่อรองรับความก้าวหน้าของสังคมโลก ประเทศไทยเป็นประเทศหนึ่งที่กำลังพัฒนา จากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2545 – 2549) ได้กำหนดเป้าหมายในข้อ 2 คือการยกระดับคุณภาพชีวิตให้ประเทศไทย มีโครงสร้างประชากรที่สมดุล และครอบครัวที่เหมาะสม โดยรักษาแนวโน้มภาวะเจริญพันธุ์ของ ประชากรให้อยู่ในระดับทดแทนอย่างต่อเนื่อง คนไทยมีสุขภาพดี มีคุณภาพ รู้เท่าทัน การเปลี่ยนแปลง มีคุณธรรม มีจิตสำนึกรับผิดชอบต่อส่วนรวม ให้ประชาชนอายุ 15 ปี ขึ้นไป มีการศึกษาโดยเฉลี่ยไม่ต่ำกว่า 9 ปี ในปี 2549 ยกระดับการศึกษาของแรงงานไทยให้ถึงระดับ มัธยมศึกษาตอนต้นขึ้นไป ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 50 ในปี 2549 ขยายการประกันสุขภาพให้ครอบคลุม ประชาชนอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม และในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 9 การพัฒนา ประเทศ สังคมไทยที่พึงประสงค์เพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงและสร้างคุณค่าที่ดีในสังคมไทย บนพื้นฐานของการอนุรักษ์วัฒนธรรมและเอกลักษณ์ของความเป็นไทย ข้อ 2 กำหนดสภาพของ สังคมไทยที่พึงประสงค์ คือเป็นสังคมแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้ที่สร้างโอกาสให้คนไทยทุกคน คิดเป็น ทำเป็น มีเหตุผล สามารถเรียนรู้ได้ตลอดชีวิต พร้อมรับกับการเปลี่ยนแปลง มีการ เสริมสร้างทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี มีนวัตกรรมความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ สามารถตั้งสมมุติ ทางปัญญา ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2545 – 2549) เน้น การปฏิรูปการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิต โดยเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจและกำหนด แนวทางปฏิบัติที่ชัดเจนเกี่ยวกับการจัดการกระบวนการเรียนรู้ที่ผู้เรียนสำคัญที่สุด ได้ทดลอง ปฏิบัติจริง เพื่อให้ผู้เรียนเลือกเรียนตามความถนัดและความสนใจ สามารถแสวงหาและสร้าง ความรู้ด้วยตนเองที่นำไปสู่การรู้จักคิดวิเคราะห์ กลั่นกรอง เลือกรับข้อมูลข่าวสารและวัฒนธรรม ใหม่ ๆ อย่างรู้เท่าทันควบคู่กับการปรับปรุงวิธีการสอนและการวัดผลให้สะท้อนถึงความรู้ ความเข้าใจ และสติปัญญาของนักเรียน ทั้งมีการปรับปรุงการจัดหลักสูตรให้มีความหลากหลาย

ยึดหยุ่น สามารถปรับให้สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่น โดยเพิ่มเนื้อหาสาระที่จำเป็นต่อการเรียนรู้ เช่น ภาษาต่างประเทศ เทคโนโลยีสารสนเทศ

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 กำหนดว่าการศึกษายเป็นกระบวนการเรียนรู้เพื่อความเจริญงอกงามของบุคคลและสังคม โดยการถ่ายทอดความรู้ การฝึกอบรม การสืบสานทางวัฒนธรรม การสร้างสรรค์จรรโลงความก้าวหน้าทางวิชาการ การสร้างองค์ความรู้ อันเกิดจากการจัดสภาพแวดล้อมสังคม การเรียนรู้และปัจจัยเกื้อหนุนให้บุคคลเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรม การดำรงชีวิตสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข (มาตรา 6) และในกระบวนการเรียนรู้ต้องมุ่งปลูกฝังจิตสำนึกที่ถูกต้องเกี่ยวกับการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข รู้จักรักษา และส่งเสริมสิทธิ หน้าที่ เสรีภาพ ความเคารพกฎหมาย ความเสมอภาค และศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ มีความภาคภูมิใจในความเป็นไทย รู้จักรักษาผลประโยชน์ส่วนรวมและของประเทศชาติ รวมทั้งส่งเสริมศาสนา ศิลปวัฒนธรรมของชาติ การกีฬา ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และความรู้อันเป็นสากล ตลอดจนอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีความสามารถในการประกอบอาชีพ รู้จักพึ่งตนเอง มีความริเริ่มสร้างสรรค์ ใฝ่รู้ และเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง (มาตรา 17) การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถและพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ (มาตรา 22) การจัดการศึกษาทั้งการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ การศึกษาตามอัธยาศัย ต้องเน้นความสำคัญทั้งความรู้ คุณธรรม กระบวนการเรียนและบูรณาการตามความเหมาะสมของแต่ละระดับการศึกษา (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ 2542 : 2)

จากแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2545 – 2549) นโยบายการพัฒนาการศึกษาได้กำหนดว่า การศึกษาสร้างชาติ สร้างคน และสร้างงาน เร่งจัดให้มีระบบและโครงสร้างทางการศึกษาที่มีคุณภาพ เป็นประโยชน์ต่อประชาชนทั้งปวงอย่างแท้จริง เน้นคุณภาพ ประสิทธิภาพ และความเที่ยงธรรมในการบริหารจัดการศึกษาทุกประเภทและทุกระดับ ตั้งแต่ระดับปฐมวัยจนถึงอุดมศึกษา มีการพัฒนาระบบเทคโนโลยีทางการศึกษา และเครือข่ายสารสนเทศเพื่อเพิ่มและกระจายโอกาสทางการศึกษาให้คนไทยทั้งในเมืองและชนบท

นโยบายและจุดเน้นการพัฒนาการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ของกระทรวงศึกษาธิการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2543 ได้กำหนดว่า ส่งเสริมให้นักเรียนได้เรียนภาษาอังกฤษ ตั้งแต่ระดับประถมศึกษาเป็นต้นไป โดยจัดตามความพร้อม การจัดการศึกษาระดับมัธยมให้ทุกคน

ได้รับการศึกษาอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม ให้ได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพใกล้เคียงกันหรือทัดเทียมกัน และให้ได้รับบริการการศึกษาที่อำนวยความสะดวกแก่ผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับนโยบายและแนวทางการดำเนินการจัดการศึกษาของกรมสามัญศึกษา ตามแผนพัฒนาการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ระยะที่ 9 (พ.ศ. 2545 – 2549) ในการเร่งรัด ส่งเสริมการปฏิรูปการศึกษา ทุก ๆ ด้าน รวมทั้งส่งเสริมสนับสนุนการควบคุมมาตรฐานการศึกษา เพื่อนำไปสู่การประกันคุณภาพการศึกษา โดยให้มีการตรวจสอบประเมินคุณภาพการศึกษาอย่างเป็นระบบ ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 มุ่งกระจายอำนาจการศึกษา การบริหารโดยคณะบุคคล และการมีส่วนร่วมของชุมชนและสังคม โดยมีองค์ประกอบหลักของการปฏิรูปการศึกษา คือ ปฏิรูประบบการบริหารและการจัดการ การปฏิรูปหลักสูตร การปฏิรูปกระบวนการเรียนการสอน การพัฒนาวิชาชีพครูและบุคลากร มีเป้าหมายที่คาดหวัง ร่วมกันคือ การศึกษามีคุณภาพ ผู้เรียนมีคุณธรรม มีมาตรฐานสูงในระดับสากล

การศึกษาเป็นกระบวนการอย่างหนึ่งที่ใช้ในการถ่ายทอดวัฒนธรรม เป็นการพัฒนาความสามารถ ทักษะ ทักษะ ทักษะ และค่านิยม หรือคุณธรรมเพื่อให้บุคคลเป็นสมาชิกที่ดีและมีประสิทธิภาพของสังคม โดยกระบวนการต่าง ๆ (กาญจนา คุนารักษ์ 2540 : 43) การศึกษามุ่งหมายที่จะเตรียมบุคคลให้เป็นสมาชิกที่ดีของสังคม

ดังนั้นการศึกษาจึงเป็นเครื่องมือและกระบวนการที่เป็นพื้นฐานในการพัฒนาคนให้มีคุณภาพ ส่งผลถึงการพัฒนาประเทศให้มีความเจริญก้าวหน้าทันกับการเปลี่ยนแปลงในทุก ๆ ด้าน และเพื่อให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคม ผู้เรียนควรมีลักษณะที่พึงประสงค์ ได้แก่ ความสามารถในการสื่อสารด้วยภาษาประจำชาติ และภาษาต่างประเทศ

การติดต่อสื่อสารด้วยภาษาสากลกับนานาชาติเป็นเรื่องจำเป็น และภาษาสากลที่มีความสำคัญที่สุดคือ ภาษาอังกฤษ เนื่องจากมีการใช้อย่างกว้างขวาง แม้ในระบบการศึกษาที่มีเทคโนโลยีเข้ามาอำนวยความสะดวก การเรียนภาษาอังกฤษอย่างจริงจัง ยังมีความจำเป็นสำหรับนักเรียน ดังนั้นกระทรวงศึกษาธิการได้เล็งเห็นความสำคัญจึงได้พัฒนาหลักสูตรภาษาอังกฤษ เพื่อมุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อเข้าสู่สังคมโลกในอนาคตได้อย่างถูกต้องเหมาะสม สามารถใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมาย มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มุ่งให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กัน

หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) เน้นให้ผู้เรียนพัฒนาคุณภาพชีวิตและการศึกษาต่อ สามารถเลือกแนวทางที่จะทำประโยชน์ให้กับสังคม ตามบทบาทและหน้าที่ของตนเองในฐานะเป็นพลเมืองดี ภาษาเป็นส่วนหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับ

ชีวิตประจำวัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งภาษาอังกฤษ เนื่องด้วยภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลที่นิยมใช้กันแพร่หลาย

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเน้นให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาในการสื่อสารได้ สามารถฟัง พูด อ่าน และเขียนได้ ให้เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาและนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ ทั้งยังใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นและเป็นพื้นฐานในการพัฒนาและเปิดโลกทัศน์ของตน สามารถใช้ภาษาต่างประเทศตามสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสาร และค้นหาความรู้จากแหล่งการเรียนรู้ที่มีอยู่หลากหลายในยุคสารสนเทศ

ปัญหา

การพัฒนาทักษะทางภาษามีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการเรียนในระดับสูงต่อไปและต่อการสื่อความหมาย จากสภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันพบว่า การสอนภาษาอังกฤษยังไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร ถึงแม้ว่าได้มีการปรับปรุงหลักสูตรให้ทันสมัยและสอดคล้องกับสังคมที่เปลี่ยนแปลง แต่ผลการเรียนการสอนยังไม่เป็นที่น่าพอใจนัก นักเรียนยังไม่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ ได้จริงในชีวิตประจำวัน จากรายงานการประเมินคุณภาพการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ปีการศึกษา 2540 (สำนักทดสอบทางการศึกษา กรมวิชาการ 2542 : 13 – 14) ซึ่งจะมีการประเมินทุก ๆ 5 ปี พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ระดับประเทศ มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 44.70 ซึ่งจัดอยู่ในระดับพอใช้ จากเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ร้อยละ 50.00 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษยังไม่บรรลุเป้าหมายเท่าที่ควร ในขณะที่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ระดับประเทศ มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 59.16 ซึ่งจัดอยู่ในระดับพอใช้ เช่นเดียวกัน เป็นทักษะทางภาษาเหมือนกัน ดังตารางที่ 14 ภาคผนวก ก หน้า 128

และจากการประเมินคุณภาพการศึกษาของนักเรียนกลุ่มโรงเรียนจังหวัดนครปฐม ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เขตการศึกษา 1 แบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม คือกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ปีการศึกษา 2543 ของกลุ่มที่ 1 อยู่ในระดับต้องปรับปรุง มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 38.33 และของกลุ่มที่ 2 มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 35.46 ซึ่งอยู่ในระดับต้องปรับปรุงเช่นเดียวกัน จากเกณฑ์ที่กำหนดไว้ร้อยละ 50.00 แต่เมื่อเปรียบเทียบกับวิชาทักษะทางภาษาด้วยกันแล้ว ดังเช่น วิชาภาษาไทย นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มที่ 1 และ 2

มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 55.93 และ 54.96 (สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดนครปฐม การรายงานผลการประเมินคุณภาพการศึกษาของนักเรียน ปีการศึกษา 2543 : 7 – 8) ซึ่งอยู่ในระดับพอใช้ แสดงว่าทักษะทางภาษาอังกฤษยังต่ำอยู่ ดังตารางที่ 15 ภาคผนวก ก หน้า 129

และจากการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสิรินธรราชวิทยาลัย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม ปีการศึกษา 2541 – 2543 พบว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษอยู่ในระดับต่ำ คือ สอบได้ระดับ 0, 1, 2 คิดเป็นร้อยละ 24.31, 28.28 และ 18.12 จำนวนสูงกว่านักเรียนที่ได้ระดับ 3, 4 ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 18.67 และ 10.62 แสดงให้เห็นว่าทักษะทางภาษาอังกฤษของนักเรียนในเนื้อหาต่ำกว่าเป้าหมายของโรงเรียนที่กำหนดคือ ร้อยละ 50.00 ของระดับผลการเรียน ดังตารางที่ 15 ภาคผนวก ก หน้า 129

และจากการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การประเมินคุณภาพการศึกษาวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสิรินธรราชวิทยาลัย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม ปีการศึกษา 2543 และปีการศึกษา 2544 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนด้านทักษะการอ่านคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 43.75 และ 5.67 ด้านทักษะการเขียน คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 37.08 และ 31.94 ตามลำดับ ซึ่งทักษะการอ่านและการเขียนคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าเป้าหมายของโรงเรียนที่กำหนดไว้คือ ร้อยละ 50.00 ดังตารางที่ 17 ภาคผนวก ก หน้า 130

เมื่อพิจารณาคะแนนสอบวัดจุดประสงค์การเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 แต่ครั้งนักเรียนจะต้องทำแบบทดสอบวัดจุดประสงค์การเรียนรู้ ทั้ง 4 ทักษะ คือ ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน และต้องได้คะแนนแต่ละทักษะ สูงกว่าร้อยละ 50 ของคะแนนเต็มจึงจะผ่านจุดประสงค์การเรียนรู้ จากการประเมินผลพบว่า มีนักเรียนสอบไม่ผ่านจุดประสงค์การเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษในทักษะการอ่าน และทักษะการเขียนมากที่สุด กล่าวคือ ปีการศึกษา 2543 นักเรียนสอบไม่ผ่านทักษะการอ่านและการเขียน ร้อยละ 56.25 และ 62.92 และปีการศึกษา 2544 นักเรียนสอบไม่ผ่านทักษะการอ่านและการเขียน ร้อยละ 94.33 และ 68.05 และมีแนวโน้มจะมีจำนวนนักเรียนสอบไม่ผ่านจุดประสงค์การเรียนรู้เพิ่มขึ้น จากผลการประเมินดังกล่าวแสดงให้เห็นว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสิรินธรราชวิทยาลัย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม สังกัดกรมสามัญศึกษา กำลังประสบปัญหาด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งผู้วิจัยในฐานะผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ได้ตระหนักถึงปัญหาดังกล่าว และได้ศึกษาถึงสาเหตุที่ทำให้การเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษไม่ประสบผลสำเร็จและมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าเป้าหมาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในทักษะการอ่านและทักษะการเขียน โดยรวบรวมข้อมูลจากการสอบถามผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษในระดับเดียวกัน พบว่า เกิดจากวิธีการสอน

แบบเดิมคือ การสอนแบบปกติหรือการสอนตามคู่มือครู ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ เพราะวิธีการสอนเป็นสาเหตุหนึ่งที่มีส่วนทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษต่ำกว่าเป้าหมาย ทั้งนี้เกิดจากครูผู้สอนส่วนใหญ่ใช้รูปแบบการสอนแบบอธิบาย การตอบคำถามระหว่างครูกับนักเรียน และทำแบบฝึกหัดทำให้ผู้เรียนขาดการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน เกิด การเรียนรู้ไม่ถาวร ไม่สามารถนำไปใช้ได้จริง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พเยาว์ อังกสิทธิ์ (2541 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับผลของการจัดกลุ่มการเรียนแบบร่วมมือ ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน พบว่า นักเรียนที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษในกลุ่มการเรียนแบบร่วมมือและกลุ่มการเรียนแบบเดิม มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการสอนแตกต่างกัน โดยมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในกลุ่มการเรียนแบบร่วมมือ สูงกว่าของนักเรียนในกลุ่มการเรียนแบบเดิม ครูส่วนมากยังใช้วิธีสอนแบบเดิม สอนโดยการยกตัวอย่างและให้นักเรียนทำแบบฝึกหัด ส่วนกิจกรรมการเรียนการสอนอื่น ๆ เช่น การทำกิจกรรมกลุ่มย่อย การอภิปรายภายในกลุ่ม การทำงานร่วมกันและช่วยเหลือกันภายในกลุ่ม ครูส่วนมากไม่ได้จัดกิจกรรมดังกล่าว เพราะห่วงเรื่องเนื้อหากลัวว่าจะสอนไม่ทัน จึงทำให้นักเรียนขาดการมีส่วนร่วม ไม่กล้าแสดงออก และไม่กล้าตัดสินใจ ขาดการริเริ่มสร้างสรรค์และขาดการปฏิสัมพันธ์ ดังนั้นครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ จึงมีความจำเป็นต้อง ปรับปรุงวิธีการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนพัฒนาศักยภาพของตนเองอย่างเต็มความสามารถ กล้าแสดงออก สลับผลัดเปลี่ยนกันมีบทบาทหน้าที่ ทำให้นักเรียนเอาใจใส่ต่องานที่ได้รับมอบหมาย

จากปัญหาดังกล่าวข้างต้นพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสิรินธรราชวิทยาลัย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม สังกัดกรมสามัญศึกษา มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำและไม่เป็นไปตามเป้าหมาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ธนาลัย ตปนี (2535 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษและทักษะทางสังคมด้วยเทคนิคการเรียนแบบร่วมมือกัน กับการเรียนแบบปกติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 พบว่า ทักษะการอ่านและการเขียน เป็นปัญหาและอุปสรรคในการเรียนของนักเรียนมากที่สุดเช่นเดียวกัน ดังนั้น ผู้สอนจึงจำเป็นต้องปรับปรุงวิธีสอนเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในทักษะการอ่านและการเขียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น และสามารถทำงานกลุ่มมีการช่วยเหลือกัน โดยให้นักเรียนที่มีความสามารถสูงกว่าช่วยเหลือเพื่อนที่มีความสามารถต่ำกว่า ซึ่งจะสามารถช่วยให้นักเรียนที่มีความสามารถต่ำเข้าใจเนื้อหาดียิ่งขึ้น มีการคละกันของสมาชิกภายในกลุ่ม ทั้งเด็กเก่ง ปานกลาง และเด็กอ่อน นอกจากนี้ สลาวิน (Slavin : 1990) ได้กล่าวว่า เด็กจะสามารถสื่อความหมายในเรื่องที่ตนเองรู้และเข้าใจให้แก่เพื่อน ได้ดีกว่าครู การจัดการเรียนการสอน

ที่สามารถตอบสนองความสามารถที่ต่างกันของนักเรียน และส่งเสริมให้นักเรียนได้มีการช่วยเหลือกัน และให้ผู้เรียนทุกคนในกลุ่มมีความรับผิดชอบร่วมกันก็คือ การสอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียน (cooperative learning) ซึ่งเป็นวิธีการสอนแบบหนึ่งที่ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ (student centered) โดยมีการฝึกใช้กระบวนการกลุ่มในการทำงานร่วมกัน สมาชิกภายในกลุ่มจะช่วยกันเรียน โดยนักเรียนที่มีความสามารถสูงกว่า ช่วยเหลือเพื่อนที่มีความสามารถต่ำกว่า มีการแบ่งหน้าที่และความรับผิดชอบในการทำกิจกรรมต่าง ๆ และช่วยเหลือกันจนสมาชิกทุกคนประสบความสำเร็จในการเรียน และความสำเร็จของกลุ่ม จะเป็นผลงานของสมาชิกทุกคน สลาวิน (Slavin) ได้ทำการศึกษารูปแบบของการสอนด้วยการเรียนแบบร่วมมือกันเรียนมีหลายรูปแบบ แต่รูปแบบที่ใช้แก้ปัญหาทักษะการอ่าน และทักษะการเขียนวิชาภาษาอังกฤษคือ รูปแบบการสอนอ่านและการเขียนแบบบูรณาการโดยใช้เทคนิคการร่วมมือกัน (Co-operative Integrated Reading and Composition : CIRC) เป็นต้น

และจากผลการวิจัยของ วรรณารัต (2539) ได้ทำการวิจัยเรื่องการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่สอนโดยวิธีร่วมมือกันเรียนรู้แบบผสมผสาน (CIRC) และการสอนตามคู่มือครู พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยวิธีร่วมมือกันเรียนรู้แบบผสมผสาน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วรุณี จุณบุญ (2540) ที่พบว่าในการใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยเน้นการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคิดเป็นร้อยละ 88.08 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ร้อยละ 70 นอกจากนี้นักเรียนยังมีความตระหนักในคุณค่าของตนเอง กล้าแสดงออก มีระเบียบวินัย และมีความรับผิดชอบต่อตนเอง และต่อกลุ่มอีกด้วย และมีเจตคติที่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษ ดังนั้นการสอนแบบร่วมมือกันเรียนจึงเป็นวิธีสอนแบบหนึ่ง que ครูสามารถนำมาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

โรงเรียนสิรินธรราชวิทยาลัย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม สังกัดกรมสามัญศึกษา ก็ประสบปัญหาเช่นเดียวกัน โดยเฉพาะผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ดังนั้น จึงจำเป็นต้องปรับปรุงวิธีสอนของครูเพื่อผลสัมฤทธิ์ในทักษะดังกล่าวให้สูงขึ้น ผู้วิจัยในฐานะครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จึงสนใจที่จะทำการศึกษาค้นคว้าหาวิธีการสอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียน ด้วยการสอนอ่านและเขียนแบบบูรณาการโดยใช้เทคนิคการร่วมมือกัน (Cooperative Integrated Reading and Composition : CIRC) มาทดลองสอนเพื่อเปรียบเทียบกับวิธีการสอนตามปกติ และศึกษาความ

คิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการสอนด้วยการเรียนแบบร่วมมือกัน กับการสอนแบบปกติ วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสิรินธรราชวิทยาลัย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม ซึ่งผลการวิจัยในครั้งนี้จะได้เป็นแนวทางในการพัฒนาวิธีสอนที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพสูงสุดต่อไป

ประพจน์ปัญหาของการวิจัย

จากรายงานผลการประเมินคุณภาพการศึกษาระดับประเทศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษอยู่ในระดับต่ำ ในทักษะการอ่านและการเขียน โรงเรียนสิรินธรราชวิทยาลัย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม ก็ประสบปัญหาเช่นเดียวกันคือ การเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในทักษะการอ่านจุดประสงค์ที่ (3.1) นักเรียนไม่สามารถระบุใจความสำคัญและไม่สามารถตั้งชื่อเรื่องจากข้อความที่อ่านได้ (3.2) นักเรียนไม่สามารถตีความหมายและแสดงความคิดเห็นของข้อความที่อ่านได้ (3.3) นักเรียนไม่สามารถเรียงลำดับความหรือเหตุการณ์จากข้อความที่อ่านได้ (3.4) นักเรียนไม่สามารถย่อสรุปเรื่องหรือข้อความที่อ่านได้ (3.5) นักเรียนไม่สามารถอ่านออกเสียงคำและข้อความที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง และทักษะการเขียนจุดประสงค์ที่ (4.2) นักเรียนไม่สามารถเขียนประโยคและข้อความเพื่อบรรยาย สิ่งต่าง ๆ ตามขั้นตอนและวิธีการได้ (4.3) นักเรียนไม่สามารถเขียนบรรยายภาพและสิ่งของตามที่กำหนดให้ได้ และจุดประสงค์ที่ (4.6) นักเรียนไม่สามารถเขียนเรียงความตามที่กำหนดให้ได้กล่าวคือ ที่ผ่านมายังไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ จากเกณฑ์ที่กรมสามัญศึกษากำหนดไว้ร้อยละ 50.00 ทั้งนี้เนื่องจากเป็นวิชาเลือก อีกทั้งวิธีการสอนของผู้สอนที่ผ่านมากурсอนตามคู่มือครูครูยึดตัวเองเป็นหลักโดยสอนตามเนื้อหา และเป็นผู้บอกให้นักเรียนกระทำตามคำสั่งที่ครูกำหนด ทำให้นักเรียนขาดการเรียนรู้ด้วยตนเอง ขาดการช่วยเหลือซึ่งกัน และกัน ขาดการมีส่วนร่วม ขาดการทำงานเป็นกลุ่ม ผลจากรายงานการวิจัยจำนวนหนึ่ง พบว่า วิธีสอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียนรู้สามารถช่วยให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้น ทำให้นักเรียนสามารถนำภาษาอังกฤษมาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้จริง ดังนั้น การวิจัยเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษด้วยการสอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียน จึงเป็นอีกช่องทางหนึ่งที่สามารถเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้นักเรียนได้ และนักเรียนสามารถนำภาษาอังกฤษมาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้

ความสำคัญของปัญหา

ปัญหาวิธีสอน วิชาภาษาอังกฤษทักษะการอ่านและการเขียนเป็นปัญหาที่รุนแรง เพราะนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านและการเขียนอยู่ในระดับต่ำ ควรได้รับการแก้ไข มิฉะนั้นจะส่งผลถึงผู้เรียน ทำให้นักเรียนขาดการสื่อสารที่ถูกต้อง

จากสภาพปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เกิดขึ้นในโรงเรียนสิรินธรราชวิทยาลัย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม คือนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษหลัก 10 (อ 016) อยู่ในระดับต่ำในทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน ทำให้นักเรียนไม่สามารถอ่านข้อความ บทความ หรือเนื้อเรื่องทางภาษาอังกฤษที่เหมาะสมกับระดับชั้นได้ ส่งผลให้นักเรียนเขียนเรื่องหรือสรุปเรื่องที่อ่านไม่ได้ ทำให้ขาดการสื่อสารที่ถูกต้อง เป็นผลเสียต่อการเรียนและการใช้ภาษาอังกฤษในระดับที่สูงขึ้น ยิ่งภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากล หากเยาวชนของเราในวันนี้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษไม่ดี ก็จะกลายเป็นผู้ใหญ่ที่ไม่เก่งภาษาอังกฤษในวันหน้าด้วย ซึ่งจะทำให้เสียเปรียบในเชิงการใช้ภาษาอังกฤษ และไม่สามารถก้าวสู่ความเป็นสากลในเรื่องต่าง ๆ ได้ ผู้วิจัยในฐานะที่เป็นผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษมานาน ได้เห็นความสำคัญในประเด็นนี้และผู้วิจัยประสงค์ที่จะแก้ไขปัญหาดังกล่าว และจากรายงานการวิจัยหลายชิ้นรายงานว่า การสอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียนเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ เพราะการสอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันจะช่วยให้ นักเรียนสามารถพัฒนาทักษะด้านการอ่านและการเขียนของนักเรียนแต่ละคนได้เต็มตามศักยภาพ ทั้งยังเป็นการส่งเสริมและกระตุ้นให้พัฒนาการทางการคิดของนักเรียนดีขึ้นอีกด้วย เพราะการสอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียนเป็นวิธีการสอนที่ให้นักเรียนได้มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ทุกคนมีส่วนร่วม มีบทบาทร่วมแสดงความคิดเห็น และเน้นการทำงานกลุ่ม มีปฏิสัมพันธ์กัน เพื่อผลสำเร็จของกลุ่ม ดังนั้นการวิจัยเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษด้วยการสอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียน จึงเป็นอีกช่องทางหนึ่งที่สามารถเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้นักเรียนได้ และนักเรียนสามารถนำภาษาอังกฤษมาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้

กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิธีสอนวิชาภาษาอังกฤษที่สามารถพัฒนาระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้สูงขึ้นนั้น พบว่า มีหลายวิธีด้วยกัน วิวัฒธรรม มณีนวล (2543 : 3) กล่าวว่าวิธีสอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเป็นวิธีสอนที่ช่วยส่งเสริม พัฒนาการของผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้ และพัฒนาการทั้งทางร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา

จากผลการวิจัยพบว่า วิธีสอนหลายวิธีที่สามารถยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษได้ ผู้วิจัยคาดว่าน่าจะมีวิธีสอนแบบอื่น ๆ ที่สามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในทักษะการอ่านและการเขียนได้ และสร้างเจตคติที่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษจนสามารถพัฒนาให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด มีการยอมรับในความสามารถของแต่ละคน โดยทุกคนมีส่วนร่วมในการเรียนและใช้ศักยภาพ อย่างเต็มความสามารถ ส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความร่วมมือและช่วยเหลือกันอย่างแท้จริง วิธีสอนดังกล่าวได้แก่ การสอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียน (cooperative learning) ซึ่งเป็นวิธีที่ผู้เรียนกลุ่มเล็ก ๆ มาทำงานร่วมกันเพื่อแก้ปัญหาให้งานสำเร็จหรือบรรลุเป้าหมาย สลาบิน และคณะ (Slavin and others 1999 : 319) ได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียนไว้ว่า การปฏิบัติตนเพื่อเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ของกลุ่มนั้น ทุกคนในกลุ่มจะต้องมีความรับผิดชอบร่วมกัน (group goals) จะต้องรับผิดชอบต่อผลงานของกลุ่ม และผลของความสำเร็จคือผลงานของทุกคน (one for all)

นอกจากนี้ยังมีผลการวิจัยเกี่ยวกับการเรียนแบบร่วมมือกันที่สามารถสรุปได้ว่า การจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนแบบร่วมมือกันเรียนแบบต่าง ๆ สามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้สูงขึ้นได้ จากผลการวิจัยของ อัจฉรา สุขกระโทก (2543 : บทคัดย่อ) พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยประยุกต์ใช้วิธีร่วมมือกันเรียนรูปแบบผสมผสาน (CIRC) ส่งผลให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นที่จะรับความรู้ใหม่ ๆ และสนใจบทเรียนมากขึ้น มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน มีการทำงานเป็นทีม และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นเป็นที่น่าพอใจ

จากการค้นคว้างานวิจัยหลายเล่มเกี่ยวกับการสอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียนพบว่า มีหลายวิธี เช่น การใช้เทคนิครูปแบบจัดเกมแข่งขัน (Team - Game - Tournament : TGT) แบบอาศัยผลสัมฤทธิ์ของทีม (Student Team - Achievement Division : STAD) เทคนิคการประสานความรู้ (Jigsaw) ซึ่งแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มย่อย แบบทีมช่วยเหลือปัจเจกบุคคล (Team Assisted Individualization : TAI) และเทคนิคการสอนอ่านและเขียนแบบบูรณาการโดยใช้เทคนิคการร่วมมือกัน (Co-Operative Integrated Reading and Composition : CIRC) เทคนิคนี้สร้างขึ้นเพื่อพัฒนาการอ่านและการเขียน (กาญจนา คุณารักษ์ 2537 : 23)

วิธีสอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียน (Cooperative Learning) สามารถช่วยให้เด็กมีการพัฒนาทักษะในการอ่านภาษาอังกฤษ การสอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียน จะเป็นสิ่งที่จะช่วยในการฝึกนักเรียนให้มีความสามารถในการเรียนดั่งที่ ธนาลัย ตปนีย์ (2530 : 30) ได้กล่าวถึงการฝึกอ่านโดยสอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกัน ปรากฏว่าพัฒนาการในการทำแบบฝึกก้าวหน้าขึ้นทั้งสองกลุ่ม และคาราวดี แคนราช (2542 : 2) ได้กล่าวว่าการสอนแบบให้

นักเรียนร่วมมือกันคือวิธีการจัดให้นักเรียนที่มีความสามารถต่างกันได้ทำงานด้วยกัน ในกลุ่มย่อย โดยมีจุดมุ่งหมายร่วมกันและมีงานที่ต้องมีปฏิสัมพันธ์กัน นักเรียนได้ช่วยเหลือซึ่งกันและกันและร่วมมือกันทำงานที่ได้รับมอบหมายแสดงให้เห็นว่า การสอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันตามเทคนิค CIRC ทำให้นักเรียนมีทักษะการอ่านที่ดีขึ้น

สลาวิน และคณะ (Slavin, Madden and Stevens 1990 : 22-26) อ้างถึงใน ษนาลัย ตปณีย์ (2535) ได้เสนอรูปแบบการสอนด้วยการเรียนแบบร่วมมือกันด้วยการสอนอ่าน และเขียนแบบบูรณาการโดยใช้เทคนิคการร่วมมือกัน ประกอบด้วยขั้นตอนการสอนดังนี้ (1) จัดนักเรียนเข้ากลุ่มตามความสามารถของนักเรียนโดยคละกันทั้งเก่ง ปานกลาง และอ่อน กลุ่มละประมาณ 4 – 6 คน (2) ครูกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้เพื่อให้นักเรียนได้ทำกิจกรรมร่วมกัน โดยครูเตรียมวัสดุหรือสื่อที่จำเป็นให้นักเรียน (3) กิจกรรมในการเรียน ครูบทบาทนื้อหาเดิม แล้วแนะนำเนื้อหาใหม่ อธิบายวิธีเรียน เกณฑ์ที่ทุกคนต้องทำได้ รวมถึงการทำแบบทดสอบ (4) การทดสอบเมื่อการเรียนจบลง ในแต่ละบทเรียน นักเรียนทุกคนจะได้รับการทดสอบ คะแนนที่ได้จากการทดสอบจะรวบรวมเป็นคะแนนของกลุ่ม (5) ขึ้นประกาศผลคะแนนของแต่ละกลุ่ม เป็นขั้นการยอมรับกลุ่มโดยมอบรางวัล หรือ ให้คำชมเชย

วรุณี จันทบุญ (2540) ที่พบว่าในการใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยเน้นการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคิดเป็นร้อยละ 88.08 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ร้อยละ 70

จากขั้นตอนการสอนด้วยการเรียนแบบร่วมมือกันเรียนดังกล่าว ผู้วิจัยได้นำแนวคิดของนักศึกษามาสังเคราะห์ร่วมกับแนวคิด หลักการ และวิธีการดำเนินการ มากำหนดขั้นตอนการสอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียน ด้วยการสอนอ่านและเขียนแบบบูรณาการโดยใช้เทคนิคการร่วมมือกัน (Cooperative Integrated Reading and Composition : CIRC) เพื่อพัฒนาการอ่านและการเขียน นักเรียนจะถูกแบ่งเป็นกลุ่มย่อยประมาณ 4 – 6 คน สมาชิกในกลุ่มจะมาจาก นักเรียนที่มีความสามารถในการอ่าน การเขียน เก่ง ปานกลาง อ่อน ภายในกลุ่มย่อยสมาชิกจะจับคู่กันทำ กิจกรรมการเรียนตามลำดับ คือ การอ่านกับเพื่อน การเขียนเกี่ยวกับโครงร่างของเรื่องหรือ การเขียนเกี่ยวกับเรื่อง การอ่านออกเสียง การให้ความหมายของคำ การเล่าเรื่องใหม่ การสะกดคำ นักเรียนแต่ละคู่จะผลัดกันเป็นผู้ตรวจสอบการทำกิจกรรมของกลุ่มตน และช่วยสมาชิกในกลุ่มของตนทำกิจกรรมให้สำเร็จ หลังจากทำกิจกรรมเรียบร้อยแล้ว นักเรียนจะต้องทำการทดสอบความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน คะแนนของนักเรียนแต่ละคนจะรวมเข้าเป็นคะแนนของกลุ่ม กลุ่มที่ทำคะแนนได้ตามเกณฑ์ที่กำหนดจะได้รับการยกย่องชมเชย (Slavin, Madden and Stevens 1990 : 22 - 26)

จากการศึกษางานวิจัยเกี่ยวกับการสอนดังกล่าว ผู้วิจัยมีความสนใจได้สังเคราะห์แนวคิดของสลาวิน (Slavin) และมีความเห็นสอดคล้องกับงานวิจัยของ อัจฉรา สุขกระโทก (2543 : บทคัดย่อ) และของวีระชัย ศรีสร้อย (2544) เห็นว่ารูปแบบการสอนที่สอนด้วยการเรียนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียน ด้วยการสอนอ่านและเขียนแบบบูรณาการโดยใช้เทคนิคการร่วมมือกัน มีขั้นตอนการสอนดังนี้

ขั้นที่หนึ่ง การเตรียมผู้เรียน ประกอบด้วย (1) แจกจุดประสงค์การเรียนรู้ของบทเรียน (2) ชี้แจงบทบาทหน้าที่และวัตถุประสงค์ของการทำงานกลุ่ม

ขั้นที่สอง การสอนเนื้อหาสาระ ประกอบด้วย (1) ทบทวนความรู้เดิม (2) ทำความเข้าใจให้ถ่องแท้ (3) อธิบายเนื้อหาใหม่และยกตัวอย่างให้เข้าใจชัดเจน (4) ตรวจสอบความเข้าใจ

ขั้นที่สาม กิจกรรมกลุ่มย่อย ประกอบด้วย (1) ครูจัดนักเรียนเข้ากลุ่มย่อยแบบละความสามารถด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มละ 4 คน ประกอบด้วยนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ปานกลาง และต่ำ ในสัดส่วน 1 : 2 : 1 (2) ครูแจกแบบฝึกหัดเสริมและกระดาษคำตอบให้นักเรียน 1 ชุด ต่อนักเรียน 2 คน โดยให้ผู้เรียนผลัดกันถามตอบในแบบฝึกหัดเสริมกับคู่ของตน สมาชิกในกลุ่มย่อยจะช่วยเหลือ อธิบายจนแน่ใจว่าทุกคนมีความเข้าใจเนื้อหาอย่างชัดเจน และเตรียมพร้อมที่จะแข่งขัน

ขั้นที่สี่ การแข่งขันเกมวิชาการ ประกอบด้วย ครูแบ่งกลุ่มผู้แข่งขันออกเป็นกลุ่มกลุ่มละ 4 - 6 คน และแต่ละกลุ่มจะส่งตัวแทนลงแข่งขัน โดยให้นักเรียนที่มีความสามารถใกล้เคียงกันแข่งขันในสายที่ครูกำหนดให้ ครูเตรียมรายชื่อผู้เข้าแข่งขันและให้นักเรียนนั่งประจำโต๊ะแข่งขัน แล้วแจ้งกติกาการแข่งขัน ดังนี้ (1) ให้ตัวแทนนักเรียนของแต่ละกลุ่มเลือกแบบทดสอบจากซอง คำถามทีละ 1 ซอง จากซองคำถามทั้งหมด 10 ซอง อ่านคำถามให้เพื่อนฟัง และเขียนคำตอบ ใช้เวลาข้อละ 2 นาที (2) เมื่อครบตามเวลาที่กำหนด ให้ผู้แข่งขันเฉลยคำตอบ ถ้าตอบถูกจะได้ 1 คะแนน และถ้าตอบผิดจะได้ 0 คะแนน (3) ให้ผู้แข่งขันแต่ละคนรวมคะแนนของตนเองผู้ที่ได้คะแนนมากที่สุดในโต๊ะ การแข่งขันแต่ละโต๊ะจะได้ 10 คะแนน คะแนนรองลงมาจะได้ 8, 6, 4, 2 ตามลำดับ และนำคะแนนที่ได้ไปรวมกับคะแนนของเพื่อนในกลุ่มเดียวกันเพื่อหาคะแนนเฉลี่ยของกลุ่ม

ขั้นที่ห้า การประเมินผลและมอบรางวัล ประกอบด้วย ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปบทเรียน ประเมินผลการทำงานกลุ่ม และมอบรางวัล แก่กลุ่มที่ทำคะแนนได้มากที่สุด 3 ลำดับแรก โดยกำหนดรางวัลไว้ 3 รางวัล ได้แก่ กลุ่มยอดเยี่ยม กลุ่มเก่งมาก และกลุ่มเก่ง

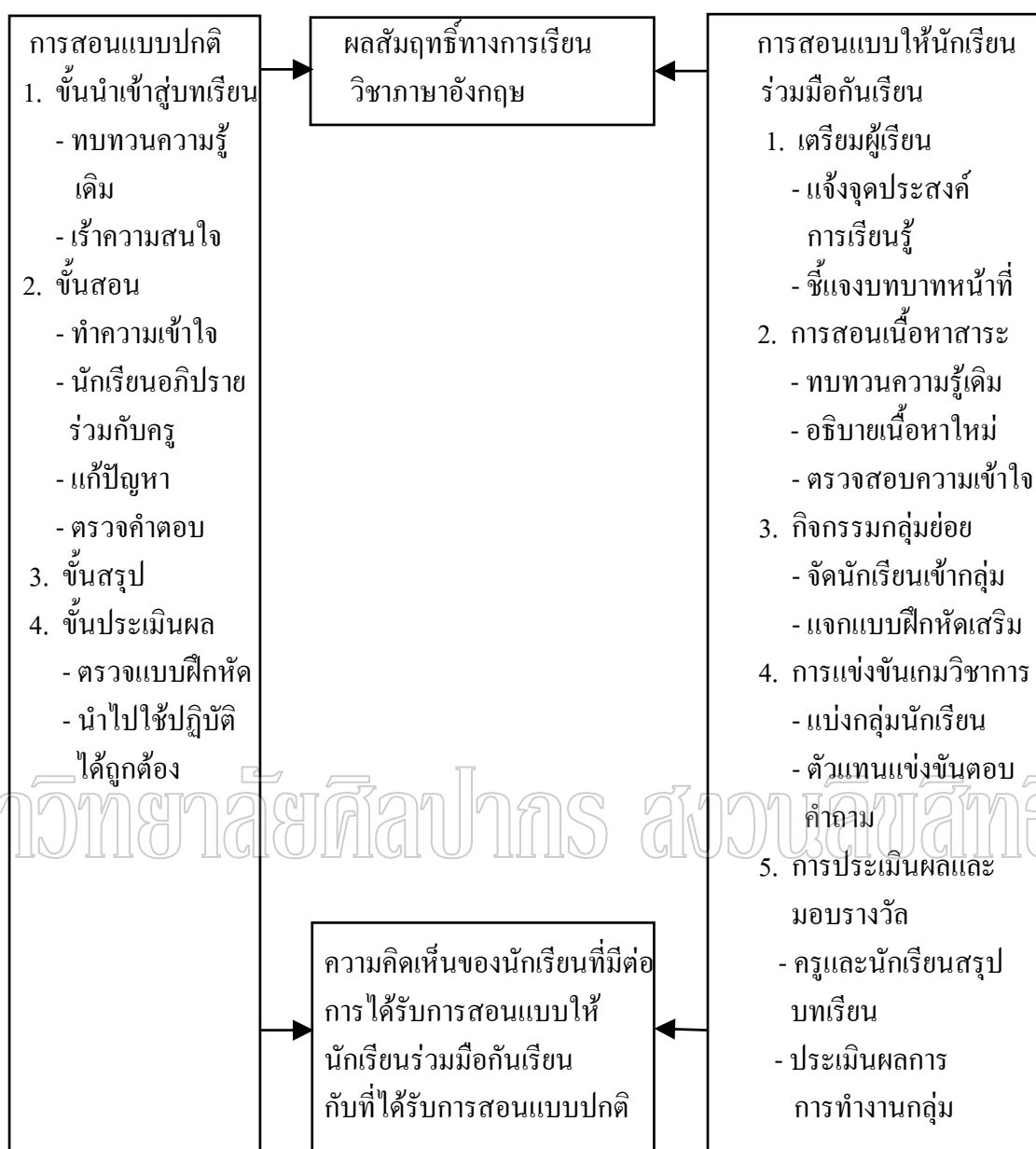
การสอนแบบปกติ จากหลักสูตรภาษาอังกฤษ พุทธศักราช 2539 ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ ได้กำหนดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ (อ 016) ในหนังสือ

คู่มือครู ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สรุปได้ว่า การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบปกติ เน้นให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาในการสื่อความหมายได้ถูกต้องเหมาะสมเป็นหลัก ไม่เน้นด้านไวยากรณ์เหมือนสมัยก่อน การจัดการเรียนการสอนเน้นนักเรียนเป็นสำคัญ ครูจะลดบทบาทเพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกกิจกรรมต่าง ๆ เป็นกลุ่ม และนักเรียนจะได้มีโอกาสฝึกกิจกรรมทางภาษาได้อย่างทั่วถึงทำให้ นักเรียนได้แสดงออก และมีความมั่นใจในตนเองมากขึ้น กิจกรรมการเรียนวิชาภาษาอังกฤษแบบปกติมีขั้นตอนสำคัญ ๆ ดังนี้

1. ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน ครูทบทวนความรู้เดิมของนักเรียนที่เรียนไปแล้ว และเชื่อมโยงกับเรื่องที่จะเรียนใหม่
2. ขั้นสอน ครูใช้กิจกรรมต่าง ๆ เช่น การฝึกพูดโต้ตอบการเล่นเกม หรือการอธิบายเพื่อสอนเนื้อหาการเรียน ตามที่กำหนดไว้ในคู่มือครู
3. ขั้นสรุป เพื่อให้ให้นักเรียนได้ทราบว่านักเรียนได้เรียนเกี่ยวกับเรื่องใดไปบ้าง ครูอาจให้นักเรียนช่วยกันสรุปเรื่องที่เรียน หรือครูอาจสรุปให้นักเรียนฟัง
4. ขั้นประเมินผล เพื่อเป็นการทดสอบว่านักเรียนเรียนเนื้อหาไปแล้ว เข้าใจ นำไปใช้

ปฏิบัติได้ถูกต้องมากน้อยเพียงใด ครูอาจใช้เกมการแข่งขันเป็นรายบุคคล หรือเป็นกลุ่มก็ได้ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษที่ได้รับการสอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หมายถึงคะแนนวิชาภาษาอังกฤษจากการทำแบบทดสอบหลังเรียน ครอบคลุมเนื้อหาภาษาอังกฤษทักษะการอ่าน และทักษะการเขียนตามจุดประสงค์การเรียนรู้ วิชาภาษาอังกฤษระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

สำหรับกรอบแนวคิดการวิจัยสนใจจะศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียน กับวิธีสอนแบบปกติ แสดงได้ดังแผนภูมิที่ 1

แผนภูมิที่ 1 กรอบแนวคิดของการวิจัย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียนกับการสอนแบบปกติ
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการได้รับการสอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียนกับการที่ได้รับการสอนแบบปกติ

ข้อคำถามของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ มุ่งตอบคำถาม 2 ประการด้วยกัน คือ

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียน กับการสอนปกติ แตกต่างกันหรือไม่
2. ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียน กับการสอนแบบปกติเป็นอย่างไร และอยู่ในระดับใด มีความแตกต่างกันหรือไม่

สมมติฐานการวิจัย

เพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย ผู้วิจัยจึงกำหนดสมมติฐานของการวิจัย ดังนี้

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่านและเขียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียน กับของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติแตกต่างกัน
2. ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียน กับที่ได้รับการสอนแบบปกติแตกต่างกัน

ขอบเขตของการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัยไว้ ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
ประชากรในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 จาก 9 ห้องเรียน จำนวน 360 คน ของโรงเรียนสิรินธรราชวิทยาลัย ตำบลสนามจันทร์ อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม
กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสิรินธรราชวิทยาลัย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม เป็นกลุ่มทดลอง 1 กลุ่ม และกลุ่มควบคุม 1 กลุ่ม จำนวน 80 คน
2. ตัวแปรที่ศึกษา ประกอบด้วยตัวแปร 2 ประเภท คือ
  - 2.1 ตัวแปรต้น (Independent Variable) คือวิธีสอน ได้แก่
    - 2.1.1 การสอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียน
    - 2.1.2 การสอนแบบปกติ
  - 2.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variable)
    - 2.2.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

2.2.2 ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการสอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียน และการสอนแบบปกติ

3. ระยะเวลาในการทดลอง ใช้เวลาในการทดลองกลุ่มละ 10 คาบ คาบละ 50 นาที โดยสอนสัปดาห์ละ 2 คาบ เป็นเวลา 5 สัปดาห์ 10 แผนการสอน ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2545

4. เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง เป็นเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง 2533) ภาคเรียนที่ 2 โดยผู้วิจัย ได้ศึกษาและคัดเลือกเนื้อหาการอ่าน การเขียน ที่ตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้ทักษะการอ่าน ที่นักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์ในทักษะการอ่านคือจุดประสงค์ที่ 3.1 ระบุใจความสำคัญและตั้งชื่อเรื่อง จากข้อความที่อ่านได้ จุดประสงค์ที่ 3.2 ตีความหมายและแสดงความคิดเห็นของข้อความที่อ่านได้ จุดประสงค์ที่ 3.3 เรียงลำดับความหรือเหตุการณ์จากข้อความที่อ่านได้ จุดประสงค์ที่ 3.4 ย่อสรุปเรื่องหรือข้อความที่อ่านได้ จุดประสงค์ที่ 3.5 อ่านออกเสียงคำและข้อความที่กำหนดให้ได้ ถูกต้อง และในทักษะการเขียนคือจุดประสงค์ที่ 4.2 เขียนประโยคและข้อความเพื่อบรรยาย สิ่งต่าง ๆ ตามขั้นตอนและวิธีการได้ จุดประสงค์ที่ 4.3 เขียนบรรยายภาพและสิ่งของตามที่ กำหนดให้ได้ จุดประสงค์ที่ 4.6 เขียนเรียงความตามที่กำหนดให้ได้ซึ่งพิจารณาคัดเลือกเนื้อหาจาก แบบเรียนและแหล่งวิชาการต่าง ๆ ซึ่งเป็น เนื้อหาที่ผู้วิจัยเลือกโดยพิจารณาความยากง่ายอยู่ใน ระดับเดียวกันกับหนังสือเรียนที่กระทรวงศึกษาธิการอนุญาตให้ใช้เป็นหนังสือเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษหลัก 10 (อ 016) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 คือหนังสือ Highlight หนังสือ Top Line 3 และ หนังสือ English for a Changing World 3 ประกอบด้วยเนื้อเรื่อง จำนวน 5 เรื่อง คือ McDonald's, Three friends, Buddhist monks, Dreams of gold, Cars are like their owners or are they?

ข้อตกลงเบื้องต้น

การวิจัยครั้งนี้มิได้ศึกษาถึงสภาพแวดล้อมและองค์ประกอบส่วนตัวของนักเรียน แต่มุ่งศึกษาเฉพาะผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษที่ได้รับการสอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียน และการสอนแบบปกติของนักเรียนที่ได้จากการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ (อ 016)

นิยามศัพท์เฉพาะ

เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกัน ผู้วิจัยจึงได้กำหนดนิยาม ขอบเขตหรือความหมายของ ศัพท์เฉพาะด้านต่าง ๆ ไว้ดังนี้

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ หมายถึง คะแนนความสามารถในการอ่านและการเขียนวิชาภาษาอังกฤษ ทักษะอ่านและเขียนที่ได้จากแบบทดสอบหลังเรียนวิชาภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นในทักษะอ่านโดยมีจุดประสงค์ของการอ่าน 5 ข้อ คือ (1) ระบุใจความสำคัญและตั้งชื่อเรื่องจากข้อความที่อ่านได้ (2) ตีความหมายและแสดงความคิดเห็นของข้อความที่อ่านได้ (3) เรียงลำดับความหรือเหตุการณ์จากข้อความที่อ่านได้ (4) ย่อสรุปเรื่องหรือข้อความที่อ่านได้ (5) อ่านออกเสียงคำและข้อความที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง และทักษะเขียนโดยมีจุดประสงค์ของการเขียน 3 ข้อ คือ (1) เขียนประโยคและข้อความเพื่อบรรยายสิ่งต่าง ๆ ตามขั้นตอนและวิธีการได้ (2) เขียนบรรยายภาพและสิ่งของตามที่ กำหนดให้ได้ และ (3) เขียนเรียงความตามที่กำหนดให้ได้

2. การสอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียน หมายถึง การสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยการจัดสภาพแวดล้อมทางการเรียนให้นักเรียนได้เรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่มเล็ก ๆ ซึ่งสมาชิกแต่ละคนแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน สมาชิกในกลุ่มรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของตนเองและต้องรับผิดชอบการเรียนรู้ของเพื่อนสมาชิกทุกคนในกลุ่มด้วย ความสำเร็จของแต่ละบุคคลคือความสำเร็จของกลุ่ม ในที่นี้หมายถึงการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร และหมายถึง

3. การสอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียนด้วยการอ่านและการเขียนแบบบูรณาการ โดยใช้เทคนิคการร่วมมือกัน (CIRC) หมายถึง การแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มย่อยกลุ่มละ 4 – 6 คน นักเรียนในแต่ละกลุ่มจะมีความสามารถคละกัน คือนักเรียนเก่ง ปานกลาง และอ่อน สัดส่วน 1 : 2 : 1 การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนต้องการเน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ร่วมกัน มีการอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และฝึก การทำงานร่วมกับผู้อื่นเหมาะสมกับความสามารถ และความสนใจของผู้เรียน โดยให้นักเรียนมีส่วนร่วม และลงมือ ปฏิบัติจริงทุกขั้นตอนจนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง โดยมีขั้นตอนการสอน 5 ขั้นตอน (1) ขั้นเตรียมผู้เรียน ประกอบด้วย แบ่งนักเรียนเข้ากลุ่มละ 4 – 6 คน แต่ละกลุ่มมีนักเรียนที่มีความสามารถ สูง ปานกลาง และต่ำ สมาชิกภายในกลุ่มจะมีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เพื่อให้กลุ่มประสบความสำเร็จ (2) ขั้นเสนอเนื้อหาสาระต่อชั้นเรียน ประกอบด้วย แจงจุดประสงค์การเรียนรู้ การทบทวนความรู้เดิมที่เรียนไปแล้ว แนะนำเนื้อหาการเรียน ตลอดจนอธิบาย ถึงวิธีการเรียน เกณฑ์ที่ทุกคนต้องทำได้ รวมถึงการทำแบบทดสอบ (3) ขั้นกิจกรรมกลุ่มย่อย สมาชิกในกลุ่มจะช่วยเหลือซึ่งกันและกัน จะร่วมกัน อภิปรายปัญหาจนแน่ใจว่าทุกคนมีความเข้าใจ เนื้อหาอย่างชัดเจน แล้วสรุปเรื่องที่เรียน (4) ขั้นการทดสอบ เมื่อการเรียนจบลงในแต่ละบทเรียนนักเรียนทุกคนจะได้รับการทดสอบเกี่ยวกับเนื้อหาที่เรียนจบแล้ว คะแนนที่ได้จากการทดสอบของนักเรียนทุกคนจะรวบรวมเข้าเป็น

คะแนนของกลุ่ม (5) ขั้นการประเมินผลและมอบรางวัล ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปบทเรียน ประเมินผลการทำงานกลุ่ม และมอบรางวัลแก่กลุ่มที่ทำคะแนนได้ตามเกณฑ์ที่ครูตั้งไว้ โดยจัดกิจกรรมตามรูปแบบกิจกรรมเพื่อการสื่อสาร ประกอบด้วย (1) การถ่ายโอนข้อมูลเพื่อให้นักเรียนมีความสามารถนำเอาข้อมูลที่ได้จากการอ่านหรือฟังมาถ่ายทอดให้อยู่ในรูปแบบอื่น ๆ (2) การเติมข้อมูลที่ขาดหายไปให้สมบูรณ์ในการสื่อสาร เป็นการฝึกความคล่องแคล่วในการสื่อสาร โดยให้ผู้เรียนอย่างน้อย 2 คน ที่ได้รับข้อมูลคนละอย่างนำข้อมูลนั้นมาสื่อสารกันในรูปของการพูดหรือการเขียน (3) การต่อข้อมูลให้สมบูรณ์เป็นกิจกรรมที่มีลักษณะเหมือนลูกโซ่ ผู้ทำกิจกรรมอาจทำงานสลับกันแล้วนำมารวมกันเพื่อให้เกิดความสมบูรณ์ (4) การตรวจสอบผลงานเป็นกิจกรรมที่มีลักษณะต่อเนื่องกัน เป็นการสัมพันธ์ข้อมูลที่ได้รับมาแล้วกับข้อมูลจริง โดยให้นักเรียนฝึกทำงานด้านการใช้ภาษาเป็นคู่หรือกลุ่ม เพื่อค้นหาความถูกต้องเกี่ยวกับข้อมูลนั้นร่วมกัน (5) การแก้ไขข้อมูลให้ถูกต้องตามเนื้อหา เป็นหลักการที่ครูและนักเรียนร่วมกันตรวจสอบและแก้ไขข้อมูลให้ถูกต้องตามเนื้อหาและความหมายในการสื่อสาร

4. การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร หมายถึง การสอนที่เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลาง ให้นักเรียนได้มีปฏิสัมพันธ์ต่อกัน เน้นประสบการณ์การใช้ภาษาของนักเรียนเป็นพื้นฐานการสอน เปิดโอกาสให้นักเรียนได้รับปัจจัยป้อนที่มีความหมายและเข้าใจได้ง่าย สามารถนำความรู้หรือประสบการณ์เดิมมาช่วยให้เกิดความเข้าใจได้ยิ่งขึ้น สามารถใช้ในการสื่อสารได้ มี 5 ขั้นตอน ประกอบด้วย (1) การถ่ายโอนข้อมูลเป็นกิจกรรมที่ต้องการให้นักเรียนมีความสามารถนำเอาข้อมูลที่ได้จากการอ่านหรือฟังมาถ่ายทอดให้อยู่ในรูปแบบอื่น ๆ (2) การเติมข้อมูลที่ขาดหายไปให้สมบูรณ์ในการสื่อสาร เป็นการฝึกความคล่องแคล่วในการสื่อสาร โดยให้ผู้เรียนอย่างน้อย 2 คน ที่ได้รับข้อมูลคนละอย่างนำข้อมูลนั้นมาสื่อสารกันในรูปของการพูดหรือการเขียน (3) การต่อข้อมูลให้สมบูรณ์ เป็นกิจกรรมที่มีลักษณะความสัมพันธ์เหมือนลูกโซ่ ผู้ทำกิจกรรมอาจทำงานสลับกัน หรือทำงานเพียงบางส่วนแล้วนำมารวมกันเพื่อให้เกิดความสมบูรณ์ เป็นการฝึกความเข้าใจวิธีการสื่อสารและความแม่นยำในการสื่อสารข้อมูล (4) การตรวจสอบผลงานเป็นกิจกรรมที่มีลักษณะต่อเนื่องกัน เป็นการสัมพันธ์ข้อมูลที่ได้รับมาแล้วกับข้อมูลจริง โดยให้นักเรียนฝึกทำงานด้านการใช้ภาษาเป็นคู่หรือกลุ่ม เพื่อค้นหาความถูกต้องเกี่ยวกับข้อมูลนั้นร่วมกัน (5) การแก้ไขข้อมูลให้ถูกต้องตามเนื้อหา เป็นหลักการที่ครูและนักเรียนร่วมกันตรวจสอบและแก้ไขข้อมูลให้ถูกต้องด้านเนื้อหาและความหมายในการสื่อสาร

5. การสอนแบบปกติ หมายถึง การจัดการเรียนการสอนโดยยึดตามคู่มือครูของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งมีขั้นตอนในการเรียนการสอน 4 ขั้นตอน ได้แก่ (1) การนำเข้าสู่บทเรียน เป็นการทบทวนเนื้อหาที่เรียนมาแล้ว เพื่อให้สอดคล้องกับเนื้อหาการเรียนที่จะ

เรียนใหม่ (2) การสอนเนื้อหา การฝึกกิจกรรมประกอบการอธิบายของครู การฝึกกิจกรรม ทั้งกลุ่มย่อยกลุ่มใหญ่ การถามตอบระหว่างครูกับนักเรียน นักเรียนกับนักเรียน ตลอดจน การเล่นเกมต่าง ๆ (3) การสรุปบทเรียน เป็นการสรุปเนื้อหาการเรียนที่เรียนในแต่ละครั้งว่ามีเนื้อหาสาระสำคัญอะไรบ้าง (4) การวัดและการประเมินผล ประกอบด้วย การสังเกตพฤติกรรม การเรียนของนักเรียน การตรวจแบบฝึกหัด การวัดจุดประสงค์ว่าเข้าใจ นำไปใช้ ปฏิบัติได้ถูกต้องมากน้อยเพียงใด

6. ความคิดเห็น หมายถึง ความรู้สึกรู้สียงของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียน วิชาภาษาอังกฤษ ที่ได้รับการสอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียน ด้วยการสอนอ่านและเขียนแบบบูรณาการโดยใช้เทคนิคการร่วมมือกัน (Cooperative Integrated Reading and Composition :CIRC) และการสอนแบบปกติ วัดและประเมินจากแบบสอบถามความคิดเห็นที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เกี่ยวกับบรรยากาศในการเรียน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของนักเรียน

7. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หมายถึง นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสิรินธรราชวิทยาลัย ซึ่งกำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2545

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาวิจัยเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียนกับการสอนแบบปกติ ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดกำหนดสาระสำคัญและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องจากเอกสารงานวิจัยต่าง ๆ ประกอบด้วยหัวข้อตามลำดับต่อไปนี้คือ (1) หลักสูตร ประกอบด้วย หลักสูตรภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) จุดประสงค์การเรียนรู้รายวิชาภาษาอังกฤษหลัก 9 (อ 016) หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ความสอดคล้องของ หลักสูตรพุทธศักราช 2521 และหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 (2) ทฤษฎีและหลักการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ประกอบด้วย หลักการในการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร หลักสูตรตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร กิจกรรมที่ใช้ในการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ทักษะการสอนภาษาอังกฤษ การสอนทักษะการอ่านตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร การสอนทักษะการเขียนตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร ความสัมพันธ์ระหว่างการอ่านและการเขียน (3) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ประกอบด้วย ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ องค์ประกอบทางด้านจิตวิทยาที่มีความสำคัญต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน องค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ (4) วิธีสอน ประกอบด้วย วิธีสอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียน ความเป็นมา ความหมาย จุดมุ่งหมาย วิวัฒนาการของวิธีสอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียน การจัดการเรียนการสอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียน แนวคิดและความสำคัญของวิธีสอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียน ลักษณะและองค์ประกอบพื้นฐานของวิธีสอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียน เทคนิคการสอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียน ขั้นตอนการสอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียน รูปแบบของการสอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียน การสอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียน ด้วยการสอนอ่านและเขียนแบบบูรณาการ โดยใช้เทคนิคการร่วมมือกัน ประโยชน์ของการสอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียน วิธีสอนแบบปกติ สภาพการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ

ของโรงเรียนสิรินธรราชวิทยาลัย (5) งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วย งานวิจัยในประเทศ งานวิจัยต่างประเทศ

การสอนด้วยการเรียนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียนด้วยการสอนอ่านและเขียนแบบบูรณาการ โดยใช้เทคนิคการร่วมมือกันเป็นการสอนรูปแบบหนึ่งที่สามารถนำมาใช้ในการสอนวิชาภาษาอังกฤษ เพราะนักเรียนได้ร่วมกันทำกิจกรรม สามารถค้นหาคำตอบด้วยตนเอง ทั้งยังสอดคล้องกับหลักสูตรภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาพุทธศักราช 2521 มีจุดประสงค์เพื่อพัฒนาความสามารถ ความถนัดของผู้เรียนให้มีทักษะเบื้องต้นด้านการฟัง พูด อ่าน เขียน ในภาษาที่เลือกเรียนสำหรับการสื่อสาร การแสวงหาความรู้ ในขณะที่เดียวกันการสอนวิธีนี้สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ในสาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร มาตรฐาน ตัวชี้วัดที่ 1.1 เข้าใจกระบวนการฟังและการอ่าน สามารถตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และนำความรู้มาใช้อย่างมีวิจารณญาณ มาตรฐานตัวชี้วัดที่ 1.2 ให้นักเรียนมีทักษะในการสื่อสารทางภาษา แลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร ความคิดเห็นแสดงความรู้สึกร่วมโดยใช้เทคโนโลยีการจัดการที่เหมาะสมเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต มาตรฐานตัวชี้วัดที่ 1.3 เข้าใจกระบวนการพูด การเขียน และสื่อสารข้อมูล_ความคิดเห็นและความคิดรวบยอดในเรื่องต่าง ๆ ได้อย่างสร้างสรรค์ ดังนั้น การเปรียบเทียบการสอนด้วยการเรียนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียนด้วยการสอนอ่านและเขียนแบบบูรณาการ โดยใช้เทคนิคการร่วมมือกัน สามารถใช้ได้ทั้งหลักสูตรภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) และหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

หลักสูตร

หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น มีหลักการเป็นการศึกษาที่มุ่งให้ผู้เรียนค้นพบความสามารถ ความถนัด และความสนใจของตนเอง เป็นการศึกษาทั่วไปเพื่อเป็นพื้นฐานสำหรับการประกอบสัมมาชีพหรือการศึกษาต่อ รวมทั้งเป็นการศึกษาที่สนองความต้องการของท้องถิ่นและประเทศชาติ

หลักสูตรภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533)

วิชาภาษาต่างประเทศเป็นวิชาหนึ่งที่บรรจุไว้ในหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น โดยมีจุดประสงค์เพื่อพัฒนาความสามารถ ความถนัด ในภาษาต่างประเทศตามความสนใจของผู้เรียน ให้มีทักษะเบื้องต้นด้านการฟัง อ่าน เขียน ในภาษาที่เลือกเรียน สำหรับใช้ในการสื่อสาร การแสวงหาความรู้ และเป็นพื้นฐานในการศึกษาในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งให้รู้วัฒนธรรมที่สอดแทรกอยู่ในภาษา ทั้งให้เห็น คุณค่าของภาษาที่เลือกเรียนและมีนิสัยรักการอ่าน วิชาภาษาอังกฤษ (อ 016) เป็นวิชาเลือกเสรี กำหนดให้ผู้เรียนเรียน 4 คาบ/สัปดาห์/ภาคเรียน เน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกการฟัง พูด อ่าน และเขียน เพื่อให้ใช้ภาษาในการสื่อความหมายได้กว้างขวางและเหมาะสมกับกาลเทศะและเห็นประโยชน์ของการเรียนภาษา

วิชาภาษาต่างประเทศ

มหาวิทยาลัยศิลปากร **จุดประสงค์** สงวนลิขสิทธิ์

1. เพื่อพัฒนาความสามารถ ความถนัด ในภาษาต่างประเทศตามความสนใจของผู้เรียน

2. เพื่อให้มีทักษะเบื้องต้น ด้านการฟัง พูด อ่าน เขียน ในภาษาที่เลือกเรียน สำหรับใช้ในการสื่อสาร การแสวงหาความรู้ และเป็นพื้นฐานในการศึกษาในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งให้รู้วัฒนธรรมที่สอดแทรกอยู่ในภาษา

3. เพื่อให้เห็นคุณค่าของภาษาที่เลือกเรียนและมีนิสัยรักการอ่าน

สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กำหนดให้เรียนวิชา

อ 016 ภาษาอังกฤษหลัก 10

4 คาบ/สัปดาห์/ภาค 2 หน่วยการเรียนรู้

ผู้เรียนจะเรียนวิชาหลักเพียง 4 คาบ/สัปดาห์/ภาค หรือจะเลือกเรียนวิชาทักษะเฉพาะเพิ่มเติมอีกก็ได้ หรือจะเลือกเรียนแต่วิชาทักษะเฉพาะโดยไม่เลือกเรียนวิชาหลักก็ได้ แต่จะต้องได้เรียนวิชา อ 013 อ 014 มาแล้ว

สำหรับวิชาอ่านอังกฤษเบื้องต้น ผู้เรียนที่ประสงค์จะเลือกเรียนจะต้องได้เรียน อ 011 อ 012 อ 013 อ 014 มาแล้ว หรือได้เรียน อ 031 อ 032 มาแล้ว

จุดประสงค์การเรียนรู้รายวิชาภาษาอังกฤษหลัก 10 (อ 016) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
 ของกลุ่มโรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดนครปฐม เขตการศึกษา 1 ของกรมสามัญศึกษา
 ประกอบด้วย

ทักษะการฟัง

1. ฟังข้อความแล้วสามารถโต้ตอบโดยใช้สำนวนที่เหมาะสมกับสถานการณ์ต่าง ๆ ได้
2. ฟังบทสนทนา ข้อความ ข่าว รายงาน เพลง นิทาน คำประพันธ์ พยากรณ์อากาศ บทสัมภาษณ์ การ์ตูนจำขึ้นอย่างง่าย ๆ แล้ว
  - 2.1 คาดคะเนเหตุการณ์ได้
  - 2.2 ลำดับเหตุการณ์ได้
  - 2.3 ระบุข้อความสำคัญได้
  - 2.4 ถ่ายทอดข้อมูลของสื่อที่ฟังในรูปแบบต่าง ๆ เช่น จดบันทึก, เล่าเรื่อง, วาดภาพ และแสดงกิริยาท่าทางต่าง ๆ ได้

บทอาชีวศึกษาล้ำเลิศปากกร สงวนลิขสิทธิ์

ทักษะการพูด

1. สนทนาโต้ตอบเกี่ยวกับชีวิตประจำวันโดยใช้สำนวนภาษาสุภาพ เหมาะกับสถานการณ์ต่าง ๆ ได้
2. พูดแสดงความรู้สึก นึกคิด และทัศนคติของตนได้
3. เล่าเรื่องเกี่ยวกับประสบการณ์ ข่าว และสิ่งที่น่าสนใจได้
4. พูดแลกเปลี่ยนข้อมูลและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับวัฒนธรรมได้
5. พูดอธิบายลักษณะ บุคคล สัตว์และสิ่งของได้

ทักษะการอ่าน

อ่านข้อความ บทความ เรื่องสั้น หนังสือพิมพ์ นิตยสาร บทสนทนา จดหมาย บัตรเชิญ ป้ายประเภทต่าง ๆ ประกาศ โฆษณา ฉลากยา คำแนะนำในการใช้สินค้า บทร้อยกรอง ตำราอาหาร รายการอาหาร แผนผัง แผนภูมิ สัญลักษณ์ ตัวย่อ พยากรณ์อากาศ บันทึกการประชุม สารานุกรม แผ่นพับ บทเพลงและการ์ตูน ที่มีความยากง่าย เหมาะสมกับระดับชั้น

- 3.1 ระบุใจความสำคัญและตั้งชื่อเรื่องจากข้อความที่อ่านได้
- 3.2 ตีความหมายและแสดงความคิดเห็นของข้อความที่อ่านได้
- 3.3 เรียงลำดับความหรือเหตุการณ์จากข้อความที่อ่าน

3.4 ย่อ สรุปเรื่องหรือข้อความที่อ่านได้

3.5 อ่านออกเสียงคำ และข้อความที่กำหนดให้ได้อย่างถูกต้อง

ทักษะการเขียน

4.1 เขียนตามคำบอกได้

4.2 เขียนประโยค และข้อความเพื่อบรรยายสิ่งต่าง ๆ ตามขั้นตอน และวิธีการได้

4.3 เขียนบรรยายภาพ และสิ่งของตามที่กำหนดให้ได้

4.4 เขียนกรอกข้อมูลในแบบฟอร์มต่าง ๆ ได้

4.5 เขียนข้อความสั้น ๆ และจดหมายส่วนตัว เพื่อขอโทษ ขอร้อง ขอบุณ เชื้อเชิญ

แสดงความยินดี ฝากข้อความได้

4.6 เขียนเรียงความตามที่กำหนดให้ได้

4.7 เขียนหรือเติมคำลงในคำประพันธ์อย่างง่าย ๆ ได้

4.8 เขียนประโยคตามโครงสร้างที่กำหนดให้และสื่อความหมายได้

4.9 เขียนแนะนำบุคคลและสถานที่ที่น่าสนใจได้

จากหลักสูตรมัธยมศึกษาต้นต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง 2533) แสดงว่า วิชาภาษาต่างประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งภาษาอังกฤษมีความสำคัญอย่างยิ่งในการศึกษาของผู้เรียน ทักษะการอ่านและเขียนเป็นทักษะที่ผู้เรียนต้องแสวงหาในการเรียนเพื่อพัฒนาการศึกษาของแต่ละบุคคล ทั้งยังเป็นพื้นฐานในการนำภาษาอังกฤษไปประยุกต์ใช้จริงในชีวิตประจำวันอีกด้วย

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

ความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการด้านต่าง ๆ ของโลกยุคโลกาภิวัตน์ มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและเศรษฐกิจของทุกประเทศรวมทั้งประเทศไทยด้วย จึงมีความจำเป็นที่จะต้องปรับปรุงหลักสูตรการศึกษาของชาติ ซึ่งถือเป็นกลไกสำคัญในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของประเทศเพื่อสร้างคนไทยให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข มีศักยภาพพร้อมที่จะแข่งขัน และร่วมมืออย่างสร้างสรรค์ในเวทีโลก

หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2544 สาระของหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ประกอบด้วย 4 สาระ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ภาษาอังกฤษกำหนดให้เรียนทุกช่วงชั้น ส่วนภาษาต่างประเทศอื่น ๆ สามารถเลือกจัดการเรียนรู้ ตามความเหมาะสม

สาระที่ 1 : ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐานตัวชี้วัดที่ 1.1 เข้าใจกระบวนการฟังและการอ่าน สามารถตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และนำความรู้มาใช้อย่างมีวิจารณญาณ

มาตรฐานตัวชี้วัดที่ 1.2 มีทักษะในการสื่อสารทางภาษา แลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสารความคิดเห็น แสดงความรู้สึกโดยใช้เทคโนโลยีและการจัดการที่เหมาะสมเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต

มาตรฐานตัวชี้วัดที่ 1.3 เข้าใจกระบวนการพูด การเขียน และสื่อสารข้อมูล ความคิดเห็นและความคิดรวบยอดในเรื่องต่าง ๆ ได้อย่างสร้างสรรค์ มีประสิทธิภาพและมีสุนทรียภาพ

สาระที่ 2 : ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐานตัวชี้วัดที่ 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาและนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

มาตรฐานตัวชี้วัดที่ 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างมีวิจารณญาณ

สาระที่ 3 : ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐานตัวชี้วัดที่ 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นและเป็นพื้นฐานในการพัฒนาและเปิดโลกทัศน์ของตน

สาระที่ 4 : ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐานตัวชี้วัดที่ 4.1 สามารถใช้ภาษาต่างประเทศตามสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และ สังคม

มาตรฐานตัวชี้วัดที่ 4.2 สามารถใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ การศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ การสร้างความร่วมมือและการอยู่ร่วมกันในสังคม

สรุปได้ว่า หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ที่บรรจุอยู่ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2544 มุ่งเน้นให้ผู้เรียนใช้ภาษาต่างประเทศโดยเฉพาะภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสารและการค้นหาความรู้จากแหล่งการเรียนรู้ที่มีอยู่หลากหลาย

สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จัดอยู่ในช่วงชั้นที่ 3 ของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน สาระการเรียนรู้ ประกอบด้วย องค์ความรู้ ทักษะหรือกระบวนการเรียนรู้ และคุณลักษณะหรือค่านิยม คุณธรรม จริยธรรมของผู้เรียน ภาษาต่างประเทศ จัดอยู่ในสาระที่ 8 ทุกสาระเป็นพื้นฐานสำคัญที่ผู้เรียนทุกคนต้องเรียนรู้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งภาษาอังกฤษกำหนดให้เรียนทุกช่วงชั้น ส่วนภาษาต่างประเทศอื่น ๆ สามารถเลือกจัดการเรียนรู้ได้ตามความเหมาะสม สำหรับเวลาเรียนของช่วงชั้นที่ 3 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 – 3 มีเวลาเรียนประมาณปีละ 1000 – 1200 ชั่วโมง โดยเฉลี่ยวันละ

ไม่น้อยกว่า 5 – 6 ชั่วโมง โครงสร้างหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน กำหนดให้ภาษาต่างประเทศ มีสาระการเรียนรู้ที่เสริมสร้างความเป็นมนุษย์ และศักยภาพพื้นฐานในการคิด และการทำงาน เมื่อจบการเรียนรู้แต่ละช่วงชั้นของสาระการเรียนรู้แต่ละกลุ่ม สถานศึกษาต้องนำโครงสร้าง ดังกล่าวไปจัดทำเป็นหลักสูตรสถานศึกษา

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังของโรงเรียนสิรินธรราชวิทยาลัยได้กำหนดผลการเรียนรู้ที่คาดหวังรายปีประกอบด้วย 4 สาระคือ สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก ผู้วิจัยได้คัดเลือกผลการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับทักษะการอ่านและการเขียนที่ผู้วิจัยได้ทำการทดลองประกอบด้วย สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร มาตรฐานตัวชี้วัดที่ 1.1 เข้าใจกระบวนการฟังและการอ่าน สามารถตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และนำความรู้มาใช้อย่างมีวิจารณญาณ ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ได้แก่ การเข้าใจบทอ่านสั้น ๆ ข้อมูลใกล้ตัวและแสดงความคิดเห็นสั้น ๆ โดยใช้ถ้อยคำของตนเอง ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ได้แก่ เข้าใจ ตีความ ข้อความ ข้อมูลจากสื่อสิ่งพิมพ์ ข่าวสารที่สนใจในชีวิตประจำวันและแสดงความคิดเห็นโดยใช้ถ้อยคำของตนเองหรือการเขียนเป็นความเรียงได้ มาตรฐานตัวชี้วัดที่ 1.2 มีทักษะในการสื่อสารทางภาษา แลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร และแสดงความรู้สึก และความคิดเห็น โดยใช้เทคโนโลยีและการจัดการที่เหมาะสม เพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ได้แก่ สามารถบอกเรื่องราวในชีวิตประจำวันเกี่ยวกับตนเองและบุคคลในครอบครัว มาตรฐานตัวชี้วัดที่ 1.3 เข้าใจกระบวนการพูด การเขียน และสื่อสารข้อมูลความคิดเห็นและความคิดรวบยอดในเรื่องต่าง ๆ ได้อย่างสร้างสรรค์ มีประสิทธิภาพ และมีสุนทรียภาพ ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ได้แก่ การบอกเรื่องราวเกี่ยวกับตนเองหรือบรรยายลักษณะบุคคล สัตว์ สิ่งของ และสถานที่ได้ สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น มาตรฐานตัวชี้วัดที่ 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนาและเปิดโลกทัศน์ของตน ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ได้แก่ สามารถเชื่อมโยงเนื้อหาสาระกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ และถ่ายทอดได้ สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก มาตรฐานตัวชี้วัดที่ 4.2 สามารถใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้การทำงาน การประกอบอาชีพ การสร้างความร่วมมือและอยู่ร่วมกันในสังคม ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ได้แก่ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศสื่อสารในด้านการเรียนอย่างง่าย ๆ และเขียนบรรยายภาพสั้น ๆ เกี่ยวกับสถานที่ได้

ความสอดคล้องของหลักสูตรพุทธศักราช 2521 และหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544

หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) เป็นการศึกษาที่มุ่งให้ผู้เรียนพัฒนาคุณภาพชีวิตและการศึกษาต่อ วิชาภาษาต่างประเทศโดยเฉพาะอย่างยิ่ง วิชาภาษาอังกฤษถูกบรรจุไว้ในหลักสูตรด้วย เพราะผู้เรียนที่เรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ตามความสนใจของผู้เรียน เพื่อให้มีทักษะเบื้องต้นด้านการฟัง พูด อ่าน และเขียน สำหรับใช้ในการสื่อสาร การแสวงหาความรู้ และเป็นพื้นฐานในการศึกษาในระดับที่สูงขึ้น

จากหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544 จะเห็นว่าภาษาต่างประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งภาษาอังกฤษนั้น เป็นภาษาต่างประเทศที่เป็นสาระการเรียนรู้ขั้นพื้นฐานซึ่งกำหนดให้เรียนตลอดหลักสูตร ประกอบด้วย 4 สาระ คือ ภาษาเพื่อการสื่อสาร ภาษาและวัฒนธรรม ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ภาษาความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก ในมาตรฐานตัวชี้วัดที่ 1.1 นักเรียนต้องเข้าใจ กระบวนการอ่าน และการฟัง สามารถตีความเรื่องที่ฟัง และอ่านสื่อประเภทต่าง ๆ นำมาใช้อย่างมีวิจารณญาณ ตัวชี้วัดที่ 1.2 และ 1.3 นักเรียนสามารถสื่อสารและเปลี่ยนข้อมูล แสดงความคิดเห็น และความคิดรวบยอดได้อย่างสร้างสรรค์ มีประสิทธิภาพ มาตรฐานตัวชี้วัดที่ 2, 3 และ 4 ส่งเสริมให้นักเรียนเข้าใจวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และปฏิบัติตนได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศตามสถานการณ์ต่าง ๆ ในโรงเรียน ชุมชน และสังคม อย่างมีความสุข โดยเฉพาะอย่างยิ่งหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2544 เป็นหลักสูตรที่สนองพระราชบัญญัติการศึกษา 2542 คือการเรียนที่เน้นเด็กเป็นสำคัญ (student – centered) มุ่งเน้นให้นักเรียนได้แสดงออกพัฒนาศักยภาพของตนเองอย่างเต็มความสามารถ

ทฤษฎีและหลักการทางการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

การสื่อสาร มีความหมายตรงกับภาษาอังกฤษว่า “Communication” แปลว่า การร่วมกัน เหมือนกันหรือคล้ายคลึงกัน และพร้อมกัน การสื่อสารเป็นกระบวนการรับและส่งข่าวสารโดยทั้งผู้รับและผู้ส่งข่าวสารจะต้องมีความรู้ด้านวัฒนธรรมที่เป็นที่ยอมรับในสังคมนั้น ใช้ระดับภาษาที่เหมาะสมกับสถานการณ์ ต้องเข้าใจว่าเมื่อไรเป็นฝ่ายพูด เมื่อไรควรเปิดโอกาสให้ผู้อื่นพูดโดยเป็นผู้ฟังที่ดี คำพูดประโยคเดียวสามารถทำให้ผู้ฟังตีความหมายได้หลายอย่าง

ซาวิยอง (Savignon 1983 : 8) กล่าวว่า การสื่อสาร คือ กระบวนการอันต่อเนื่องของการแสดงความรู้สึก การแปลความ ตีความ และการแลกเปลี่ยนข่าวสาร โอกาสของการสื่อสารจะ

ไม่มีที่สิ้นสุด ซึ่งประกอบด้วยสัญลักษณ์และเครื่องหมายที่แตกต่างกันออกไป เช่น สีผิว การแต่งกาย ทรงผม การยืน การฟัง การพยักหน้า การหยุดชะงักเสียงหรือคำพูด คนเราจะเกี่ยวข้องกับการสื่อสารตั้งแต่เกิดและเรียนรู้ที่จะต้องสนองในบริบทใหม่ ๆ เช่นเดียวกับการสะสมประสบการณ์ของชีวิตจากความคิดและความรู้สึกไปสู่สัญลักษณ์ในการเขียน การพูด การแสดงท่าทาง การเคลื่อนไหว และน้ำเสียง จึงต้องรู้จักเลือกสรรสิ่งที่เหมาะสมไปใช้

บราวน์ (Brown 1980 : 88) กล่าวว่า การติดต่อสื่อสาร (communication) หมายถึง กระบวนการรับและส่งสารที่เกี่ยวข้องระหว่างบุคคลอย่างน้อยตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป ทั้งในด้านการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน การพูดจะไม่มี ความหมายและไม่เกิดการติดต่อสื่อสารหากผู้ฟังไม่สามารถเข้าใจเรื่องราวที่พูดหรือจุดประสงค์ของการพูดนั้น ฉะนั้นการสื่อสารจะต้องมีความหมายทั้งต่อผู้ฟัง และผู้พูดด้วย

สรุปได้ว่า การสื่อสาร หมายถึง การใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมาย เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ความรู้สึก ระหว่างบุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป ด้วยวิธีการต่าง ๆ ทั้งด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน การสื่อสารจะไม่เกิดความหมาย หากผู้รับไม่เข้าใจ หรือแปลเจตนาของผู้ส่ง หรือผู้พูดไม่ได้ การสื่อสารที่ดีจะต้องมีความหมายทั้งต่อผู้ฟัง และผู้พูด การสื่อสารจะประสบผลสำเร็จได้นั้น นอกจากจะใช้ภาษาได้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์แล้ว ยังต้องใช้ภาษาที่เหมาะสมกับบุคคล และสถานการณ์นั้น ๆ ด้วย

หลักการในการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

เนื่องจากแนวโน้มของการเรียนการสอนภาษาในปัจจุบัน มีวัตถุประสงค์ให้ผู้เรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร การสอนจึงเน้นให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาได้ตามสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เป็นจริงในชีวิตประจำวัน นอกจากผู้เรียนจะต้องฝึกความสามารถในด้านคำศัพท์ เสียง และโครงสร้างประโยคที่เหมาะสมกับสถานการณ์ต่าง ๆ แล้ว ยังต้องเข้าใจพฤติกรรมที่แสดงออกควบคู่ไปกับการรู้ภาษาด้วย ทั้งนี้ เนื่องจากภาษาที่ใช้ในการสื่อความหมายด้านต่าง ๆ นั้น มิได้หมายความว่าเฉพาะถึงภาษาพูดหรือภาษาเขียนเท่านั้น แต่ยังรวมถึงอากัปกริยาต่าง ๆ ที่แสดงออกในระหว่างการสื่อสารด้วย ดังที่ ลออ หุตางกูร (2545 : 3 – 5) ได้แบ่งประเภทของการสื่อภาษาออกเป็น 2 หมวด คือ

1. การสื่อภาษาโดยใช้ถ้อยคำ (verbal communication) เป็นการสื่อสารโดยใช้ภาษาพูดหรือภาษาเขียน ไม่ว่าจะเป็นโดยทางใด เช่น การพูดโดยตรง การโทรศัพท์ โทรเลข ชวนเลข หรืออื่น ๆ เป็นต้น

2. การสื่อภาษาโดยไม่ใช้ถ้อยคำ (non-verbal communication) เป็นการสื่อสารโดยใช้ท่าทาง สัญญาณ และพฤติกรรมที่เป็นสัญลักษณ์อื่น ๆ นอกเหนือจากภาษาพูดหรือเขียน เช่น การสื่อสารของคนใบ้ การแสดงสีหน้าท่าทางในหนังสือ เป็นต้น

ฟินอคเชียโร (Finochiaro 1982 : 10) กล่าวว่า ปัจจุบันจุดมุ่งหมายของการสอนภาษาต่างประเทศนั้น เน้นหนักด้านพัฒนาการทางสมรรถภาพในการสื่อสารมากยิ่งขึ้น และกฎที่สำคัญของสมรรถภาพเพื่อการสื่อสารก็คือ ความเหมาะสม และการเป็นที่ยอมรับในสถานการณ์ทางสังคมและวัฒนธรรมที่มีการใช้ภาษานั้น นอกจากนี้ยังกล่าวเสริมว่า ผู้เรียนที่มีสมรรถภาพในการสื่อสารแล้วนั้น จะต้องรู้และระวางอยู่เสมอว่า สถานการณ์การมีปฏิสัมพันธ์ติดต่อสื่อสารนั้นเกี่ยวข้องกับใคร (หมายถึง จำนวนของผู้ร่วมสนทนา อายุ เพศ บทบาท บุคลิกภาพ และสถานภาพทางสังคม เป็นต้น) เกิดขึ้นที่ไหน เกิดขึ้นเวลาใด หัวข้อเรื่องอะไร เพื่อจะตัดสินใจเลือกได้ว่าควรจะต้องใช้ลีลาภาษาชนิดใด เช่น ภาษาพูดพื้นบ้านทั่วไป หรือภาษาพูดอย่างเป็นทางการตนเองไม่มีพิธีรีตอง หรือภาษาราชการที่เป็นทางการมีพิธีรีตอง ในการพูดกับผู้ร่วมสนทนา

ซาวิยอง (Savignon 1983 : 35 – 45) กล่าวว่า องค์ประกอบทั้ง 4 ของสมรรถภาพการสื่อสารซึ่งเป็นพื้นฐานสำหรับการออกแบบหลักสูตร และการฝึกในชั้นเรียน คือ

1. สมรรถภาพทางด้านไวยากรณ์ (grammatical competence) เป็นคุณเจตคอกที่สำคัญของหลักภาษาศาสตร์ อันได้แก่ ความสามารถในการจำคำศัพท์ หน่วยเสียง หน่วยคำ โครงสร้างการผสมผสานองค์ประกอบต่าง ๆ เหล่านี้เข้าเป็นรูปคำ หรือรูปประโยค สมรรถภาพทางด้านไวยากรณ์จะไม่เกี่ยวข้องกับทฤษฎีทางไวยากรณ์ ทฤษฎีใดทฤษฎีหนึ่งโดยเฉพาะหรือความสามารถในการทำให้เกิดความรู้แจ้งเกี่ยวกับกฎเกณฑ์ บุคคลจะแสดงสมรรถภาพทางด้านไวยากรณ์โดยใช้กฎเกณฑ์ ไม่ใช่เรียนรู้กฎเกณฑ์

2. สมรรถภาพทางด้านภาษาศาสตร์สังคม (sociolinguistic competence) การใช้ภาษาต้องคำนึงถึงกฎการใช้ภาษาในสังคม และเข้าใจภาษาในบริบทของสังคม บทบาทของผู้ร่วมสนทนาข่าวสารที่แลกเปลี่ยนกัน และหน้าที่ของการมีปฏิสัมพันธ์ สิ่งที่ควรพิจารณา คือ ความเหมาะสมในการใช้ภาษาและการตัดสินใจว่าจะอะไรคือความเหมาะสมนั้นจะเกี่ยวข้องมากกว่าการที่จะรู้ว่าจะต้องพูดอะไร พูดอย่างไรเท่านั้น แต่ต้องรู้ว่าเมื่อไรควรจะเงียบด้วย ดังนั้น เป้าหมายหนึ่งของการวิเคราะห์วัฒนธรรมร่วมคือ ทำให้เกิดการรู้กฎเกณฑ์ (explicit rule) ที่จะช่วยให้ผู้ที่ไม่ใช่เจ้าของภาษาได้เข้าใจ และปรับตัวให้เข้ากับรูปแบบที่เขาไม่คุ้นเคย

3. สมรรถภาพด้านการวิเคราะห์ข้อความ (discourse competence) ไม่ได้เกี่ยวข้องกับการตีความประโยคเดียว แต่จะตีความตัวเชื่อมชุดของประโยค หรือคำพูดเพื่อสร้างความหมายทฤษฎี และการวิเคราะห์ข้อความจะเกี่ยวข้องกับภาษาศาสตร์ การวิจารณ์วรรณกรรม สังคมวิทยา

ปรัชญา มานุษยวิทยา การพิมพ์ การสื่อสาร ตัวเชื่อมระหว่างประโยคอาจจะไม่ชัดเจน กล่าวได้ว่า มันอาจจะไม่แสดงความรู้สึกต่อเนื้อระหว่างตัวเชื่อมหนึ่งกับอีกตัวเชื่อมหนึ่ง ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความรู้เกี่ยวกับโลกแห่งความจริง (real world) และความคุ้นเคยกับเนื้อหา การแบ่งปันความรู้ โดยผู้เขียน ผู้พูด ผู้อ่าน และผู้ฟัง

4. สมรรถภาพทางด้านยุทธวิธี (strategies competence) คือ วิธีการที่บุคคลใช้ชดเชย กฎของความรู้ที่ไม่สมบูรณ์หรือองค์ประกอบที่จำกัดในการประยุกต์ใช้ เช่น งานที่ยากลำบาก นำราคาสูง ไม่น่าเอาใจใส่ เปรียบเหมือนความจำเป็นในการจัดการว่า คุณจะทำอะไร เมื่อคุณไม่สามารถคิดคำพูดได้ คุณมีวิธีการอะไรที่จะรักษาช่องทางการสื่อสารให้ดำเนินการต่อไป ในขณะที่คุณหยุดชะงักเพื่อคิด คุณจะให้คู่สนทนารู้ได้อย่างไรว่าคุณไม่เข้าใจคำพูดของเขา หรือ เขาพูดเร็วจนเกินไป และคุณจะปรับปรุงอย่างไรเมื่อข่าวสารของคุณเกิดการเข้าใจผิด ยุทธวิธีที่ใช้ การสื่อสารออกไป ประกอบด้วย การถอดความ การย้ำ การพูดอ้อมค้อม การลังเลใจ การหลีกเลี่ยง การเดา เมื่ออยู่ในเงื่อนไขที่จำกัด และเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงอย่างคาดไม่ถึง

อัจฉรา วงศ์โสธร (2527 : 127) ได้กล่าวสอดคล้องกับ บาคแมน และพาล์มเมอร์ (Bachman and Palmer 1982 : 450) ว่าผู้เรียนจะมีสมรรถภาพในการสื่อสารนั้น จะต้องเป็นผู้มีความสามารถในการใช้ภาษา 3 ด้าน คือ

1. สมรรถภาพทางด้านกฎเกณฑ์ไวยากรณ์ (linguistic competence) หมายถึง ความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอย่างถูกต้องตามหลักภาษาศาสตร์ และมีความสามารถในการสื่อสาร โดยอาศัยพื้นฐานทางภาษาศาสตร์ เช่น เสียง ศัพท์ และไวยากรณ์ รู้ว่าประโยคใดถูกไวยากรณ์ ประโยคใดผิดไวยากรณ์ ผิดที่ใด และสามารถแก้ไขประโยคนั้นให้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ได้

2. สมรรถภาพทางด้านภาษาศาสตร์สังคม (sociolinguistic competence) หมายถึง ความรู้ความสามารถทางภาษาศาสตร์เชิงสังคม มีความรู้ความเข้าใจระเบียบปฏิบัติทางสังคมของผู้ใช้ภาษาร่วมกันทั้งผู้สื่อภาษาและผู้รับภาษา นั่นคือ มีความสามารถเลือกรูปแบบของภาษา ทำเนียบของภาษา (Register) อย่างถูกต้องเหมาะสมกับสภาพแวดล้อมในสังคมซึ่งประกอบด้วยวัฒนธรรม ฐานะทางสังคม บทบาท เป็นต้น เมื่อผู้เรียนมีความเข้าใจแล้วเขาจะรู้ได้โดยอัตโนมัติว่า ควรใช้ภาษาลักษณะใดกับบุคคลประเภทใดจึงจะถูกต้องเหมาะสมกับกาลเทศะ

3. สมรรถภาพทางด้านปฏิบัตินิยม (pragmatic competence) หมายถึง ความรู้ความสามารถในการปฏิบัติตนเพื่อการใช้ภาษา เช่น สามารถปรับตัวเข้ากับสถานการณ์ การใช้กริยาท่าทาง สีหน้า การประสานสายตา และนำเสียงประกอบในการสื่อความหมาย ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงกฎเกณฑ์ทางภาษาให้เข้ากับเนื้อหา การสื่อสารจะอาศัยสัญลักษณ์ และเครื่องหมาย ทั้งวัจนะภาษา และอวัจนะภาษา เพื่อแสดงให้เห็นผู้รับสื่อทราบว่า เรามีความรู้สึกเป็นอย่างไรเกี่ยวกับ

เนื้อหานั้น โดยแสดงออกทางสีหน้า ท่าทาง น้ำเสียง ผู้รับสื่อสามารถเข้าใจ และคาดการณ์ล่วงหน้าว่าผู้สื่อจะพูดอะไร ด้วยน้ำเสียงอย่างไร โดยอาศัยพื้นฐานจากประสบการณ์ของตนเอง

ดังนั้น จึงสรุปได้ว่าสมรรถภาพในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร เป็นความรู้ และความสามารถในการใช้ภาษาสร้างประโยคให้มีความหมาย และถูกต้องตามความนิยมของสังคมนั้น ๆ เพื่อเป็นการสื่อสารอย่างแท้จริงในชีวิตประจำวันตามธรรมชาติโดยคำนึงถึงกฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์ ความถูกต้องเหมาะสมกับสถานการณ์ที่แปรเปลี่ยนไปตามความนิยมของสังคม และวัฒนธรรมที่สังคมยึดถือ โดยมีความสามารถใช้เทคนิควิธีในการสื่อสารได้อย่างถูกต้อง และเป็นที่ยอมรับในสังคม

แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

แนวการสอนเพื่อการสื่อสาร(the communication approach)จากแนวคิดที่ว่าภาษาคือเครื่องมือในการสื่อสาร และเป้าหมายของการสอนภาษาคือเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถในการสื่อสาร ซึ่ง ไฮม์ส์ (Hymes 1978 : 4) ได้ให้ความหมายของการสื่อสารไว้ว่า คือ ความสามารถในการใช้ภาษาหรือตีความหมายได้ถูกต้องเหมาะสมเมื่อมีการปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ๆ ในสังคม โดยเป็นความสามารถที่จะรู้ได้ว่าเมื่อไรควรจะทำ และควรจะทำอะไรกับใคร เมื่อไรที่ไหน และในลักษณะอย่างไร

ลักษณะสำคัญของวิธีสอนตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสารนี้ มีจุดมุ่งหมายให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมายได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการใช้ภาษาได้เหมาะสมกับสภาพสังคม การจัดการเรียนการสอน จึงเน้นหลักสำคัญดังต่อไปนี้

1. ต้องให้ผู้เรียนรู้ว่ากำลังทำอะไร เพื่ออะไร ผู้สอนต้องบอกให้ผู้เรียนทราบถึงความมุ่งหมายของการเรียนและการฝึกใช้ภาษา เพื่อให้การเรียนภาษาเป็นสิ่งที่มีความหมายต่อผู้เรียน ให้ผู้เรียนรู้สึกว่าการเรียนแล้วสามารถทำบางสิ่งบางอย่างเพิ่มขึ้นได้ นั่นคือ สามารถสื่อสารได้ตามที่ตนต้องการ เช่น ในทักษะพูดผู้เรียนสามารถพูดถามทางไปสถานที่ที่ต้องการจะไปได้

2. การสอนภาษาโดยแยกเป็นส่วน ๆ ไม่ช่วยให้ผู้เรียนใช้ภาษาเพื่อสื่อสารได้ดีเท่ากับการสอนในลักษณะบูรณาการ ในชีวิตประจำวันการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารมักต้องใช้หลายทักษะรวม ๆ กันไป และในบางครั้งก็ต้องอาศัยกิริยาท่าทางประกอบ ดังนั้นผู้เรียนภาษาที่ควรจะได้ทำพฤติกรรมเช่นเดียวกับในชีวิตจริง ผู้เรียนควรจะได้ฝึกและใช้ภาษาในลักษณะของทักษะรวมทั้งตั้งแต่เริ่มต้น

3. ต้องให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมการใช้ภาษา กิจกรรมดังกล่าวควรมีลักษณะเหมือนในชีวิตประจำวันให้มากที่สุด เพื่อให้ผู้เรียนนำไปใช้ได้จริง กิจกรรมการหาข้อมูลเพิ่มเติม

(Information gap) เป็นกิจกรรมที่เหมาะสมที่สุด เพราะผู้เรียนที่ทำกิจกรรมนี้จะไม่ทราบข้อมูลของอีกฝ่ายหนึ่ง จึงจำเป็นต้องสื่อสารกันเพื่อให้ได้ข้อมูลตามที่ต้องการ นอกจากนี้ในการทำกิจกรรมการใช้ภาษา ควรให้ผู้เรียนได้มีโอกาสเลือกใช้ข้อความที่เหมาะสมกับบทบาทและสถานการณ์ด้วย นั่นคือ ผู้เรียนต้องได้รับความหมายของสำนวนภาษาในรูปแบบต่าง ๆ ด้วยเช่นกัน

4. ต้องให้ผู้เรียนฝึกการใช้ภาษามาก ๆ การที่ผู้เรียนจะสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้นั้น นอกจากผู้เรียนต้องทำกิจกรรมการใช้ภาษาแล้ว ยังต้องมีโอกาสได้ทำกิจกรรมในรูปแบบต่าง ๆ ให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ด้วย เช่น เกม (Games) การแก้ปัญหา (Problem solving) สถานการณ์จำลอง (Simulation) การแสดงบทบาทสมมติ (Role play) ย่อมมีบทบาทสำคัญที่สุดที่จะส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ฝึกการใช้ภาษา

5. ผู้เรียนต้องไม่กลัวว่าจะใช้ภาษาผิด แนวการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารให้ความสำคัญกับการใช้ภาษา (Use) มากกว่าวิธีใช้ภาษา (Usage) ด้วยเหตุนี้ ผู้สอนจึงไม่ควรแก้ไขข้อผิดพลาดของผู้เรียนทุกครั้ง ควรแก้ไขเฉพาะที่จำเป็น เช่น ข้อผิดพลาดที่ทำให้เกิดการเข้าใจผิดหรือข้อผิดพลาดที่เกิดซ้ำบ่อย ๆ มิฉะนั้นจะทำให้ผู้เรียนขาดความมั่นใจ และไม่กล้าใช้ภาษาในการทำกิจกรรมต่าง ๆ นอกจากนี้การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารควรให้ความสำคัญในเรื่องความคล่องในการใช้ภาษา (Fluency) เป็นอันดับแรก ซึ่งภาษาที่ใช้อาจไม่ถูกต้องนัก แต่สื่อความหมายได้ ส่วนความถูกต้องของการใช้ภาษา (Accuracy) ก็ควรคำนึงถึงด้วยเช่นกัน

วิลเลียมส์ (Williams 1995 : 12 - 13) กล่าวว่า การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเป็นแนวการสอนที่กำลังเป็นที่นิยมในปัจจุบัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง ผู้เรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองในชั้นเรียนที่สอนด้วยวิธีการเรียนการสอนเพื่อการสื่อสารจะเป็นผู้ที่ประสบความสำเร็จในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารมากกว่าผู้เรียนที่เรียนในชั้นเรียนที่เน้นแต่ด้านการสอนโครงสร้างไวยากรณ์เพียงอย่างเดียวเท่านั้น

ในการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารนั้นมีรูปแบบการสอนที่สำคัญดังนี้

1. เน้นที่การใช้ภาษาที่นำไปใช้จริง ๆ ในชีวิต โดยใช้ข้อมูลทางภาษา หลากหลายและแปลกใหม่
2. เน้นที่ภาระงาน ซึ่งจะช่วยส่งเสริมการสนทนาที่มีความหมายระหว่างนักเรียนกับนักเรียน และระหว่างนักเรียนกับครูผู้สอน โดยข้อมูลทางภาษานั้นต้องเป็นข้อมูล que ผู้เรียนสามารถเข้าใจได้
3. เน้นที่ความสำเร็จในการสื่อสาร โดยเฉพาะอย่างยิ่งความสำเร็จที่ผู้เรียนมีการเสี่ยงในการเลือกกลยุทธ์เพื่อการสื่อสารตามสถานการณ์ที่ต้องเผชิญในชีวิตจริง

4. เน้นที่รูปแบบของภาษา หมายถึง ไม่มีการเน้นการแก้ไขข้อผิดพลาด ถ้าหากมีข้อผิดพลาดเกิดขึ้น ซึ่งค่อนข้างจะมีจุดเน้นทางด้านความหมายในการสอนจะให้ความสนใจด้านกฎเกณฑ์ภาษาเพียงเล็กน้อย

5. เน้นที่ตัวผู้เรียนและตัวเลือกด้านภาษา หัวข้อภาษา และอื่น ๆ ที่ใช้ในการเรียนการสอน

การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารนั้นเป็นวิธีการสอนที่มีคุณค่าต่อการเรียนการสอนทักษะพูด เนื่องจากมุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาที่จำเป็นต่อชีวิตประจำวัน โดยการฝึกฝนจากข้อมูลทางภาษาที่หลากหลายและทันสมัย มีการกำหนดจุดมุ่งหมายในการเรียน และมีจุดมุ่งเน้นที่ความสำเร็จในการสื่อสาร ซึ่งผู้เรียนจะเกิดความคล่องในการใช้ภาษาได้ด้วยการฝึกกิจกรรมการใช้ภาษา

หลักสูตรตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เป็นแนวทางที่อิงแนวคิดเกี่ยวกับการจัดหลักสูตรแบบเน้นหน้าที่และการสื่อความหมาย (functional – notional syllabus design) วิลคินส์ (Wilkins 1981 : 3-quote in Johnson and Morrow 1983 : 3) ได้เสนอแนวทางในการจัดเนื้อหาหลักสูตรแบบเน้นหน้าที่และการสื่อความหมายดังต่อไปนี้ (สมิตรา อังวัฒนกุล 2531 : 37 – 38)

1. ความคิดรวบยอดเกี่ยวกับความหมายและไวยากรณ์ (semantic – grammatical concepts) ในส่วนนี้จะประกอบด้วย ความคิดรวบยอด (concept) ต่าง ๆ ของภาษาพูดในชีวิตประจำวัน ซึ่งได้แก่ ความถี่ (frequency) ระยะเวลา (duration) สถานที่ (location) และปริมาณ (quantity) คำเหล่านี้จะมีความหมาย (semantic) ในขณะเดียวกันจะมีส่วนสัมพันธ์ทางด้านไวยากรณ์ (grammar) ด้วย เช่น ถ้าหากเราให้คำที่แสดงความถี่ เราก็ควรคำนึงถึงกาล (tense) ด้วย

2. หน้าที่ในการสื่อความหมาย (communicative function) เนื้อหาในส่วนนี้จะประกอบด้วยหน้าที่ทางภาษาในรูปแบบต่าง ๆ เช่น การทักทาย การเชื้อเชิญ การขอร้อง เป็นต้น

หลักสูตรแบบเน้นหน้าที่และการสื่อความหมายนี้ อาจสรุปได้ว่ามีลักษณะสำคัญดังต่อไปนี้

1. เน้นสิ่งที่ผู้พูดต้องการสื่อสาร
2. มีการวิเคราะห์ความจำเป็นของผู้เรียนที่จะใช้ภาษาในการแสดงความคิดหรือความหมายใด ๆ
3. เน้นภาษาในแง่วัตถุประสงค์ในการใช้ภาษา หรือความตั้งใจของผู้พูด

4. ไวยากรณ์ยังเป็นองค์ประกอบสำคัญ เพราะเป็นเครื่องมือที่จะช่วยให้ใช้ภาษาในการสื่อสารได้

5. ให้ความสำคัญกับสถานการณ์ที่ใช้ภาษา

จากการจัดหลักสูตรเชิงไวยากรณ์โครงสร้าง (grammatical or structural syllabus) และการจัดหลักสูตรเชิงสถานการณ์ (situational syllabus) ที่นิยมใช้กันตลอดเวลาที่ผ่านมา มีจุดอ่อนหลายประการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้เรียนที่เรียนด้วยหลักสูตรการสอนที่จัดขึ้นตามแนวการสอนทั้งสองแนวดังกล่าวมีความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารไม่เพียงพอ (Wikins 1979 : 1 – 8) จึงมีการเคลื่อนไหวในวงการสอนภาษาต่างประเทศ เมื่อประมาณ ค.ศ. 1970 นักภาษาศาสตร์ในทวีปยุโรปกลุ่มหนึ่ง ได้ร่วมประชุมในสภายุโรป (council of Europe) และลงความเห็นว่าการเรียนการสอนภาษาในปัจจุบันควรมุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาตามความต้องการของตนเอง เพื่อประโยชน์ในการสื่อสาร ดังนั้นในการเรียนการสอนภาษาจึงกำหนดให้ผู้เรียนใช้ภาษาตามหน้าที่ของภาษา (performance of language function) เช่น การชักชวน การขอร้อง การขอโทษ ฯลฯ และในหน้าที่ของภาษานั้นจะต้องใช้เนื้อหาทางภาษา (expression of notions) ได้แก่ คำ วลี ประโยคและน้ำเสียง เพื่อให้การใช้ภาษาสอดคล้องกับความคิดของผู้ใช้ภาษาในสถานการณ์นั้น (สุริยา พงษ์ทองเจริญ 2520 : 40 – 41)

ดอร์นเย (Dornyei 1991 : 16 – 23) กล่าวถึงแนวการจัดเนื้อหาเพื่อการสื่อสารว่าจะต้องมีปัจจัยในการสอนดังนี้

1. หน้าที่ (function) หรือ การแสดงออกทางภาษา (language acts) หมายถึง หน้าที่ทางภาษาในการสื่อความหมาย เช่น การแสดงความเห็นด้วย การปฏิเสธ การรับข้อเสนอ การขอโทษ และการแสดงความคาดหวัง

2. แนวคิดทั่วไป (general notions) หมายถึง การจัดเนื้อหาที่อธิบายให้ผู้เรียนได้เข้าใจ และสามารถบอกความหมายของรูปธรรมว่ามีลักษณะอย่างไร และมีความแตกต่างกันอย่างไร โดยสามารถใช้ภาษาในการสื่อความหมายได้ถูกต้องตรงกัน

3. แนวคิดเฉพาะเรื่อง (specific notions) หมายถึง การกำหนดตามหัวข้อในการเรียนไว้ว่าในภาคเรียนนั้น ๆ จะมีการเรียนเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องใด เช่น การใช้หน้าที่ภาษาในการถามถึงที่ตั้งของสถานที่ หรือการเรียนไวยากรณ์ในรูปของ present tense

4. ฉากหรือเหตุการณ์ (setting) หมายถึง สถานการณ์ของการใช้ภาษาสถานการณ์นี้สัมพันธ์กับสภาพแวดล้อมและระยะเวลาที่ใช้ภาษาด้วย

5. บทบาททางสังคม เพศ และจิตวิทยา (social, sexual, and psychological roles) หมายถึง ลักษณะของผู้สนทนาเป็นอย่างไร ปัจจัยดังกล่าวมีอิทธิพลต่อหน้าที่ที่ใช้อย่างไร

6. ลีลาและทำเนียบภาษา (style and register) หมายถึง ลีลาและทำเนียบภาษาเป็นวิธีที่ผู้พูดใช้ภาษาเพื่อสะท้อนให้รู้ทัศนคติของเขา เช่น ภาษาเป็นทางการหรือไม่เป็นทางการ (formal/informal) สุภาพหรือไม่สุภาพ (courteous / rude) เป็นการเป็นงานหรือร่าเริง (serious / jocular)

7. การลงเสียงหนักและการพูดเสียงสูงต่ำ (stress and intonation) หมายถึง การพูดเสียงสูงต่ำเพื่อแสดงทัศนคติหรืออารมณ์

8. ไวยากรณ์ (grammar) หมายถึง วิธีที่จะใช้ภาษาในการแสดงความหมายต่าง ๆ โดยเฉพาะหัวข้อทั่วไป (general notions) มักจะใช้ไวยากรณ์ในการจัดเนื้อหาวิชาของการสื่อความหมาย (notion)

9. ศัพท์ (vocabulary) หมายถึง คำศัพท์ที่ต้องการใช้ตามหัวข้อข้างต้น

10. ภาษาท่าทาง (paralinguistic features) หมายถึง การสื่อความหมายที่ไม่เป็นคำพูดหรือไม่เป็นตัวอักษร แต่เป็นกิริยาท่าทาง สีหน้า เป็นต้น

สรุปว่าการจัดหลักสูตรตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสารมีจุดเน้นสำคัญอยู่ที่ความคิดรวบยอดของความหมายและไวยากรณ์ รวมถึงหน้าที่ในการสื่อความหมาย โดยพิจารณาวัตถุประสงค์ของการสื่อสาร ความต้องการหรือความตั้งใจของผู้พูด นอกจากนี้ยังคำนึงถึงไวยากรณ์ของภาษา รวมทั้งหน้าที่ หัวข้อทั่วไป หัวข้อเฉพาะ และฉากหรือสถานการณ์ของการใช้ภาษาคด้วย

กิจกรรมที่ใช้ในการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

กิจกรรมการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร นับเป็นกิจกรรมที่ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ทางภาษาไปใช้ในการสื่อความหมายได้ แต่การสอนให้บรรลุเป้าหมายนั้นจำเป็นต้องอาศัยองค์ประกอบหลายประการ องค์ประกอบที่สำคัญประการหนึ่งก็คือ การนำกิจกรรมการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารไปใช้ในชั้นเรียน ที่ฝึกให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอย่างมีความหมายอันจะช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาได้เป็นอย่างดี สุมิตรา อังวัฒนกุล (2531 : 91) กล่าวถึงประโยชน์ของกิจกรรมดังต่อไปนี้

1. กิจกรรมช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษา ผู้เรียนมีโอกาสได้นำความรู้ในด้านต่าง ๆ เช่น เสียง ศัพท์ โครงสร้างมาใช้ประกอบกันเพื่อให้สื่อความหมายได้ตามที่ต้องการ

2. กิจกรรมช่วยให้เกิดแรงจูงใจในการเรียนภาษา เพราะการทำกิจกรรมเป็นการฝึกใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ทำให้ผู้เรียนเห็นว่าการเรียนรู้ภาษานั้นสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้จริง นอกจากนี้การทำกิจกรรมซึ่งมักทำเป็นงานคู่หรืองานกลุ่ม ทำให้ผู้เรียนทุกคนมีส่วนร่วมในการเรียน ทำให้เกิดแรงจูงใจในการฝึกใช้ภาษาอย่างจริงจัง

3. กิจกรรมช่วยให้การเรียนรู้ภาษาเป็นไปอย่างธรรมชาติ ทั้งนี้เพราะผู้เรียนจะเกิดการเรียนรู้เมื่อได้ลองทำอะไรด้วยตนเอง กิจกรรมจะช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษา จึงเป็นการเรียนรู้อย่างเป็นธรรมชาติ

4. กิจกรรมช่วยสร้างสภาพแวดล้อมซึ่งส่งเสริมการเรียนรู้ ในการทำกิจกรรมผู้เรียนจะได้สร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือกันในระหว่างผู้เรียนด้วยกัน และกับครูผู้สอน ซึ่งความสัมพันธ์นี้ก่อให้เกิดบรรยากาศอันดีที่ช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนแต่ละคน นักเรียนกล้าแสดงออกมากขึ้น การสื่อสารระหว่างนักเรียนเป็นไปโดยอิสระมากกว่าการฝึกใช้ภาษาทีละคน

คลิปปเปล (Klippel 1984 : 76) ได้เสนอกิจกรรมการสอนพูดไว้ 3 ชนิด คือ

1. การสร้างคำถามและคำตอบ (questions and answer)
2. การอภิปรายและการตัดสินใจ (discussions and decision)
3. การใช้เนื้อเรื่องและการสร้างฉาก (stories and scenes)

ฟินอคเชียโร และ บรัมฟิต (Finochiaro and Brumfit 1983 : 141) เสนอกิจกรรมต่าง ๆ

ในการสอนทักษะการพูดให้ผู้สอนเลือกให้เหมาะสมกับผู้เรียนแต่ละระดับดังนี้

1. ให้คำตอบ ซึ่งครูหรือเพื่อนในชั้นเรียนเป็นผู้ถาม
2. บอกให้เพื่อนทำตามคำสั่ง
3. ให้นักเรียนถามหรือตอบคำถามของเพื่อนในชั้นเรียนเกี่ยวกับชั้นเรียนหรือประสบการณ์ต่าง ๆ นอกชั้นเรียน
4. ให้บอกลักษณะวัตถุ สิ่งของต่าง ๆ จากภาพ
5. ให้เล่าประสบการณ์ต่าง ๆ ของนักเรียน โดยครูอาจให้คำสำคัญต่าง ๆ
6. ให้รายงานเรื่องราวต่าง ๆ ตามที่กำหนดหัวข้อให้
7. จัดสถานการณ์ต่าง ๆ ในชั้นเรียน ให้นักเรียนใช้บทสนทนาต่าง ๆ กันไป เช่น ร้านขายของ ร้านอาหาร ธนาคาร เป็นต้น
8. ให้เล่นเกมต่าง ๆ ของภาษา
9. ให้โต้วาที อภิปราย แสดงความคิดเห็นในหัวข้อต่าง ๆ
10. ให้ฝึกการสนทนาทางโทรศัพท์
11. ให้อ่านหนังสือพิมพ์ไทย แล้วรายงานเป็นภาษาอังกฤษ
12. ให้แสดงบทบาทสมมติ

ลิตเติลวูด (Littlewood 1983 : 20 – 21) ได้เสนอกิจกรรมการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ไว้หลายแบบ โดยแบ่งกิจกรรมออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ คือ กิจกรรมการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร

ตามวัตถุประสงค์ (functional communication activities) และกิจกรรมการใช้ภาษาเพื่อการปฏิสัมพันธ์ในสังคม (social interaction activities)

1. กิจกรรมการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารตามวัตถุประสงค์ (functional communication activities) เป็นกิจกรรมที่มุ่งให้ผู้เรียนใช้ภาษาเป็นสื่อในการทำกิจกรรมให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ โดยผู้เรียนจะต้องพยายามใช้ภาษาเท่าที่ตนสามารถใช้ได้เพื่อสื่อความหมายให้เข้าใจได้มากที่สุด ในการทำกิจกรรมประเภทนี้ ผู้เรียนไม่จำเป็นต้องใช้ภาษาที่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์หรือเหมาะสมกับสถานการณ์เสมอไป ความสำเร็จในการทำกิจกรรมจะวัดจากที่ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการสื่อสารให้บรรลุได้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

กิจกรรมในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารตามวัตถุประสงค์อาจจัดได้หลายแบบ แต่มีหลักการร่วมกัน คือ ครูต้องกำหนดสถานการณ์ให้ผู้เรียนเกิดความจำเป็นที่จะต้องใช้ภาษาเพื่อหาข้อมูลที่ตนเองยังขาดอยู่ หรือเพื่อแก้ปัญหาอย่างใดอย่างหนึ่ง

1.1 กิจกรรมการแลกเปลี่ยนข้อมูลในวงจำกัด (sharing information with restricted cooperation) กิจกรรมแบบนี้อาจเป็นงานคู่ (pair work) หรืองานกลุ่ม (group work) ก็ได้ ผู้เรียนแต่ละคนหรือแต่ละกลุ่มจะได้รับข้อมูลเพียงส่วนหนึ่ง และจะต้องแลกเปลี่ยนข้อมูลที่ตนมีกับเพื่อนหรือหาข้อมูลจากกันและกันด้วยการถาม-ตอบ จึงจะมีข้อมูลที่ครบถ้วน

1.2 กิจกรรมแลกเปลี่ยนข้อมูลในวงกว้าง (sharing information with unrestricted cooperation) กิจกรรมแบบนี้มีลักษณะคล้ายคลึงกับกิจกรรมแลกเปลี่ยนข้อมูลในวงจำกัด คืออาจเป็นงานคู่หรืองานกลุ่มและนักเรียนจะต้องแลกเปลี่ยนหรือหาข้อมูลเพิ่มเติมจากเพื่อนเช่นเดียวกัน แต่ในการทำกิจกรรมแบบนี้ นักเรียนจะมีอิสระในการใช้ภาษามากกว่า คือแทนที่จะใช้วิธีการถาม-ตอบ ตามที่กำหนดไว้ นักเรียนสามารถใช้วิธีการพูดอย่างอื่นได้ตามที่คิดว่าเหมาะสม เช่น พูดบรรยาย ให้ข้อเสนอแนะ ขอให้อธิบายเพิ่มเติม ฯลฯ

1.3 กิจกรรมแลกเปลี่ยนข้อมูล และหาข้อสรุปจากข้อมูล (sharing and processing information) กิจกรรมแบบนี้มีลักษณะคล้ายคลึงกับการเล่นต่อภาพ (jigsaw) คือนักเรียนแต่ละคนหรือแต่ละกลุ่มจะได้รับข้อมูลคนละส่วน ซึ่งแตกต่างกันไป ในขั้นแรกนักเรียนจะต้องแลกเปลี่ยนข้อมูลกันก่อนจนกระทั่งได้ภาพรวมของข้อมูลทั้งหมด จากนั้นจึงนำข้อมูลดังกล่าวไปใช้ในการแก้ปัญหาหรือหาข้อสรุปอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่กำหนดไว้ หลังจากนั้นทุกคนจึงร่วมอภิปรายแสดงความคิด

1.4 กิจกรรมการหาข้อสรุปจากข้อมูล (processing information) กิจกรรมแบบนี้เป็นงานคู่หรืองานกลุ่มก็ได้ นักเรียนทุกคนจะได้รับข้อมูลครบถ้วนเหมือนกันหมด จึงไม่จำเป็นต้องมีการแลกเปลี่ยนข้อมูลกันดังเช่นกิจกรรมอื่น ๆ ที่ผ่านมา แต่นักเรียนจะต้องร่วมกันอภิปราย

เกี่ยวกับข้อมูลที่ได้รับหรือประเมินข้อมูลนั้นเพื่อนำผลไปใช้ในการตัดสินใจหรือแก้ปัญหาอย่างใดอย่างหนึ่ง กิจกรรมแบบนี้มีลักษณะคล้ายคลึงกับการแก้ปัญหาทั่ว ๆ ไปในชีวิตจริง

2. กิจกรรมการใช้ภาษาเพื่อการปฏิสัมพันธ์ในสังคม (social interaction activities) เป็นกิจกรรมที่มีจุดมุ่งหมายคล้ายคลึงกับกิจกรรมประเภทแรกในแง่ที่มุ่งให้ผู้เรียนใช้ภาษาเป็นสื่อในการทำกิจกรรมให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ แต่กิจกรรมประเภทนี้จะกำหนดสถานการณ์และบทบาทของผู้เรียนได้ด้วย ดังนั้น ในการทำกิจกรรมนอกจากผู้เรียนจะได้ฝึกใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารให้เป็นที่เข้าใจกันแล้วผู้เรียนยังต้องเลือกใช้ภาษาที่ถูกต้องเหมาะสมกับสถานการณ์และบทบาทของตนเองด้วย ความสำเร็จในการทำกิจกรรมประเภทนี้จึงวัดจากความสามารถ 2 ประการ คือ ความสามารถในการสื่อสารได้ตามวัตถุประสงค์ และความสามารถในการเลือกใช้ภาษาได้ถูกต้องเหมาะสมกับสถานการณ์และบทบาทที่ได้รับ

ในการจัดกิจกรรมประเภทนี้ ครูอาจนำกิจกรรมการใช้ภาษาในประเภทแรกมาใช้ได้ โดยกำหนดสถานการณ์และบทบาททางสังคมของนักเรียนให้ชัดเจน อย่างไรก็ตามเนื่องจากนักเรียนส่วนมากไม่สามารถจัดกิจกรรมที่ใช้บริบททางสังคมนอกชั้นเรียนได้ทุกกิจกรรมเนื่องจากปัจจัยหลายประการ เช่น ข้อจำกัดของเวลา งบประมาณ และการขออนุญาตจากฝ่ายผู้บริหารและผู้ปกครองนักเรียน ดังนั้นการทำกิจกรรมแบบนี้ในชั้นแรก ครูอาจใช้ห้องเรียนเป็นบริบททางสังคมก่อน เพื่อให้นักเรียนได้ฝึกใช้ภาษาในเรื่องที่ใกล้ตัว และในสถานการณ์ที่นักเรียนคุ้นเคย หลังจากนั้นให้นักเรียนได้ฝึกใช้ภาษาในบริบทอื่นที่เป็นสถานการณ์นอกชั้นเรียนต่อไป

ในการใช้ห้องเรียนเป็นบริบททางสังคมสำหรับนักเรียนได้ฝึกใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร นั้น ลิตเติลวูด (Littlewood 1983 : 45 – 49) เสนอแนวทางที่ทำได้ 4 วิธีคือ

1. ครูใช้ภาษาต่างประเทศในการเรียนการสอนและการจัดระเบียบวินัยในชั้นเรียน การที่ครูใช้ภาษาต่างประเทศ จะช่วยพัฒนาความสามารถทางภาษาของนักเรียนได้มาก ไม่ว่าจะเป็นการฟังหรือการพูด ซึ่งครูอาจเลือกใช้สำนวนง่าย ๆ ที่นักเรียนสามารถเข้าใจได้

2. ครูใช้ภาษาต่างประเทศเป็นสื่อกลางในการสอนวิชาต่าง ๆ เมื่อคำนึงถึงการฝึกใช้ภาษาโดยใช้ห้องเรียนเป็นบริบททางสังคมแล้ว การที่ครูใช้ภาษาต่างประเทศเป็นสื่อกลางในการสอน ก็เป็นแนวทางหนึ่งที่นักเรียนจะมีโอกาสได้ฝึกใช้ภาษาได้มาก

3. การให้นักเรียนสนทนากับครูหรือสนทนากันเองเป็นภาษาต่างประเทศ โดยทั่วไปเมื่อนักเรียนสนทนากับครู ครูมักเป็นฝ่ายเริ่มพูด และนักเรียนเป็นฝ่ายตอบ ในการสนทนากันเป็นภาษาต่างประเทศซึ่งมีจุดมุ่งหมายที่จะให้นักเรียนได้ฝึกใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ครูต้องระมัดระวังครูต้องเป็นผู้แนะแนวทางและกระตุ้นการสนทนาเท่านั้น ไม่ใช่เป็นผู้สนทนาเองเสียเป็นส่วนมาก ถ้าให้นักเรียนสนทนากันเอง ครูอาจต้องจัดหาสื่อมาให้ให้นักเรียนใช้เป็นจุดเริ่มต้นของการสนทนา

หรืออาจจัดในรูปของกิจกรรมการแก้ปัญหา (problem solving activities) การให้นักเรียนสนทนากับครูหรือสนทนากันเองเป็นภาษาต่างประเทศ จะเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกใช้ภาษาสำหรับการปฏิสัมพันธ์ในสังคม แม้จะเป็นเพียงสังคมในชั้นเรียนก็ตาม ทั้งนี้เพราะนักเรียนต้องรู้จักพูดริเริ่มการสนทนาและรู้จักให้ออกาสผู้อื่นพูด เช่นเดียวกับการปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นในสังคมภายนอก

4. การให้นักเรียนสร้างบทสนทนาและแสดงบทบาทสมมติในเรื่องที่เกี่ยวกับการเรียนภาษาต่างประเทศ นักเรียนทุกคนมักมีประสบการณ์หรือปัญหาต่าง ๆ เกี่ยวกับการเรียนภาษาต่างประเทศที่จะนำมาพูดถึงได้ เช่น เรื่องการบ้าน เรื่องความกังวลเกี่ยวกับคะแนนสอบ การให้นักเรียนสนทนากันถึงเรื่องเหล่านี้เป็นภาษาต่างประเทศ โดยกำหนดหัวข้อเรื่องให้ชัดเจน แล้วให้นักเรียนสร้างบทสนทนาในหัวข้อนั้นขึ้นเพื่อนำไปใช้ในการแสดงบทบาทสมมติต่อไป เป็นวิธีหนึ่งที่ใช้สภาพแวดล้อมในชั้นเรียนเป็นบริบทสำหรับให้นักเรียนฝึกใช้ภาษาต่างประเทศได้เป็นอย่างดี

ศุมิตรา อังวัฒนกุล (2531 : 107) กล่าวว่า การใช้ห้องเรียนเป็นบริบททางสังคมสำหรับให้นักเรียนฝึกใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารนี้ แม้จะมีข้อดีอยู่มากในแง่ที่นักเรียนได้ฝึกใช้ภาษาในเรื่องที่ใกล้ตัว และสถานการณ์ที่นักเรียนคุ้นเคย แต่นักเรียนก็จำเป็นต้องฝึกใช้ภาษาในบริบทอื่นด้วย เพื่อเตรียมสำหรับการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในสังคมภายนอกต่อไป การฝึกใช้ภาษาในบริบทอื่นจะกระทำได้โดยใช้กิจกรรมประเภทบทบาทสมมติ (role play) สถานการณ์จำลอง (simulation) กิจกรรมละคร (acting) หรือเกม (game) ซึ่งนักเรียนอาจจะต้องสวมบทบาทเป็นบุคคลอื่นหรือสมมติว่านักเรียนอยู่ในสถานการณ์อื่นนอกชั้นเรียน การที่นักเรียนได้แสดงบทบาทสมมติเป็นบุคคลอื่นบ้าง หรือการสมมติว่านักเรียนอยู่ในเหตุการณ์นอกชั้นเรียนบ้างนี้ จะทำให้นักเรียนได้มีโอกาสฝึกใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในลักษณะที่ใกล้เคียงกับชีวิตจริงมากที่สุดเท่าที่จะทำได้ภายในชั้นเรียน

สรุปได้ว่า กิจกรรมที่ใช้ในการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารมีหลายรูปแบบ อาจเป็นกิจกรรมการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารตามวัตถุประสงค์และกิจกรรมการใช้ภาษาเพื่อการปฏิสัมพันธ์ในสังคม ทั้ง 2 กิจกรรมมุ่งส่งเสริมการแลกเปลี่ยนข้อมูล แล้วร่วมกันสรุปข้อมูลเพื่อนำผลไปใช้ในการตัดสินใจแก้ปัญหา และให้ผู้เรียนใช้ภาษาเป็นสื่อในการทำกิจกรรมให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ ผู้เรียนต้องเลือกใช้ภาษาที่เหมาะสมกับสถานการณ์และบทบาทของตนเองด้วย ขณะเดียวกันการใช้ภาษาอังกฤษในการเรียนการสอนจะช่วยพัฒนาความสามารถทางภาษาของนักเรียนได้มาก ทั้งการสร้างบทสนทนาและการแสดงบทบาทสมมติ

ทักษะการสอนภาษาอังกฤษ

ในการเป็นครูภาษาอังกฤษนั้น ครูจะต้องหมั่นฝึกฝนตนเองจนเกิดทักษะและมีความชำนาญที่จะสอนเป็นอย่างดี พิตรวัลย์ โกวิทที (2537) ได้กล่าวถึงทักษะการสอนภาษาอังกฤษโดยทั่ว ๆ ไป ดังนี้

1. ทักษะการนำเข้าสู่บทเรียน ในการดำเนินการสอนนั้น ก่อนที่ครูจะสอนเรื่องต่อไป ครูควรจะได้เร้าความสนใจของนักเรียนเสียก่อน ทั้งนี้เพื่อให้นักเรียนเตรียมพร้อมที่จะเรียนบทเรียนต่อไป การนำเข้าสู่บทเรียนมีวิธีการต่างกัน เช่น วิธีการสนทนาซักถาม การทบทวนบทเรียนเก่าให้สัมพันธ์กับบทเรียนใหม่ การเล่านิทาน การทนายปัญหา การสร้างสถานการณ์จริงหรือสถานการณ์จำลอง การใช้สื่อต่าง ๆ โดยคำศัพท์และประโยคที่นำมาเสนอนั้น ควรเป็นคำศัพท์และรูปประโยคง่าย ๆ ไม่ซับซ้อนและนักเรียนเคยเรียนรู้มาบ้างแล้ว เพื่อให้สามารถเข้าใจเรื่องที่ฟังได้อย่างรวดเร็ว

2. ทักษะการตั้งคำถาม จัดเป็นทักษะที่สำคัญของการสอนภาษาอังกฤษ เพราะผู้เรียนและผู้สอนจะต้องมีปฏิสัมพันธ์กันตลอดเวลา คำถามที่ใช้ต้องกะทัดรัดไม่ยากหรือซับซ้อนเกินไป ผู้เรียนสามารถโต้ตอบได้ตรงประเด็น คำถามที่ดีต้องถูกเตรียมไว้ล่วงหน้า ครูควรจะสนใจฟังคำตอบของนักเรียน ถ้าตอบไม่ถูก ครูควรใช้คำถามให้ง่ายขึ้นหรือช่วยแก้ไขข้อบกพร่องนั้น ๆ

3. ทักษะการยกตัวอย่าง จะต้องยกตัวอย่างที่สามารถใช้คำศัพท์และโครงสร้างที่จะนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างชัดเจน คำนี้ถึงความถูกต้องและความนิยมของเจ้าของภาษา มิได้คำนึงถึงความถูกต้องตามกฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์แต่เพียงอย่างเดียว

4. ทักษะฝึกใช้ภาษา ผู้สอนต้องเป็นผู้นำในการฝึก เช่น ควรเริ่มต้นจากการฝึกแบบควบคุมให้ผู้เรียนได้จดจำรูปแบบของภาษาได้ เน้นความถูกต้องของภาษาเป็นหลัก ต่อจากนั้นจะมีการฝึกใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยทั่วไปแล้วจะมีการให้ผู้เรียนลองใช้ภาษาในสถานการณ์ต่าง ๆ ด้วยตนเอง โดยผู้สอนเป็นเพียงผู้ชี้แนะแนวทางเท่านั้น

5. ทักษะการสรุปบทเรียน การสรุปบทเรียนเป็นเรื่องที่จำเป็นอย่างยิ่งในการสอน เพราะครูจะได้ทราบว่าผู้เรียนสามารถรวบรวมความคิด ความรู้ความเข้าใจได้ถูกต้องหรือเปล่า หลังจากเรียนจบแล้ว การสรุปบทเรียนสามารถทำได้ต่าง ๆ กัน เช่น ตั้งคำถามให้นักเรียนตอบสรุปให้นักเรียนร่วมกิจกรรมตามสถานการณ์ที่ครูสร้างขึ้น สรุปเขียนเป็นรายงาน การกรอกแบบฟอร์มหรือให้นักเรียนร้องเพลง เป็นต้น

6. ทักษะการใช้สื่อการเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอนเป็นสิ่งสำคัญยิ่งในการที่จะช่วยให้การสอนดำเนินไปด้วยดี ครูจะต้องเลือกใช้ให้เหมาะสม และใช้ให้คุ้มค่าเหมาะสมกับบทเรียนนั้น ๆ มีทักษะการใช้อย่างคล่องแคล่ว เตรียมอุปกรณ์ที่จะคิดให้พร้อม เรียงตามลำดับขั้นตอนการใช้ เป็นต้น

7. ทักษะแรงจูงใจ นักเรียนจะเรียนภาษาอังกฤษได้ดีต้องมีแรงจูงใจ แรงจูงใจจะเกิดขึ้นได้เมื่อนักเรียนตอบคำถามที่ยาก ๆ ได้ และเป็นที่ยอมรับของครูและเพื่อน ๆ แรงจูงใจจะเกิดขึ้นเมื่อเขาประสบความสำเร็จในการทำงานที่ครูมอบหมายให้ทำ เห็นประโยชน์จากสิ่งที่ได้เรียนรู้หรือบุคลิกท่าทางของครู การทำตัวเป็นแบบอย่างที่ดี ก็ช่วยให้เกิดแรงจูงใจได้เช่นกัน

8. ทักษะการเสริมกำลังใจ การเสริมกำลังใจเป็นสิ่งสำคัญเช่นกันในการเรียนการสอน ครูควรให้การเสริมกำลังใจขณะที่นักเรียนกำลังเรียนอยู่ด้วยการกล่าวคำชมเชย หรือใช้ท่าทางตามความเหมาะสมก็จะช่วยให้เสริมกำลังใจเป็นอย่างดี นอกจากนี้การยกย่องความสามารถ การให้รางวัลก็ช่วยให้นักเรียนเกิดความภาคภูมิใจ อันนำไปสู่การเสริมกำลังใจได้ในที่สุด อย่างไรก็ตามเมื่อนักเรียนทำไม่ถูกต้อง ครูควรจะใช้คำพูดให้กำลังใจ ไม่แสดงที่ทำให้นักเรียนเห็นว่าครูไม่พอใจ จะทำให้หมดกำลังใจได้

ในการสอนภาษาอังกฤษโดยธรรมชาติแล้วประกอบด้วยทักษะ 4 ทักษะคือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน มีการผสมผสานกันอยู่ตลอดเวลา โดยเริ่มแรกจะเน้นทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ตามลำดับ อัตราส่วนของการใช้เวลาสอนแต่ละทักษะอาจแตกต่างกันออกไป แล้วแต่ว่าเนื้อหาในแต่ละบทเรียนจะเน้นไปไหนทักษะใด ทักษะฟังเป็นทักษะแรกของมนุษย์ต้องใช้เวลาในการพัฒนาให้คุ้นเคยกับเสียง สำหรับทักษะพูดมีความจำเป็นมากในการสื่อสารในชีวิตประจำวันเป็นทักษะทางภาษาที่ซับซ้อน เกิดจากการฝึกฝนเป็นเวลานาน ส่วนทักษะการอ่านและทักษะการเขียนก็เช่นเดียวกัน นักการศึกษาหลายท่านได้ศึกษาพบว่า ทักษะทั้งสองจะเป็นทักษะทางภาษาที่ส่งเสริมซึ่งกันและกันเป็นอย่างมาก นักเรียนจะสามารถอ่านสิ่งต่าง ๆ ได้ดีขึ้น ถ้านักเรียนมีความสามารถในทักษะการเขียนดี และถ้านักเรียนมีความสามารถในทักษะการอ่านดี ทักษะการเขียนของนักเรียนก็จะดีตามไปด้วย และเนื่องจากการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการวิจัยวิธีสอนเปรียบเทียบทักษะที่นักเรียนมีปัญหามากที่สุดและต้องการได้รับการแก้ไขอย่างเร่งด่วนเพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนคือ ทักษะการอ่านและการเขียน

การสอนทักษะการอ่านตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

ทักษะการอ่าน เป็นทักษะหนึ่งที่มีความสำคัญมาก เป็นทักษะที่ผู้เรียนต้องใช้อยู่ตลอดเวลา แม้ว่าจะจบการศึกษาไปแล้ว เพราะช่วยให้ผู้เรียนสามารถศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม เป็น

เครื่องมือสำคัญในการนำไปสู่ความรู้ทั้งปวง อีกทั้งช่วยเพิ่มพูนปัญญาและสร้างความบันเทิง
ทันเหตุการณ์และทันโลก การพัฒนาทักษะการอ่านให้มีประสิทธิภาพ จึงควรเริ่มตั้งแต่ในวัยเด็ก
ผู้เริ่มเรียนภาษาอังกฤษ การสอนอ่านควรให้นักเรียนมีจุดประสงค์ทุกครั้ง มุ่งเน้นให้นักเรียนค้นหา
เนื้อหาหรือความหมายของสิ่งที่อ่าน ไม่ใช่อ่านเพื่อเรียนรู้ต่อภาษาที่ใช้ในการเขียน การเรียน
การสอนอ่านไม่ควรแยกทักษะการอ่านออกจากทักษะอื่น ๆ ควรจะมีการผสมผสานกันระหว่าง
ทักษะตามลักษณะที่เกิดขึ้นจริงในชีวิตประจำวัน เช่น อ่านแล้วจดโน้ตย่อ อ่านแล้ววิจารณ์ หรือ
พูดถึงเรื่องราวก่อนการอ่าน เป็นต้น ทักษะที่นำมาเสริมกับทักษะอ่านนี้อาจเกิดขึ้นก่อนการอ่าน
ขณะอ่านหรือหลังการอ่านก็ได้ (อัจฉรา สุขกระโทก 2543) ส่วนมิลเลอร์ (Miller 1970 : 15) และ
แฮร์ริส (Harris 1956 : 12) กล่าวว่า การอ่านเพื่อให้เกิดความคิด เพื่อพัฒนาสมรรถภาพในการอ่าน
และการอ่านเพื่อความเพลิดเพลิน

ขั้นตอนการเรียนการสอนอ่าน

ในการสอนอ่านนั้น วีระชัย ศรีสร้อย (2544 : 14 – 15) ได้กล่าวว่า ต้องคำนึงถึง
หลักการอ่านและรูปแบบของการอ่าน ลำดับขั้นตอนการสอนอ่านเพื่อช่วยให้การสอนของครู
ดำเนินการสอนให้บรรลุจุดประสงค์ได้ วิดโดว์สัน (Widdowson 1979 : 79 – 91) และฟินอคเคียวโร
(Finnochiaro 1974 : 77) ได้เสนอแนะขั้นตอนที่ช่วยให้ผู้เรียนมีพัฒนาการ มีความเข้าใจและ
สามารถสื่อสารได้สอดคล้องกับงานวิจัยของ อัจฉรา สุขกระโทก (2543 : 23 – 24) ได้สรุป
ขั้นตอนการสอนอ่านไว้ดังนี้

1. ขั้นตอนก่อนการอ่าน (Pre-reading Activity) ขั้นตอนนี้มีขึ้นเพื่อจุดประสงค์
ดังต่อไปนี้

1.1 กระตุ้นให้นักเรียนมีความสนใจใคร่รู้ ในเนื้อหาที่จะอ่าน การทำเช่นนี้จะทำให้นักเรียนมีแรงจูงใจในการเรียนรู้

1.2 เตรียมนักเรียนล่วงหน้า เพื่อให้มีความพร้อมในการรับสารนั้นเพื่อที่นักเรียนจะได้เข้าใจเนื้อหาของเรื่องราวได้ง่ายขึ้น

2. ขั้นตอนขณะอ่าน (While-reading Activity) ขั้นตอนนี้เป็นขั้นตอนที่มีขึ้นเพื่อจุดประสงค์ดังต่อไปนี้

2.1 ให้จุดมุ่งหมายในการอ่านแก่นักเรียนด้วยการสร้างสถานการณ์ เพื่อที่นักเรียนจะได้มีเหตุผลในการอ่านนั้น ๆ และเพื่อที่นักเรียนจะได้กำหนดกลวิธีการอ่านได้ถูกต้อง

2.2 ให้นักเรียนหาข้อมูลต่าง ๆ จากบทอ่านด้วยตนเองโดยใช้กลวิธีการอ่านให้เหมาะสมกับจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้

3. ขั้นตอนหลังการอ่าน (Post-reading Activity) ขั้นตอนนี้เป็นขั้นตอนที่มีขึ้นเพื่อจุดประสงค์ดังต่อไปนี้

3.1 เพื่อให้ให้นักเรียนนำข้อมูลที่ได้จากการอ่านมาสัมพันธ์กับความรู้ ความคิด และความคิดเห็นของตนเอง

3.2 เพื่อให้ให้นักเรียนนำข้อมูลที่ได้รับจากการอ่านมาทำกิจกรรมต่อเนื่องในทักษะอื่น ๆ

นอกจากนี้ เดอชองต์ (Dechant 1982 : 4 – 5) กล่าวว่า การอ่านเป็นปฏิกริยาระหว่างการมองเห็น โดยผู้อ่านเคลื่อนสายตามบรรทัดจากตัวอักษรซ้ายไปขวา หยุดทำความเข้าใจ แล้วรวบรวมเข้าเป็นหน่วยความคิด ผู้อ่านจะตีความหมายสิ่งที่อ่านโดยอาศัยความรู้และประสบการณ์เดิม เพื่อประมวลเป็นความคิด การพิจารณา และการสรุปความคิดเห็น

พูลทรัพย์ นาคานาคา (2539 : 18) กล่าวว่า การอ่านเป็นกระบวนการที่ซับซ้อนของการสื่อความหมายระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่าน โดยผู้เขียนถ่ายทอดความคิด อารมณ์ และความรู้สึกออกมาเป็นสัญลักษณ์หรือตัวอักษร ผู้อ่านมีหน้าที่ถอดรหัสหรือตีความจากสัญลักษณ์ เพื่อให้เกิดความเข้าใจในความหมายที่ผู้เขียนได้ถ่ายทอดไว้

จากที่กล่าวมาแล้วจะพบว่า การสอนอ่านจะต้องมีการเตรียมขั้นตอน จัดลำดับเพื่อให้ข้อมูลที่อ่านสัมพันธ์กับความรู้ ความคิด และนำข้อมูลที่อ่านมาทำกิจกรรมต่อเนื่องในทักษะอื่นได้

การสอนทักษะการเขียนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

ทักษะที่สำคัญในการเรียนภาษาอังกฤษอีกทักษะหนึ่งคือ ทักษะในการใช้ภาษาเขียน เป็นทักษะที่ยุ่งยากซับซ้อน เพราะความสามารถทางการเขียนจะต้องมีพื้นฐานในทักษะ การฟัง การพูด และการอ่าน การเขียนเป็นการแสดงออกที่มีความสำคัญ และจำเป็นอย่างยิ่งในการติดต่อสื่อสาร และสามารถเก็บเป็นหลักฐานในการอ้างอิงได้ ฉะนั้นจึงต้องอาศัยการฝึกอย่างถูกต้องในการเขียนแต่ละครั้ง ผู้เรียนจะต้องมีความสามารถในการเลือกใช้คำและสะกดคำให้ถูกต้อง และมีความรู้ทางโครงสร้างทั้งระบบคำและประโยค จึงจะสามารถใช้ภาษาอังกฤษในการเขียนอย่างมีประสิทธิภาพ

ขั้นตอนการสอนเขียน

โอลิวา (Oliva 1969 : 152) วิดโดสัน (Widdoson 1978 : 61 – 631) กล่าวว่า การเขียนคือความสามารถทางกระบวนการคิดและการถ่ายทอดความคิดออกมาทางสัญลักษณ์หรือตัวอักษร ที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อการสื่อความของผู้เขียนไปยังผู้อ่าน โดยใช้กฎเกณฑ์ความรู้เกี่ยวกับกฎทางภาษา

การเลือกใช้ถ้อยคำ การจัดลำดับเรียบเรียงภาษาออกเป็นงานเขียนเพื่อสื่อสารความหมายให้ผู้อ่านเข้าใจตามวัตถุประสงค์ของผู้เขียน

แมคเซน (Madsen 1983, อ้างถึงใน สุมิตรา อังวัฒนกุล 2535) แบ่งการสอนออกเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นเตรียมการเขียน (Prewriting) เป็นการสร้างความสนใจในเรื่องที่จะเขียนและปูพื้นความรู้ที่จะเขียน อาจทบทวนความรู้เกี่ยวกับกฎเกณฑ์ทางภาษา โดยการให้นักเรียนเขียนเชื่อมประโยค ขยายประโยค ลดรูปประโยค ปรับคำศัพท์และสำนวนในประโยคเดิมเสียใหม่ โดยยังคงความหมายเดิม หรือแบบสอบเติมคำที่ขาดหายไป เป็นต้น

2. ขั้นการเขียนโดยการแนะแนวทาง (Guide Writing) เป็นการใช้เทคนิคการสอนหรือแบบสอบที่ให้นักเรียนเขียน โดยเปลี่ยนเนื้อหาบางส่วนหรือเรื่องที่กำหนดให้ เขียนขยายโครงเรื่องของบทความที่ให้มีมา และเขียนตามคำบอก ซึ่งกำหนดความยาวของเรื่องที่จะให้เขียน 75-100 คำ และ 125-200 คำ สำหรับแบบสอบการเขียนตามคำบอกโดยเฉพาะ

3. ขั้นการเขียนแบบอิสระ (Free Writing) เป็นการสอนที่ผู้สอนต้องกำหนดขอบข่ายของเรื่องที่จะเขียนให้ ทั้งนี้เพื่อความยุติธรรมในการให้คะแนน

สุมิตรา อังวัฒนกุล (2535) กล่าวถึงกิจกรรมในการสอนทักษะการเขียนที่ใช้กันทั่วไป ซึ่งสรุปได้ดังนี้

1. กิจกรรมที่ฝึกองค์ประกอบสำคัญในการเขียน ได้แก่ การคัดลอกข้อความตามตัวอย่างที่กำหนดให้ ให้แทนคำลงในประโยคตัวอย่าง การเขียนคำจำกัดความของคำที่กำหนดให้ การเปลี่ยนรูปประโยค เช่น จากประโยคบอกเล่าเป็นประโยคคำถามและปฏิเสธ เป็นต้น การเชื่อมโยง การขยายประโยคให้ได้ใจความละเอียดกว่าประโยคที่กำหนดให้ การเติมคำหรือข้อความในช่องว่าง เป็นต้น

2. การเขียนตามคำบอก ได้แก่ การเขียนตามคำบอกโดยทั่วไป การเขียนตามคำบอกและการเขียนเรียงความรวมกัน โดยครูอ่านข้อความให้นักเรียนฟังหลาย ๆ ครั้ง แล้วจึงให้นักเรียนเขียนข้อความนั้นตามที่จำได้ โดยจะใช้สำนวนของตนเองเขียนก็ได้ นอกจากนี้ยังมีการเขียนตามคำบอกที่เน้นเรื่องหมายวรรคตอน โดยผู้เขียนจะต้องใส่เครื่องหมายวรรคตอนของข้อความที่ได้ฟังด้วยตนเอง เป็นต้น

3. การเขียนเรียงความเพื่อฝึกการลำดับความคิด แบ่งเป็น 2 ประเภทคือ

3.1 การเขียนเรียงความแบบควบคุม และมีการชี้แนะ เช่น การเขียนเรื่องตามภาพ การเขียนเรียงความจากคำถามที่ให้ไว้เป็นแนว การเขียนเรียงความจากบทสนทนา การลำดับ

ประโยคเป็นความเรียง (Strip story) การเขียนเค้าโครงเรื่องจากเรื่องที่อ่าน เขียนสรุปหรือย่อเรื่อง จากเรื่องที่อ่านหรือฟัง เป็นต้น

3.2 การเขียนเรียงความอิสระ เป็นการเขียนหัวข้อเรื่องที่กำหนดให้โดยใช้รูปแบบ และโครงสร้างความคิดของตนเอง

3.3 การเขียนที่ใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน เช่น การเขียนจดหมายส่วนตัว จดหมาย ธุรกิจ จดหมายในโอกาสต่าง ๆ เช่น จดหมายแสดงความยินดี เสียใจ ขอขอบคุณ เป็นต้น การเขียน บัตรเชิญ และบัตรอวยพร การกรอกแบบฟอร์ม การเขียนบันทึกประจำวัน เป็นต้น

สรุปได้ว่าการสอนทักษะการเขียนต้องคำนึงถึงระดับความสามารถของผู้เรียน ต้องฝึก อย่างเป็นระบบ เนื่องจากแต่ละชั้นตอนมีความยากง่ายต่างกัน

ความสัมพันธ์ระหว่างการอ่านและการเขียน

ปัจจุบันการเรียนการสอนภาษาที่ดัดนั้น ผู้สอนจะต้องจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดย ให้นักเรียนมีโอกาสใช้ทักษะต่าง ๆ ทางภาษาเข้ามาบูรณาการร่วมกัน อันจะเป็นการเสริมให้ นักเรียนเป็นผู้มีความรอบรู้ทางภาษามากยิ่งขึ้น ทักษะการอ่านและทักษะการเขียนทั้งสองทักษะ เป็นทักษะทางภาษาที่ส่งเสริมซึ่งกันและกันเป็นอย่างมาก นักเรียนจะสามารถอ่านสิ่งต่าง ๆ ได้ดีขึ้น ถ้านักเรียนมีความสามารถในการเขียนดี และถ้านักเรียนมีความสามารถในการอ่านดี ทักษะการเขียนของนักเรียนก็จะดีตามไปด้วย วิททรอก (Wittrock 1983 : 600) (อ้างถึงใน วีระชัย ศรีสร้อย 2544 : 23) ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างทักษะ การอ่าน และทักษะการเขียนไว้ว่า ทั้งทักษะการอ่าน และทักษะการเขียนต่างก็เป็นกระบวนการ ทางความคิดของมนุษย์ที่คล้ายคลึงกัน แต่สวนทางกัน นั่นคือทักษะการเขียนเป็นกระบวนการ ที่นำเสนอความหมายออกมาเป็นงานเขียน โดยผู้เขียนจะต้องสร้างความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ ประสบการณ์ และความรู้ทางภาษาของผู้เขียนเพื่อนำเสนอออกมาเป็นงานเขียน แต่ทักษะ การอ่านนั้นผู้อ่านจะพิจารณาจากงานเขียนที่อ่านและใช้ความรู้ประสบการณ์และความรู้ทางภาษา ของตนเองผ่านกระบวนการทางความคิดเพื่อหาความหมายของบทอ่านนั้น

สรุปได้ว่าทักษะการอ่านและทักษะการเขียนมีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด ถ้านักเรียนมีความสามารถในการเขียนดี และถ้านักเรียนมีความสามารถในการอ่านดี ทักษะการเขียนของนักเรียนก็จะดีตามไปด้วย นอกจากนี้ทักษะการอ่านและทักษะการเขียนยังมี ส่วนช่วยส่งเสริมความสามารถซึ่งกันและกันอีกด้วย

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ความหมาย

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (Learning Achievement) เป็นผลจากปัจจัยต่าง ๆ ในการจัดการศึกษาหลายประการ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นดัชนีประการหนึ่งที่สามารถบอกถึงคุณภาพการศึกษา ไพศาล หวังพานิช (2536 : 89) สรุปว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคือ คุณลักษณะของบุคคลอันเกิดจากการเรียนการสอน เป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและประสบการณ์การเรียนรู้ที่เกิดจากการฝึกฝน อบรม หรือจากการสอน การวัดผลสัมฤทธิ์จึงเป็นการตรวจสอบระดับความสามารถของบุคคลว่าเรียนรู้แล้วเท่าไร มีความสามารถชนิดใด สามารถวัดได้โดยใช้แบบทดสอบต่าง ๆ เช่น ข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ หมายถึง คะแนนของนักเรียนที่ได้จากการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษหลังจากที่เรียนจบเนื้อหาที่กำหนดแล้ว

องค์ประกอบทางด้านจิตวิทยาที่มีความสำคัญต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

สุรพล พยอมรัมย์ (2541) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบทางด้านจิตวิทยาที่มีความสำคัญต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คือ

1. ตัวผู้เรียน นักเรียนจะมีความแตกต่างระหว่างบุคคลส่งผลให้รับรู้ทางการเรียนได้ไม่เท่ากัน เพราะมนุษย์มีลักษณะแตกต่างกันมากมายหลายอย่างดังนี้คือ ความแตกต่างทางร่างกาย ความแตกต่างทางสติปัญญา ระดับสติปัญญาของแต่ละคนมีความสามารถในการแก้ปัญหาชีวิต และปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมแตกต่างกัน ความแตกต่างทางอารมณ์มีความแตกต่างมากน้อยหนักเบาแตกต่างกันไป ความแตกต่างทางสังคม เด็กแต่ละคนมาจากฐานะทางสังคมต่าง ๆ กัน
2. ตัวครู ครูเป็นปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้แก่ ความรู้ความสามารถในด้านการสอนของครู การถ่ายโยงการเรียนรู้ให้กับนักเรียน การวัดผลและการประเมินผลการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับระดับความสามารถของผู้เรียน
3. ผู้บริหาร ให้การสนับสนุนในเนื้อหาวิชาที่ผู้เรียนเรียนมากน้อยเพียงใด เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนตามใจชอบหรือไม่ ส่งเสริมกิจกรรมที่นักเรียนได้ปฏิบัติมากน้อยเพียงใด ผู้บริหารสนับสนุนนักเรียนก็เกิดกำลังใจ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก็สูง
4. บรรยากาศ การจัดสภาพแวดล้อมในชั้นเรียน ขนาดของห้อง โต๊ะ – เก้าอี้ มีความเหมาะสมกับนักเรียน อากาศถ่ายเทสะดวก และมีพื้นที่สำหรับปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ได้ดี

5. ผู้ปกครองและชุมชน ในสถานศึกษาทุกแห่งถ้าชุมชนให้การสนับสนุนส่งบุตรหลานเข้าเรียน เด็กก็จะเกิดกำลังใจสามารถเพิ่มผลสัมฤทธิ์ของตนเองได้

สรุปได้ว่าการเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนต้องคำนึงถึงองค์ประกอบทางด้านจิตวิทยาที่กล่าวข้างต้นนี้

องค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ

คูไร พงษ์ทองเจริญ (2526) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบทางด้านจิตวิทยาที่มีความสำคัญต่อการเรียนภาษาต่างประเทศ 3 ด้าน (อ้างถึงใน อัจฉรา สุขกระโทก 2543) ดังนี้

1. ตัวผู้เรียน ซึ่งได้แก่

อายุของผู้เรียน (Age) เป็นที่ถกเถียงกันมากกว่าอายุเท่าไร จึงสมควรเรียนภาษาอังกฤษ ซึ่งสรุปว่า อายุไม่ใช่องค์ประกอบที่สำคัญที่จะทำให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษ

เวลาเรียน (Exposure Time) ต้องใช้เวลาเรียนมากน้อยเพียงใด จึงจะทำให้ผู้เรียนภาษาอังกฤษถึงขีดที่ใช้สื่อความหมาย ผลการวิจัยในสหรัฐอเมริกา พบว่า ต้องใช้เวลาเรียนติดต่อกันถึง 600 ชั่วโมง จึงจะได้ผล สำหรับประเทศไทยมีการเรียนภาษาอังกฤษทั้งปีเพียงประมาณ 200 ชั่วโมง

ความต้องการ (Need) เป็นการกระตุ้นทำให้มนุษย์ต้องเรียนรู้ภาษาของสังคมที่ตนอยู่ เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการสื่อสารกับผู้อื่นที่ตนต้องการติดต่อกับ ส่วนภาษาต่างประเทศ เช่น ภาษาอังกฤษนั้นผู้เรียน ไม่มีความจำเป็นที่จะต้องใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร จึงทำให้ขาดความกระตือรือร้น ซึ่งทำให้การเรียนไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร

แรงจูงใจ (Motivation) แรงจูงใจในการเรียนภาษาต่างประเทศ เป็นความรู้สึกของผู้เรียนเองที่ต้องการเรียนเพื่อใช้ภาษาที่ตนเรียนในการติดต่อสื่อสารกับชาติอื่น ๆ และความปรารถนาที่จะศึกษาหาความรู้โดยใช้ภาษานั้น ๆ เป็นสื่อกลาง นอกจากนี้ยังมีแรงกระตุ้นจากภายนอกที่ทำให้ผู้เรียนอยากเรียน เช่น ได้รับทราบ หรือเห็นว่าผู้ที่เรียนภาษาต่างประเทศได้รับความสำเร็จกว่าผู้ไม่ได้เรียน ส่วนที่เกี่ยวข้องอย่างมากที่ทำให้ผู้เรียนมีแรงจูงใจได้แก่ การมีเป้าหมายที่แน่นอน รู้ว่าเมื่อเรียนแล้วจะทำอะไรได้บ้าง ในขณะที่เรียนก็ได้รับความสนุกสนานจากการเรียน ได้รับความพึงพอใจจากการเรียนรู้สิ่งแปลกใหม่แต่ละครั้งที่เรียน สามารถทำสิ่งต่าง ๆ ได้มากขึ้น มีแรงช่วยและทำทนายให้แสวงหาความรู้ต่อ ๆ ไป

ความพร้อม (Readiness) หมายถึง ความสามารถในการเรียนทั้งนี้ขึ้นอยู่กับวุฒิภาวะทางการเรียนและสติปัญญา ผู้เรียนจะเรียนได้ดีเมื่อผู้เรียนมีความพร้อมที่จะเรียน หากขาดความพร้อม ผู้เรียนจะเกิดความท้อแท้และขาดความสนใจ

2. สถานการณ์ (Situation) หมายถึง สิ่งของ บุคคล หรือสภาพแวดล้อมรอบตัวนักเรียน ซึ่งครูจัดขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาในสถานการณ์จริงหรือสถานการณ์จำลอง เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกว่าตนเรียนแล้วนำภาษาไปใช้ในสถานการณ์เช่นนั้นได้จริง การสร้างสถานการณ์ขึ้นนี้บังคับให้ผู้เรียนต้องเรียน

3. ตัวครู ครูเป็นปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ของนักเรียน

คลอสเมีย (Klausmier) (อ้างถึงใน อรพินทร์ ชูชม, 2533) กล่าวว่า คุณลักษณะของผู้เรียนเป็นสิ่งสำคัญมากที่สุดในการอธิบายถึงประสิทธิผลทางการเรียน Klausmier เห็นว่าองค์ประกอบ ที่เกี่ยวกับคุณลักษณะของผู้เรียนนั้นประกอบด้วย

1) ความพร้อมทางสมองที่เกี่ยวกับความสามารถทางสติปัญญาและความสามารถทางด้านความรู้ ความคิด รวมทั้งพื้นฐานความรู้เดิม

2) ความพร้อมทางกายภาพที่เกี่ยวกับความสามารถทางด้านทักษะ รวมทั้งสุขภาพ

3) คุณลักษณะทางจิตใจที่รวมความสนใจ เจตคติ ค่านิยม และบุคลิกภาพ

4) เพศ

5) อายุ

6) ภูมิหลังทางครอบครัว และสังคม

จาโคโบวิตส (Jakobovits) (อ้างถึงใน ทศนีย์ จระมาศ, 2536) ได้ศึกษาเกี่ยวกับองค์ประกอบในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศหรือภาษาที่สองโดยกล่าวว่า องค์ประกอบที่จะทำให้การเรียนการสอนภาษาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพนั้นมี 3 ประการด้วยกันคือ

1) องค์ประกอบทางการสอน (Instruction Factors)

2) องค์ประกอบทางด้านตัวผู้เรียน (Learner Factors)

3) องค์ประกอบสังคมและวัฒนธรรม (Sociocultural Factors)

1. องค์ประกอบทางการสอน แบ่งออกเป็น 4 องค์ประกอบคือ

1.1 ความรู้และความสามารถในการสอนของครู ซึ่งได้แก่ ความรู้ความสามารถ ของครูในด้านภาษาศาสตร์ในภาษาที่สอน ความรู้ในด้านวัฒนธรรมในภาษาที่สอน การรู้จักใช้ภาษาท่าทางประกอบการสอน วิธีการเสนอข้อเท็จจริงเกี่ยวกับบทเรียน รู้วิธีใช้สิ่งช่วยสอนสามารถเข้าใจและตอบสนองต่อองค์ประกอบของผู้เรียนต่อไปนี้ได้ดีคือ ความถนัดของ

ผู้เรียน และความสนใจของผู้เรียน เข้าใจข้อมูลย้อนกลับของผู้เรียน เช่น ดูจากสีหน้า คำพูดของผู้เรียน และเข้าใจในสมรรถนะของผู้เรียนว่าสามารถเข้าใจการสอนของครูได้มากน้อยเพียงใด

1.2 เวลาที่ใช้ในการเรียนทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน เวลาที่ใช้สอนในห้องเรียน หมายถึง เวลาที่ใช้ในการศึกษาตลอดหลักสูตร และเวลาที่เรียนที่แท้จริงในห้องเรียน ส่วนเวลาเรียนนอกห้องเรียน หมายถึง การที่ผู้เรียนได้มีโอกาสได้ใช้ภาษาอังกฤษนอกห้องเรียน เพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ องค์กรประกอบดังกล่าวมีผลต่อการเรียนการสอนมากเพราะถ้าผู้เรียนมีเวลาในห้องเรียนมากการเรียนรู้อย่างเกิดขึ้นได้มาก และยิ่งถ้าผู้เรียนมีโอกาสดำเนินการนอกห้องเรียน การเรียนภาษาก็ได้ผล

1.3 ประสิทธิภาพในการถ่ายโอนการเรียนรู้ การเรียนรู้ภาษาแม่กับการเรียนรู้ภาษาใหม่ หรือภาษาที่สองสามารถถ่ายโอนกันได้มากน้อยเพียงใด ภาษาแม่กับภาษาที่สองแตกต่างกันมากน้อยเพียงใด ระดับการสอนและขอบเขตในการสอนมีอุปสรรคต่อการถ่ายโอนมากน้อยเพียงใด สภาพแวดล้อมทางการสอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเข้าใจและสื่อสารกับผู้สอนได้มากน้อยเพียงใด

1.4 การวัดผลและการประเมินผลการเรียนการสอน สำหรับวิธีการวัดผลและประเมินผล ซึ่งมีหลายรูปแบบนั้นสอดคล้องกับระดับความสามารถ, ธรรมชาติของผู้เรียน ตัวแปรเกี่ยวกับภาษาถิ่นของผู้เรียน และเรื่องที่สอนมากน้อยเพียงใด

2. องค์กรประกอบเกี่ยวกับตัวผู้เรียน แบ่งออกเป็น 5 องค์กรประกอบ คือ

2.1 ความสามารถของผู้เรียนที่จะเข้าใจการสอน ซึ่งขึ้นอยู่กับสติปัญญาและความสามารถด้านภาษาของผู้เรียน (Verbal Ability)

2.2 ความถนัดทางด้านภาษาของผู้เรียน และองค์กรประกอบอื่นที่มีส่วนร่วมกับความถนัด

2.3 ความพยายามของผู้เรียน การที่ผู้เรียนจะเกิดความมานะพยายามที่จะเรียนภาษาต่างประเทศนั้นขึ้นอยู่กับความต้องการผลสำเร็จที่เกิดขึ้นจากการเรียน เจตคติของผู้เรียนต่อครูผู้สอน ความสนใจภาษาต่างประเทศที่เรียน ความรู้สึกต่อวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาต่างประเทศที่เรียน และความรู้สึกเป็นปรปักษ์ (Anomie) ต่อวัฒนธรรม และการแก้ปัญหา ด้านวัฒนธรรมของภาษาเดิม

2.4 ยุทธวิธีหรือวิธีในการเรียนภาษาของผู้เรียน การเรียนภาษาใหม่จะได้ผล ถ้าผู้เรียนมีความสามารถที่จะกลืนกลาย (Assimilate) ความรู้จากภาษาใหม่เข้ากับภาษาของตนได้ดี สามารถถ่ายโอนสิ่งที่รู้ใหม่ และสิ่งที่เรียนรู้แล้วเข้าด้วยกัน เข้าใจโครงสร้างของภาษาใหม่ และมีเจตคติที่ดีต่อภาษาที่เรียนใหม่

2.5 ผลที่ผู้เรียนได้รับจากการเรียนภาษาต่างประเทศหรือภาษาที่สอง หมายถึง การที่ผู้เรียนภาษาใหม่แล้วภาษาใหม่ให้ความรู้ซึ่งมีผลต่อสติปัญญาและความรู้ของผู้เรียน หรือ มีผลต่อสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้งทางตรงและทางอ้อมหรือไม่ และภาษาใหม่ที่เรียนมีผลต่อบุคลิกภาพ (Personality) ของผู้เรียนมากน้อยเพียงใด

3. องค์ประกอบด้านสังคมและวัฒนธรรม ได้แก่

3.1 ความเชื่อมั่นในภาษาของตน

3.2 องค์ประกอบของภาษาศาสตร์

3.3 ภาวะของวัฒนธรรมที่เกิดขึ้นในสังคมของผู้เรียน

การที่ผู้เรียนมีความเชื่อมั่นในภาษาของตนมากเกินไป โดยไม่ยอมรับภาษาใหม่ การเรียนก็ไม่ได้ผล (อัจฉรา สุขกระโทก 2543) นอกจากนี้ผู้เรียนภาษาต่างประเทศจะต้องมีความเข้าใจในข้อแตกต่างของภาษาที่หนึ่งหรือภาษาแม่ว่ามีข้อแตกต่างกับภาษาที่สองมากน้อยเพียงใด เช่น ในด้านการออกเสียง เสียง การเรียงคำ เป็นต้น นอกจากนี้สิ่งที่ผู้เรียนจะต้องพบขณะที่เรียนภาษาต่างประเทศก็คือ วัฒนธรรมของผู้เรียนเองกับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ถ้าวัฒนธรรมมีความคล้ายคลึงกันมากเท่าใด การเรียนภาษาต่างประเทศก็ได้ผลมากเพียงนั้น

วิธีสอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียน (Cooperative Learning)

วิธีสอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียน (Cooperative Learning) คือ วิธีทางที่เด็กซึ่งมีความสามารถในการเรียนต่างกันมาทำงานร่วมกัน โดยครูเป็นผู้แบ่งงานให้ทำ (ประนอม สุรัสวดี 2537) เป็นรูปแบบการสอนที่จะช่วยพัฒนาผู้เรียนทั้งในด้านสติปัญญาและสังคม เพราะมนุษย์เป็นสัตว์สังคมย่อมต้องมีความสัมพันธ์อันดีระหว่างตนเองกับผู้อื่น และสามารถพัฒนาได้โดยใช้เทคนิคการร่วมมือกันเรียน นอกจากนี้เทคนิคดังกล่าวยังช่วยพัฒนาผู้เรียนทางด้านสติปัญญาให้เกิดการเรียนรู้จนถึงขีดความสามารถสูงสุดได้โดยมีเพื่อนวัยเดียวกัน กลุ่มเดียวกันคอยแนะนำและช่วยเหลือ

ความเป็นมา การเรียนการสอนธรรมดาในชั้นเรียนที่ผ่านมา นั้น ครูจะเป็นผู้บอกหรือบรรยาย แล้วอาจให้นักเรียนตอบคำถามทั้งห้องหรือตอบทีละคนเมื่อครูเรียก ถ้าคนใดตอบถูกก็จะได้รับคำชมเชย เด็กคนนั้นก็จะดีใจ ส่วนเด็กที่ไม่มีโอกาสตอบ หรือตอบไม่ถูกก็จะมีความรู้สึกที่แตกต่างออกไป บางทีเสียใจ หรือผิดหวังที่ไม่มีโอกาสตอบ เด็ก ๆ จึงมักจะเฉยเสียเพราะเชื่อว่าอย่างไรก็สู้เด็กเก่งไม่ได้ หลังจากนั้นครูก็จะให้นักเรียนทำแบบฝึกหัด ซึ่งบางคนก็อาจจะทำที่ห้องหรือกลับไปทำเป็นการบ้าน ถ้าใครไม่เข้าใจให้ถามครู การถามกันเองหรือการพูดคุยในห้องเรียนเป็นสิ่งที่ไม่พึงปรารถนาของครู นักเรียนจะพยายามทำงานที่ได้รับมอบหมายให้เสร็จ

ภายในห้องเรียน เพื่อจะได้ไม่ต้องนำกลับไปทำเป็นการบ้าน ดังนั้นงานที่ต้องใช้ความคิด ค้นคว้า จึงเป็นงานที่น่าเบื่อหน่ายสำหรับนักเรียน โดยเฉพาะงานที่ต้องใช้เวลามาก ๆ

ความหมาย วิธีสอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียน (Cooperative Learning) เป็นกระบวนการเรียนการสอนที่ผสมผสานกันระหว่าง ทักษะการอยู่ร่วมกันในสังคม (Social Skill) และทักษะในด้านเนื้อหาวิชาต่าง ๆ ใช้ในการเสริมการเรียนการสอนให้ดีขึ้น โดยครูจะเป็นผู้เริ่มฝึกให้นักเรียนได้ใช้ ต้องใช้ความรู้ในการฝึกให้นักเรียนที่มีความรู้ความสามารถต่างกัน ทำงานร่วมกันได้เป็นกลุ่ม (Mixed Ability Group) โดยมีจุดมุ่งหมายในการช่วยเหลือกันภายในกลุ่ม ผู้ที่เรียนเก่งกว่าต้องช่วยเหลือผู้ที่เรียนอ่อนกว่าและต้องยอมรับซึ่งกันและกันเสมอ ความสำเร็จของกลุ่มขึ้นอยู่กับสมาชิกทุกคนภายในกลุ่ม วิธีสอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียน (Cooperative Learning) เป็นที่นิยมมากในสหรัฐอเมริกา และประเทศในแถบอาเซียน เช่น สิงคโปร์ มาเลเซีย บรูไน เป็นต้น (ชนาลัย ตปนิษฐ์ 2535)

จุดมุ่งหมาย

1. เป็นการช่วยเหลือสมาชิกภายในกลุ่มได้เรียนรู้ความคิดรวบยอดและยุทธศาสตร์การแก้ปัญหา
2. นักเรียนในกลุ่มที่แตกต่างกันได้เรียนรู้จากเพื่อนคนอื่น ๆ เช่น
  - 2.1 การถาม ตอบ
  - 2.2 การอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิด
  - 2.3 การทำผิดถือเป็นเรื่องปกติ ไม่เป็นไร
  - 2.4 รับรู้และฟังความคิดเห็นของคนอื่น
  - 2.5 วิเคราะห์และให้คำแนะนำในเชิงสร้างสรรค์
  - 2.6 เขียนในสิ่งที่ค้นพบแบบย่อ
3. นักเรียนได้ประโยชน์จากการทำงานร่วมกับผู้อื่น
4. มีหลักเกณฑ์ในการให้รางวัลแก่กลุ่มที่ปฏิบัติงาน

วิวัฒนาการของวิธีสอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียน

การเรียนแบบร่วมมือกันเรียนไม่ใช่แนวความคิดใหม่ เพราะการร่วมมือกันมีมาตั้งแต่เริ่มมีมนุษย์เกิดขึ้นในโลก การร่วมมือกันในการทำงานเป็นสิ่งสำคัญต่อการอยู่รอดของเผ่าพันธุ์มนุษย์ ในสหรัฐอเมริกามีการนำเอาการเรียนแบบร่วมมือกันมาใช้ในปลายศตวรรษที่ 19 ประมาณปี 1870 (Johnson and others 1984 : 13) ฟรานซิส ปาร์คเกอร์ (Francis Parker) ซึ่ง

เป็นผู้คิดริเริ่มเสนอรูปแบบปรัชญาการศึกษาแบบพิพัฒนาการ (progressivism) (กิตติมา ปรีดีดิลก 2521 : 77 - 9) เป็นผู้สนับสนุนและศึกษาถึงรูปแบบการใช้การเรียนแบบร่วมมือกัน ดังนั้นการเรียนแบบร่วมมือกันจึงมีพื้นฐานมาจากปรัชญาการศึกษาแบบพิพัฒนาการ ที่ใช้การศึกษาเป็นเครื่องมือในการพัฒนาผู้เรียนมากกว่าการพัฒนาความเป็นเลิศทางสติปัญญาของผู้เรียน ให้ผู้เรียนเข้าใจและตระหนักในตนเอง (self - realization) ผู้เรียนควรมีส่วนร่วมในการจัดทิศทางการพัฒนาตนเอง ผู้เรียนจะต้องรู้ว่าตนมีความสนใจอย่างไร มีปัญหาอะไร ด้วยแนวความคิดนี้ จึงทำให้เกิดการจัดการเรียนการสอนที่ยึดเด็กเป็นจุดศูนย์กลาง (child centered approach) การจัดการเรียนการสอนที่กำเนิดจากหลักเกณฑ์นี้เป็นที่รู้จักกันอย่างแพร่หลาย ได้แก่ การเรียนแบบแก้ปัญหา (problem solving) การเรียนแบบโครงการ (project method) การเรียนด้วยการปฏิบัติ (learning by doing)

ในปี 1930 จอห์น ดิวอี้ (John Dewey) ซึ่งเป็นผู้ที่ทำให้ปรัชญาการศึกษาแบบพิพัฒนาการได้รับความนิยมแพร่หลายจนถึงปัจจุบัน ได้นำแนวความคิดจากปรัชญาการศึกษาแบบพิพัฒนาการมาผนวกกับแนวความคิดจากปรัชญาการศึกษาแบบปฏิบัตินิยม (Pragmatism) เป็นปรัชญาการศึกษาแบบปฏิรูปนิยม (Reconstructionism) เป็นแนวความคิดที่พยายามจะเปลี่ยนแปลงโรงเรียนให้เป็นเครื่องมือในการพัฒนาสังคม สร้างสังคมใหม่โดยใช้การศึกษาเป็นเครื่องมือเตรียมบุคคลเพื่อรับภาวะผันผวนทางสังคมในอนาคต และเห็นด้วยกับหลักการประชาธิปไตยอย่างแท้จริง (กิตติมา ปรีดีดิลก 2521 : 80 - 81) ในช่วงนี้ จอห์น ดิวอี้ ได้นำการเรียนแบบร่วมมือกันเข้ามาใช้เป็นส่วนหนึ่งในการสอนแบบโครงการ (project method) ที่เขาคิดขึ้น (John and others 1984 : 14)

ในปี 1940 มอร์ตัน ดอยช์ (Morton Drutsch) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการร่วมมือกันเรียนตามแนวทฤษฎีของ เคิร์ต เลวิน (Kurt Lewin) ที่ว่า ประเภทของการพึ่งพาซึ่งกันและกันที่ได้จัดโครงสร้างของแต่ละบุคคลจะกำหนดวิธีการปฏิสัมพันธ์ของเรากับบุคคลอื่นซึ่งจะก่อผลลัพธ์ที่แตกต่างกันออกไป การจัดโครงสร้างการพึ่งพาซึ่งกันและกันในทางบวกในแต่ละบุคคลคุณลักษณะรูปแบบปฏิสัมพันธ์ที่ได้รับการส่งเสริมโดยการให้ความช่วยเหลือ การสนับสนุนจะเกิดขึ้น ซึ่งจะก่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ที่สูงกว่า มีสุขภาพจิตและความเป็นอยู่ที่ดีกว่า (ชาญชัย อาจิมสมาจาร 2533 : 20)

ต่อมาได้มีการศึกษาวิจัยเพื่อพัฒนารูปแบบต่าง ๆ ของการเรียนแบบร่วมมือกันเรียน และมีการนำรูปแบบการเรียนแบบร่วมมือกันเรียนไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน ตั้งแต่ระดับประถมศึกษา จนถึงระดับอุดมศึกษากันอย่างแพร่หลายในสหรัฐอเมริกา แคนาดา และประเทศอื่น ๆ (Johnson and others 1984 : 81 - 83) นักการศึกษาที่ได้ทำการศึกษาค้นคว้า พัฒนา

รูปแบบการเรียนการร่วมมือกันเรียนที่สำคัญ ได้แก่ เดวิด เดฟวีส (David Devries) เคธ เอ็ดเวิร์ดส์ (Keith Edwards) โรเบิร์ต สลวิน (Robert Slavin) เอลเลียท อรอนสัน (Elliot Aronson) ราเชล ลาซาโรวิทซ์ (Rachael Lazarowitz) สเปนเซอร์ เคแกน (Spenser Kagan) อีจิล เจอร์เทเกอร์ (Ejil Hjertaker) เดวิท จอห์นสัน (David Johnson) (Johnson and others 1984 : 14 ; Pepitone 1987 : 8)

การจัดการเรียนการสอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียน

การจัดการเรียนการสอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียน เป็นการเน้นให้ครูจัดให้นักเรียนได้เรียนเป็นกลุ่ม เพื่อฝึกทักษะทางภาษา แคล็คและเอ็มซี (Clack and Eamsey อ้างถึงใน กุหลาบ อินทวงษ์, 2538) ได้กล่าวว่า การเรียนภาษาเป็นกลุ่มจะช่วยสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่มีชีวิตชีวา ผู้เรียนมีโอกาสสนทนาเอาศักยภาพหรือความสามารถของตนที่มีอยู่ออกมาใช้ได้อย่างเต็มที่ สอดคล้องกับ Joyce และ Wiel (1986) ซึ่งกล่าวคล้ายคลึงกันว่า การเรียนแบบร่วมมือกันเรียนรู้เป็นเทคนิคที่จะช่วยพัฒนาผู้เรียนทั้งด้านสติปัญญาและด้านสังคม สอดคล้องกับ วาธุณี อุ่นบุญ (2540) ได้พัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยเน้นการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคิดเป็นร้อยละ 88.08 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ร้อยละ 70 และนักเรียนผ่านเกณฑ์ความรู้คิดเป็นร้อยละ 100 ของนักเรียนทั้งหมด

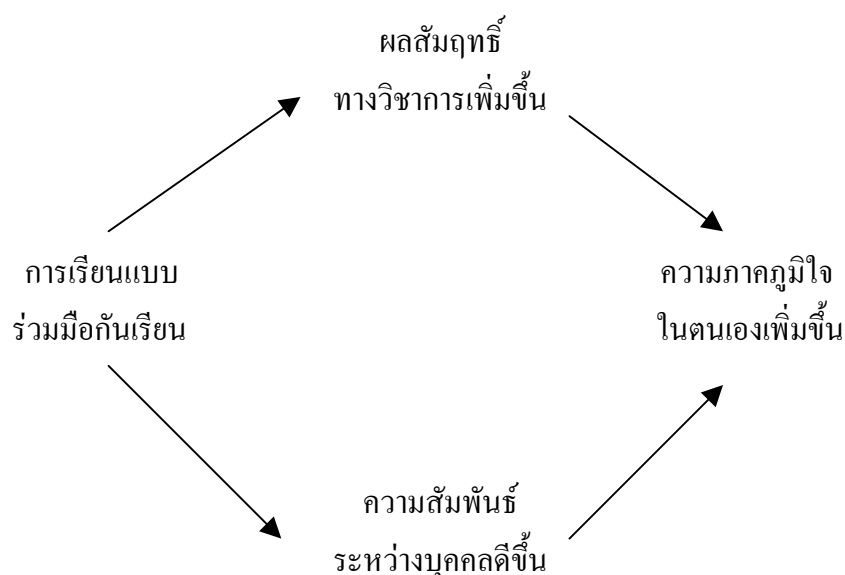
วรนาถ เกื่อนคำ (2539) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยวิธีร่วมมือกันเรียนรู้แบบผสมผสานกับการสอนตามปกติ พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนที่สอนตามรูปแบบร่วมมือกันเรียนรู้แบบผสมผสาน สูงกว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามปกติ ดังนั้น การเรียนแบบร่วมมือกันเรียนเป็นรูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่ให้นักเรียนทำงานร่วมกันในกลุ่มย่อยที่ประกอบด้วยนักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนแตกต่างกัน การเรียนแบบร่วมมือกันเรียนไม่ใช่วิธีการจัดนักเรียนเข้ากลุ่มกันแบบธรรมดา แต่เป็นการรวมกลุ่มที่มีโครงสร้างชัดเจน การเรียนแบบร่วมมือกันเรียนได้รับความสนใจนำมาประยุกต์ใช้ในการศึกษาตั้งแต่คริสต์ศักราช 1970 โดยมีความเชื่อว่าวิธีการเรียนรู้นี้จะช่วยพัฒนาและแก้ปัญหาหลาย ๆ ด้านที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความสัมพันธ์ภายในกลุ่ม การยอมรับความอ่อนด้อยทางวิชาการของเพื่อนและความภาคภูมิใจในตนเอง (Self- Esteem) นักเรียนจะให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการเรียน เพื่อให้สมาชิกในกลุ่มบรรลุจุดประสงค์ ซึ่งหัวใจของการเรียนรู้แบบร่วมมือกันมี 3 ประการคือ

1. รางวัลของกลุ่ม (Team Reward) หมายถึงผลของกลุ่มที่ผู้ร่วมกลุ่มทุกคนจะต้องรับผิดชอบและมีโอกาสเท่ากันในการประสบความสำเร็จ โดยกลุ่มอาจจะได้รับรางวัลเป็นประกาศนียบัตรหรือใบประกาศเกียรติคุณเมื่อบรรลุถึงเกณฑ์ที่กำหนด
2. ความรับผิดชอบต่อผลงานของนักเรียนแต่ละคน (Individual Accountability) หมายถึงผลการทำงานของแต่ละคนเพื่อทำให้กลุ่มมีผลงานโดยรวมถึงเกณฑ์ที่กำหนด นักเรียนร่วมกลุ่มจึงต้องมีภาระกิจในการช่วยให้ผู้ร่วมกลุ่มแต่ละคนพัฒนาผลการเรียนของตนและพร้อมตลอดเวลาสำหรับการทดสอบ
3. การมีโอกาสประสบความสำเร็จเท่าเทียมกัน (Equal Opportunities for Success) หมายถึงนักเรียนทุกคนไม่ว่าจะเป็นนักเรียนที่มีผลการเรียนอยู่ในระดับใด สามารถสร้างผลงานให้แก่กลุ่มด้วยการยกระดับผลการเรียนของตน จากผลการเรียนในระดับเดิมของตนได้ ซึ่งจากการวิจัยหลายวิธี สลาวิน (Slavin : 1983) ชี้ให้เห็นว่าการให้รางวัล (reward) แก่นักเรียนที่สามารถยกระดับการเรียนของตนเองจะเป็นแรงจูงใจให้นักเรียนได้มากกว่าการให้รางวัลเมื่อเรียนชนะผู้อื่น

แนวคิดและความสำคัญของวิธีสอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียน

วิธีสอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียน (Cooperative Learning) เป็นยุทธวิธีในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยจัดให้นักเรียนได้เรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่มเล็ก ๆ โดยทั่วไปจะจัดกลุ่มละ 4 – 5 คน แต่ละกลุ่มประกอบด้วยนักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนสูง ปานกลาง และต่ำ ละครอยู่ในกลุ่มเดียวกัน นักเรียนแต่ละคนต้องมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ร่วมกัน มีการช่วยเหลือกันในการเชื่อมโยงความรู้เดิมกับความรู้ใหม่และช่วยกันคิด แลกเปลี่ยนความรู้จนทำให้กลุ่มประสบความสำเร็จ การที่ครูจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยให้ผู้เรียนพึ่งพาอาศัยกันอย่างสม่ำเสมอจะทำให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนและบรรลุผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น อีกทั้งยังสามารถพัฒนาทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ นอกจากนี้แนวคิดดังกล่าวข้างต้นยังมีนักการศึกษาอีกหลายคนได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับการเรียนแบบร่วมมือกันเรียนและให้แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนแบบร่วมมือกันเรียนดังนี้

สลาวิน (Slavin 1983 : 20 – 21) เชื่อว่าการเรียนแบบร่วมมือกันจะช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาความภูมิใจตนเอง กล่าวคือผู้เรียนจะเรียนด้วยความสุขและพัฒนาสติปัญญาของตนเองอย่างเต็มที่พร้อมกับเกิดความรู้สึที่ดีงามในทางสังคมและจากกระบวนการทำงาน ดังปรากฏในแผนภูมิที่ 2

แผนภูมิที่ 2 การสอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียนทำให้ภาคภูมิใจในตนเอง

สลาวิน (Slavin 1987 : 8) กล่าวว่า การเรียนแบบร่วมมือกันเรียน คือ การสอนรูปแบบหนึ่ง ซึ่งนักเรียนทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มเล็ก ๆ ตามปกติกลุ่มละ 4 คน และการจัดกลุ่มต้องคำนึงถึงความสามารถของนักเรียน เช่น นักเรียนที่มีความสามารถสูง 1 คน ความสามารถปานกลาง 2 คน และความสามารถต่ำ 1 คน โดยสมาชิกในกลุ่มจะต้องช่วยกันทำงาน รับผิดชอบและช่วยเหลือเกี่ยวกับการเรียนซึ่งกันและกัน

อาทซ์และนิวแมน (Artzt and Newman 1990 : 448 – 449) ได้กล่าวถึงการสอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียนว่า เป็นแนวทางการเรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่มเล็ก ๆ ซึ่งสมาชิกในกลุ่มทุกคนต้องระลึกระหว่างพวกเขาว่าพวกเขามีความสำคัญที่จะช่วยให้กลุ่มประสบความสำเร็จหรือความล้มเหลว ดังนั้นสมาชิกในกลุ่มต้องช่วยเหลือกันในการแก้ปัญหาการเรียนรู้อันร่วมกัน ครูผู้สอนมีหน้าที่คอยให้ความช่วยเหลือ ชี้แนะข้อมูลและจัดหาสื่ออุปกรณ์ให้ผู้เรียนได้ใช้ความสามารถในการเรียนรู้อย่างเต็มที่

อาโจสและจอยเนอร์ (Ajose and Joyner 1990 : 198) กล่าวว่า การสอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียนเป็นกระบวนการซึ่งนักเรียนที่มีความสามารถแตกต่างกันมาอยู่ร่วมกันเป็นกลุ่มเล็ก ๆ ทำงานร่วมกันเพื่อบรรลุเป้าหมายร่วมกัน การเรียนแบบร่วมมือกันมีลักษณะที่สำคัญดังนี้

1. ใช้การพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกันโดยนักเรียนที่เรียนเก่งต้องช่วยเหลือนักเรียนที่เรียนอ่อน

2. ใช้ปฏิสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด
3. ใช้ทักษะทางสังคม
4. ใช้ทักษะกระบวนการกลุ่ม
5. ใช้ความรับผิดชอบในตัวเองต่องานที่ได้รับมอบหมาย

ยุทธวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือกันมีหลายรูปแบบ จากผลการวิจัยพบว่าวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือกันเรียน จะมีประสิทธิภาพสูงสุดต้องมียุทธวิธีประกอบที่สำคัญดังนี้

1. มีการปฏิบัติงานเพื่อให้บรรลุเป้าหมายของกลุ่ม
2. สมาชิกทุกคนมีส่วนร่วมรับผิดชอบร่วมกัน
3. ทุกคนมีโอกาสเท่ากันที่จะประสบผลสำเร็จ

เป้าหมายกลุ่มคือ การเปิดโอกาสให้สมาชิกกลุ่มที่แม้จะมีความแตกต่างกันจะร่วมกันปฏิบัติงานช่วยเหลือกันและกัน และทุกคนได้รับความดีความชอบเท่าเทียมกัน สมาชิกทุกคนมีส่วนร่วมรับผิดชอบต่องานที่ปฏิบัติ กล่าวคือสมาชิกกลุ่มแต่ละคนจะมีส่วนร่วมรับผิดชอบในการเรียนรู้ที่ได้รับมอบหมาย สมาชิกมีโอกาสเท่าเทียมกันที่จะประสบผลสำเร็จถ้าทุกคนพยายาม เขาจะได้รับรางวัล โดยเฉพาะเมื่อทำคะแนนได้สูงกว่าเดิม และคะแนนกลุ่มก็จะพัฒนาขึ้นด้วย

ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่าการสอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียนหมายถึง วิธีการเรียนที่จัดให้นักเรียนทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มย่อยโดยให้สมาชิกทุกคนมีความรับผิดชอบต่อกลุ่มร่วมกัน ช่วยทำงานที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จ โดยมีจุดมุ่งหมายร่วมกันสมาชิกกลุ่มมีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน ทำงานอย่างเต็มความสามารถมีการคิดร่วมกัน มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อกันและร่วมมือกันทำให้งานบรรลุผลสำเร็จ

ลักษณะและองค์ประกอบพื้นฐานของวิธีสอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียน

การสอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกัน เป็นการสอนที่แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มย่อย ประกอบด้วยสมาชิกที่มีความสามารถในการเรียนแตกต่างกัน สมาชิกในกลุ่มจะมีเป้าหมายในการทำงานร่วมกัน ช่วยกันกำหนดวิธีการ เอกสาร สื่อ มีการประเมินเป็นระบบ มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกันเพื่อให้งานบรรลุเป้าหมาย (Johnson and others 1984 : 2) องค์ประกอบที่สำคัญของการเรียนแบบร่วมมือกัน ที่จะทำให้การจัดการเรียนประสบผลสำเร็จมีอยู่ 5 ประการ (Johnson and others 1984 : 7 – 8)

1. ความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กันในทางบวก (positive interdependent) คือ การพึ่งพาอาศัยกันของสมาชิกในกลุ่มในการทำงานที่มีเป้าหมายร่วมกัน มีการทำงานร่วมกัน โดยที่สมาชิกในกลุ่มทุกคนต้องมีส่วนร่วมในการทำงานนั้น ๆ มีการแบ่งปันวัสดุ อุปกรณ์ในการทำงาน ทุกคน

มีบทบาทและประสบความสำเร็จร่วมกัน สมาชิกในกลุ่มจะมีความรู้สึกว่าตนเองจะประสบความสำเร็จได้ ต่อเมื่อสมาชิกทุกคนในกลุ่มประสบความสำเร็จด้วย

2. การปรึกษาหารือกันอย่างใกล้ชิดระหว่างสมาชิกในกลุ่ม (face - to - face interaction) ได้แก่ การที่สมาชิกต้องให้ความสนใจ เอาใจใส่ รับฟัง และเสนอความคิดเห็นต่อกลุ่ม

3. ความรับผิดชอบของสมาชิกแต่ละบุคคล ที่จะช่วยให้กลุ่มมีสัมฤทธิ์ผลสูงที่สุดในการทำงาน (Individual Accountability) ซึ่งสัมฤทธิ์ผลของกลุ่มก็ขึ้นอยู่กับสัมฤทธิ์ผลของสมาชิกแต่ละคน และอาจประเมินได้จากผลการทดสอบของสมาชิก การสุ่มเลือกสมาชิกในกลุ่มเป็นตัวแทนรายงานผลงานของกลุ่ม

4. การใช้ทักษะระหว่างบุคคล และทักษะการทำงานเป็นกลุ่มหรือทักษะทางสังคม (Interpersonal and small group skill) เป็นทักษะที่สำคัญที่จะทำให้การทำงานของกลุ่มประสบความสำเร็จ นักเรียนควรได้รับการฝึกและส่งเสริมให้ใช้ทักษะนี้เสียก่อน

5. กระบวนการกลุ่ม (group processes) หรือกระบวนการทำงานเป็นกลุ่มที่มีขั้นตอนในการทำงานเพื่อให้บรรลุเป้าหมายของกลุ่มที่วางไว้

จอห์นสันและจอห์นสัน (Johnson and Johnson 1987 : 23 - 24 อ้างถึงใน ชิวพร คปนิยากร 2538 : 10 - 11) ได้กำหนดคุณลักษณะสำคัญของการเรียนแบบร่วมมือกันเรียนไว้ดังนี้

1. สมาชิกกลุ่มมีความรับผิดชอบร่วมกันช่วยกันทำงานที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จ โดยมีจุดมุ่งหมายการปฏิบัติงานร่วมกัน มีการแบ่งปันอุปกรณ์ระหว่างสมาชิกของกลุ่ม

2. สมาชิกกลุ่มมีปฏิสัมพันธ์ต่อกันอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน ยอมรับและรับฟังความคิดเห็นของกันและกัน

3. สมาชิกกลุ่มแต่ละคนมีความรับผิดชอบในตัวเองและต่องานที่ได้รับมอบหมาย กล่าวคือ แต่ละคนทำงานอย่างเต็มความสามารถเพื่อการพัฒนางานของตนเอง ของเพื่อน และของกลุ่ม

4. สมาชิกมีทักษะในการทำงานกลุ่มและมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี ครูสอนทักษะการทำงานกลุ่มและประเมินการทำงานกลุ่มของนักเรียน การจัดให้นักเรียนที่ขาดทักษะการทำงานกลุ่มมาทำงานกลุ่มร่วมกัน จะทำให้นักเรียนไม่ประสบความสำเร็จ

พรธรรมศรี เเงาธรรมสาร (2533 : 35 - 36) ได้อธิบายถึงความแตกต่างระหว่างการสอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียนและการสอนตามปกติไว้ดังนี้

1. การสอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียน สมาชิกกลุ่มมีความรับผิดชอบในการเรียนร่วมกัน สนใจในการทำงานของตนเองเท่ากับการทำงานของสมาชิกกลุ่ม ส่วนการสอนตามปกติสมาชิกกลุ่มไม่มีความรับผิดชอบร่วมกัน

2. สมาชิกกลุ่มแต่ละคนรับผิดชอบในงานที่ได้รับมอบหมาย มีการให้คำแนะนำ ชมเชย เสนอแนะการทำงานกลุ่มของสมาชิก ในการสอนตามปกตินั้นสมาชิกกลุ่มแต่ละคนไม่รับผิดชอบการทำงานของตัวเองเสมอไป บางครั้งก็ใส่ชื่อของตัวเองโดยไม่ได้ทำงาน

3. ในการสอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียนนั้น สมาชิกมีความแตกต่างกัน แต่ในการสอนแบบปกตินั้นสมาชิกกลุ่มมีความสามารถใกล้เคียงกัน

4. มีการแลกเปลี่ยนบทบาทของผู้ภายในในกลุ่มการสอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียน ในขณะที่ผู้นำหรือหัวหน้าจะได้รับการคัดเลือกจากสมาชิกกลุ่มแบบปกติ

5. สมาชิกกลุ่มในการสอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียน ช่วยเหลือสนับสนุนให้กำลังใจในการทำงานกลุ่ม ช่วยกันรับผิดชอบการเรียนรู้ของสมาชิกกลุ่ม และแน่ใจว่าสมาชิกทุกคนทำงานกลุ่ม ในการสอนแบบปกติสมาชิกรับผิดชอบในงานของตนเองเท่านั้น อาจแบ่งงานกันไปทำและเอาผลงานมารวมกัน

6. จุดมุ่งหมายของการสอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียน คือการให้สมาชิกทุกคนใช้ความสามารถอย่างเต็มที่ในการทำงานกลุ่ม โดยยังคงรักษาสัมพันธภาพที่ดีต่อสมาชิกกลุ่ม ในการสอนแบบปกติจุดมุ่งหมายอยู่ที่การทำงานให้สำเร็จเท่านั้น

7. นักเรียนจะได้รับทักษะทางสังคม (Social Skills) ที่จำเป็นต้องใช้ในขณะทำงานกลุ่ม แต่ทักษะเหล่านี้จะถูกเฉลยสำหรับการสอนแบบปกติ

8. บทบาทของครูในการสอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียน ครูจะเป็นผู้ให้คำแนะนำช่วยเหลือ สังเกตการทำงานของสมาชิกในกลุ่ม ในขณะที่การสอนแบบปกติครูไม่สนใจนักเรียนในขณะที่ทำงานกลุ่ม

9. ในการสอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียน ครูเป็นผู้กำหนดวิธีการในการทำงานกลุ่ม เพื่อให้กลุ่มดำเนินไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ ส่วนในการเรียนเป็นกลุ่มแบบปกติครูไม่สนใจวิธีการในการดำเนินงานภายในกลุ่ม ให้สมาชิกกลุ่มจัดการกันเอง

จากองค์ประกอบพื้นฐานของการเรียนแบบร่วมมือกัน แสดงให้เห็นถึงความแตกต่างระหว่างกลุ่มการเรียนรู้แบบร่วมมือกันเรียนกับกลุ่มการเรียนรู้แบบปกติอย่างเด่นชัด ดังตารางที่ 1 (ชัชวี เกาวชาติ และคณะ 2533 : 14)

ตารางที่ 1 ความแตกต่างระหว่างกลุ่มการสอนแบบปกติกับกลุ่มการสอนแบบให้นักเรียน
ร่วมมือกันเรียน

กลุ่มการสอนแบบปกติ	กลุ่มการสอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียน
1. ไม่มีการฟังพาท้ายกัน	1. มีการฟังพาท้ายกัน
2. ไม่มีความรับผิดชอบในแต่ละบุคคล	2. มีความรับผิดชอบในแต่ละบุคคล
3. สมาชิกในกลุ่มไม่มีความแตกต่างกัน	3. สมาชิกในกลุ่มมีความแตกต่างกัน
4. มีผู้นำเพียงคนเดียว	4. ทุกคนมีโอกาสเป็นผู้นำ
5. แต่ละบุคคลมีความรับผิดชอบเฉพาะตัวเอง	5. ทุกคนมีส่วนรับผิดชอบต่อกลุ่ม
6. เน้นงานอย่างเดียว	6. เน้นงานและเน้นความช่วยเหลือ
7. ละเลยทักษะทางสังคม	7. มีการสอนทักษะทางสังคม
8. ครูเพิกเฉยต่อการทำงานกลุ่ม	8. ครูสังเกตและมีส่วนร่วมในการทำงาน
9. ทำงานไม่เป็นกระบวนการกลุ่ม	9. ทำงานเป็นกระบวนการกลุ่มอย่างมี ประสิทธิภาพ

มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี สงขลา

เทคนิคการสอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียน

กองวิจัยทางการศึกษา กรมวิชาการ (2543 : 40 – 42) ได้รวบรวมเทคนิควิธีการสอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียน เพื่อเป็นแนวให้ครูเลือกนำไปใช้ประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามความเหมาะสม ดังนี้

1. การเล่าเรื่องรอบวง (Roundrobin) เป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนทุกคนในกลุ่มเล่าประสบการณ์ ความรู้ สิ่งที่ตนกำลังศึกษาและสิ่งที่ตนประทับใจให้เพื่อนในกลุ่มฟังทีละคน เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อความหมายของผู้เรียน

2. มุมสนทนา (Corners) เป็นการจัดนักเรียนเป็นกลุ่มย่อยเข้าไปนั่งตามมุมหรือจุดต่าง ๆ ของห้องเรียน ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันหาคำตอบสำหรับโจทย์ปัญหาต่าง ๆ ที่ครูหยิบยกมาแล้วให้สมาชิกกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งอธิบายเรื่องราวที่ตนได้ศึกษาให้เพื่อนกลุ่มอื่นฟัง

3. คู่ตรวจสอบ (Pairs Check) เป็นการแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มย่อย กลุ่มละ 4 หรือ 6 คน ให้สมาชิกในกลุ่มจับคู่กันทำงาน เมื่อได้รับโจทย์ปัญหาหรือแบบฝึกหัดจากครู นักเรียนคนหนึ่งจะเป็นคนแก้โจทย์หรือตอบปัญหา อีกคนหนึ่งทำหน้าที่เสนอแนะวิธีการแก้ปัญหา หลังจากที่ทำข้อ 1 เสร็จแล้ว นักเรียนคู่นั้นจะสลับหน้าที่ เมื่อทำครบทุกข้อแล้ว แต่ละคู่จะนำคำตอบมาแลกเปลี่ยนตรวจสอบกับคำตอบของผู้อื่นในกลุ่ม

4. เพื่อนคู่คิด (Think – Pairs Share) ครูจะเป็นผู้ตั้งคำถามให้นักเรียนตอบ แต่ก่อนตอบผู้เรียนจะต้องคิดหาคำตอบของตนเองก่อนแล้วนำคำตอบของตนไปอภิปรายกับเพื่อน

อีกคนหนึ่งที่นั่งคิดกับตน เมื่อมั่นใจว่าคำตอบของตนถูกต้องหรือดีที่สุด จึงนำคำตอบนั้นมาเล่าให้เพื่อนในชั้นฟัง

5. เพื่อนเรียน (Partners) นักเรียนจับคู่ช่วยเหลือกันเรียนและทำความเข้าใจเนื้อหาที่เป็นความคิดรวบยอดที่สำคัญ ในบางครั้งคู่หนึ่งอาจจะไปขอคำแนะนำหรือคำอธิบายจากคู่อื่น ๆ ที่คาดว่าจะมีความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวดี เมื่อมีความเข้าใจที่แจ่มชัดแล้วก็นำไปถ่ายทอดความรู้ให้นักเรียนคู่อื่น ๆ

6. เทคนิคการประสานความรู้หรือจิ๊กซอว์ (Jigsaw) ครูมอบหมายให้สมาชิกแต่ละกลุ่มศึกษาเนื้อหาในบทเรียนหรือเอกสารที่กำหนดให้ โดยทุกกลุ่มศึกษาเหมือนกัน สมาชิกแต่ละคนในกลุ่มจะถูกกำหนดให้ศึกษาเนื้อหาคนละตอนที่แตกต่างกัน นักเรียนที่ศึกษาหัวข้อเดียวกันจากทุกกลุ่มจะรวมกันเป็นกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ หลังจากทีทุกคนศึกษาเนื้อหาจนเข้าใจแล้ว จะร่วมกันคิดหาวิธีอธิบายให้เพื่อนนักเรียน ในกลุ่มประจำของตนฟัง และจะกลับมาที่กลุ่มประจำของตน สมาชิกที่ได้รับมอบหมายให้ศึกษาเรื่องต้น ๆ หรือโจทย์ข้อแรก ๆ จะเล่าให้สมาชิกในกลุ่มของตนฟังก่อน ทำเช่นนี้จนครบข้อสุดท้ายสมาชิกในกลุ่มคนใดคนหนึ่งจะสรุปเนื้อหาของสมาชิกคนในกลุ่มเข้าด้วยกัน และครูควรทดสอบความเข้าใจในเนื้อหาที่เรียนในช่วงสุดท้ายของการเรียนและให้รางวัล

7. กลุ่มร่วมมือ (Co-op Co-op) เป็นการแบ่งนักเรียนในห้องเป็นกลุ่มย่อย แต่ละกลุ่มย่อยร่วมกันศึกษาเรื่องใดเรื่องหนึ่ง โดยสมาชิกแต่ละคนจะแบ่งหน้าที่รับผิดชอบ หลังจากทีสมาชิกแต่ละคนทำงานที่ตนได้รับมอบหมายเสร็จ ก็จะนำผลงานมารวมกันเป็นงานกลุ่ม แล้วจึงนำผลงานนั้นเสนอต่อชั้นเรียน ซึ่งความสำเร็จของกลุ่มคือ ความสำเร็จของสมาชิกทุกคน

8. กลุ่มการแข่งขัน (Team – Games – Tournament) เป็นการแบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็นกลุ่ม 3 กลุ่ม แต่ละกลุ่มมีความรู้ เพศ และความสามารถละกัน กลุ่มที่ 1 และ กลุ่มที่ 2 เป็นกลุ่มแข่งขัน มีจำนวนสมาชิกในกลุ่มเท่ากัน กลุ่มที่ 3 เป็นกลุ่มเชี่ยวชาญ เมื่อเริ่มเรียนทุกกลุ่มจะศึกษาเนื้อหาที่ได้รับมอบหมายจนแตกฉาน หลังจากนั้นสมาชิกทุกคนในกลุ่มที่ 1 และ กลุ่มที่ 2 ช่วยกันตั้งคำถามโดยไม่จำเป็นต้องเขียนคำตอบ แล้วนำไปมอบให้ผู้ประสานงานของกลุ่มที่ 3 ในขณะที่เดียวกันสมาชิกกลุ่มที่ 1 และ กลุ่มที่ 2 ก็จะตั้งคำถามให้สมาชิกในกลุ่มของตน เมื่อครบกำหนดเวลา ผู้ประสานงานกลุ่มที่ 3 จะเรียก ผู้แทนจากกลุ่มที่ 1 และ กลุ่มที่ 2 สลับกันออกมาจับฉลากคำถาม แล้วตอบคำถาม โดยกลุ่มที่ 3 เป็นกลุ่มเฉลย ถ้าตอบถูกจะได้ข้อละ 1 คะแนน และเมื่อสิ้นสุดการแข่งขัน ให้รวมคะแนน กลุ่มที่ได้คะแนนสูงสุดจะได้รับคำชมเชย กลุ่มที่ได้คะแนนต่ำจะได้รับการให้กำลังใจ ครูจะสรุปผลการทำกิจกรรม สิ่งที่ได้เรียนรู้ ข้อเสนอแนะ และอธิบายเพิ่มเติมในส่วนที่นักเรียนไม่เข้าใจ

9. ร่วมกันคิด (Numbered Heads Together) เริ่มจากครูถามคำถามแล้วให้นักเรียนในกลุ่มย่อยช่วยกันคิดหาคำตอบ หลังจากนั้นครูจึงเรียกให้นักเรียนคนใดคนหนึ่งจากกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งตอบคำถาม

สรุปได้ว่า ผู้วิจัยได้เลือกเทคนิคแบบกลุ่มร่วมมือ (Co-op Co-op) โดยมีการจัดการเรียนการสอนโดยแบ่งนักเรียนในห้องเป็นกลุ่มย่อย แต่ละกลุ่มย่อยร่วมกันศึกษาเรื่องใดเรื่องหนึ่ง โดยสมาชิกแต่ละคนจะแบ่งหน้าที่รับผิดชอบหลังจากที่สมาชิกแต่ละคนทำงานที่ตนได้รับมอบหมายเสร็จ แล้วนำผลงานมารวมกันเป็นงานกลุ่ม แล้วจึงนำผลงานนั้นเสนอต่อชั้นเรียน ซึ่งความสำเร็จของกลุ่มคือความสำเร็จของสมาชิกทุกคน

ขั้นตอนการสอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียน

เปรมจิตต์ ขจรภัยลาร์เช่น (2536 : 8 – 9) ได้กล่าวถึงลำดับขั้นตอนการสอนโดยใช้การเรียนแบบร่วมมือกันโดยทั่วไปไว้ดังนี้

1. ขั้นเตรียม มีดังนี้

ครูสอนทักษะในการเรียนแบบร่วมมือกันเรียน จัดกลุ่มนักเรียน บอกวัตถุประสงค์ของบทเรียนและบอกวัตถุประสงค์ของการทำงานร่วมกัน

2. ขั้นสอน

ครูสอนเนื้อหาหรือบทเรียนใหม่ด้วยวิธีสอนที่เหมาะสมแล้วให้งาน

3. ขั้นทำงานกลุ่ม

นักเรียนเรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่มย่อย แต่ละคนมีบทบาทหน้าที่ของตน ช่วยกันแก้ปัญหาอภิปรายและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันเพื่อหาคำตอบที่ดีที่สุดมากกว่าคุณค่าเฉลยหรือรอคำตอบจากครูผู้สอน

4. ขั้นตรวจสอบผลงานและทดสอบ

4.1 ตรวจสอบผลงาน ถ้าเป็นงานกลุ่มสมาชิกในกลุ่มเซ็นชื่อในผลงานที่ส่ง ครูอาจประเมินด้วยการหยิบผลงานของกลุ่มขึ้นมาแล้วถามสมาชิกคนใดคนหนึ่งเกี่ยวกับงานชิ้นนั้น และถ้าเป็นงานเดี่ยวครูอาจให้นักเรียนคนใดคนหนึ่งในกลุ่มอธิบายวิธีหาคำตอบของเขาที่ได้จากการเรียนรู้ร่วมกันภายในกลุ่ม

4.2 ครูทดสอบนักเรียนเป็นรายบุคคลโดยไม่มีการช่วยเหลือกัน และเมื่อครูตรวจผลการสอบแล้วจะคำนวณคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มให้นักเรียนทราบ และถือว่าเป็นคะแนนของนักเรียนแต่ละคนในกลุ่มด้วย

5. ขั้นสรุปบทเรียนและประเมินผลการทำงานกลุ่ม

ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปบทเรียนและประเมินผลการทำงานกลุ่ม โดยอภิปรายถึงผลงานของนักเรียน และวิธีการทำงานของนักเรียนรวมถึงวิธีการปรับปรุงการทำงานของกลุ่มด้วย ซึ่งจะทำให้ นักเรียนรู้ความก้าวหน้าของตนเองทั้งทางด้านวิชาการและด้านสังคม

รูปแบบของการสอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียน

มีการศึกษาพัฒนารูปแบบต่าง ๆ ของการเรียนแบบร่วมมือกันและนักการศึกษาได้ทำการทดลอง จึงเกิดการจัดการเรียนแบบร่วมมือกันรูปแบบต่าง ๆ ทั้งที่เป็นรูปแบบโดยทั่วไปสามารถดัดแปลงนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนในหลาย ๆ เนื้อหาวิชา กับรูปแบบที่สร้างขึ้นเพื่อใช้เฉพาะวิชานั้น ๆ รูปแบบการเรียนแบบร่วมมือกันเท่าที่ค้นคว้าพบมี ดังนี้

1. เทคนิครูปแบบจัดเกมแข่งขัน (Team – Game – Tournament หรือ TGT) เป็นการเรียนที่แบ่งนักเรียนเป็นกลุ่ม 4 – 5 คน ให้สมาชิกในกลุ่มประกอบด้วยนักเรียนที่มีผลการเรียน เพศ และเชื้อชาติต่าง ๆ กัน ภารกิจของกลุ่ม คือ ภายหลังจากครูสอนบทเรียนแต่ละบท กลุ่มจะต้องเตรียมสมาชิกแต่ละคนให้พร้อมสำหรับการแข่งขันตอบคำถามในวันต่อไป โดยมีการช่วยสอนและถามกันในกลุ่มตามเนื้อหาในเอกสารที่ครูแจกให้ โดยปกติจะมีการแข่งขันลับตาทีละครั้ง ประกอบด้วยคำถามสั้น ๆ เกี่ยวกับบทเรียนที่สอนและเอกสารที่ครูแจกให้ การตอบใช้เวลาครั้งละประมาณ 40 นาที ในการแข่งขันครูจัดนักเรียนที่มีผลการเรียนในระดับเดียวกันแข่งขันกัน โดยจัดให้นักเรียนที่มีคะแนนสูงสุด 3 คนแรกในการแข่งขันครั้งก่อนได้แข่งขันกัน และคนที่ได้คะแนนรองลงไปแข่งขันชุดละ 3 คน ตามลำดับ คะแนนที่สมาชิกทำได้จะนำมารวมกันเป็นคะแนนของกลุ่ม เมื่อเสร็จการแข่งขันในแต่ละครั้ง ครูจะออกจูลสารประจำห้องประกาศชมเชยผู้ที่ได้คะแนนสูงสุด และกลุ่มที่ทำคะแนนได้สูงสุด (Slavin 1980 : 319 - 320)

2. เทคนิคการอาศัยผลสัมฤทธิ์ของทีม (Student Team - Achievement Division หรือ STAD) เป็นการเรียนที่แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม ๆ ละ 4 – 5 คน ให้มีคุณสมบัติเช่นเดียวกับกลุ่ม TGT แต่กลุ่ม STAD จะไม่มีการเล่นเกมแข่งขันกัน เมื่อสมาชิกในกลุ่ม STAD ช่วยกันทบทวนบทเรียนพร้อมแล้ว ครูจะให้ทำแบบทดสอบประมาณ 15 – 20 นาที คะแนนที่ได้จากการทดสอบจะแปลงเป็นคะแนนของแต่ละกลุ่ม โดยใช้ระบบที่เรียกว่า “กลุ่มสัมฤทธิ์” (team achievement division) ผู้ที่ทำแบบทดสอบในครั้งก่อนได้ดีที่สุด 6 คนแรก จะถูกนำคะแนนของครั้งใหม่มาเปรียบเทียบกัน (เรียกกลุ่มที่นำคะแนนมาเปรียบเทียบกันว่า “กลุ่มสัมฤทธิ์”) ผู้ที่ทำคะแนนครั้งใหม่สูงสุดจะได้คะแนน 8 คะแนน ผู้ที่ทำคะแนนรองลงไปในกลุ่มสัมฤทธิ์เดียวกันจะได้ 6 คะแนน ลดหลั่นกันไปตามลำดับ จะมีการเปรียบเทียบคะแนนของกลุ่มสัมฤทธิ์กลุ่มละ

6 คน ตามคะแนนที่ได้ในครั้งก่อนเรียงลงไปจนหมดทุกคน นักเรียนในแต่ละกลุ่มสัมฤทธิ์ มีโอกาสได้คะแนนตั้งแต่ 1 – 6 เท่ากันทุกกลุ่ม คะแนนที่แปลงได้จะไปรวมกับคะแนนของเพื่อนในกลุ่ม STAD ของตนเป็นคะแนนรวม วงจรกิจกรรมในกลุ่ม ได้แก่ การบรรยาย การอภิปราย ในชั้นเรียน 40 นาที การทบทวนบทเรียน 40 นาที (โดยให้เพื่อนช่วยสอนกันในกลุ่ม) และการทำแบบทดสอบ 15 – 20 นาที วงจรนี้จะใช้สัปดาห์ละ 2 ครั้ง (Slavin 1980 : 320)

3. เทคนิคการประสานความรู้ (Jigsaw) นักเรียนจะถูกแบ่งเป็นกลุ่มย่อยเช่นเดียวกับเทคนิค TGT และ STAD นักเรียนทุกกลุ่มจะมอบหมายให้ทำกิจกรรมเดียวกัน ครูแบ่งเนื้อหา ของเรื่องออกเป็นหัวข้อย่อยเท่ากับจำนวนสมาชิก และช่วยให้นักเรียนแต่ละกลุ่มค้นคว้า สมาชิกต่างกลุ่มที่ได้รับมอบหมายให้ค้นคว้าในหัวข้อเดียวกัน จะศึกษาบทเรียนในหัวข้อนั้นร่วมกัน จากนั้นก็กลับเข้ากลุ่มของตนเองเพื่ออธิบายหัวข้อของตนให้กลุ่มฟัง รับรู้เนื้อหาทุกหัวข้อ แล้วครู จะให้ทำแบบทดสอบในบทเรียน เทคนิคนี้ต่างจากเทคนิค TGT และ STAD ตรงการให้คะแนนรายบุคคล

และจากเทคนิคการประสานความรู้ สลาบิน (Slavin) ได้พัฒนาเป็นเทคนิคการ ประสานความรู้ใหม่ เรียกว่า Jigsaw II. ให้นักเรียนค้นคว้าบทเรียนทั้งบทเช่นเดียวกันและให้ทำ ความเข้าใจในหัวข้อต่างๆ สมาชิกต่างกลุ่มที่ได้รับมอบหมายให้ทำความเข้าใจเป็นพิเศษกับ บทเรียนในหัวข้อเดียวกันจะศึกษาหัวข้อร่วมกัน จากนั้นกลับไปอธิบายให้เพื่อนร่วมกลุ่มฟัง และ ทุกคนจะทำแบบทดสอบ คะแนนที่ได้จะแปลงเป็นคะแนนของกลุ่มเช่นเดียวกับเทคนิค STAD (Slavin 1980 : 320)

4. เทคนิคการสอนแบบกลุ่มย่อย (Small – Group Teaching) เป็นการเรียนโดยให้นัก เรียนช่วยกันตั้งคำถาม อภิปรายในห้องเรียน และค้นคว้าข้อมูลที่ต้องทำร่วมกัน ในการเรียนนัก เรียนจะเลือกหัวข้อที่ตนสนใจในบทเรียนแต่ละบท และแบ่งกันเป็นกลุ่ม 2 – 6 คน แต่ละกลุ่มจะแบ่งหัวข้อของกลุ่มออกเป็นหัวข้อย่อยให้สมาชิกแต่ละคนรับผิดชอบศึกษาและ เตรียมอภิปรายเสนอต่อเพื่อนร่วมชั้นในนามของกลุ่ม เมื่อนำเสนอเสร็จ เพื่อนและครูจะประเมิน ผลงานของกลุ่ม (Slavin 1980 : 321)

5. เทคนิคของจอห์นสัน (Johnson, Johnson and Scott 1987 : 207 - 216) เป็นการ เรียนโดยแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มย่อย มอบหมายให้ศึกษาบทเรียนร่วมกันแล้วทำงานส่ง ชิ้น หนึ่งในนามของกลุ่ม ครูจะชมเชยการทำงานของกลุ่ม

6. เทคนิคของวิลเลอร์ (Wheeler and Ryan 1973 : 402 - 407) ใช้กิจกรรม เช่นเดียวกับเทคนิคของจอห์นสัน แต่การให้รางวัลต่างกัน วิลเลอร์ จะนำผลงานของแต่ละกลุ่ม

มาเปรียบเทียบกัน กลุ่มที่ทำงานได้ดีที่สุดจะได้รับรางวัล ในขณะที่เทคนิคของจอห์นสัน ใช้การชมเชยทุกกลุ่มตามผลงานที่ทำได้ โดยไม่มีการเปรียบเทียบระหว่างกลุ่ม

7. เทคนิคของวีเกิล และคณะ (Wiegel, Weiser and Cook 1975 : 219 - 245) เป็นเทคนิคที่ใช้กิจกรรมของกลุ่มย่อยหลายกิจกรรม มีการให้คั่นคว่ำ รวบรวมข้อมูลอภิปรายตีความข้อมูลที่ได้ทำร่วมกันในกลุ่ม กลุ่มที่มีผลงานดีที่สุดจะได้รับรางวัล

8. เทคนิคของแฮมบลิน และคณะ (Hamblin and others cited by Slavin 1980 : 321) ใช้การให้รางวัลแบบกลุ่ม การได้รางวัลจะขึ้นอยู่กับคะแนนของสมาชิก 3 คน ที่ได้คะแนนต่ำสุดในกลุ่ม คะแนนของสมาชิก 3 คนที่ได้คะแนนสูงสุดในกลุ่มหรือคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มนักเรียนจะต้องทำกิจกรรมร่วมกัน เพื่อช่วยกันทำคะแนนให้ดีขึ้น

9. เทคนิคแบบทีมช่วยเหลือปัจเจกบุคคล (Team Assisted Individualization หรือ TAI) เป็นเทคนิคการเรียนที่มีการแบ่งกลุ่มนักเรียนเช่นเดียวกับเทคนิค TGT เป็นการออกแบบการสอนเพื่อใช้สอนในวิชาคณิตศาสตร์ จะมีการทดสอบความสามารถในวิชาคณิตศาสตร์ของผู้เรียน เด็กแต่ละคนจะเริ่มบทเรียนไม่เหมือนกัน แต่ทำงานร่วมกันเป็นทีม เด็กทุกคนจะได้รับการสอนเป็นรายบุคคลในกลุ่มที่มีความสามารถเท่าเทียมกัน เสร็จแล้วทุกคนกลับมานั่งรวมกลุ่มทำงาน เด็กที่เรียนได้เร็วจะช่วยเด็กอ่อนในการทำงาน และช่วยตรวจแบบฝึกหัด เมื่อจบหน่วยการเรียนรู้แต่ละหน่วยครูจะทดสอบเด็กโดยใช้แบบทดสอบที่แตกต่างกัน แต่ละสัปดาห์ครูจะนับจำนวนบทเรียนที่เด็กแต่ละกลุ่มทำได้สำเร็จ หากกลุ่มใดทำได้มากกว่าเกณฑ์ที่ครูกำหนดให้ กลุ่มนั้นจะได้รับรางวัล และจะเพิ่มคะแนนให้กับแบบฝึกหัดที่ถูกทุกข้อ กับแบบฝึกหัดที่สำเร็จทุกข้อเป็นพิเศษ

10. เทคนิคการสอนอ่านและเขียนแบบบูรณาการโดยใช้เทคนิคการร่วมมือกัน (Co-operative Integrated Reading and Composition : CIRC) เทคนิคนี้สร้างขึ้นเพื่อพัฒนาการอ่านและการเขียน นักเรียนจะถูกแบ่งเป็นกลุ่มย่อยประมาณ 4 – 6 คน สมาชิกในกลุ่มจะมาจากนักเรียนที่มีความสามารถในการอ่าน การเขียน เก่ง ปานกลาง อ่อน ภายในกลุ่มย่อยสมาชิกจะจับคู่กันทำกิจกรรมการเรียนตามลำดับ คือ การอ่านกับเพื่อน การเขียนเกี่ยวกับโครงร่างของเรื่องหรือการเขียนเกี่ยวกับเรื่องการอ่านออกเสียง การให้ความหมายของคำ การเล่าเรื่องใหม่ การสะกดคำ นักเรียนแต่ละคู่จะผลัดกันเป็นผู้ตรวจสอบการทำกิจกรรมของกลุ่มตน และช่วยสมาชิกในกลุ่มของตนทำกิจกรรมให้สำเร็จ หลังจากทำกิจกรรมเรียบร้อยแล้ว นักเรียนจะต้องทำการทดสอบความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน คะแนนของนักเรียนแต่ละคนจะรวมเข้าเป็นคะแนนของกลุ่ม กลุ่มที่ทำคะแนนได้ตามเกณฑ์ที่กำหนดจะได้รับรางวัลชมเชย (Slavin, Madden and Stevens 1990 : 22 - 26)

การสอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียน ด้วยการสอนอ่านและเขียนแบบบูรณาการโดยใช้เทคนิคการร่วมมือกัน (CIRC)

CIRC คือวิธีสอนแบบหนึ่งของการเรียนแบบร่วมมือ เหมาะสำหรับการสอนทักษะการอ่านและการเขียนของนักเรียนเกรด 2 – 6 (สลาบิน 1995) หลักสำคัญของ CIRC ในการอ่านคือ กิจกรรมการอ่านเพื่อความเข้าใจมีการบูรณาการทางภาษา นักเรียนได้ทำกิจกรรมกลุ่ม นักเรียนได้ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน มีการกำหนดบทบาทหน้าที่ ส่วนทักษะการเขียนมีการบูรณาการทางการเขียนในเนื้อหา นักเรียนในกลุ่มจะทำงานร่วมกันเป็นทีม มีการอ่านร่วมกัน ตรวจสอบความเข้าใจการสะกดการเขียน สำหรับการประเมินผลนักเรียนจะมีการสอบย่อย คู่ตรวจสอบของทีม พร้อมแข่งขัน นักเรียนที่ได้รับรางวัลขึ้นอยู่กับคะแนนเฉลี่ยของสมาชิกในทีม คุณลักษณะของเทคนิค CIRC ประกอบด้วย 3 กิจกรรม คือ (1) กิจกรรมพื้นฐาน (2) การสอนอ่านข้อความ (3) การบูรณาการทางภาษาในทักษะการเขียน ทั้ง 3 กิจกรรมนักเรียนสามารถเรียนรู้ร่วมกันเป็นทีม และเรียนตามความสามารถ ตามความถนัดของแต่ละบุคคล

สลาบินและคณะ (Slavin Madden and Stevens 1990 : 22 – 26) อ้างถึงใน ธนาลัย ดปนิษฐ์ (2535) ได้เสนอรูปแบบการสอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียนด้วยการสอนอ่านและเขียนแบบบูรณาการโดยใช้เทคนิคการร่วมมือกัน ประกอบด้วยขั้นตอนการสอนดังนี้ (1) จัดนักเรียนเข้ากลุ่มตามความสามารถของนักเรียนโดยคละกันทั้งเก่ง ปานกลาง และอ่อน กลุ่มละประมาณ 4 – 6 คน (2) ครูกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้เพื่อให้นักเรียนได้ทำกิจกรรม โดยครูเตรียมวัสดุหรือสื่อที่จำเป็นให้นักเรียน (3) กิจกรรมในการเรียน ครูทบทวนเนื้อหาเดิมแล้วแนะนำเนื้อหาใหม่ อธิบายวิธีเรียน เกณฑ์ที่ทุกคนต้องทำได้ รวมถึงการทำแบบทดสอบ (4) การทดสอบเมื่อการเรียนจบลงในแต่ละบทเรียน นักเรียนทุกคนจะได้รับการทดสอบคะแนนที่ได้จากการทดสอบจะรวบรวมเป็นคะแนนของกลุ่ม (5) ขึ้นประกาศผลคะแนนของแต่ละกลุ่ม เป็นขั้นการยอมรับกลุ่มโดยมอบรางวัล หรือให้คำชมเชย

เทคนิคการสอนอ่านและเขียนแบบบูรณาการโดยใช้เทคนิคการร่วมมือกัน (Co-operative Integrated Reading and Composition : CIRC) เป็นเทคนิคที่สร้างขึ้นเพื่อพัฒนาการอ่านและการเขียน โดยแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มย่อยกลุ่มละ 4 คน สมาชิกในกลุ่มมาจากนักเรียนที่มีความสามารถในการอ่าน การเขียน เก่ง ปานกลาง อ่อน สมาชิกในกลุ่มจะช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เพื่อทำให้กิจกรรมสำเร็จ มีหลักการดังนี้

1. การจัดนักเรียนเข้ากลุ่ม มีขั้นตอน ดังนี้

1.1 ครูจัดนักเรียนเข้ากลุ่มตามความสามารถในการเรียนของนักเรียน ที่มีความสามารถในการเรียนสูง ปานกลาง และต่ำ โดยดูจากผลการเรียนที่ผ่านมา

1.2 ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มจับคู่กันตามความพึงพอใจ ภายในกลุ่มที่มีความสามารถในระดับเดียวกัน

1.3 ครูจัดนักเรียนเข้ากลุ่มการเรียนรู้จริง โดยสุ่มคู่กันนักเรียนจากทุกกลุ่ม ในกลุ่มการเรียนรู้จะประกอบด้วยนักเรียนที่มาจากกลุ่มที่มีความสามารถในการเรียนสูง ปานกลาง และต่ำ รวมเป็นกลุ่มการเรียนรู้กลุ่มละ 6 คน

2. บทบาทของครู นอกจากจะเป็นผู้จัดนักเรียนเข้ากลุ่มแล้ว ตามปกติครูจะเป็นผู้กำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ เพื่อให้นักเรียนได้ทำงานร่วมกันและบรรลุถึงเป้าหมายการเรียนรู้ทุกคน กิจกรรมที่กำหนดขึ้นจะต้องครอบคลุมถึงองค์ประกอบพื้นฐานของการเรียนแบบร่วมมือกัน นอกจากนี้ครูจะต้องเตรียมสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ที่จำเป็นจะต้องใช้ในการเรียนการสอนทั้งหมด

3. กิจกรรมการเรียนรู้ ประกอบด้วย การเรียนทั้งชั้น การเรียนในกลุ่มย่อย และการฝึกกับคู่ของตน (Partner) มีรายละเอียด ดังนี้

3.1 การเรียนทั้งชั้น การเรียนในชั้นตอนนี้ ครูจะแจ้งจุดประสงค์ในการเรียนให้นักเรียนทราบ ทบทวนเนื้อหาการเรียนที่เรียนไปแล้วหรือคำศัพท์เก่า แนะนำเนื้อหาการเรียนหรือคำศัพท์ใหม่ ตลอดจนอธิบายถึงวิธีการเรียน เกณฑ์ที่ทุกคนต้องทำได้ รวมถึงการทำแบบทดสอบเมื่อจบบทเรียนแต่ละบท

3.2 การเรียนในกลุ่มย่อย นักเรียนจะแยกย้ายเข้ากลุ่มการเรียนรู้ของตนเพื่อปรึกษาถึงวิธีการที่จะทำให้ทุกคนในกลุ่มประสบความสำเร็จ ก่อนที่จะเข้าฝึกกิจกรรมกับคู่ของตนและเมื่อทำกิจกรรมกับคู่เสร็จแล้ว นักเรียนจะกลับเข้ากลุ่มการเรียนรู้อีกครั้งหนึ่ง เพื่อสรุปเรื่องที่เรียนเป็นรายงานส่งครูหรือสมาชิกในกลุ่มที่ยังไม่เข้าใจบทเรียนให้เข้าใจยิ่งขึ้น

3.3 กิจกรรมที่ฝึกกับคู่ จะเป็นกิจกรรมในการฝึกการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน มีดังต่อไปนี้

3.3.1 การอ่านกับเพื่อน (partner reading) นักเรียนจะอ่านบทเรียนกับคู่ของตน ครั้งแรกนักเรียนจะอ่านในใจจนจบ แล้วผลัดกันอ่านออกเสียงให้เพื่อนฟังทีละตอน ผู้ฟังจะต้องตรวจสอบด้วยว่า คู่ของตนอ่านผิดตรงไหนบ้าง แล้วบอกให้เขาแก้ไขการอ่านให้ถูกต้อง

3.3.2 การอ่านออกเสียงคำ (word out loud) นักเรียนจะฝึกอ่านออกเสียงคำศัพท์ที่อ่านยากในบทเรียนที่ครูเตรียมไว้ให้ โดยฝึกกับคู่ของตนจนอ่านได้คล่อง ไม่ติดขัด ไม่ผิดพลาด

3.3.3 การให้ความหมายของคำ (word meaning) นักเรียนจะได้รับรายการคำศัพท์ใหม่จากครู และต้องหาความหมายของคำศัพท์ใหม่ทุกคำ พร้อมทั้งฝึกการเขียนประโยคที่ใช้คำศัพท์นั้น ๆ

3.3.4 การเล่าเรื่องที่อ่าน (story retell) นักเรียนจะต้องเล่าเรื่องที่อ่านให้คู่ของตนฟังอย่างย่อ ๆ

3.3.5 การสะกดคำ (spelling) นักเรียนจะผลัดกับคู่ของตนสะกดคำศัพท์ในบทเรียน จนถูกต้อง ไม่ติดขัด ไม่ผิดพลาด

3.3.6 การฝึกบทสนทนา นักเรียนจะฝึกพูดโต้ตอบกับเพื่อนที่เป็นของตนจนคล่อง ไม่ผิดพลาด

3.3.7 การตรวจสอบคู่ของตน (partner checking) ในการทำกิจกรรมทั้ง 6 ข้อดังกล่าว เมื่อคู่ของตนทำกิจกรรมใดได้ ผู้ตรวจสอบจะต้องลงชื่อของตนกำกับในใบกิจกรรมของเพื่อน เพื่อเป็นการยืนยันว่าเขาบรรลุกิจกรรมนั้นแล้ว

4. การทดสอบ เมื่อการเรียนจบลงในแต่ละบทเรียน นักเรียนทุกคนจะได้รับการทดสอบ คะแนนที่ได้จากการทดสอบของนักเรียนทุกคนจะรวบรวมเข้าเป็นคะแนนของกลุ่ม การทดสอบในขั้นตอนนี้ นักเรียนทุกคนจะต้องใช้ความสามารถของตนเอง ไม่มีการช่วยเหลือจากเพื่อนในกลุ่ม นักเรียนจะถูกทดสอบเพื่อวัดทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน

5. ประกาศผลคะแนนของแต่ละกลุ่ม

กิจกรรมการเรียนภาษาอังกฤษแบบร่วมมือกันเรียน มีขั้นตอนสำคัญ ๆ ดังนี้

ขั้นที่ 1 เป็นการเรียนในกลุ่มใหญ่ ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ ขั้นตอนการเรียนวิธีการเรียนร่วมกัน และทบทวนความรู้เดิมที่เรียนไปแล้ว

ขั้นที่ 2 เป็นการเรียนในกลุ่มย่อย ครูให้นักเรียนแยกเข้ากลุ่มการเรียนของตน แล้วทำกิจกรรมตามที่ครูกำหนด ซึ่งจะมีกิจกรรมในกลุ่มการเรียน และกิจกรรมที่ต้องฝึกกับคู่ของตน เช่น การอ่านคำศัพท์ สะกดคำศัพท์ อ่านเรื่อง เล่าเรื่อง แต่งประโยค เป็นต้น

ขั้นที่ 3 เป็นขั้นตอนการประเมิน ครูให้นักเรียนช่วยกันสรุปบทเรียน และทำการประเมิน อาจใช้กิจกรรมท่องศัพท์ เขียนคำศัพท์ พูดโต้ตอบบทสนทนา ทำแบบฝึกหัด โดยการสุ่มนักเรียนจากกลุ่มการเรียนต่าง ๆ ให้ทำกิจกรรมดังกล่าว

ประโยชน์ของการสอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียน (Cooperative Learning)

1. นักเรียนช่วยเหลือซึ่งกันและกัน
2. นักเรียนรู้จักยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น

3. บรรยากาศในการเรียนเป็นแบบช่วยเหลือกัน
4. นักเรียนที่เรียนอ่อนมีความมั่นใจมากขึ้น
5. นักเรียนรู้จักการปรับตัว และสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้
6. นักเรียนจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีกว่าเรียนแบบอื่น
7. นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนมากขึ้น

การสอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียน ด้วยการสอนอ่านและเขียนแบบบูรณาการ โดยใช้เทคนิคการร่วมมือกัน (CIRC) ที่ผู้วิจัยศึกษา มีขั้นตอนการสอนดังนี้

ขั้นที่ 1 การเตรียมผู้เรียน

- 1.1 แจกจุดประสงค์การเรียนรู้ของบทเรียน
- 1.2 ชี้แจงบทบาทหน้าที่และวัตถุประสงค์ของการทำงานกลุ่ม

ขั้นที่ 2 การสอนเนื้อหาสาระ

- 2.1 ทบทวนความรู้เดิม
- 2.2 ทำความเข้าใจให้ถ่องแท้
- 2.3 อธิบายเนื้อหาใหม่และยกตัวอย่างให้เข้าใจชัดเจน
- 2.4 ตรวจสอบความเข้าใจ

ขั้นที่ 3 กิจกรรมกลุ่มย่อย

3.1 ครูจัดนักเรียนเข้ากลุ่มย่อยแบบละความสามารถด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มละ 4 คน ประกอบด้วยนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ปานกลาง และต่ำ ในสัดส่วน 1 : 2 : 1

3.2 ครูแจกแบบฝึกหัดเสริมและกระดาษคำตอบให้นักเรียน 1 ชุด ต่อนักเรียน 2 คน โดยให้ผู้เรียนผลัดกันถามตอบในแบบฝึกหัดเสริมกับคู่ของตน สมาชิกในกลุ่มย่อยจะช่วยกันอธิบายจนแน่ใจว่าทุกคนมีความเข้าใจเนื้อหาอย่างชัดเจน และเตรียมพร้อมที่จะแข่งขัน

ขั้นที่ 4 การแข่งขันเกมวิชาการ

ครูแบ่งกลุ่มผู้แข่งขันออกเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 4 – 6 คน และแต่ละกลุ่มจะส่งตัวแทน ลงแข่งขัน โดยให้นักเรียนที่มีความสามารถใกล้เคียงกันแข่งขันในสายที่ครูกำหนดให้ ครูคิดรายชื่อผู้เข้าแข่งขันและให้นักเรียนนั่งประจำโต๊ะแข่งขัน แล้วแจ้งกติกาการแข่งขัน ดังนี้

1. ให้ตัวแทนนักเรียนของแต่ละกลุ่มเลือกแบบทดสอบจากซองคำถามทีละ 1 ซอง จากซองคำถามทั้งหมด 10 ซอง อ่านคำถามให้เพื่อนฟัง และเขียนคำตอบ ใช้เวลาข้อละ 2 นาที
2. เมื่อครบตามเวลาที่กำหนด ให้ผู้แข่งขันเฉลยคำตอบ ถ้าตอบถูกจะได้ 1 คะแนน และถ้าตอบผิดจะได้ 0 คะแนน

3. ให้ผู้แข่งขันแต่ละคนรวมคะแนนของตนเอง ผู้ที่ได้คะแนนมากที่สุดในโตะการแข่งขันแต่ละโตะจะได้ 10 คะแนน คะแนนรองลงมาจะได้ 8, 6, 4, 2 ตามลำดับ และนำคะแนนที่ได้ไปรวมกับคะแนนของเพื่อนในกลุ่มเดียวกันเพื่อหาคะแนนเฉลี่ยของกลุ่ม ถ้ากลุ่มใดได้คะแนนเฉลี่ยสูงถึงเกณฑ์ที่กำหนดครูจะให้รางวัล การคิดคะแนนพัฒนาให้นำคะแนนแบบทดสอบของแต่ละคนไปเทียบกับคะแนนพื้นฐาน (base score) แล้วคิดเทียบเป็นคะแนนพัฒนาตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ จากนั้นนำคะแนนพัฒนาของสมาชิกในกลุ่มมารวมกัน แล้วนำมาคิดเป็นคะแนนเฉลี่ยของกลุ่ม ถ้ากลุ่มใดได้คะแนนสูงหรือถึงเกณฑ์ที่กำหนดก็จะได้รับรางวัล ซึ่งเป็นเครื่องหมายแห่งความสำเร็จ การคิดคะแนนพื้นฐานทำได้โดยการนำระดับผลการเรียนในวิชาเดียวกันของภาคเรียนที่ผ่านมา หรือคะแนนจากการทดสอบในหน่วยการเรียนที่ผ่านมาแล้วนำมาเฉลี่ยเป็นคะแนนพื้นฐาน โดยการทดสอบแต่ละครั้งจะต้องมีคะแนนเต็มเท่ากัน คือ 100 คะแนน เช่น ถ้าสมศรีทำการทดสอบ 4 ครั้ง ได้คะแนนดังนี้คือ 78, 80, 86 และ 84 คะแนนตามลำดับ สมศรีจะมีคะแนนพื้นฐาน 81 คะแนน แล้วนำคะแนนพื้นฐานไปเทียบคิดหาคะแนนพัฒนา (improvement points) โดยมีเกณฑ์ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 เกณฑ์การคิดคะแนนพัฒนา

คะแนนจากการสอบ	คะแนนพัฒนา
ต่ำกว่าคะแนนพื้นฐานมากกว่า 10 คะแนน	0
ต่ำกว่าคะแนนพื้นฐาน 1 - 10 คะแนน	10
เท่ากับคะแนนพื้นฐานหรือมากกว่า 0 - 10 คะแนน	20
สูงกว่าคะแนนพื้นฐานมากกว่า 10 คะแนน	30

ที่มา : อรุณศรี เหลืองธานี, “การพัฒนาความสามารถในการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์ โดยการเรียนแบบร่วมมือ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6,” (กรุงเทพฯ : ม.ป.ท., 2542), 29.

ในการทดสอบแต่ละครั้งนักเรียนทุกคนจะต้องรู้คะแนนพื้นฐานของตนเองก่อน แล้วคำนวณว่าตนเองจะต้องทำคะแนนอีกเท่าไรถึงจะได้คะแนนพื้นฐานของตนเองก่อน ซึ่งคะแนนพัฒนาของแต่ละคนขึ้นอยู่กับความพยายามที่จะทำคะแนนการทดสอบให้มากกว่าคะแนนพื้นฐาน เพื่อผลประโยชน์ของตนเองและกลุ่ม

ขั้นที่ 5 การประเมินผลและมอบรางวัล

ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปบทเรียน ประเมินผลการทำงานกลุ่ม และมอบรางวัล แก่กลุ่มที่ทำคะแนนได้มากที่สุด 3 ลำดับแรก โดยกำหนดรางวัลไว้ 3 รางวัล ได้แก่ กลุ่มยอดเยี่ยม กลุ่มเก่งมาก และกลุ่มเก่ง โดยใช้เกณฑ์การคิดคะแนนพัฒนาของกลุ่ม ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 3 เกณฑ์การกำหนดกลุ่มที่ได้รับรางวัล

คะแนนพัฒนาเฉลี่ยของกลุ่ม	ระดับการพัฒนา
0 – 15	กลุ่มเก่ง
16 – 25	กลุ่มเก่งมาก
26 - 30	กลุ่มยอดเยี่ยม

ที่มา : อรุณศรี เหลืองธานี, “การพัฒนาความสามารถในการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์ โดย การเรียนแบบร่วมมือ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6,” (กรุงเทพฯ : ม.ป.ท., 2542), 30.

วิธีสอนแบบปกติ

วิธีสอนแบบปกติเน้นคุณสมบัติ 3 ประการ คือ คิดเป็น ทำเป็น และแก้ปัญหาเป็น เป็นการสอนที่ตอบสนองสมรรถภาพของมนุษย์ โดยหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา ได้จัดทำเป็นคู่มือให้โรงเรียนยึดเป็นแนวทางในการสอน ซึ่งยึดแบบการเรียนของโรเบิร์ต เอ็ม. กาย์ (Robert M. Gayne) และลิสเชิลส์ เจ. บริกส์ (Lisles J. Briggs) เป็นหลัก (หน่วยศึกษานิเทศก์ 2527. บทนำ, อ้างถึงใน วีระชัย ศรีสร้อย 2544 : 34-38)

จากการกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ในหนังสือคู่มือครู ของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สรุปได้ว่าการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามปกติ ที่เน้นให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาในการสื่อความหมาย ได้ถูกต้องเหมาะสมเป็นหลัก ไม่เน้นด้านไวยากรณ์เหมือนสมัยก่อน การจัดการเรียนการสอนเน้นนักเรียนเป็นสำคัญ ครูจะลดบทบาทเพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกกิจกรรมต่าง ๆ เป็นกลุ่มและนักเรียนจะได้มีโอกาสฝึกกิจกรรมทางภาษาได้อย่างทั่วถึงทำให้นักเรียนได้แสดงออก และมีความมั่นใจในตนเองมากขึ้น กิจกรรมการเรียนวิชาภาษาอังกฤษแบบปกติมีขั้นตอนสำคัญ ๆ ดังนี้

1. ช้่นนำเข้าสู่บทเรียน ครูทบทวนความรู้เดิมของนักเรียนที่เรียนไปแล้ว และเชื่อมโยงกับเรื่องที่จะเรียนใหม่

2. ขึ้นสอน ครูใช้กิจกรรมต่าง ๆ เช่น การฝึกพูดโต้ตอบการเล่นเกม หรือการอธิบาย เพื่อสอนเนื้อหาการเรียน ตามที่กำหนดไว้ในคู่มือครู
3. ขึ้นสรุป เพื่อให้ให้นักเรียนได้ทราบว่านักเรียนได้เรียนเกี่ยวกับเรื่องใดไปบ้าง ครูอาจให้นักเรียนช่วยกันสรุปเรื่องที่เรียน หรือครูอาจสรุปให้นักเรียนฟัง
4. ขึ้นประเมินผล เพื่อเป็นการทดสอบว่านักเรียนเรียนเนื้อหาไปแล้ว เข้าใจ นำไปใช้ปฏิบัติได้ถูกต้องมากน้อยเพียงใด ครูอาจใช้เกมการแข่งขันเป็นรายบุคคล หรือเป็นกลุ่มก็ได้

สภาพการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษของโรงเรียนสิรินธรราชวิทยาลัย

โรงเรียนสิรินธรราชวิทยาลัย ในพระราชูปถัมภ์ เป็นโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา มีนักเรียนตั้งแต่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 - 6 ทั้งประจำและไป-กลับ นักเรียนบางส่วนเป็นนักเรียนประเภทสอบคัดเลือกตัวแทนจังหวัด บางส่วนเป็นประเภทสอบคัดเลือกทั่วไป และบางส่วนเป็นนักเรียนประเภทเขตพื้นที่บริการ ดังนั้นโรงเรียนจึงมีนักเรียนที่มีพื้นความรู้ทางภาษาอังกฤษไม่อยู่ในระดับเดียวกัน และภาษาอังกฤษถูกกำหนดให้เป็นวิชาเลือก แล้วแต่นักเรียนจะเลือกเรียนในรายวิชาใด โดยภาพทั่วไปแล้ว นักเรียนเรียนภาษาอังกฤษได้ค่อนข้างดีในทักษะฟัง - พูด แต่ทักษะอ่าน-เขียน เป็นทักษะที่มีปัญหามากที่สุด แม้ครูผู้สอนจะใช้วิธีสอนตามปกติคือ ขึ้นนำเข้าสู่บทเรียน ขึ้นสอน ครูใช้กิจกรรมต่าง ๆ ขึ้นสรุป เพื่อให้ให้นักเรียนได้ทราบว่า นักเรียนได้เรียนเกี่ยวกับเรื่องใดไปบ้าง และขึ้นประเมินผลเพื่อเป็นการทดสอบว่านักเรียนเรียน เนื้อหาไปแล้ว เข้าใจ นำไปใช้ปฏิบัติได้ถูกต้องมากน้อยเพียงใด แต่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การประกันคุณภาพการศึกษา วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ผู้วิจัยสอนอยู่ในทักษะการอ่าน และการเขียน อยู่ในระดับต่ำคือในปี 2543 และ 2544 มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 43.75, 37.08 และ 5.67, 31.94 ซึ่งต่ำกว่าเป้าหมายที่โรงเรียนกำหนดคือร้อยละ 50.00 ดังตารางที่ 16 หน้า 130

จากการศึกษางานวิจัยหลายเล่มพบว่า วิธีสอนเป็นสาเหตุหนึ่งที่มีส่วนทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษต่ำกว่าเป้าหมาย จากงานวิจัยของ พเยาว์ อังกสิทธิ์ (2541) พบว่านักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษในกลุ่มการเรียนแบบร่วมมือมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าของนักเรียนในกลุ่มการเรียนแบบเดิม ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะทำการศึกษาค้นคว้าแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียน ด้วยการสอนอ่านและเขียนแบบบูรณาการ โดยใช้เทคนิคการร่วมมือกันมาทดลองสอน เพื่อผลการวิจัยในครั้งนี้จะได้เป็นแนวทางในการพัฒนาวิธีสอนที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพสูงสุด สำหรับจุดประสงค์ในทักษะอ่านที่นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ต่ำ ประกอบด้วยจุดประสงค์ที่ 3.1 ระบุใจความสำคัญและตั้งชื่อเรื่องจากข้อความที่อ่านได้ จุดประสงค์ที่ 3.2 ตีความหมายและแสดงความคิดเห็นของข้อความที่อ่าน จุดประสงค์ที่ 3.3 เรียงลำดับความหรือเหตุการณ์จากข้อความที่อ่านได้ จุดประสงค์ที่ 3.4 ย่อสรุปเรื่องหรือข้อความที่อ่านได้

จุดประสงค์ที่ 3.5 อ่านออกเสียงคำและข้อความที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง ส่วนจุดประสงค์ในทักษะการเขียนที่นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ต่ำ ประกอบด้วย จุดประสงค์ที่ 4.2 เขียนประโยคและข้อความเพื่อบรรยายสิ่งต่าง ๆ ตามขั้นตอนและวิธีการได้ จุดประสงค์ที่ 4.3 เขียนบรรยายภาพและสิ่งของตามที่กำหนดให้ได้ จุดประสงค์ที่ 4.6 เขียนเรียงความตามที่กำหนดให้ได้

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

อัจฉรา สุขกระโทก (2543 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยประยุกต์ใช้วิธีร่วมมือกันเรียนแบบผสมผสาน (CIRC) มีขั้นตอนการวิจัยดังนี้ (1) ขั้นวางแผน (Plan) (2) ขั้นปฏิบัติการ (Act) (3) ขั้นสังเกต (Observe) (4) ขั้นสะท้อนผลปฏิบัติ (Reflect) ผลการวิจัย พบว่านักเรียนที่ได้รับการสอนโดยประยุกต์ใช้วิธีร่วมมือกันเรียนรู้แบบผสมผสาน (CIRC) มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยร้อยละ 78.85 และจำนวนนักเรียนได้คะแนนตั้งแต่ร้อยละ 70 ขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 86.66

กรวรรณ กัญชะพงศ์ (2529 : 52) ได้ทำการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและพฤติกรรมการร่วมมือของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 วิชาสังคมศึกษา ที่เรียนด้วยการเรียนแบบร่วมมือกัน เทคนิคการต่อบทเรียนและการเสริมแรงกับนักเรียนที่เรียนด้วยการเรียนปกติ พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนทั้งสองกลุ่มไม่แตกต่างกัน แต่พฤติกรรมการร่วมมือในชั้นเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญ

ธนาลัย ตปนีย์ (2535 : 59) ได้ทำการวิจัยศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษและทักษะทางสังคมด้วยเทคนิคการเรียนแบบร่วมมือกันตามเทคนิค CIRC กับการเรียนแบบปกติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน นักเรียนในกลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุม โดยมีขั้นตอนการวิจัยดังนี้ (1) จัดนักเรียนเข้ากลุ่มตามความสามารถของนักเรียนโดยคละกันทั้งเก่งปานกลาง และอ่อน (2) บทบาทของครู ครูกำหนดจุดประสงค์การเรียนเพื่อให้นักเรียนได้ทำกิจกรรมร่วมกัน โดยเตรียมวัสดุหรือสื่อที่จำเป็นให้นักเรียน (3) กิจกรรมในการเรียน ครูทบทวนเนื้อหาเดิมแล้วแนะนำเนื้อหาใหม่ อธิบายวิธีเรียน เกณฑ์ที่ทุกคนต้องทำได้ รวมถึงการทำแบบทดสอบ (4) การทดสอบเมื่อการเรียนจบลงในแต่ละบทเรียน นักเรียนทุกคนจะได้รับการทดสอบคะแนนที่ได้จากการทดสอบจะรวบรวมเป็นคะแนนกลุ่ม (5) ชั้นประกาศผลคะแนนของแต่ละกลุ่ม เป็นขั้นการ ยอมรับกลุ่มโดยมอบรางวัล หรือให้คำชมเชย ก่อนทำการทดลอง

ให้นักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบบวัดทักษะทางสังคม โดยในขั้นการทดลอง กลุ่มทดลองจัดการเรียนวิชาภาษาอังกฤษด้วยการเรียนแบบร่วมมือกัน ส่วนกลุ่มควบคุมจัดการเรียนวิชาภาษาอังกฤษด้วยการเรียนแบบปกติ ทั้ง 2 กลุ่มเรียนวันละ 1 ชั่วโมง เป็นเวลา 12 สัปดาห์ เมื่อสิ้นสุดการทดลอง นักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง ทั้ง 2 กลุ่ม ทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษและแบบทักษะทางสังคมอีกครั้งหนึ่ง ซึ่งเป็นแบบวัดชุดเดียวกับที่ทำการวัดก่อนการทดลอง

บุษบา โขชช่วยชู (2537) ได้ทำการวิจัยเรื่องผลของการเรียนแบบร่วมมือที่มีต่อความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเมืองร้อยเอ็ดที่กำลังศึกษาอยู่ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2537 จำนวน 66 คน แบ่งเป็น 2 กลุ่ม โดยจับฉลากเป็นกลุ่มทดลอง จำนวน 32 คน และกลุ่มควบคุม จำนวน 34 คน ใช้เวลาในการทดลอง 16 ชั่วโมง 4 สัปดาห์ ผลการวิจัยปรากฏว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษที่เรียนการเขียนตามวิธีเรียนแบบร่วมมือ มีความสามารถในการเขียนและมีแนวคิดในการเขียนภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษที่เรียนการเขียนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ศุภวรรณ เล็กวิไล (2539) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการสอนอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ด้วยกลวิธีการเรียนภาษาโดยใช้หลักการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2539 ของโรงเรียนกุนทรพิรุฑธารามวิทยาคม จำนวน 84 คน โดยแบ่งเป็นกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 42 คน ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนมีความเห็นว่าการเรียนแบบร่วมมือให้ประโยชน์มาก

อามัดไญณี กาโอ๊ะ (2541) ได้ทำการวิจัยศึกษาผลของการเรียนแบบร่วมมือกันต่อสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนภาษาอังกฤษและเจตคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนแสงธรรมวิทยา จังหวัดนครราชสีมา กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนแสงธรรมวิทยา จำนวน 74 คน พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนตามวิธีการเรียนแบบร่วมมือกันเรียน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และนักเรียนส่วนใหญ่มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนแบบร่วมมือกันเรียน

งานวิจัยต่างประเทศ

งานวิจัยต่างประเทศที่เกี่ยวข้อง มีดังนี้

มาร์สตัน (Marston : 1990) ศึกษาเรื่องการสอนนักเรียนที่มีเขาวนปัญญาเป็นเลิศ ด้วยวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือกัน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมในการจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือกันเรียนและการรับรู้ของนักเรียนเกี่ยวกับงานที่ได้รับมอบหมาย โดยสำรวจครู 50 คน ด้วยการวิเคราะห์ความถี่ในการปฏิบัติของครูในการนำวิธีการเรียนแบบร่วมมือกันเรียนมาใช้กับนักเรียนที่มีเขาวนปัญญาเป็นเลิศและนักเรียนทั่วไป โดยวิธีการเชิงคุณภาพในการศึกษารายกรณีจากนักเรียน 2 กลุ่ม ที่ต่างศึกษาในโรงเรียนที่จัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือกันเรียน เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสังเกต และการสัมภาษณ์และจากผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่าการปฏิบัติการสอนของครูโดยใช้วิธีการแบบร่วมมือกันเรียนอยู่ในระดับน้อย การปฏิบัติตนของครูในระหว่างการสอนนักเรียนที่มีเขาวนปัญญาเป็นเลิศ ด้วยการเรียนแบบร่วมมือกันเรียนไม่สอดคล้องกับแนวทางการปฏิบัติที่ได้รับการเสนอแนะเกี่ยวกับการสอนนักเรียนที่มีเขาวนปัญญาเป็นเลิศ และนักเรียนทั่วไปไม่แตกต่างกัน

นาเบ (Nabei : 1995) ทำการศึกษาเรื่องการเรียนไวยากรณ์ในประเทศสหรัฐอเมริกา กรณีศึกษาของนักศึกษาญี่ปุ่น กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาใน 6 มหาวิทยาลัยที่เรียนรายวิชาภาษาอังกฤษแบบเข้ม (Intensive English Course) โดยเน้นที่การอ่าน การเขียน รวมทั้งการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษในการสื่อความหมายและเมื่อการติดต่อสื่อสาร เครื่องมือที่ใช้คือแบบสอบถาม และผู้วิจัยใช้วิธีการสังเกตพฤติกรรมการสอนในชั้นเรียน ผลการวิจัยปรากฏว่านักเรียนส่วนใหญ่มีความสนใจรูปแบบการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษที่สื่อความหมายและเพื่อการติดต่อสื่อสารมากที่สุด เมื่อนักเรียนเรียนไวยากรณ์เพื่อการสื่อสารในชั้นเรียนทำให้นักเรียนได้รับผลดีในแง่ของการฝึกฝนความชำนาญทางการสื่อสาร

จอย และ จอย (Joy and Joy 1996) ทำการทดลองกับนักเรียนในระดับประถมศึกษา เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านและเขียน โดยใช้แฟงโยงความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์เดิมกับเรื่องนักเรียนได้อ่านซึ่งเป็นเรื่องในแนวเรื่องเล่าเชิงจินตนาการ พบว่า นักเรียนในกลุ่มทดลองมีความสามารถในการอ่านและเขียนเพิ่มขึ้น และยังส่งผลให้นักเรียนมีแรงจูงใจในการเรียนเพิ่มขึ้น รวมทั้งความสัมพันธ์ที่ดีขึ้นทั้งระหว่างนักเรียนด้วยกัน และระหว่างนักเรียนกับครู

แกลตัน (Galton : 1996) ทำการวิจัยเพื่อศึกษาผลของการเรียนแบบร่วมมือ ที่มีต่อนักเรียนที่มีความแตกต่างกัน ทั้งในด้านพื้นฐานครอบครัวและความแตกต่างในเชื้อชาติ การนำวิธีการเรียนแบบร่วมมือมาใช้ พบว่า นักเรียนมีความสามารถทางการเรียนเพิ่มขึ้น แต่ครูต้องชี้แจงให้นักเรียนเข้าใจจุดประสงค์ของการเรียนแบบร่วมมือ จึงจะเกิดผลดีกับนักเรียนอย่างแท้จริง

สลาวิน (Slavin 1990 : 34 – 53) ทำการศึกษาผลของการเรียนแบบร่วมมือในการเรียน การสอน พบว่า การเรียนแบบร่วมมือช่วยเพิ่มความภาคภูมิใจในตนเอง เกิดความเชื่อมโยง ประสพการณ์ในการเรียนรู้กับกิจกรรมอื่นและกับเรื่องอื่น ๆ ใช้เวลาในการเรียน ติดตามการเรียน และสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้เป็นอย่างดี

สรุปได้ว่าการสอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียนเป็นการสอนที่ผสมผสานกิจกรรม การสอนเพื่อการสื่อสาร รวมเข้ากับการสอนแบบบูรณาการในการใช้เทคนิคการร่วมมือกันของ ทักษะการอ่านและการเขียน นักเรียนได้ปฏิบัติกิจกรรมร่วมกัน นำไปสู่เป้าหมายที่วางไว้ การสอนแบบนี้สอดคล้องกับหลักสูตรภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) และหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ทั้งยังมีส่วนช่วย พัฒนาผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนให้สูงขึ้นได้ เพราะจากงานวิจัยหลายเล่มพบว่า การสอนแบบให้ นักเรียนร่วมมือกันส่งผลให้นักเรียนมีความสามารถทางการเรียนเพิ่มขึ้น นักเรียนมีแรงจูงใจใน การเรียน มีความสัมพันธ์ที่ดีทั้งระหว่างนักเรียนด้วยกัน และระหว่างนักเรียนกับครู เพราะเป็น วิธีการสอนที่ส่งเสริมให้นักเรียนรับผิดชอบร่วมกัน วิธีสอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียนเป็น กิจกรรมที่มุ่งเน้นให้นักเรียนรวมกลุ่มกันทำงาน สมาชิกทุกคนในกลุ่มช่วยเหลือกันเรียนนักเรียน มีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งวิธีสอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียนด้วยการ สอนอ่านและเขียนแบบบูรณาการโดยใช้เทคนิคการร่วมมือกัน (CIRC) ทำให้เกิดผลดีต่อ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และมีทักษะการอยู่ร่วมกันทางสังคมของนักเรียนดีขึ้น กิจกรรมต่าง ๆ ของการสอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียน ทำให้นักเรียนได้ปฏิบัติจริง เกิดการเรียนรู้ และรู้จัก การแก้ปัญหา นักเรียนสามารถบูรณาการทักษะการอ่านไปสู่ทักษะ การเขียนได้ ส่งผลให้การเรียน ภาษาอังกฤษมีประสิทธิภาพในการสื่อสาร เป็นที่ยอมรับของงานวิจัยในประเทศและต่างประเทศ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) มีจุดประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียน กับการสอนปกติ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2545 โรงเรียนสิรินธรราชวิทยาลัย จังหวัดนครปฐม วิธีดำเนินการวิจัยได้กำหนดสาระสำคัญไว้ 2 ประการคือ การดำเนินการวิจัย และระเบียบวิธีวิจัย ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

การดำเนินการวิจัย

เพื่อเป็นแนวทางในการวิจัยตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ จึงกำหนดรายละเอียดของการดำเนินการวิจัยไว้ 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การจัดเตรียมโครงการวิจัย เป็นการศึกษาเอกสาร ตำรา ข้อมูล สถิติ ปัญหา วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง และการสัมภาษณ์ รวมถึงงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง การสร้างเครื่องมือ ได้แก่ แผนการสอน แบบทดสอบของแต่ละแผนการสอน และแบบสอบถามความคิดเห็น การตรวจสอบคุณภาพ และปรับปรุงคุณภาพของเครื่องมือ เสนอขอความเห็นชอบโครงการวิจัยจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ขั้นตอนที่ 2 การดำเนินตามโครงการวิจัย เป็นขั้นตอนที่ผู้วิจัยใช้เครื่องมือที่พัฒนาขึ้น ขั้นตอนที่ 1 ไปทดลองสอนและรวบรวมข้อมูลจากตัวอย่างนำมาตรวจสอบความถูกต้อง วิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ และแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ขั้นตอนที่ 3 การรายงานผลการวิจัย เป็นขั้นตอนการเสนอรายงานผลการวิจัยต่อคณะกรรมการการควบคุมวิทยานิพนธ์ ตรวจสอบความถูกต้อง จัดพิมพ์รายงานผลการวิจัยฉบับร่าง เพื่อเสนอขออนุมัติโครงการวิจัย ปรับปรุงแก้ไขตามคณะกรรมการผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ เสนอแนะ และส่งรายงานผลการวิจัยฉบับสมบูรณ์ต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากรเพื่อขอจบการศึกษา

ระเบียบวิธีวิจัย

เพื่อให้งานวิจัยครั้งนี้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด และเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ผู้วิจัยจึงได้กำหนดรายละเอียดต่าง ๆ เกี่ยวกับวิธีวิจัยประกอบด้วยประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ตัวแปรที่ศึกษา เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ ดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียน สิรินครราชวิทยาลัย ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2545 จำนวน 360 คน จาก 9 ห้องเรียน

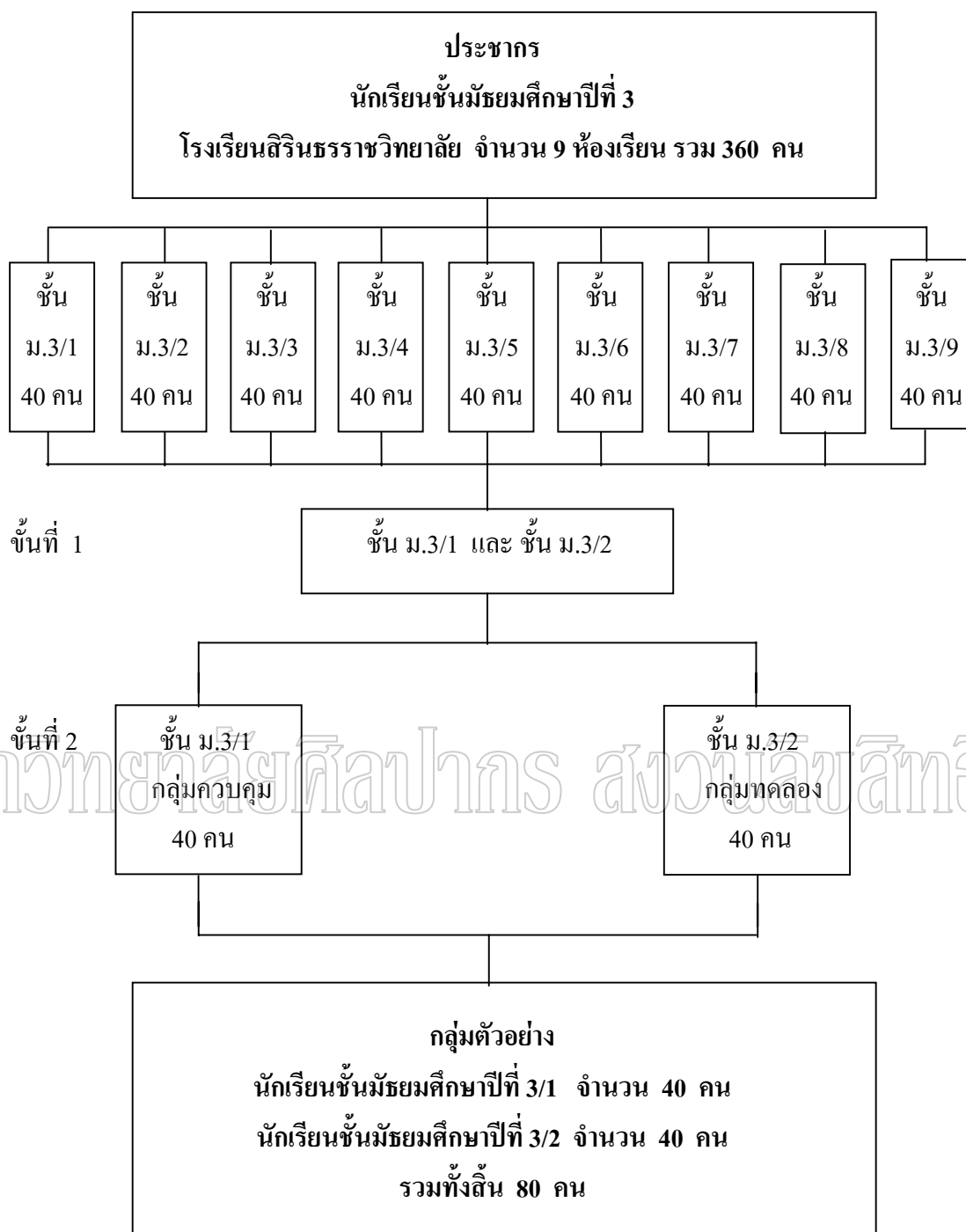
กลุ่มตัวอย่างที่ใช้คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2545 จำนวน 80 คน จาก 2 ห้องเรียน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 1 ห้องเรียน และกลุ่มควบคุม 1 ห้องเรียน ห้องละ 40 คน โดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ด้วยการสุ่มตัวอย่างห้องเรียน ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชา อ 013 และ อ 014 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในภาคเรียนที่ 1 และ 2 ปีการศึกษา 2544 โดยการทดสอบค่าที (t-test) แบบ Dependent พบว่าแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่านักเรียนทั้ง 2 กลุ่มมีพื้นฐานในการอ่านและเขียนไม่แตกต่างกัน โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ในภาคผนวก ข หน้า 132 เพื่อกำหนดกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ไม่แตกต่างกันมา 2 ห้องเรียน จากนั้นผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย โดยการจับฉลากให้นักเรียนห้องหนึ่งเป็นกลุ่มที่ทดลองสอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียน และอีกห้องหนึ่งเป็นกลุ่มควบคุม ที่ใช้วิธีสอนแบบปกติ โดยมีรายละเอียดและวิธีการได้มาของกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

ขั้นที่ 1 จากห้องเรียนจำนวน 9 ห้องเรียน ผู้วิจัยทำการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ด้วยวิธีการจับฉลาก ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 2 ห้องเรียน ดังปรากฏแผนภูมิที่ 3 หน้า 78

ขั้นที่ 2 ทำการสุ่ม (Randomize) โดยวิธีจับฉลาก เพื่อหากกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ได้ห้องเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/2 เป็นกลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียน ด้วยการสอนอ่านและเขียนแบบบูรณาการโดยใช้เทคนิคการร่วมมือกัน (Co-operative Integrated Reading and Composition : CIRC) ห้องเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 เป็นกลุ่มควบคุม ได้รับการสอนตามปกติ ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 แสดงรายละเอียดกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ทำการวิจัย

กลุ่มตัวอย่าง	จำนวน (คน)	กลุ่ม	วิธีสอน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1	40	ควบคุม	การสอนตามปกติ ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/2	40	ทดลอง	การสอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียน ด้วยเทคนิค CIRC โดยใช้กิจกรรมกลุ่ม การอ่านเพื่อการบูรณาการและการเขียน

แผนภูมิที่ 3 รายละเอียดขั้นตอนของการสุ่มกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรอิสระ ได้แก่ วิธีสอน แบ่งออกเป็น 2 วิธี คือ

1. การสอนนักเรียนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียน
2. การสอนแบบปกติ

ตัวแปรตาม คือ

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษทักษะการอ่านและการเขียน
2. ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนภาษาอังกฤษที่ได้รับการสอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียน และการสอนแบบปกติ

การออกแบบการวิจัย (Research Design)

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (experimental research) แบบ randomized control group posttest only design (พวงรัตน์ ทวีรัตน์ 2540 : 62) ซึ่งมีรูปแบบดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 รูปแบบการทดลอง

กลุ่ม	ทดลอง	สอบหลัง
RE	X	T ₂
RC	~X	T ₂

กำหนดให้ R แทน การได้มาของกลุ่มตัวอย่าง โดยวิธีการสุ่ม
 E แทน กลุ่มทดลองได้แก่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/2
 ที่สอนโดยนักเรียนร่วมมือกันเรียน
 C แทน กลุ่มควบคุมได้แก่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1
 ที่สอนโดยวิธีการสอนตามปกติ
 T₂ แทน การสอบหลังเรียน
 X แทน วิธีสอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียน
 ~X แทน การสอนแบบปกติ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ได้กำหนดเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ

1. แผนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ (อ 016) ทักษะการอ่านและทักษะการเขียนโดยวิธีการสอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียน จำนวน 10 แผน
2. แผนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ (อ 016) ทักษะการอ่านและทักษะการเขียนโดยวิธีการสอนแบบปกติ จำนวน 10 แผน

3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ทักษะอ่าน และทักษะเขียน หลังเรียน

4. แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยวิธีสอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียน และการสอนแบบปกติ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยได้กำหนดเครื่องมือมีรายละเอียดดังนี้

1. แผนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ทักษะอ่าน และทักษะเขียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียน ด้วยการสอนอ่านและเขียนแบบบูรณาการ โดยใช้เทคนิคการร่วมมือกัน (CIRC) รวมทั้งสิ้น 10 แผน แผนละ 50 นาที กำหนดให้แผนการสอนที่ 1 – 10 สอนโดยใช้กิจกรรมการสอนอ่านและเขียนแบบบูรณาการโดยใช้เทคนิคการร่วมมือกัน (CIRC) เพราะเนื้อหาที่สอนส่วนใหญ่เป็นทักษะพื้นฐานของการอ่านและการเขียน ประกอบด้วย ขั้นตอนดังนี้ ขั้นเตรียมผู้เรียน ขั้นสอนเนื้อหาสาระ ขั้นกิจกรรมกลุ่มย่อย ขั้นการแข่งขันเกมวิชาการหรือการทดสอบย่อย ขั้นการประเมินผลและมอบรางวัล

2. แผนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ทักษะการอ่านและการเขียน ที่สอนตามปกติของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ จำนวน 10 แผน แผนละ 50 นาที จำนวน 10 คาบ ประกอบด้วย ขั้นตอนดังนี้ ขั้นทบทวนพื้นฐานความรู้เดิมและแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ ขั้นสอนเนื้อหาใหม่ ประกอบด้วย การทำความเข้าใจให้ถ่องแท้ การลงมืออ่านและเขียนเรื่องตามวิธีที่คิดไว้ ขั้นสรุปบทเรียน ครูจะให้นักเรียนช่วยกันสรุปบทเรียน ขั้นประเมินผล โดยการสังเกตพฤติกรรมขณะปฏิบัติกิจกรรม

3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียน ด้วยการสอนอ่านและเขียนแบบบูรณาการโดยใช้เทคนิคการร่วมมือกัน (CIRC) สำหรับทักษะการอ่านเป็นแบบทดสอบชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก ตอบถูกได้ 1 คะแนน ตอบผิดได้ 0 คะแนน จำนวน 30 ข้อ ทักษะการเขียนเป็นข้อสอบอัตนัย 3 ฉบับ ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์ที่ใช้ในการวัดระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยปรับปรุงจากคู่มือครูการวัดและประเมินผลตามหลักสูตรมัธยมศึกษาพุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) โดยใช้ทดสอบหลังเรียน

ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ด้วยการสอนอ่านและเขียนแบบบูรณาการ โดยใช้เทคนิคการร่วมมือกัน จากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้งฉบับ จำนวน 30 ข้อ คิดเป็น 30 คะแนน ดังตารางที่ 6

ตารางที่ 6 เกณฑ์ในการกำหนดระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ด้วยการสอนอ่าน และเขียนแบบบูรณาการ โดยใช้เทคนิคการร่วมมือกัน

ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	ช่วงคะแนน
ดีมาก	24.00 – 30.00
ดี	21.00 – 23.99
ปานกลาง	18.00 – 20.99
ผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ	15.00 – 17.99
ต่ำกว่าเกณฑ์ขั้นต่ำ	00.00 – 14.99

ที่มา : อรุณศรี เหลืองธานี, "การพัฒนาความสามารถในการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์โดย การเรียนแบบร่วมมือ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6," (กรุงเทพฯ : ม.ป.ท., 2542), 31.

4. แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการสอนด้วยการเรียนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียน ด้วยการสอนอ่านและเขียนแบบบูรณาการโดยใช้เทคนิคการร่วมมือกัน (CIRC) กับการสอนแบบปกติ สอบถามในลักษณะ 2 ประเด็น คือ (1) บรรยากาศในการเรียน (2) การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและแบบสอบถามปลายเปิด จำนวน 2 ฉบับ

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. การสร้างและพัฒนาคุณภาพแผนการสอน โดยวิธีการสอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียน (cooperative learning)

1.1 ศึกษาถึงรายละเอียดการเรียนแบบร่วมมือกันเรียนจากหนังสือ วารสารวิทยานิพนธ์ งานวิจัย ตลอดจนศึกษาจากผู้รู้

1.2 ศึกษาหลักสูตรกลุ่มทักษะวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จากหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พ.ศ. 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) โดยศึกษาหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษ (อ 016) จุดประสงค์ คำอธิบายรายวิชา โครงการสอน จุดประสงค์การเรียนรู้ คู่มือครู เนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษ ทักษะอ่านและเขียน สร้างตารางวิเคราะห์เนื้อหาตั้งภาคผนวก ค หน้า 135 และศึกษาทฤษฎี หลักการ และวิธีการสร้างเครื่องมือวัดผลทางการศึกษา ผู้วิจัยดำเนินการสร้างและพัฒนาเครื่องมือดังนี้

ขั้นที่ 1 ศึกษาขั้นตอนการสร้างเครื่องมือทางภาษาอังกฤษตามแนวคิดของซีลส์และกลาสโกว (Seels and Glassgow 1990 : 5)

ขั้นที่ 2 ศึกษาจุดมุ่งหมายของหลักสูตรภาษาอังกฤษ พุทธศักราช 2539 โดยมีจุดมุ่งหมายในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษดังต่อไปนี้

1. เพื่อพัฒนาความสามารถ ความถนัด ในภาษาต่างประเทศตามความสนใจของผู้เรียน

2. เพื่อให้มีทักษะเบื้องต้น ด้านการฟัง พูด อ่าน เขียน ในภาษาที่เลือกเรียน สำหรับใช้ในการสื่อสาร การแสวงหาความรู้ และเป็นพื้นฐานในการศึกษาในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งให้รู้วัฒนธรรมที่สอดคล้องอยู่ในภาษา

3. เพื่อให้เห็นคุณค่าของภาษาที่เลือกเรียนและมีนิสัยรักการอ่าน

4. เพื่อให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษ เห็นประโยชน์และคุณค่าของภาษาอังกฤษในการแสวงหาความรู้และการประกอบอาชีพ

ชั้นที่ 3 ศึกษาจุดประสงค์การเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษหลัก 10 (อ 016) ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นของหลักสูตรภาษาอังกฤษ พ.ศ. 2539 โดยคัดเลือกวัตถุประสงค์ที่นักเรียนมีปัญหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ประกอบด้วย

ทักษะอ่าน : 1. เรียงลำดับความหรือเหตุการณ์จากข้อความที่อ่านได้

2. ตีความหมายและแสดงความคิดเห็นของข้อความที่อ่านได้

3. ย่อ สรุปเรื่องหรือข้อความที่อ่านได้

4. ระบุใจความสำคัญและตั้งชื่อเรื่องจากข้อความที่อ่านได้

5. อ่านออกเสียงคำ และข้อความที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง

ทักษะเขียน : 1. เขียนบรรยายภาพและสิ่งของตามที่กำหนดให้ได้

2. เขียนเรียงความตามที่กำหนดให้ได้

3. เขียนประโยคและข้อความเพื่อบรรยายสิ่งต่าง ๆ ตามขั้นตอน

และวิธีการได้

จากจุดมุ่งหมายในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ จุดประสงค์รายวิชาภาษาอังกฤษหลัก 10 ของหลักสูตรและกลุ่มโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนครปฐม ผู้วิจัยได้คัดเลือกเนื้อหาที่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำในทักษะการอ่านและทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสิรินธรราชวิทยาลัย สามารถแบ่งหัวข้อออกเป็น 5 หัวข้อดังนี้

1. Buddhist Monks

2. Dreams of gold

3. Car are like their owners or are they?

4. Three Friends

5. McDonald's

ขั้นที่ 4 วิเคราะห์ภาระงานตามแนวการสอนภาษาอังกฤษ ทักษะการอ่านและการเขียน ศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับเทคนิคการสอน ประกอบด้วย วิธีสอน การใช้สื่อ การเรียงประโยค การแลกเปลี่ยนข้อมูล การหาข้อสรุปของข้อมูล การจัดสถานการณ์ (สุมิตรา อังวัฒนกุล : 2537) สร้างตารางวิเคราะห์เนื้อหา ดังภาคผนวก ค หน้า 135-136

ขั้นที่ 5 เพื่อให้บรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้ดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยได้กำหนดจุดประสงค์เพื่อสร้างเครื่องมือวัดผลทางการศึกษา การวิเคราะห์เนื้อหา และสร้างตารางวิเคราะห์ข้อสอบ ดังภาคผนวก ค หน้า 142-144

1.3 ศึกษาการสร้างแผนการสอน ตามตารางวิเคราะห์เนื้อหาดังภาคผนวก ค หน้า 135-136 โดยวิธีการสอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียนด้วยการอ่านและเขียนแบบบูรณาการโดยใช้เทคนิคการร่วมมือกัน (CIRC) ผู้วิจัยสร้างขั้นตอนวิธีการสอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียนขึ้นเอง และแผนการสอนโดยวิธีสอนแบบปกติ ผู้วิจัยใช้ของกลุ่มโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนครปฐม

1.4 สร้างแผนการสอน โดยวิธีการสอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียน ประกอบด้วย (1) จัดนักเรียนเข้ากลุ่ม (2) บทบาทของครูเป็นผู้กำหนดกิจกรรม กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ (3) กิจกรรมการเรียนรู้ทั้งชั้น การเรียนในกลุ่มย่อย และการฝึกกับคู่ของตนแบบลดความสามารถ ประกอบด้วย นักเรียนที่มีความสามารถสูง ปานกลาง ต่ำ (4) ขั้นตอนการทดสอบ (5) ขั้นตอนประเมินผลและมอบรางวัล

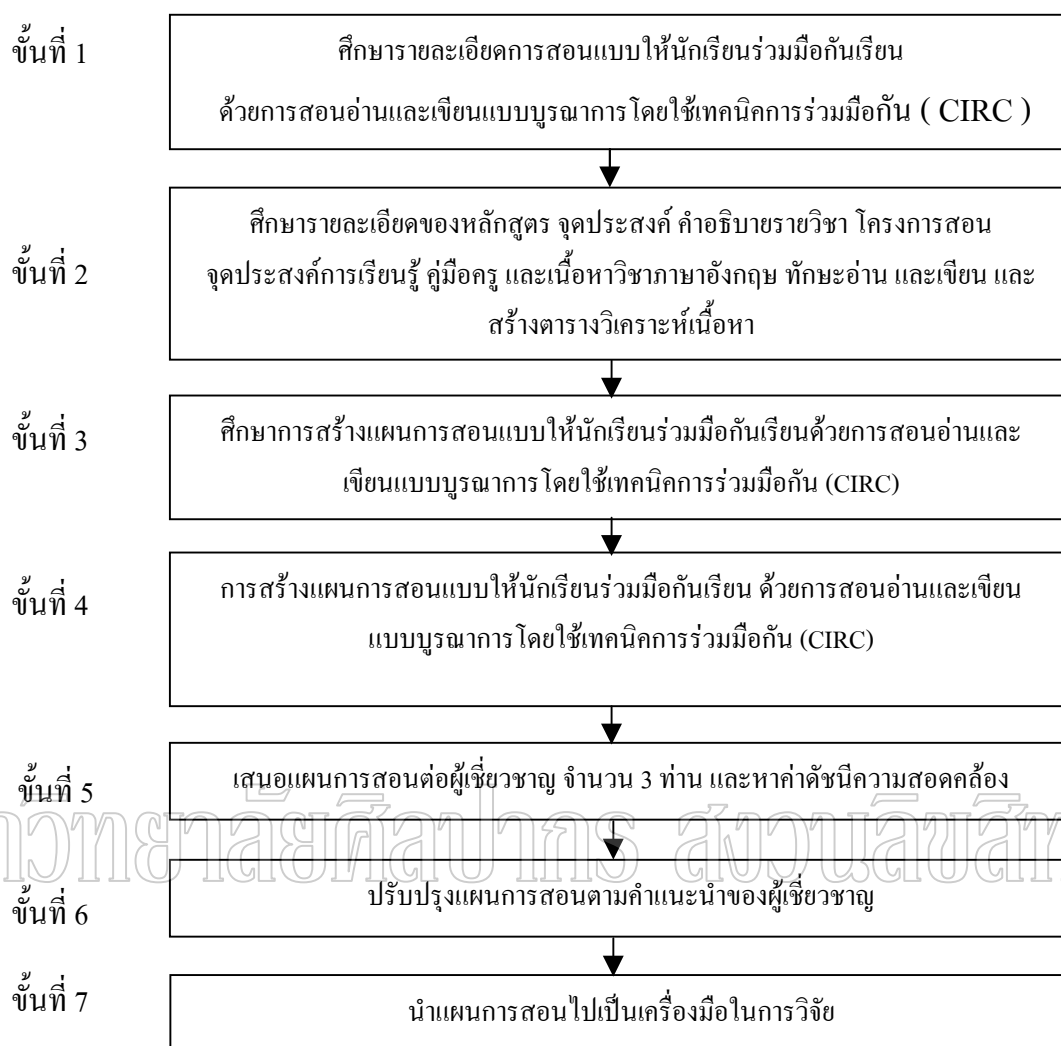
1.5 เสนอแผนการสอนที่สอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียนด้วยการสอนอ่านและเขียนแบบบูรณาการโดยใช้เทคนิคการร่วมมือกัน (CIRC) ต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และภาษาที่ใช้ให้ถูกต้อง โดยใช้ดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective of Congruence : IOC) ดังนี้

- +1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อสอบวัดตรงจุดประสงค์ข้อนั้น
- 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อสอบวัดตรงจุดประสงค์ข้อนั้นหรือไม่
- 1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อสอบวัดไม่ตรงจุดประสงค์ข้อนั้น

1.6 ปรับปรุงแผนการสอนตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน คือนายจตุรงค์ อินทร์รุ่ง นางสาวกัลยาณี เรือนทอง และนางสาวสรัญญา ไหลสุพรรณวงศ์ ได้ให้คำแนะนำดังนี้ กิจกรรมควรเป็นไปตามลำดับความยาก – ง่าย กิจกรรมกับสื่อมีความสอดคล้องกัน จุดประสงค์และกิจกรรมมีความสอดคล้องกันนำไปสู่การเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ ผู้เชี่ยวชาญได้ประเมินโครงร่างแผนการสอนแล้วได้ค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00

1.7 นำแผนการสอนที่สอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียน ด้วยการสอนอ่านและเขียนแบบบูรณาการโดยใช้เทคนิคการร่วมมือกัน (CIRC) ไปใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัย

แผนภูมิที่ 4 ขั้นตอนการสร้างแผนการสอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียน
ด้วยการสอนอ่านและเขียนแบบบูรณาการโดยใช้เทคนิคการร่วมมือกัน (CIRC)

2. การสร้างแผนการสอนวิชาภาษาอังกฤษทักษะอ่านที่สอนแบบปกติ จำนวน
10 แผน แผนละ 50 นาที โดยมีขั้นตอนการสร้างแผนการสอน ดังนี้

2.1 ศึกษารายละเอียดของหลักสูตร จุดประสงค์และคำอธิบายรายวิชา จุดประสงค์
การเรียนรู้ คู่มือครู และเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษทักษะอ่าน และสร้างตารางวิเคราะห์เนื้อหา

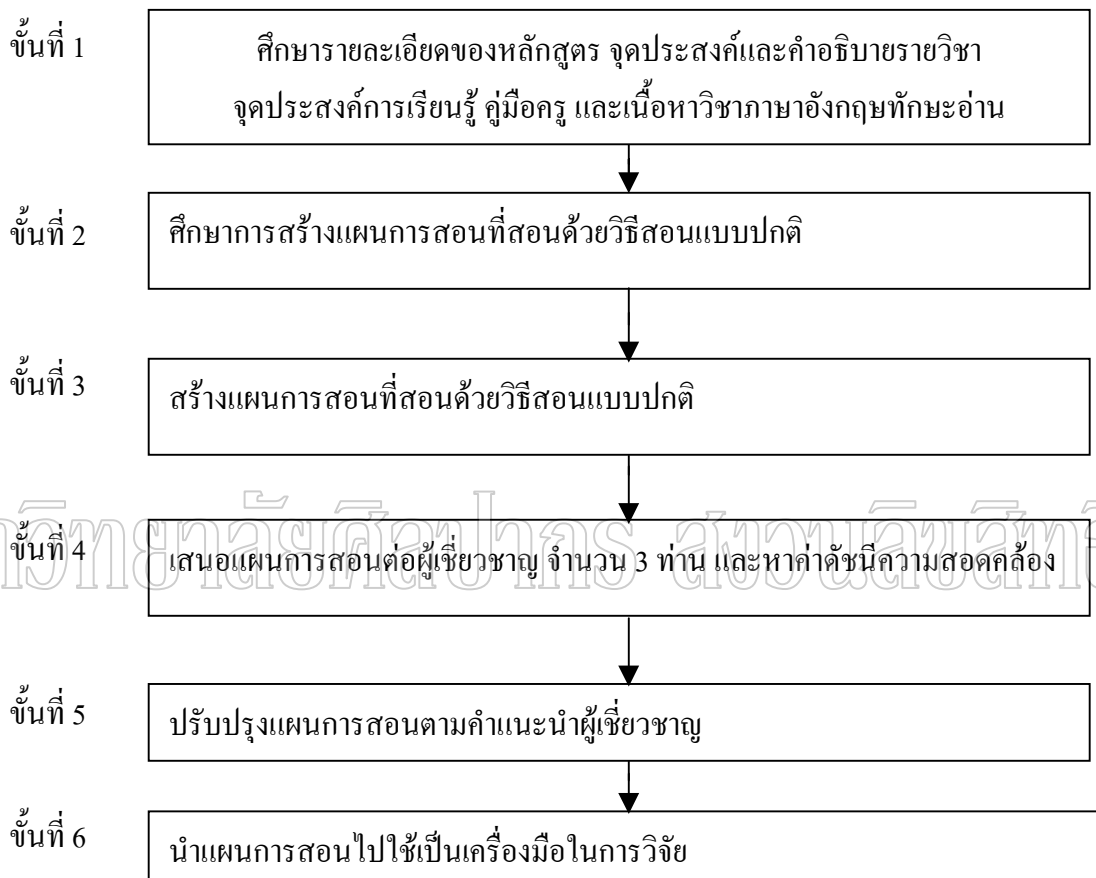
2.2 ศึกษาการสร้างแผนการสอนที่สอนตามแนวปกติ ของกระทรวงศึกษาธิการ

2.3 สร้างแผนการสอนที่สอนตามปกติ ของกระทรวงศึกษาธิการ

2.4 เสนอแผนการสอนที่สอนตามปกติ ต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อ
ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และภาษาที่ใช้ให้ถูกต้อง โดยใช้ดัชนีความ
สอดคล้อง IOC ซึ่งได้ค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00

2.5 ปรับปรุงแผนการสอนตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญดังนี้ เรียงลำดับจุดประสงค์ตามเหตุการณ์ มีการตั้งคำถามให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ และเพิ่มใบงานให้สอดคล้องกับกิจกรรมและเวลาที่กำหนด

2.6 นำแผนการสอนที่สอนด้วยวิธีสอนตามแนวปกติไปใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัย

แผนภูมิที่ 5 ขั้นตอนการสร้างแผนการสอนที่สอนแบบปกติของกระทรวงศึกษาธิการ

3. การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เพื่อใช้เป็นแบบทดสอบหลังเรียนเป็นข้อสอบชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก ตอบถูกได้ 1 คะแนน และตอบผิดได้ 0 คะแนน จำนวน 1 ฉบับ มีจำนวน ข้อสอบ 30 ข้อ และสร้างแบบทดสอบย่อยวัดจุดประสงค์การเรียนรู้รายวิชาภาษาอังกฤษด้วยการอ่าน โดยใช้เทคนิคการร่วมมือกัน (CIRC) เพื่อคิดหาคะแนนพัฒนาเป็นรายบุคคลและของกลุ่มนักเรียน เป็นข้อสอบชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก ตอบถูกได้ 1 คะแนน และตอบผิดได้ 0 คะแนน จำนวน 5 ฉบับ ฉบับละ 10 ข้อ

การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผู้วิจัยดำเนินการสร้างตามขั้นตอนดังนี้

3.1 ศึกษาหลักสูตรกลุ่มทักษะวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จากหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พ.ศ. 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533)

3.2 ศึกษาทฤษฎี หลักการ และวิธีการสร้างเครื่องมือวัดผลทางการศึกษา

3.3 วิเคราะห์เนื้อหาและจุดประสงค์ โดยพิจารณาจากความสำคัญของจุดประสงค์ปลายทางและจุดประสงค์การเรียนรู้ให้ครอบคลุมเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษ ด้วยการสอนอ่านและเขียนแบบบูรณาการโดยใช้เทคนิคการร่วมมือกัน (CIRC) และสร้างตารางวิเคราะห์ข้อสอบดังตาราง ภาคผนวก ค หน้า 142-144

3.4 สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เพื่อใช้เป็นแบบทดสอบหลังเรียน จำนวน 30 ข้อ และสร้างแบบทดสอบย่อยวัดจุดประสงค์การเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ ด้วยการสอนอ่านและเขียนแบบบูรณาการโดยใช้เทคนิคการร่วมมือกัน (CIRC) จำนวน 5 ฉบับ ฉบับละ 10 ข้อ เพื่อคิดหาคะแนนพัฒนาเป็นรายบุคคลและของกลุ่ม

3.4.1 แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ ซึ่งมีลักษณะคำถามที่วัดความสามารถในการอ่านดังนี้

3.4.1.1 เรียงลำดับความหรือเหตุการณ์จากข้อความที่อ่านได้ ข้อ 1 - 4

3.4.1.2 ตีความหมายและแสดงความคิดเห็นของข้อความที่อ่านได้ ข้อ 5 - 12

3.4.1.3 ย่อสรุปเรื่องหรือข้อความที่อ่านได้ ข้อ 13 - 17

3.4.1.4 ระบุใจความสำคัญและตั้งชื่อเรื่องจากข้อความที่อ่านได้ ข้อ 18 - 25

3.4.1.5 อ่านออกเสียงคำและข้อความที่กำหนดให้ถูกต้อง ข้อ 26 - 30

3.4.2 แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษแบบอัตนัย 3 ฉบับ คือเขียนประโยคและข้อความเพื่อบรรยายสิ่งต่าง ๆ และวิธีการได้ เขียนบรรยายภาพและสิ่งของตามที่กำหนดให้ได้ และเขียนเรียงความตามที่กำหนดให้ได้ ความยาวฉบับละไม่น้อยกว่า 15 ประโยค ซึ่งจะวัดความสามารถของนักเรียนทางการศึกษาสำหรับการเขียนลำดับเหตุการณ์ของเรื่อง การเรียบเรียงคำหรือประโยค การเลือกคำและสะกดถูกต้อง อีกทั้งความสมบูรณ์ของการเขียนที่มีความหมายเป็นที่เข้าใจและสื่อความหมายได้ตามลักษณะโครงสร้างของภาษาอังกฤษที่ใช้ในแต่ละสถานการณ์อย่างถูกต้องเหมาะสม ในการสอบการเขียนมีคะแนน 20 คะแนน ข้อสอบจำนวน 3 ชุด ชุดละ 20 คะแนน โดยผู้วิจัยได้นำคะแนนรวม 60 คะแนนมาหารเฉลี่ยเพื่อให้คะแนนมีผลสัมฤทธิ์เต็ม 20 คะแนน โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน 4 เกณฑ์ แต่ละเกณฑ์ให้คะแนน 0 - 5 โดยใช้หลักการตรวจให้คะแนน ดังนี้

ตารางที่ 7 เกณฑ์การตรวจให้คะแนนการเขียน

เกณฑ์การให้คะแนน	ระดับคะแนน
<p>1. การลำดับความ (Writing Organizing) (คะแนนเต็ม 5)</p> <ul style="list-style-type: none"> - ไม่มีการลำดับเนื้อเรื่อง สื่อสารไม่ได้เลย - ไม่ลำดับเนื้อเรื่อง สื่อสารได้นิดหน่อย - ลำดับเนื้อเรื่องแต่ไม่สมบูรณ์ สื่อสารได้นิดหน่อย - ลำดับเนื้อเรื่อง สื่อสารได้พอสมควร ใจความสำคัญขาดหายไป - ลำดับเนื้อเรื่องสอดคล้องกันเป็นส่วนมาก สื่อสารได้ดีแต่ไม่สมบูรณ์ - ลำดับเนื้อเรื่องสอดคล้องกันคิดตลอดเรื่อง สื่อความหมายได้ดี 	<p>0</p> <p>1</p> <p>2</p> <p>3</p> <p>4</p> <p>5</p>
<p>2. ความคิด ใจความชัดเจนและสื่อความหมายได้ (Idea : Clear and Comprehensible) (คะแนนเต็ม 5)</p> <ul style="list-style-type: none"> - แสดงความรู้ไม่เสนอความคิด - แสดงความรู้นิดหน่อย ขาดความชัดเจน ไม่ตรงกับหัวเรื่องที่ให้มา สื่อความหมายไม่ได้ - แสดงความรู้นิดหน่อย เนื้อหาน้อย สื่อความหมายได้นิดหน่อย - แสดงความรู้พอสมควร ดำเนินเรื่องจำกัด สื่อความหมายได้พอสมควร - แสดงความรู้พอสมควร นำเสนอความคิดค่อนข้างชัดเจน ใจความ สื่อความหมายได้พอสมควร - แสดงความรู้ได้ดี นำเสนอความคิดที่ชัดเจน ได้เนื้อหาสมบูรณ์ สื่อความหมายได้ดี 	<p>0</p> <p>1</p> <p>2</p> <p>3</p> <p>4</p> <p>5</p>
<p>3. การใช้ภาษา ไวยากรณ์ ตัวสะกดถูกต้อง (Correct Grammar and Spelling) (คะแนนเต็ม 5 คะแนน)</p> <ul style="list-style-type: none"> - แทบจะไม่สร้างประโยคใด ๆ ได้เลย มีที่ผิดเต็มไปหมด - สร้างประโยคได้นิดหน่อย ใช้คำศัพท์จำกัด มีที่ผิดมาก - สร้างประโยคได้นิดหน่อย ใช้คำศัพท์จำกัด ผิดไวยากรณ์มาก สะกดคำผิดมาก - สร้างประโยคได้พอสมควร ใช้คำศัพท์จำกัด ผิดไวยากรณ์ นิดหน่อย สะกดคำผิดน้อย - สร้างประโยคได้ดี ใช้คำศัพท์กว้างพอสมควร ผิดไวยากรณ์ นิดหน่อย สะกดคำผิดน้อย - สร้างประโยคได้ดี ใช้คำศัพท์กว้างแทบจะไม่ผิดไวยากรณ์เลย สะกดคำได้ถูกต้อง 	<p>0</p> <p>1</p> <p>2</p> <p>3</p> <p>4</p> <p>5</p>

ตารางที่ 7 (ต่อ)

เกณฑ์การให้คะแนน	ระดับคะแนน
4. ความสมบูรณ์ของการเขียน สามารถสื่อความหมายให้ผู้อื่นเข้าใจได้ (Comprehensible Writing) (คะแนนเต็ม 5)	
- เขียนไม่ได้เลย หรือเขียนเป็นคำ ๆ และเขียนผิด สื่อสารไม่ได้เลย	0
- เขียนได้นิดหน่อย หรือเขียนเป็นคำ ๆ ไม่ปะติดปะต่อ แทบจะสื่อความหมายไม่ได้เลย	1
- เขียนได้นิดหน่อยไม่ต่อเนื่อง ข้อความสำคัญขาดหายไป สื่อความหมายได้นิดหน่อย	2
- เขียนได้พอประมาณ ค่อนข้างต่อเนื่องแต่ขาดความสมบูรณ์ สื่อความหมายได้พอประมาณ	3
- เขียนได้พอประมาณ ต่อเนื่อง ความยาวเพียงพอ การใช้ดี สื่อความหมายได้ดี	4
- เขียนได้ดี ความยาวเพียงพอ เสนอความคิดอย่างต่อเนื่อง เป็นลำดับขั้นตอน ใช้คำศัพท์และโครงสร้างได้อย่างถูกต้อง เป็นธรรมชาติ	5

3.5 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและตารางวิเคราะห์แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทักษะการอ่าน ไปให้ผู้เชี่ยวชาญวิชาภาษาอังกฤษ จำนวน 3 ท่าน หาค่าดัชนีความสอดคล้องของเครื่องมือ (Index of Item Objective of Congruence : IOC) นำตารางวิเคราะห์ค่า IOC ของผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณค่าดัชนีความสอดคล้อง ซึ่งได้ค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00 ดังภาคผนวก ง หน้า 156

3.6 นำแบบทดสอบไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 1 ห้อง ซึ่งกำลังเรียน ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2545 โรงเรียนสิรินธรราชวิทยาลัย อำเภอเมืองนครปฐม จังหวัดนครปฐม สังกัดกรมสามัญศึกษา

3.7 นำผลการทดลองวิเคราะห์รายข้อเพื่อหาคุณภาพของข้อสอบดังนี้ ตรวจสอบความยากง่าย คือ สัดส่วนระหว่างจำนวนผู้ตอบข้อสอบถูกในแต่ละข้อ ต่อจำนวนผู้เข้าสอบทั้งหมด โดยใช้เกณฑ์ความยากง่ายระหว่าง 0.20 – 0.80 (พวงรัตน์ 2540 : 129) และตรวจสอบค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) คือ การตรวจสอบคะแนนระหว่างคนที่ได้คะแนนในกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ โดยใช้เกณฑ์ค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป (พวงรัตน์ 2540 : 130) แล้วคัดแบบทดสอบตามเกณฑ์ที่เหลือจำนวน 30 ข้อ นำมาหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ พบว่ามีค่าความยากง่ายระหว่าง 0.20 – 0.80 ค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป และมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.92 รายละเอียดดังภาคผนวก ง หน้า 161

3.8 สำหรับการหาความสอดคล้องในการให้คะแนนของแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนไปให้ผู้เชี่ยวชาญวิชาภาษาอังกฤษ จำนวน 3 ท่าน หาค่าดัชนีความสอดคล้องของเครื่องมือ (Index of Item Objective of Congruence : IOC) นำตารางวิเคราะห์ค่า IOC ของผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณค่าดัชนีความสอดคล้อง แล้วเลือกข้อสอบที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป ซึ่งได้ค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00

แผนภูมิที่ 6 ขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและแบบทดสอบย่อย วิชาภาษาอังกฤษ

4. การสร้างแบบพรรณนาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการสอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียน ด้วยการสอนอ่านและเขียนแบบบูรณาการ โดยใช้เทคนิคการร่วมมือกัน (CIRC) กับการสอนแบบปกติ เป็นแบบสอบถามปลายเปิด จำนวน 2 ฉบับ สอบถามในลักษณะ 2 ประเด็นคือ (1) บรรยากาศในการเรียน (2) การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และมีขั้นตอนในการพัฒนาแบบสอบถามดังนี้

4.1 ศึกษารูปแบบการทำแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการสอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียน ด้วยการสอนอ่านและเขียนแบบบูรณาการ โดยใช้เทคนิคการร่วมมือกัน (CIRC)

4.2 สร้างแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการสอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียน ด้วยการสอนอ่านและเขียนแบบบูรณาการ โดยใช้เทคนิคการร่วมมือกัน (CIRC) กับการสอนตามปกติ จำนวน 2 ฉบับ สอบถามในลักษณะ 2 ประเด็น คือ (1) บรรยากาศในการเรียน (2) การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน (ดังภาคผนวก ค หน้า 146-147)

4.3 นำแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการสอนต่ออาจารย์ที่ปรึกษาควบคุมวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (content validity) และความถูกต้อง โดยใช้ดัชนีความสอดคล้อง (IOC)

4.4 ปรับปรุงแบบสอบถามความคิดเห็นตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาควบคุมวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญ โดยเพิ่มคำถามให้ครอบคลุมและสอดคล้องต่อกิจกรรมการสอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียน ซึ่งได้ค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00 ดังภาคผนวก ค หน้า 148-149

4.5 นำแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนไปใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัย

แผนภูมิที่ 7 ขั้นตอนการสร้างแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการสอน แบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียน ด้วยการสอนอ่านและการเขียนแบบบูรณาการ โดยใช้เทคนิคการร่วมมือกัน (CIRC) กับการสอนแบบปกติ

การดำเนินการทดลอง

ผู้วิจัยได้แบ่งวิธีดำเนินการทดลองออกเป็น 2 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นตอนการทดลอง เป็นขั้นตอนที่ผู้วิจัยเตรียมความพร้อมตามขั้นตอนดังนี้

1.1 ขั้นเตรียมการทดลองสอน เป็นขั้นที่ผู้วิจัยเตรียมความพร้อมได้จัดกิจกรรมการสอนตามขั้นตอนของการสอนแบบร่วมมือกันเรียน ด้วยการสอนอ่านและเขียนแบบบูรณาการ โดยใช้เทคนิคการร่วมมือกัน (CIRC) เพื่อทำความเข้าใจ สร้างความคุ้นเคย และข้อตกลงเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่สอน ด้วยการสอนอ่านและเขียนแบบบูรณาการ โดยใช้เทคนิคการร่วมมือกัน (CIRC) จำนวน 2 คาบ คาบละ 50 นาที

2. ชั้นทดลองสอน เป็นชั้นที่ผู้วิจัยซึ่งเป็นผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ได้ดำเนินการทดลองโดยนำเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยที่เตรียมไว้ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

2.1 ระยะเวลาในการทดลอง ตั้งแต่วันที่ 11 พ.ย. 2545 ถึง 23 ธ.ค. 2545

2.2 เวลาที่ใช้ในการทดลอง ได้ทำการทดลองสอน จำนวน 5 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 วัน วันละ 2 คาบ รวม 20 คาบ คาบละ 50 นาที โดยทำการทดลองสอนในวันจันทร์และวันพุธ ซึ่งผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการสอนเองทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยมีกำหนดช่วงเวลาสอน ดังตารางที่ 8

ตารางที่ 8 ตารางสอนวิชาภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมดังนี้

เวลา วัน	9.20 – 10.10	10.10 – 11.00		12.40 – 13.30	13.30 – 14.20
วันจันทร์	-	ควบคุม 3/1	พัก	-	ทดลอง 3/2
วันพุธ	-	ทดลอง 3/2	กลางวัน	-	ควบคุม 3/1

2.3 เนื้อหาที่ทดลองสอนคือเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษทักษะอ่านและเขียนแบบบูรณาการโดยใช้เทคนิคการร่วมมือกันกัน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

2.4 การดำเนินการทดลองสอน ผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการสอนด้วยตนเองทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

แนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารนั้น มีรูปแบบการสอนที่ประกอบด้วยคือ เน้นที่ใช้ภาษาที่นำไปใช้จริง ๆ ในชีวิต โดยใช้ข้อมูลทางภาษาหลากหลายและแปลกใหม่ เน้นที่ภาระงานระหว่างนักเรียนกับนักเรียน และนักเรียนกับครูผู้สอน เน้นที่ความสำเร็จในการสื่อสารแลกเปลี่ยนเพื่อการสื่อสารตามสถานการณ์ที่ต้องเผชิญในชีวิตจริง เน้นที่รูปแบบของภาษา และเน้นที่ตัวผู้เรียนและตัวเลือกด้านภาษา หัวข้อภาษา และอื่น ๆ ที่ใช้ในการเรียนการสอน ผู้วิจัยไปปรับแนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกับเทคนิค CIRC มาใช้ในการทดลอง

สำหรับกลุ่มทดลองใช้รูปแบบการสอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียน ด้วยการสอนอ่านและเขียนแบบบูรณาการโดยใช้เทคนิคการร่วมมือกัน (CIRC) มีขั้นตอนการสอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 การเตรียมผู้เรียน

1.1 แจกจุดประสงค์การเรียนรู้ของบทเรียน

1.2 ชี้แจงบทบาทหน้าที่และวัตถุประสงค์ของการทำงานกลุ่ม

ขั้นที่ 2 การสอนเนื้อหาสาระ

- 2.1 ทบทวนความรู้เดิม
- 2.2 ทำความเข้าใจให้่องแท้
- 2.3 อธิบายเนื้อหาใหม่และยกตัวอย่างให้เข้าใจชัดเจน
- 2.4 ตรวจสอบความเข้าใจ

ขั้นที่ 3 กิจกรรมกลุ่มย่อย

3.1 ครูจัดนักเรียนเข้ากลุ่มย่อยแบบละความสามารถด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มละ 4 คน ประกอบด้วยนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ปานกลาง และต่ำ ในสัดส่วน 1 : 2 : 1

3.2 ครูแจกแบบฝึกหัดเสริมและกระดาษคำตอบให้นักเรียน 1 ชุด ต่อนักเรียน 2 คน โดยให้ผู้เรียนผลัดกันถามตอบในแบบฝึกหัดเสริมกับคู่ของตน สมาชิกในกลุ่มย่อยจะช่วยเหลือกัน อธิบายจนแน่ใจว่าทุกคนมีความเข้าใจเนื้อหาอย่างชัดเจน และเตรียมพร้อมที่จะแข่งขัน

ขั้นที่ 4 การแข่งขันเกมวิชาการ

ครูแบ่งกลุ่มผู้แข่งขันออกเป็น 3 กลุ่ม กลุ่มละ 4 – 6 คน และแต่ละกลุ่มจะส่งตัวแทน ลงแข่งขัน โดยให้นักเรียนที่มีความสามารถใกล้เคียงกันแข่งขันในสายที่ครูกำหนดให้ ครูติดรายชื่อผู้เข้าแข่งขันและให้นักเรียนนั่งประจำโต๊ะแข่งขัน แล้วแจ้งกติกาการแข่งขัน ดังนี้

1. ให้ตัวแทนนักเรียนของแต่ละกลุ่มเลือกแบบทดสอบจากซองคำถามที่ละ 1 ซอง จากซองคำถามทั้งหมด 10 ซอง อ่านคำถามให้เพื่อนฟัง และเขียนคำตอบ ใช้เวลาข้อละ 2 นาที
2. เมื่อครบตามเวลาที่กำหนด ให้ผู้แข่งขันเฉลยคำตอบ ถ้าตอบถูกจะได้ 1 คะแนน และถ้าตอบผิดจะได้ 0 คะแนน
3. ให้ผู้แข่งขันแต่ละคนรวมคะแนนของตนเอง ผู้ที่ได้คะแนนมากที่สุดในโต๊ะการแข่งขันแต่ละโต๊ะจะได้ 10 คะแนน คะแนนรองลงมาจะได้ 8, 6, 4, 2 ตามลำดับ และนำคะแนนที่ได้ไปรวมกับคะแนนของเพื่อนในกลุ่มเดียวกันเพื่อหาคะแนนเฉลี่ยของกลุ่ม

ขั้นที่ 5 การประเมินผลและมอบรางวัล

ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปบทเรียน ประเมินผลการทำงานกลุ่ม และมอบรางวัลแก่กลุ่มที่ทำคะแนนได้มากที่สุด 3 ลำดับแรก โดยกำหนดรางวัลไว้ 3 รางวัล ได้แก่ กลุ่มยอดเยี่ยม กลุ่มเก่งมาก และกลุ่มเก่ง

แผนภูมิที่ 8 ขั้นตอนการสอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียนด้วยการสอนอ่านและเขียนแบบบูรณาการ โดยใช้เทคนิคการร่วมมือกัน (CIRC)

สำหรับกลุ่มควบคุมใช้รูปแบบการสอนแบบปกติของกรมวิชาการ ว่าด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษา โดยมีขั้นตอน 4 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 การนำเข้าสู่บทเรียน

โดยครูทบทวนพื้นฐานความรู้เดิมเป็นการเชื่อมโยงความรู้เดิมที่ผู้เรียนมีและสร้างความสนใจเพื่อให้นักเรียนมีความพร้อมในเนื้อหาที่จะเรียนต่อไป

ขั้นที่ 2 การสอนเนื้อหาใหม่

ครูใช้กิจกรรมต่าง ๆ เช่น การฝึกพูดโต้ตอบการเล่นเกมหรืออธิบายเพื่อสอนเนื้อหาการเรียน ตามที่กำหนดไว้ในคู่มือครูโดยลำดับขั้นตอนดังนี้

2.1 การทำความเข้าใจให้ถ่องแท้ เป็นการนำเสนอเนื้อหาและอภิปรายวิเคราะห์เนื้อหาเพื่อให้เกิดความเข้าใจเนื้อหา

2.2 ให้นักเรียนได้อภิปรายร่วมกับครูถึงวิธีการต่าง ๆ ที่สามารถแก้ปัญหาได้ แล้วสรุปขั้นตอนการหาคำตอบ

2.3 ลงมือแก้ปัญหาตามวิธีที่คิดไว้ โดยให้นักเรียนลงมือหาคำตอบตามที่คิดไว้ ครูคอยให้กำลังใจและเป็นທີ່ปรึกษาแก่นักเรียนมีปัญหา

2.4 การตรวจสอบคำตอบ เมื่อดำเนินการสอนเนื้อหาใหม่แล้วครูมีการตรวจสอบความเข้าใจของนักเรียน ถ้าพบว่านักเรียนยังมีส่วนที่ไม่เข้าใจ ครูควรทบทวนการสอนเนื้อหานั้น ๆ อีกครั้ง

ขั้นที่ 3 ขั้นสรุปบทเรียน

ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปขั้นตอนและวิธีการหาคำตอบ

ขั้นที่ 4 การประเมินผล

เป็นการตรวจแบบฝึกหัดเพื่อวินิจฉัยว่านักเรียนบรรลุตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้หรือไม่ นำไปใช้ปฏิบัติได้ถูกต้องมากน้อยเพียงใด

แผนภูมิที่ 9 ขั้นตอนการสอนแบบปกติของกรมวิชาการ

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับการวิจัยครั้งนี้ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Window (Statistical Package for Social Sciences for Windows) สถิติที่ใช้ประกอบด้วย

1. การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษทักษะการอ่านเพื่อการบูรณาการ ใช้สถิติดังนี้

1.1 การหาค่าความยากง่ายของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของคำถามแต่ละข้อ คำนวณจากสูตร

$$P = \frac{R_H + R_L}{N_H + N_L}$$

1.2 การหาค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของคำถามแต่ละข้อ คำนวณจากสูตร

$$D = \frac{R_H - R_L}{N_H}$$

เมื่อ D แทน ค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบ

P แทน ค่าความยากของข้อสอบ

R_H แทน จำนวนผู้ตอบคำถามข้อนั้นถูกในกลุ่มที่ได้คะแนนสูง

R_L แทน จำนวนผู้ตอบคำถามข้อนั้นถูกในกลุ่มที่ได้คะแนนต่ำ

N_H แทน จำนวนคนในกลุ่มที่ได้คะแนนสูง

N_L แทน จำนวนคนในกลุ่มที่ได้คะแนนต่ำ

1.3 การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนใช้วิธีการของคูเดอร์ – ริชาร์ดสัน จากสูตร KR – 20 คำนวณจากสูตร

$$r_{tt} = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum pq}{S_t^2} \right]$$

เมื่อ r_{tt} แทน ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ

n แทน จำนวนข้อของเครื่องมือวัด

p แทน สัดส่วนของจำนวนคนที่ทำถูกในหนึ่งข้อต่อจำนวนคนทั้งหมด

q แทน สัดส่วนของจำนวนคนที่ทำผิดในหนึ่งข้อ หรือ $1 - p$

S_t^2 แทน คะแนนความแปรปรวนของแบบทดสอบทั้งฉบับ

2. หาค่าความสอดคล้องในการให้คะแนนของแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียน โดยนำเครื่องมือไปให้ผู้เชี่ยวชาญเนื้อหาตรวจให้คะแนน 3 คน โดยใช้สูตรการหาค่าดัชนีความสอดคล้องดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC หมายถึง ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับลักษณะพฤติกรรม

R หมายถึง ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเนื้อหาทั้งหมด

N หมายถึง จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

3. การแปลค่าผลการทดสอบจากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียนด้วยการสอนอ่านและการเขียนแบบบูรณาการ โดยใช้เทคนิคการร่วมมือกัน

3.1 ค่าเฉลี่ย (Mean) คำนวณจากสูตร

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน ค่าเฉลี่ย

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

3.2 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) คำนวณจากสูตร

$$S.D. = \sqrt{\frac{n\sum X^2 - (\sum X)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ S.D. แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

n แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

4. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียน ด้วยการสอนอ่านและเขียนแบบบูรณาการโดยใช้เทคนิคการร่วมมือกัน (CIRC) กับการสอนแบบปกติวิเคราะห์ผลโดยการวิเคราะห์ความแตกต่างค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม หลังการเรียน (Posttest) โดยการทดสอบค่าที (t-test) แบบ Independent โดยคำนวณจากสูตร (ในภาคผนวก จ หน้า 162)

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{(n_1 - 1)S_1^2 + (n_2 - 1)S_2^2}{n_1 + n_2 - 2} \left\{ \frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2} \right\}}}$$

เมื่อ t	แทน	ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย
$\bar{X}_1$	แทน	คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มที่สอนแบบร่วมมือกันเรียน
$\bar{X}_2$	แทน	คะแนนเฉลี่ยที่สอนแบบปกติ
S^2_1	แทน	จำนวนของกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มที่สอนแบบร่วมมือกันเรียน
S^2_2	แทน	จำนวนของกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มที่สอนแบบปกติ
n_1	แทน	จำนวนของกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มที่สอนแบบร่วมมือกันเรียน
n_2	แทน	จำนวนของกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มที่สอนแบบปกติ

5. การศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการสอนด้วยการเรียนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียน โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ด้วยการสอนอ่านและเขียนแบบบูรณาการ โดยใช้เทคนิคการร่วมมือกันกับการสอนแบบปกติใช้แบบสอบถาม Rating scale 5 ระดับ ของลิเคอร์ท (พวงรัตน์ 2538 : 107-108) และเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียน 2 กลุ่ม โดยใช้ t-test Independent แปลผลโดยใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยนำค่าเฉลี่ยของคะแนนที่ได้จากแบบสอบถามความคิดเห็นไปเทียบกับค่าเฉลี่ยตามเกณฑ์แนวคิดของเบสท์ (Best 1970 : 190) ดังตารางที่ 9

ตารางที่ 9 เกณฑ์การแปลความหมายของค่าความคิดเห็น

ค่าเฉลี่ย	ระดับความคิดเห็น
1.00 – 1.49	เห็นด้วยน้อยที่สุด
1.50 – 2.49	เห็นด้วยน้อย
2.50 – 3.49	เห็นด้วยปานกลาง
3.50 – 4.49	เห็นด้วยมาก
4.50 – 5.00	เห็นด้วยมากที่สุด

บทที่ 4

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนสิรินธรราชวิทยาลัย ที่เป็นตัวอย่าง จำนวน 2 ห้องเรียน ๆ ละ 40 คน ดำเนินการสอนด้วยตนเอง ทั้งสองกลุ่ม เป็นเวลา 5 สัปดาห์ ๆ ละ 4 คาบ รวม 20 คาบ ทดสอบหลังเรียน (posttest) และสอบถามความคิดเห็นจากนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมที่มีต่อการสอน 2 แบบ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้ผู้วิจัยนำเสนอเพื่อตอบคำถามของการวิจัย โดยแบ่งเป็น 2 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียนกับการสอนแบบปกติ

ในการวิเคราะห์ความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียนกับการสอนแบบปกติ ได้วิเคราะห์ใน 2 ประเด็นคือ (1) การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์วิชาภาษาอังกฤษ โดยรวมหลังเรียนระหว่างกลุ่มที่ได้รับการสอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียน และกลุ่มที่ได้รับการสอนแบบปกติ (2) การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์วิชาภาษาอังกฤษ รายทักษะหลังเรียนระหว่างกลุ่มที่ได้รับการสอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียน และกลุ่มที่ได้รับการสอนแบบปกติ

การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตอบคำถามการวิจัย ข้อที่ 1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียนกับการสอนแบบปกติ แตกต่างกันหรือไม่ มีรายละเอียดดังตารางที่ 10

1. ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ โดยรวมหลังเรียนระหว่างกลุ่มที่ได้รับการสอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียน และกลุ่มที่ได้รับการสอนแบบปกติ ด้วยการทดสอบค่าที (t-test) ในรูป independent samples ผลปรากฏดังตารางที่ 10

ตารางที่ 10 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์วิชาภาษาอังกฤษโดยรวมหลังเรียนระหว่างกลุ่มที่ได้รับการสอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียน และกลุ่มที่ได้รับการสอนแบบปกติ

กลุ่ม	N	คะแนนผลสัมฤทธิ์การอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษหลังเรียน		t-test	Sig.
		$\bar{X}$	S.D.		
ทดลอง	40	44.11	3.13	5.46	0.00
ควบคุม	40	39.82	3.85		

จากตารางที่ 10 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษหลังเรียนด้านทักษะการอ่านและการเขียนในกลุ่มทดลองที่สอนโดยใช้เทคนิคการร่วมมือกัน และกลุ่มควบคุมที่สอนด้วยวิธีสอนแบบปกติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งยอมรับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 1 ที่กำหนดไว้ โดยผลสัมฤทธิ์หลังเรียนของกลุ่มทดลอง ($\bar{X} = 44.11$, S.D. = 3.13) สูงกว่าผลสัมฤทธิ์หลังเรียนของกลุ่มควบคุม ($\bar{X} = 39.82$, S.D. = 3.85) ซึ่งยอมรับสมมติฐานการวิจัยที่กำหนดไว้

2. ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์วิชาภาษาอังกฤษ รายทักษะหลังเรียนระหว่างกลุ่มที่ได้รับการสอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียน และกลุ่มที่ได้รับการสอนแบบปกติ ผลปรากฏดังตารางที่ 11

ตารางที่ 11 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์วิชาภาษาอังกฤษ รายทักษะหลังเรียนระหว่างกลุ่มที่ได้รับการสอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียน และกลุ่มที่ได้รับการสอนแบบปกติ

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนวิชาภาษาอังกฤษ	N	$\bar{X}$	S.D.	t-test	Sig.
ทักษะการอ่าน (30 คะแนน)					
กลุ่มทดลอง	40	26.72	2.73	4.32	.000
กลุ่มควบคุม	40	24.10	2.69		
ทักษะการเขียน (30 คะแนน)					
กลุ่มทดลอง	40	17.38	1.61	3.56	.001
กลุ่มควบคุม	40	15.72	2.46		

จากตารางที่ 11 พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษหลังเรียนด้านทักษะการอ่านในกลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียน โดยใช้เทคนิคการร่วมมือกัน และกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนแบบปกติ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยผลสัมฤทธิ์หลังเรียนของกลุ่มทดลอง ($\bar{X} = 26.72$, S.D. = 2.73) สูงกว่าผลสัมฤทธิ์หลังเรียนของกลุ่มควบคุม ($\bar{X} = 24.10$, S.D. = 2.69)

สำหรับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษหลังเรียนด้านทักษะการเขียนในกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียน โดยใช้เทคนิคการร่วมมือกัน และกลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนแบบปกติ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยผลสัมฤทธิ์หลังเรียนของกลุ่มทดลอง ($\bar{X} = 17.38$, S.D. = 1.61) สูงกว่าผลสัมฤทธิ์หลังเรียนของกลุ่มควบคุม ($\bar{X} = 15.72$, S.D. = 2.46)

เมื่อพิจารณาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนวิชาภาษาอังกฤษสำหรับกลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียน โดยใช้เทคนิคการร่วมมือกันด้านทักษะการอ่าน มีคะแนนเฉลี่ย 26.72 จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 89.06 ส่วนด้านทักษะการเขียน มีคะแนนเฉลี่ย 17.38 จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 57.95

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการได้รับการสอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียนกับที่ได้รับการสอนแบบปกติ

การวิเคราะห์ความคิดเห็นวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียนกับการสอนแบบปกติเป็นอย่างไร และอยู่ในระดับใด มีความแตกต่างกันหรือไม่ ได้วิเคราะห์ใน 2 ประเด็น คือ (1) การวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของกลุ่มที่ได้รับการสอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียนและกลุ่มที่ได้รับการสอนแบบปกติ (2) การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความคิดเห็นวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนระหว่างกลุ่มที่ได้รับการสอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียน และกลุ่มที่ได้รับการสอนแบบปกติ

การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตอบคำถามการวิจัยข้อที่ 2 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของกลุ่มที่ได้รับการสอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียนกับการสอนแบบปกติ มีความคิดเห็นอย่างไร ได้เสนอข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ดังตารางที่ 12

1. ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของกลุ่มที่ได้รับการสอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียนและกลุ่มที่ได้รับการสอนแบบปกติ ผลปรากฏดังตารางที่ 12

ตารางที่ 12 การวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียน และกลุ่มที่ได้รับการสอนแบบปกติ

รายการประเมิน	ความคิดเห็นของนักเรียน กลุ่มทดลอง			ความคิดเห็นของนักเรียน กลุ่มควบคุม		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความ คิดเห็น	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความ คิดเห็น
	ด้านบรรยากาศการเรียนรู้					
1. ครูมีความกระตือรือร้น ยิ้มแย้ม ให้อิสระแก่นักเรียนในการแสดง ความคิดเห็น	3.92	1.14	มาก	3.75	0.63	มาก
2. ครูจัดห้องเรียน โดยมีวัสดุ สื่อ การเรียนการสอนที่สนับสนุน การเรียนรู้ของนักเรียน	3.87	0.68	มาก	3.90	0.70	มาก
3. ครูจัดศูนย์การเรียนรู้ ที่นักเรียน มีอิสระในการค้นคว้าหาความรู้ ด้วยตนเอง	4.35	0.80	มาก	3.77	0.65	มาก
4. ครูได้จัดสิ่งอำนวยความสะดวกแก่ นักเรียน	3.75	0.77	มาก	3.50	0.55	มาก
5. นักเรียนมีความสุขในการเรียน มีความ รู้สึกที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ	4.02	0.65	มาก	3.75	0.74	มาก
รวมด้านบรรยากาศ	3.98	0.53	มาก	3.73	0.34	มาก
ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน						
6. จัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษา อังกฤษ โดยให้นักเรียนแสวงหาความรู้ ด้วยตนเองจากแหล่งการเรียนรู้	4.30	0.64	มาก	3.47	0.87	ปาน กลาง
7. จัดกิจกรรมการเรียนการสอน ให้ นักเรียนรู้และทำงานร่วมกัน โดยเน้น กระบวนการกลุ่ม	4.40	0.59	มาก	3.77	0.76	มาก

ตารางที่ 12 (ต่อ)

รายการประเมิน	ความคิดเห็นของนักเรียน กลุ่มทดลอง			ความคิดเห็นของนักเรียน กลุ่มควบคุม		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความ คิดเห็น	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความ คิดเห็น
8. จัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยให้นักเรียนพัฒนาความรู้ความสามารถตามความสามารถของนักเรียนเอง โดยปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมทางด้านการอยู่ร่วมกันในสังคมพร้อมกับเนื้อหาวิชา	3.90	0.59	มาก	3.75	0.74	มาก
9. จัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยเปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นอย่างอิสระและส่งเสริมช่วยเหลือกัน โดยให้คนเก่งช่วยเหลือคนที่เรียนอ่อนกว่า	3.75	0.77	มาก	4.12	0.60	มาก
10. จัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยกิจกรรมการเรียนการสอนส่วนใหญ่ นักเรียนเป็นผู้กระทำ	4.22	0.76	มาก	3.67	0.69	มาก
รวมด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	4.11	0.41	มาก	3.76	0.39	มาก
รวมด้านบรรยากาศและด้านกิจกรรมการเรียนการสอน	4.05	0.41	มาก	3.74	0.23	มาก

จากตารางที่ 12 พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียนด้วยการสอนอ่านและเขียนแบบบูรณาการ โดยใช้เทคนิคการร่วมมือกันในภาพรวม มีระดับความคิดเห็นด้วยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.05$, S.D. = 0.41) ส่วนนักเรียนที่เรียนโดยใช้วิธีสอนแบบปกติ มีระดับความคิดเห็นด้วยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.74$, S.D. = 0.23) เช่นกัน แต่มีความคิดเห็นด้วยอยู่ในระดับต่ำกว่า โดยรวมด้านบรรยากาศกลุ่มทดลอง ($\bar{X} = 3.98$, S.D. = 0.53) แสดงว่าบรรยากาศการเรียนรู้ของกลุ่มทดลองอยู่ในระดับมาก ส่วนกลุ่มควบคุม ($\bar{X} = 3.73$, S.D. = 0.34) ซึ่งอยู่ในระดับมากเช่นกัน แต่มีความคิดเห็นด้วยอยู่ในระดับต่ำกว่า เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน

พบว่าด้านบรรยากาศการเรียนรู้ กลุ่มทดลองเห็นว่าครูจัดศูนย์การเรียนรู้ทำให้นักเรียนมีอิสระ และกลุ่มควบคุมเห็นด้วยอยู่ในระดับมาก 5 ประเด็นดังนี้ ครูมีความกระตือรือร้น ยิ้มแย้ม ให้อิสระ แก่นักเรียนในการแสดงความคิดเห็น ($\bar{X} = 3.92$, S.D. = 1.14) และ ($\bar{X} = 3.75$, S.D. = 0.63) ครูจัด ห้องเรียนโดยมีวัสดุเพื่อการเรียนการสอนที่สนับสนุนการเรียนรู้ของนักเรียน ($\bar{X} = 3.87$, S.D. = 0.68) และ ($\bar{X} = 3.90$, S.D. = 0.70) ครูจัดศูนย์การเรียนรู้ที่นักเรียนมีอิสระในการค้นคว้าหาความรู้ ด้วยตนเอง ($\bar{X} = 4.35$, S.D. = 0.80) และ ($\bar{X} = 3.77$, S.D. = 0.65) ครูได้จัดสิ่งอำนวยความสะดวก ให้แก่นักเรียน ($\bar{X} = 3.75$, S.D. = 0.77) และ ($\bar{X} = 3.50$, S.D. = 0.55) นักเรียนมีความสุข ในการเรียน มีความรู้สึกที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 4.02$, S.D. = 0.65) ด้านการจัด กิจกรรมการเรียนการสอนโดยรวมของกลุ่มทดลอง ($\bar{X} = 4.11$, S.D. = 0.41) และกลุ่ม ควบคุม ($\bar{X} = 3.76$, S.D. = 0.39) ซึ่งอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการจัดกิจกรรม การเรียนการสอนกลุ่มทดลอง เห็นว่าการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยให้ นักเรียนแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง จากแหล่งการเรียนรู้เห็นด้วยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.30$, S.D. = 0.64) กลุ่มควบคุมเห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.47$, S.D. = 0.87) สำหรับอีก 4 ประเด็น กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม เห็นด้วยอยู่ในระดับมาก ดังนี้ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ นักเรียนรู้และทำงานร่วมกัน โดยเน้นกระบวนการกลุ่ม ($\bar{X} = 4.40$, S.D. = 0.59) และ ($\bar{X} = 3.77$, S.D. = 0.76) และการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยให้นักเรียนพัฒนาความรู้ความสามารถ ตาม ความสามารถของนักเรียนเอง โดยปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมทางด้านที่อยู่ร่วมกันในสังคม พร้อมกับเนื้อหาวิชา ($\bar{X} = 3.90$, S.D. = 0.59) และ ($\bar{X} = 3.75$, S.D. = 0.47) การจัดกิจกรรม การเรียนการสอน โดยเปิดโอกาสให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นอย่างอิสระและส่งเสริม ช่วยเหลือกัน โดยให้คนเก่งช่วยเหลือคนที่เรียนอ่อนกว่า ($\bar{X} = 3.75$, S.D. = 0.77) และ ($\bar{X} = 4.12$, S.D. = 0.60) การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยกิจกรรมการเรียนการสอนส่วนใหญ่ให้นักเรียน เป็นผู้กระทำ ($\bar{X} = 4.22$, S.D. = 0.76) และ ($\bar{X} = 3.67$, S.D. = 0.69) ตามลำดับ

2. ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความคิดเห็นวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนระหว่างกลุ่มที่ได้รับการสอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียน และ กลุ่มที่ได้รับการสอนแบบปกติ ด้วยการทำการทดสอบค่าที (t-test independent samples) ผลปรากฏดังตารางที่ 13

ตารางที่ 13 การเปรียบเทียบ ค่าเฉลี่ยของคะแนนความคิดเห็นวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนระหว่างกลุ่มที่ได้รับการสอนแบบให้นักเรียนร่วมมือ
กันเรียน และกลุ่มที่ได้รับการสอนแบบปกติ

วิธีสอน	N	$\bar{X}$	S.D.	t	Sig.
แบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียน	40	4.05	0.41	3.98*	.000
แบบปกติ	40	3.74	0.23		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 13 พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนความคิดเห็นของนักเรียนกลุ่มที่เรียนโดยใช้วิธีสอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียน และกลุ่มที่เรียนโดยใช้วิธีสอนแบบปกติ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยค่าเฉลี่ยของคะแนนความคิดเห็นของกลุ่มทดลองที่เรียนโดยใช้วิธีสอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียน ($\bar{X} = 4.05$, S.D. = 0.41) สูงกว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนความคิดเห็นของกลุ่มควบคุมที่เรียนโดยใช้วิธีสอนแบบปกติ ($\bar{X} = 3.74$, S.D. = 0.23) ผลการวิจัยดังกล่าวยอมรับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 2 ที่กำหนดไว้ และจากการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนกลุ่มที่เรียนโดยใช้วิธีสอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียน และกลุ่มที่เรียนโดยใช้วิธีสอนแบบปกติ พบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนต่อการได้รับการสอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียนในภาพรวมด้านบรรยากาศการเรียนรู้ และด้านกิจกรรมการเรียนการสอนอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านย่อยของบรรยากาศการเรียนรู้และกิจกรรม การเรียนการสอนอยู่ในระดับมากเช่นกัน สำหรับความคิดเห็นของนักเรียนต่อการได้รับการสอนแบบปกติในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านย่อยของบรรยากาศอยู่ในระดับมากทุกด้าน ส่วนด้านย่อยของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอยู่ในระดับมากทุกด้าน ยกเว้นด้านให้นักเรียนแสวงหาความรู้ด้วยตนเองจากแหล่งการเรียนรู้ และเมื่อพิจารณาความคิดเห็นของนักเรียน ที่ได้รับการสอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียนและได้รับการสอนแบบปกติ พบว่า มีความแตกต่างกัน

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษที่สอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียน ด้วยการสอนอ่านและเขียนแบบบูรณาการโดยใช้เทคนิคการร่วมมือกัน รวมทั้งเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษที่สอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียนและวิธีสอนแบบปกติ การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) ประชากรที่ใช้ในการวิจัยคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสิรินธรราชวิทยาลัย สังกัดกรมสามัญศึกษา อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม จำนวน 360 คน ตัวอย่างประกอบด้วยนักเรียนจำนวน 80 คน เป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมกลุ่มละ 40 คน ตัวแปรอิสระคือ วิธีสอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียน และวิธีสอนแบบปกติ ตัวแปรตามคือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษทักษะการอ่านและการเขียน และความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการสอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียนและการสอนแบบปกติ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการสอนที่สอนด้วยวิธีสอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียน และแผนการสอนที่สอนด้วยวิธีสอนแบบปกติ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ที่สอนด้วยวิธีสอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียนด้วยการสอนอ่านและเขียนแบบบูรณาการโดยใช้เทคนิคการร่วมมือกัน มีค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น = 0.92 แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียน มีค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น = 0.74 แบบการวิจัยใช้วิธีการทดสอบหลังเรียน ทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม (randomized control group posttest only design) โดยใช้เวลาสอน 20 คาบ คาบละ 50 นาที ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2545 ในการวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าสถิติ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.) ใช้การวิเคราะห์ความแตกต่างโดยการทดสอบค่าที (t-test independent) สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

ผลการวิจัย

การวิจัยเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษที่สอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียน ด้วยการสอนอ่านและเขียนแบบบูรณาการโดยใช้เทคนิคการร่วมมือกัน และวิธีสอนแบบปกติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ได้ผลสรุปดังนี้

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียน กับการสอนแบบปกติ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งยอมรับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 1 โดยค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษหลังเรียน ด้านการอ่านและการเขียนในกลุ่มทดลอง สูงกว่าผลสัมฤทธิ์หลังเรียนของกลุ่มควบคุม และผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านสูงกว่าผลสัมฤทธิ์ด้านการเขียน

2. ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ด้วยการสอนอ่านและเขียนแบบบูรณาการโดยใช้เทคนิคการร่วมมือกัน กับกลุ่มที่ได้รับการสอนโดยใช้วิธีสอนแบบปกติ พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งยอมรับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 2 โดยกลุ่มที่เรียนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมากสูงกว่ากลุ่มที่เรียนแบบปกติ สำหรับกลุ่มทดลองมีความคิดเห็นว่าการจัดบรรยากาศการเรียนรู้ ครูจัดศูนย์การเรียนรู้ที่นักเรียนมีอิสระในการค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเองอยู่ในระดับมาก ด้านการเรียนการสอนนักเรียนเรียนรู้และทำงานร่วมกัน โดยเน้นกระบวนการกลุ่ม ส่วนกลุ่มควบคุมมีความคิดเห็นว่าบรรยากาศการเรียนรู้ครูจัดห้องเรียนโดยมีวัสดุสื่อการเรียนการสอนที่สนับสนุนการเรียนรู้ของนักเรียนอยู่ในระดับมาก ด้านการเรียนการสอนเปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นอย่างอิสระ และส่งเสริมช่วยเหลือกันโดยคนเก่งช่วยเหลือคนที่เรียนอ่อนกว่า อยู่ในระดับมาก

อภิปรายผลการวิจัย

1. จากผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษที่สอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียนด้วยการสอนอ่านและเขียนแบบบูรณาการ โดยใช้เทคนิคการร่วมมือกัน กับวิธีสอนแบบปกติ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่กำหนดไว้ และสอดคล้องกับแนวการจัดการเรียนการสอนที่เน้นนักเรียนเป็นสำคัญ เพราะเป็นการสอนที่มุ่งจัดกิจกรรมที่สอดคล้องกับการดำรงชีวิต เหมาะสมกับความสามารถและความสนใจของผู้เรียน โดยให้นักเรียนมีส่วนร่วมและลงมือปฏิบัติจริงทุกขั้นตอนจนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง โดยมีหลักในการจัดการเรียนการสอนที่ให้ผู้เรียนสร้างความรู้ด้วยตนเอง (construct) มีการแสวงหาข้อมูล ศึกษาทำความเข้าใจ คิดวิเคราะห์ ตีความ แปลความ สร้างความหมายแก่ตนเอง สังเคราะห์ข้อมูล สรุปข้อความรู้ ให้ผู้เรียนมีบทบาทและมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้ให้มากที่สุด (participation) ให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ต่อกันและกัน และได้เรียนรู้จากกันและกัน

ได้แลกเปลี่ยนข้อมูลความรู้ ความคิด และประสบการณ์แก่กันและกันมากที่สุดเท่าที่จะทำได้ (interaction) ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ “กระบวนการ” ควบคู่ไปกับ “ผลงาน/ข้อความรู้ที่สรุปได้” (process/product) และให้ผู้เรียนนำความรู้ที่ได้ไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน (application) ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากวิธีสอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียนเป็นรูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่จัดให้นักเรียนได้เรียนรู้กันเป็นกลุ่ม แต่ละกลุ่มประกอบด้วยนักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนสูง ปานกลาง และต่ำ คละอยู่ในกลุ่มเดียวกัน สมาชิกภายในกลุ่มต้องมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ร่วมกัน มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน แลกเปลี่ยนความรู้เพื่อให้กลุ่มประสบความสำเร็จในแต่ละกิจกรรมการเรียนรู้ ผู้เรียนต้องพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน ทำให้ผู้เรียนกระตือรือร้นในการเรียนและบรรลุผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของสลาวิน, เมดเดน และ สตีเวนส์ (Slavin, Madden and Stevens 1990 : 22 – 26) อ้างถึงใน ธนาลัย คปนิษฐ์ (2535) ที่ว่า วิธีสอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียนได้ปฏิบัติกิจกรรมตามความสามารถของนักเรียนโดยคละกันทั้งเด็กเก่ง ปานกลาง และอ่อน สมาชิกได้ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ความสำเร็จของกลุ่มขึ้นอยู่กับสมาชิกภายในกลุ่มและการเสริมแรงด้วยการให้รางวัลและคำชมเชยในทางบวกอย่างสม่ำเสมอ นักเรียนจะพยายามยิ่งขึ้น เป็นไปตามทฤษฎีการวางเงื่อนไขของ สกินเนอร์ (Skinner) เกี่ยวกับการเสริมแรงว่า การเสริมแรงทางบวกด้วยการให้รางวัลหรือสิ่งที่คุณรับพอใจนั้น จะส่งผลทำให้เกิดพฤติกรรมที่พึงประสงค์เพิ่มขึ้น (พรรณี ช. เจนจิต 2528 : 303) และสอดคล้องผลการวิจัยของ ดาราวิดี แคนราช (2542 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน และความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอน โดยการใช้แผนภูมิเรื่องในการเรียนแบบร่วมมือ กับการสอนตามคู่มือครู กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 72 คน โดยกลุ่มทดลองที่สอนโดยได้รับการสอน โดยการใช้แผนภูมิเรื่องในการเรียนแบบร่วมมือ จำนวน 36 คน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอน โดยการใช้แผนภูมิเรื่องในการเรียนแบบร่วมมือกับการสอนตามคู่มือครู มีความเข้าใจในการอ่านวิชาภาษาอังกฤษ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนที่ได้รับการสอน โดยการใช้แผนภูมิเรื่องในการเรียนแบบร่วมมือก่อนและหลังการทดลอง มีความเข้าใจในการอ่านวิชาภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ ธนาลัย คปนิษฐ์ (2535 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องการศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาอังกฤษและทักษะทางสังคม ด้วยเทคนิคการเรียนแบบร่วมมือกันตามเทคนิค CIRC กับการเรียนแบบปกติ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดไทร (สินศึกษาลัย) จำนวน 65 คน โดยการสุ่มอย่างง่ายเป็นกลุ่มทดลอง 1 กลุ่ม กลุ่มควบคุม 1 กลุ่ม ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษด้วยการเรียนแบบร่วมมือกันมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษ

ด้วยการเรียนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ อัจฉรา สุขกระโทก (2543 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยประยุกต์ใช้วิธีร่วมมือกันเรียนรู้แบบ ผสมผสาน (CIRC) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 30 คน ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยร้อยละ 78.85 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ และจำนวนนักเรียนได้คะแนนตั้งแต่ร้อยละ 70 ขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 86.66 และสอดคล้องกับ งานวิจัยของ วีระชัย ศรีสร้อย (2544 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบความสามารถ ในการอ่านและเขียนตามความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารตามแนวคิดของ คีธ จอห์นสัน (Keith Johnson) กับการสอน ตามคู่มือครู ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารตามแนวคิดของ คีธ จอห์นสัน กับการสอนตามคู่มือครู มีความสามารถในการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษที่สอนแบบให้นักเรียน ร่วมมือกันเรียนด้วยการสอนอ่านและเขียนแบบบูรณาการ โดยใช้เทคนิคการร่วมมือกัน กับวิธีสอน แบบปกติ โดยนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ เมื่อพิจารณาเป็นรายทักษะพบว่า ทักษะการอ่าน นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ย 26.72 จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 89.06 ส่วนด้านทักษะ การเขียนมีคะแนนเฉลี่ย 17.38 จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 57.95 อาจเนื่องมาจาก พื้นฐานของนักเรียนไม่ชอบทักษะเขียน และโดยธรรมชาตินักเรียนชอบอ่านมากกว่าการเขียน และผู้สอนอำนวยความสะดวกเอกสารความรู้ให้ ทำให้ผู้เรียนขาดการฝึกฝนการเขียน

3. จากผลการวิจัยที่ว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยใช้วิธีสอนแบบให้ นักเรียนร่วมมือกันเรียนด้วยการสอนอ่านและเขียนแบบบูรณาการ โดยใช้เทคนิคการร่วมมือกัน และวิธีสอนแบบปกติ พบว่านักเรียนชอบการเรียนที่ใช้วิธีสอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียน ด้วยการสอนอ่านและเขียนแบบบูรณาการ เพราะเปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็น อย่างเป็นอิสระ และส่งเสริมการช่วยเหลือกัน นักเรียนได้เรียนรู้และทำงานร่วมกัน ทุกคนมี ส่วนร่วมในกิจกรรม สร้างความสัมพันธ์ที่ดีภายในกลุ่ม ยอมรับซึ่งกันและกัน ซึ่งสอดคล้องกับ คำกล่าวของ รุ่ง แก้วแดง (2541 : 22) ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนควรมีกิจกรรม หลากหลายสนุกสนาน จะทำให้นักเรียนเกิดความสนใจและเปิดโอกาสให้นักเรียนทุกคน มีส่วนร่วมในกิจกรรม นักเรียนชอบการทำงานกลุ่ม สร้างความคุ้นเคย เกิดความรู้สึกว่าตนเอง มีความสำคัญเท่าเทียมกัน จึงส่งผลให้เกิดการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ทำให้นักเรียนมีความรู้สึที่ดี ต่อการเรียน และเรียนอย่างมีความสุข และสอดคล้องกับแนวคิดของจอยซ์ และเวล (Joyce & Weil

1986, อ้างถึงใน วัชรวิภา เล่าเรียนดี 2545 : 165) ที่กล่าวว่า การสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ช่วยพัฒนาผู้เรียนด้านสติปัญญา โดยเพื่อนในกลุ่มจะช่วยเหลือแนะนำกัน เนื่องจากผู้เรียนที่อยู่ใกล้ๆ กันสามารถเลือกสรร สื่อความหมายแก่กันและกันได้ง่าย

4. จากผลการวิจัยนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียน มีความคิดเห็นด้านบรรยากาศอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะวิธีสอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียนเป็นรูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่จัดให้นักเรียนได้เรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่มเล็ก ๆ แต่ละกลุ่มประกอบด้วย นักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนสูง ปานกลาง และต่ำ กระจายอยู่ในกลุ่มเดียวกัน นักเรียนแต่ละคนต้องมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ร่วมกัน มีการช่วยเหลือกันในการเชื่อมโยงความรู้เดิมกับความรู้ใหม่ และช่วยกันคิด แลกเปลี่ยนความรู้จนทำให้กลุ่มประสบความสำเร็จ ครูจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยให้ผู้เรียนพึ่งพาอาศัยกันอย่างสม่ำเสมอ ทำให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียน และบรรลุผลสำเร็จทางการเรียนสูงขึ้น สอดคล้องกับแนวคิดของสลาบิน (Slavin 1980 : 20 – 21) ที่ว่าการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้จะช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาความภูมิใจในตนเองและพัฒนาสติปัญญาของตนเอง ส่งผลให้บรรยากาศการเรียนรู้ดี ผู้เรียนสนุกสนาน ความสำเร็จของทุกคนคือความสำเร็จของกลุ่ม นักเรียนทุกคนได้เรียนอย่างมีความสุข

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

จากผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียน มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในการสอนอ่านและเขียนแบบบูรณาการโดยใช้เทคนิคการร่วมมือกัน สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ ผู้วิจัยให้ข้อเสนอแนะดังนี้

1. จากผลการวิจัย พบว่า การสอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียนส่งผลให้ค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษหลังเรียนด้านการอ่านและการเขียนในกลุ่มทดลองสูงกว่าผลสัมฤทธิ์หลังเรียนของกลุ่มควบคุม ดังนั้น โรงเรียนหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น หน่วยงานนิเทศก์กลุ่มโรงเรียนควรส่งเสริมหรือจัดการอบรมการสอนวิชาภาษาอังกฤษด้วยวิธีสอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียนด้วยการสอนอ่านและเขียนแบบบูรณาการโดยใช้เทคนิคการร่วมมือกัน (CIRC) ให้แก่ผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษในโรงเรียน มีการเผยแพร่และประเมินติดตามผลด้วย

2. จากผลการวิจัย พบว่า การสอนโดยใช้วิธีสอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียนต้องใช้ทักษะการทำงาน กลุ่ม ดังนั้นก่อนการเรียนการสอนครูควรจัดกิจกรรมเพื่อฝึกกระบวนการ

ทำงานกลุ่มให้นักเรียนก่อน ให้นักเรียนทุกคนมีความรับผิดชอบในหน้าที่ของตน และรู้จักการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และก่อนการเรียนการสอนต้องระบุหน้าที่ต่าง ๆ ที่สมาชิกกลุ่มต้องรับผิดชอบให้ชัดเจน เพื่อให้การจัดกิจกรรมใช้วิธีสอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียนดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ

3. จากผลการวิจัย พบว่า การประเมินผลและมอบรางวัลกลุ่มนับว่าเป็นสิ่งสำคัญมากในการใช้วิธีสอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียน เพราะนอกจากจะสร้างความกระตือรือร้นแล้วยังสามารถเรียกขวัญกำลังใจและเพิ่มความสนใจของนักเรียนต่อการเรียนมากขึ้น ทำให้นักเรียนเกิดความภาคภูมิใจในผลงานของตนเอง สมาชิกมีความผูกพันภายในกลุ่ม และยังทำให้ตนเองเป็นที่ยอมรับของคนอื่นอีกด้วย ดังนั้นการประเมินผลและมอบรางวัลกลุ่มจึงควรส่งเสริมและสนับสนุน

4. จากผลการวิจัย พบว่า การสอนโดยวิธีสอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียน ผู้สอนควรจัดแสดงผลงานนักเรียนทุกคน เพื่อให้นักเรียนเกิดความภาคภูมิใจต่อผลงานนักเรียน และทำให้นักเรียนเกิดทัศนคติที่ดีต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

5. จากผลการวิจัยพบว่า ควรมีการขยายระยะเวลาในการทดลองให้นานขึ้น เพราะเพื่อศึกษาพฤติกรรมของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียนในด้านอื่น ๆ เช่น

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิจัยศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษที่ได้รับการสอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียน ด้วยการสอนอ่านและเขียนแบบบูรณาการโดยใช้เทคนิคการร่วมมือกัน กับวิธีสอนแบบปกติในระดับการศึกษาอื่น และในสถานศึกษาสังกัดต่าง ๆ

2. ควรมีการวิจัยเพื่อการศึกษาวิธีการสอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียนในวิชาอื่น ๆ หรือในกลุ่มของผู้เรียนที่มีลักษณะที่แตกต่างกันทางด้านสภาพครอบครัว ด้านความเป็นอยู่หรือด้านวัฒนธรรม ของกลุ่มคนในสังคม

3. ควรเพิ่มตัวแปรทักษะการทำงานกลุ่มทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษที่สอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียน

4. ควรมีการวิจัยเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษโดยเปรียบเทียบวิธีสอนแบบร่วมมือระหว่างเทคนิคต่าง ๆ เช่น แบบกลุ่มสัมฤทธิ์ (STAD) กับแบบกลุ่มการแข่งขัน (TGT)

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

กนกพร แสงสว่าง. “การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะการทำงานร่วมกัน ที่สอนโดยการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิคจิกซอร์กับการสอนตามปกติ ในวิชา ส. 305 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนรวิหัววิทยาคม จังหวัดอ่างทอง.” วิทยานิพนธ์ ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและวิธีสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2540.

กรมวิชาการ. หลักสูตรมัธยมศึกษา พุทธศักราชตอนต้น 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533).

กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์การศาสนา, 2532.

_____ ก คู่มือประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521

(ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533). กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภา, 2533.

_____ ข คู่มือหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533).

กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์การศาสนา, 2533.

_____ ค การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์สำหรับอนาคตตามแนวหลักสูตรประถมศึกษาและ

มัธยมศึกษา (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533). พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์การศาสนา, 2535.

กรมวิชาการ. กองวิจัยทางการศึกษา. ก การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอน กลุ่มทักษะ

(คณิตศาสตร์) ระดับมัธยมศึกษา. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์การศาสนา, 2538.

_____ ข การสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับการเรียนการสอน กลุ่มทักษะ (คณิตศาสตร์) ระดับ

มัธยมศึกษา. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์การศาสนา, 2538.

กรวรรณ กัญชะพงศ์. “ผลการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคการต่อบทเรียนและการเสริมแรง

ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และพฤติกรรมการร่วมมือในชั้นเรียนของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5.” วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา การประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2529.

กระทรวงศึกษาธิการ, กรมวิชาการ. ก การสอนที่เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลาง. กรุงเทพมหานคร : กรมวิชาการ, 2539.

_____. ข. หลักสูตรภาษาอังกฤษ พุทธศักราช 2539. กรุงเทพมหานคร : กรมวิชาการ, 2539.

_____. ค. สำนักทดสอบการศึกษา. รายงานผลการประเมินคุณภาพการศึกษาของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2540. กรุงเทพมหานคร : ม.ป.ท., 2542.

กาญจนา คุณารักษ์. การออกแบบการเรียนการสอน. นครปฐม : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร,
2539.

กิ่งดาว กลิ่นจันทร์. “ผลของการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคการแข่งขันระหว่างกลุ่มด้วยเกม
ที่มีต่อความสามารถในการอ่านเข้าใจความหมายภาษาไทยของนักเรียนมัธยมศึกษา
ปีที่ 1.” วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการมัธยมศึกษา
บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2536.

เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. ศักยภาพแห่งทศวรรษที่ 21 : แนวคิดปฏิรูปการศึกษาไทย.
กรุงเทพมหานคร : บริษัท ส.เอเชียเพรส (1998) จำกัด, 2539.

กุหลาบ อินทะวงษ์. “การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่สอนโดยใช้กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์กับวิธีสอนตามคู่มือครู.”
วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษา
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2540.

คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2540 – 2544).
กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์อรรถพลการพิมพ์, 2539.

_____. ระบบการประเมินคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาแห่งชาติ. กรุงเทพมหานคร :
โรงพิมพ์ชวนพิมพ์, 2540.

_____. ปฏิรูปการเรียนรู้ผู้เรียนสำคัญที่สุด. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา, 2543.

คมสันต์ เข้าเส็ง. “การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างการสอนอ่านจับใจความโดยใช้รูปแบบการสอนอ่าน
ที่พัฒนาขึ้นกับวิธีการสอนอ่านตามคู่มือครู.” วิทยานิพนธ์ปริญญา
ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ขอนแก่น, 2542.

จิตตรี จิตต์ปรัชญา. การสอนภาษาอังกฤษในชั้นประถมศึกษา. เอกสารประกอบการสอน.
คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2535.

จิราพร ชุนนะ. “องค์ประกอบที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จังหวัดสงขลา.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตร-
มหาบัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์,
2540.

ชัชวี เถาว์ชาติ และคณะ. “สรุปสาระสำคัญของการเรียนแบบร่วมมือกัน.” การนิเทศการสอน.

เอกสารประกอบการประชุมสัมมนาการนิเทศการสอน สำหรับศึกษานิเทศก์และ
ผู้บริหาร โรงเรียนในเขตภูมิภาคตะวันตก คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร,
2533.

ชาญชัย อาจินสมภาร. “การเรียนรู้แบบร่วมมือ.” ประชากรศึกษา 40, 6 (มีนาคม 2523) :18 – 21.

ชีวพร ตปนิยากร. “การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์และความคิด
สร้างสรรค์ทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จังหวัดนครศรีธรรมราช
ที่เรียนด้วยวิธีเรียนแบบร่วมมือและวิธีเรียนตามปกติ.” วิทยานิพนธ์การศึกษา
มหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและวิธีสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสุโขทัย
ธรรมาธิราช, 2538.

ชูศรี วงศ์รัตนะ. เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพมหานคร : ม.ป.ท., 2534.

ฐิติมา อุ่นใจ. “การเปรียบเทียบการคิดแบบอนามัยของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์
การเรียนรู้แบบร่วมมือกันกับประสบการณ์ตามแผนปกติ.” วิทยานิพนธ์ปริญญา
ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
สุโขทัยธรรมาธิราช, 2538.

จิตร์ตัน ศิลาจันทร์. “การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษาและการเรียนแบบร่วมมือกัน.”

วิทยานิพนธ์ ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการมัธยมศึกษา
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2543.

คาราวดี แคนราช. “การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนโดยการใช้แผนภูมิ เรื่องในการเรียนแบบร่วมมือ (Cooperative Story Mapping) กับการสอนตามคู่มือครู.”
วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการมัธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2542.

ธนาลัย ตปณีย์. “การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษและทักษะทางสังคมด้วยเทคนิคการเรียนแบบร่วมมือกันกับการเรียนแบบปกติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5.” วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2535.

นางลัดดา ศิลาจันทร์. “การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เรื่องเศษส่วนของพหุนาม ระหว่างกลุ่มที่ใช้แบบฝึกหัดที่ครูสร้างขึ้นกับกลุ่มที่ใช้แบบฝึกหัดในหนังสือเรียน โรงเรียนนราสิกขาลัย จังหวัดนราธิวาส.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนคณิตศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2537.

นัทที บุญศรี. “การเรียนแบบร่วมมือในวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและวิธีสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2543.

นิตยา อัสวสุภฤกษ์ “สมรรถภาพทางการนิเทศของผู้บริหาร และพฤติกรรมการสอนของครูที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 5.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2539.

นิยม ศรียะพันธ์. “การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาฟิสิกส์ระหว่างการเรียนแบบร่วมมือกันกับการสอนตามคู่มือครู.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, 2542.

บุษบา โชคช่วยชู. “ผลของการเรียนแบบร่วมมือที่มีต่อความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2537.

ประเชิญ ขาวหน้าไม้. “การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง “บทประยุกต์” ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่สอนด้วยวิธีสอนแบบแผนผังต้นไม้ 5 ลำดับขั้นวิธีสอนแบบ Missouri และวิธีสอนตามปกติ.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2541.

ประนอม สุรัสวดี. **มนุษย์สัมพันธ์กับการสอนภาษาอังกฤษ. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร :** โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2537.

ประเสริฐศักดิ์ ลักติธรรม. “ผลของวิธีเรียนแบบร่วมมือและกลุ่มย่อยกับการให้ข้อมูลย้อนกลับที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, 2537.

ปัทมา เทพอัครพงศ์. “การสอนอ่านเอาเรื่องภาษาอังกฤษด้วยกระบวนการกลุ่ม.” วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต แผนกวิชามัธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2516.

เปรมจิตต์ ขจรภัยลาร์เซ่น. “วิธีสอนแบบการเรียนรู้ร่วมกัน.” เอกสารประกอบการบรรยาย. คณะศึกษาศาสตร์. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2536.

พรรณี ช. เจนจิต. **จิตวิทยาการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ :** อมรินทร์การพิมพ์, 2528.

พรรณรัศมี เก้าธรรมสาร. “การเรียนแบบทำงานรับผิดชอบร่วมกัน.” **สารพัฒนาหลักสูตร** 5, 2 (กุมภาพันธ์ 2533) : 35- 37.

พวงรัตน์ ทวีรัตน์. **วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์**. พิมพ์ครั้งที่ 7.

สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร, 2540.

พิตรวัลย์ โกวิทวที. **ทักษะและเทคนิคการสอนเขียนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา**.

กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2537.

เพยาวี อังกสิทธิ์. “ผลของการจัดกลุ่มการเรียนรู้แบบร่วมมือที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา

ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5.” วิทยานิพนธ์ปริญญา

ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, 2540.

พลทรัพย์ นาคานาคา. “การพัฒนาสื่อการเรียนรู้เพื่อเพิ่มทักษะการอ่านหนังสือพิมพ์และวารสาร

ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสถาบันราชภัฏ.” วิทยานิพนธ์การศึกษาคุณวุฒิปบัณฑิต

สาขาวิชาการวิจัยและพัฒนาหลักสูตร บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประสานมิตร, 2540.

ไพศาล หวังพานิช. **การวัดผลการศึกษา**. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2536.

มานิตย์ คดีพิศาล. “ผลการสอนโดยการเรียนรู้แบบร่วมมือกับการสอนตามคู่มือครูที่มีต่อผล

สัมฤทธิ์ในวิชาเคมี.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี, 2541.

มาเรียม นิลพันธุ์. **เอกสารประกอบการสอนรายวิชา 462 428 การศึกษางานวิจัยทางหลักสูตรและ**

การนิเทศ. นครปฐม : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2540.

_____. **เอกสารประกอบการสอนรายวิชา 464 460 วิธีวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และ**

สังคมศาสตร์. นครปฐม : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2544.

รวีวรรณ อินทรประพันธ์. “การพัฒนาสมรรถภาพการอ่านเร็ว ในวิชาภาษาไทยของนักเรียน

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1.” วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย

สาขาวิชาการมัธยมศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2536.

รุ่ง แก้วแดง. **ปฏิบัติการศึกษาไทย**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช, 2541.

โรงเรียนสิรินธรราชวิทยาลัย. ฝ่ายวิชาการ. **วิธีสอนเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ**. นครปฐม : ม.ป.ท., 2543.

โรงเรียนสิรินธรราชวิทยาลัย. ฝ่ายวิชาการ. รายงานการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2543. นครปฐม : ม.ป.ท., 2543.

ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพมหานคร : สุวีริยาสาส์น, 2538.

วรรณนา นาทันริบ. “ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในโรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดเพชรบูรณ์.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2538.

วรรณารด เกื้อนคำ. “การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่สอนโดยวิธีร่วมมือกันเรียนรู้แบบผสมผสาน (CIRC) และการสอนตามคู่มือครู.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2539.

วรุณี อุ่นบุญ. “การพัฒนาครูรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยเน้นการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2540.

วาสนา ไตรวัฒนธงชัย. “การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและความรับผิดชอบต่อการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือตามวิธี STAD กับการสอนตามคู่มือครู.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการมัธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร, 2543.

วันเพ็ญ บุญชม. “ผลการเรียนแบบร่วมมือแบบบูรณาการการอ่านและการเขียนที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านและเจตคติการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, 2542.

วัชรา เล่าเรียนดี. การนิเทศการสอน. นครปฐม : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2541.

วิเชียร เกตุสิงห์. สถิติวิเคราะห์สำหรับการวิจัย. กรุงเทพฯ : ม.ป.ท., 2523.

วินัย สายสุด. “องค์ประกอบที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในโรงเรียน
ประถมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษาในกรุงเทพมหานคร.” วิทยานิพนธ์
ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2538.

วิสาข์ จัฒวัตร. การสอนอ่านภาษาอังกฤษ. นครปฐม : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2543.

วีระชัย ศรีสร้อย. “การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่าน การเขียน และความสนใจ
ในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนภาษา
เพื่อการสื่อสารตามแนวคิดของคีธ จอห์นสัน (Keith Johnson) กับการสอนปกติ.”
วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการมัธยมศึกษา
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร, 2544.

วีระวรรณ มณีนว. “การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือสอนโดยใช้หลักการเรียนเพื่อรู้แจ้ง
และสอนแบบร่วมมือโดยใช้หลักการเรียนเพื่อรู้แจ้ง.” วิทยานิพนธ์ปริญญา
ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการมัธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2543.

วีระสิทธิ์ วงศ์วรรณ. “การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
ระหว่างกลุ่มที่มีแบบการเรียนแตกต่างกัน.” วิทยานิพนธ์ปริญญา
ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการมัธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
มหาสารคาม, 2542.

ศิริพร พึ่งเพชร. “การศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มวิชาทักษะ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 สังกัดสำนักงานการมัธยมศึกษา เขตการศึกษา 1.”
วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2531.

ศุภวรรณ เล็กวิไล. “การพัฒนารูปแบบการสอนอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ด้วยกลวิธีการเรียนภาษา
โดยใช้หลักการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น.”
วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการมัธยมศึกษา วิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2539.

สถิต วงศ์สวรรค์. **จิตวิทยาการศึกษา**. กรุงเทพมหานคร : รวมสาส์น, 2526.

สมศักดิ์ สิ้นธุระเวชญ์. **มุ่งสู่คุณภาพการศึกษา**. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช, 2542.

สาวลี ชนะपालพันธุ์. “การใช้วรรณกรรมที่ชนะการประกวดพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมี
 วิจารณ์คุณภาพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนชำนาญสามัคคีวิทยา จังหวัด
 ระยอง.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการมัธยมศึกษา
 บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2536.

สายฝน ศิริพันธ์. “ผลของการเรียนแบบร่วมมือและขนาดกลุ่มที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
 วิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6.” วิทยานิพนธ์
 ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์,
 2541.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, ศูนย์พัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน. **การปฏิรูป**

การเรียนรู้ตามแนวคิด 5 ทฤษฎี. กรุงเทพมหานคร : ห้างหุ้นส่วนจำกัด ไอเดีย สแควร์,
 2541.

สำนักนายกรัฐมนตรี. **แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2545 – 2549)**.

กรุงเทพมหานคร : ม.ป.ท., 2545.

สำนักนิเทศและพัฒนามาตรฐานการศึกษา. กองวิชาการ. **องค์ประกอบตัวแปร และดัชนี การวิจัย
 และประเมินคุณภาพ – ประสิทธิภาพการศึกษา**. ม.ป.ท., 2540.

สำนักนโยบายและแผนการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม. **แผนพัฒนาการศึกษา ศาสนา และ**

วัฒนธรรม ระยะที่ 9 (พ.ศ. 2545 – 2549) ของกระทรวงศึกษาธิการ. กรุงเทพฯ :
 ม.ป.ท., 2545.

ตำเริง บุญเรืองรัตน์. “ทิศทางใหม่ของการวิจัยการศึกษา.” **วารสารการวัดผลการศึกษา** 16, 2

(มกราคม – เมษายน 2524) : 3 - 9.

สิริพร ทิพย์คง. **เอกสารคำสอนวิชา 158522 ทฤษฎีและวิธีสอนวิชาภาษาไทย**. กรุงเทพมหานคร :

ภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2536.

สุจิตรา เกลี้ยงพิบูลย์. “การศึกษาความก้าวหน้าการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลางด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD กลุ่มทักษะคณิตศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนไทยรัฐวิทยา 1.” งานวิจัยส่วนบุคคล กระทรวงศึกษาธิการ. กรุงเทพฯ : ม.ป.ท., 2543.

สุมาลี บัวสัก. “การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์และความสามารถในการแก้ปัญหาทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือ และการสอนตามคู่มือครู.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและวิธีสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2541.

สุมาลี วงศ์ยะรา. “การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนโดยใช้ภาพกับไม่ใช้ภาพ.” วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2537.

สุมิตร คุณากร. **หลักสูตรและการสอน**. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ชวนพิมพ์, 2518.

สุมิตร อังวัฒน์กุล. **วิธีสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ**. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2535.

_____. **วิธีการสอนภาษาอังกฤษ**. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2537.

สุไร พงษ์ทองเจริญ. **วิธีสอนภาษาอังกฤษสำหรับผู้เริ่มต้น**. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ประมวลศิลป์, 2526.

สุลัดดา ลอยฟ้า. **เอกสารประกอบการสอนวิชาปัญหาและวิธีการสอนคณิตศาสตร์**. ขอนแก่น : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2536.

สุรพล พยอมเยี่ยม. **เอกสารประกอบการสอนวิชาจิตวิทยาพื้นฐานสำหรับการศึกษา**. นครปฐม : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์, 2540.

สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ. **เรียนรู้สู่ครูมืออาชีพ**. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : ดวงกมลสมัย, 2543.

เสรี ถุนนอก. “การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการเมืองการปกครอง กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือกันเรียนรู้.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2542.

สุรชัย ขวัญเมือง. **วิธีสอนและการวัดผลวิชาภาษาไทยในชั้นมัธยมศึกษา**. กรุงเทพมหานคร : หจก. เทพนิมิตการพิมพ์, 2522.

สุรพล พยอมแย้ม. **เอกสารประกอบการสอนวิชาจิตวิทยาพื้นฐานสำหรับการศึกษา**. นครปฐม : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์, 2540.

สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ. **เรียนรู้สู่ครูมืออาชีพ**. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : ดวงกมลสมัย, 2543.

อรรวรรณ วัฒเอก. “ปัจจัยที่ใช้อธิบายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานสามัญศึกษาจังหวัดนครปฐม.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2532.

อรุณศรี เหลืองธานี. “การพัฒนาความสามารถในการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์โดยการเรียนแบบร่วมมือ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยและการประเมินผลการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2542.

อัจฉรา วงศ์โสธร. **เทคนิควิธีการสร้างข้อสอบภาษาอังกฤษ**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์อักษรเจริญทัศน์, 2539.

อัจฉรา สุขกระโทก. “การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยประยุกต์ใช้วิธีร่วมมือกันเรียนรู้แบบผสมผสาน (CIRC).” วิทยานิพนธ์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2543.

อัญชลี แจ่มเจริญ. **วิธีสอนกลุ่มทักษะภาษาอังกฤษ**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์เจริญผล, 2526.

อามัดไญนี ดาโอะ. “ผลของการเรียนแบบร่วมมือกันต่อสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน ภาษาอังกฤษ และเจตคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนแสงงามวิทยา จังหวัดนราธิวาส.”
วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2541.

อารี พันธุ์ณี. **จิตวิทยาการเรียนการสอน**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร : บริษัท
เลิฟแอนด์ลิฟเพรส จำกัด, 2538.

อินทร์ธิดา พรประทานเวทย์. “สารงานวิจัย.” **วารสารการวิจัยทางการศึกษา**. 19, 8
(พฤษภาคม 2539) : 14.

ภาษาอังกฤษ

Ajose, Sunday A., and Virginia G. Joyner. “Cooperative Learning : The Rebirth of an Effective
Teaching Strategy.” **Educational Horizons** (Summer 1990) : 198.

Aronson, E.N. and others. **The Jigsaw Classroom**. Beverly Hills. Calif : Sage, 1978.

Blaney, and others. “Interdependence in the Classroom : A Field Study.” **Journal of
Educational Psychology** 69 (1977) : 121-128

Brown, Douglas H. **Principles of language Learning and Teaching**. New Jersey : Prentice –
Hall, Inc., 1980.

Cahyono, Bambang Y. “Helping Students Write Narration : From Personal Experience to
Fiction,” **The Method of English Teaching** 5, 3 (August 1996) : 48-49.

Dechant, Emerald V. **Improving the Teaching of Reading**. 3rd. ed. Englewood. Cliff :
Prentice Hall, 1982.

Dornyei, Zoltan., and Sarah Thurrell. “Strategies Competence and How to teach it.” **ELT
Journal** 45 (January 1991) : 16 – 23.

Deutch, M. "A Theory of Cooperation and Competition." **Human Relations**
2 (June 1940) : 129 – 152.

Finocchiaro, Marry. "Reflection on the Past, the Present, and the Future." **English Teaching Forum** 20, 3 (1982) : 2 – 13.

Galton, Mourice. "Meeting the challenge of Diversity through Cooperative Learning."
Asia Pacific Journal of Education 8, 5 (February 1996) : 14-19.

Hansell, S., and R.E. Slavin. "Cooperative Learning and the Structure of Interaction Friendships."
Journal of Research and Development in Education 12 (1978) : 3-15.

Harris, Albert J. **How to Increase Reading Ability**. 3rd. ed. New York : Longman,
Queen and Co., 1956.

Hymes, Dell. **The Communicative Approach to Language Teaching**. Edited by Brumfit
and K. Johnson. London : Oxford University Press, 1979.

John W. Best. **Research in Education**. Englewood Cliff, New Jersey : Prentice – Hall Inc.,
1970.

Johnson, D.W., and R.T. Johnson. **Learning Together and Alone**. 2nd ed.
Englewood Cliffs N.J. : Prentice – Hall, 1987.

_____. **Cooperative Learning in Mathematics**. New York : Addison Westley Publishing
Company, 1990.

Johnson, D.W. and others. **Circle of Learning Cooperation in the Classroom**. Washington :
Westley Publishing Company, 1984.

Kagan, S. "The Structural Approach to Cooperative Learning." **Educational Leadership**
47, 4 (December 1989 - January 1990) : 12-15.

Kippel, John. **Communication in the classroom**. London : Longman Group Limited, 1981.

Little wood, William. **Communicative Language Teaching : An introduction**. Cambridge : University Press, 1982.

Miller, Lyle L. **Increase Reading Efficiency**. 3rd ed. New York : Holt, Reinhart and Winston, Inc., 1970.

Morston, W. A. "Cooperative Learning as on Instruction Strategy with gifted Student." **Dissertation Abstracts International** 54 (October) : 2441-am 1990.

Nabei, T. "Learning Grammar in the United States : A Case of Japanese Students." **University Of Pennsylvania Working papers in Educational Linguistics**. (Spring 1995) 80-96.

Oliva, Peter F., and F. Rebecca Oliva. **The Teaching of Foreigners Languages**. New Jersey : Prentice – Hall, Inc., 1969.

Pepitone, E.A. "Chains of Influence on Cooperative Learning : From Berlin to Ann Arbor And Beyond." **The Instructional Association for Newsletter** 8, 1-2 (March 1987) : 7-8.

Salavin Robert E. **Cooperative Learning Theory**. Research and Practice. Massachusetts : A Simon & Schuster, 1990.

Savignon, S. **Communicative Competence : theory and Classroom Practice**. Massachusetts : Addison – Westley Publishing Company, 1983.

Seels, B., and Z. Glasgow. **Exercise in Instructional Design**. U.S.A. : Merill Publishing Company, 1990.

Sharan, S., and Y. sharan. **Small Group Teaching**. Englewood Cliffs : N.J. Educational Technology Publications, 1976.

Slavin, R.E. "Synthesis of Research on Cooperative Learning." **Educational Leadership** 5, 2 (February 1991) : 71 – 82.

Slavin, R.E. Using Student Team Learning, 3rd ed. **Baltimore. Md. : Center for Research on Elementary and Middle Schools.** Massachusetts : John Hopkins University, 1986.

_____. “Cooperative Learning.” **Review of Educational Research** 50, 2 (summer 1980) : 319 – 321.

_____. “Cooperative Learning and Cooperative School.” **Educational Leadership** (November 1987) : 40-45.

_____. “Cooperative Learning Theory.” **Research and Practice.** Needham Heights, Massachusetts : Simon and Schuster Company, 1995.

Slavin, R.E., N.A. Madden and R.J. Steven. “Cooperative Learning Model for the 3R’s.” **Educational Leadership** 47, 4 (December 1989/January 1990) : 22-26.

Steven, R.J. and others. “Cooperative Integrated Reading and Composition : Two Field.” n.p., 1987.

Tuckman, Bruce W. **Conducting Educational Research.** 5th ed. USA : Harcourt Brace & Company, 1999.

Widdowson, H.G. **Teaching Language as Communication.** Oxford : Oxford University Press, 1978.

Wilkins, D.A. **National Syllabuses.** London : Oxford University Press, 1976.

Wittrock, M.C. “Writing and the Teaching of Reading.” **Language Arts** 60 (May 1983) 600 – 608.

ภาคผนวก ก

1. ตารางผลการวัดและผลการประเมินคุณภาพการศึกษา นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2540 ระดับประเทศ (จำนวนนักเรียน 79,574) คน
2. ตารางรายงานผลการประเมินคุณภาพการศึกษาของนักเรียนระดับกลุ่มโรงเรียน จังหวัดนครปฐม นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จังหวัดนครปฐม ปีการศึกษา 2543
3. ตารางผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียน สิรินครราชวิทยาลัย จังหวัดนครปฐม ปีการศึกษา 2541 – 2543
4. ตารางผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การประกันคุณภาพการศึกษา วิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียน สิรินครราชวิทยาลัย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม ปีการศึกษา 2543 และ 2544

ตารางที่ 14 ผลการวัดและผลการประเมินคุณภาพการศึกษา นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
ปีการศึกษา 2540 ระดับประเทศ (จำนวนนักเรียน 79,574) คน

ความสามารถด้าน	ผลการวัด				ผลการประเมิน		
	ร้อยละ ของ คะแนน เฉลี่ย	สัมประ- สิทธิ์ ความ แปร- ปรวน	ร้อยละของคะแนนค่าเฉลี่ย		ร้อยละของนักเรียนแบ่งตาม		
			ต่ำกว่าเกณฑ์	สูงกว่าเกณฑ์	ปรับ ปรุง	ผ่าน	
			(พอใช้)	(พอใช้)		พอใช้	ดี
ภาษาไทย	59.16	26.04	-	17.48	13.55	71.74	14.71
การเขียนภาษาไทย	54.25	34.33	-	4.25	36.44	48.39	15.18
<u>ภาษาอังกฤษ</u>	<u>44.70</u>	<u>35.23</u>	-	<u>12.68</u>	<u>20.92</u>	<u>72.67</u>	<u>6.41</u>
การเขียนภาษา อังกฤษ	28.00	68.57	26.00	-	87.75	10.69	1.56
สังคมศึกษา	42.65	27.90	4.02	-	61.39	36.63	1.98
คณิตศาสตร์	36.91	47.29	1560	-	80.95	15.07	3.98
วิทยาศาสตร์	44.30	28.31	-	8.30	23.99	72.88	3.13

ที่มา : กระทรวงศึกษาธิการ, สำนักทดสอบทางการศึกษา, รายงานผลการประเมินคุณภาพการ
ศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2540, (กรุงเทพมหานคร : ม.ป.ท., 2542), 13.

ตารางที่ 15 รายงานผลการประเมินคุณภาพการศึกษาของนักเรียนระดับกลุ่มโรงเรียน
จังหวัดนครปฐม นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จังหวัดนครปฐม ปีการศึกษา 2543

วิชา	ปีการศึกษา 2543 (คะแนนเฉลี่ยร้อยละ)	
	กลุ่ม 1	กลุ่ม 2
ภาษาไทย	55.93	54.96
สังคมศึกษา	50.45	49.05
<u>ภาษาอังกฤษ</u>	<u>38.33</u>	<u>35.46</u>
คณิตศาสตร์	35.17	32.40
วิทยาศาสตร์	45.01	40.92

ที่มา : สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดนครปฐม, รายงานผลการประเมินคุณภาพการศึกษาของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2543, (นครปฐม : ม.ป.ท., 2543), 7 – 8.

ตารางที่ 16 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียน
สิรินธรราชวิทยาลัย จังหวัดนครปฐม ปีการศึกษา 2541 – 2543

ภาคเรียน และ ปีการศึกษา	จำนวน นักเรียน	ระดับผลการเรียน คิดเป็นร้อยละ									
		4		3		2		1		0	
		คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ
1/2541	416	40	9.62	84	20.19	76	18.27	106	25.48	110	26.44
2/2541	403	41	10.17	68	16.87	78	19.35	85	21.09	131	32.51
1/2542	285	49	17.20	51	17.90	44	15.30	75	26.50	66	23.10
2/2542	282	30	10.50	46	16.40	44	15.60	86	30.50	76	26.90
1/2543	299	34	11.37	70	23.41	48	16.25	71	23.74	76	25.42
2/2543	302	17	5.63	52	17.22	70	23.18	139	46.03	24	7.95
รวม	1,987	211	10.62	371	18.67	360	18.12	562	28.28	483	24.31

ที่มา : งานทะเบียนวัดผลโรงเรียนสิรินธรราชวิทยาลัย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม
สรุปผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2541-2543

ตารางที่ 17 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การประกันคุณภาพการศึกษา วิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสิรินธรราชวิทยาลัย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม
ปีการศึกษา 2543 และ 2544

ทักษะทางภาษา	เป้าหมาย (ร้อยละ)	ปีการศึกษา/คะแนนเฉลี่ยร้อยละ	
		2543	2544
ทักษะการอ่าน	50.00	43.75	5.67
ทักษะการเขียน	50.00	37.08	31.94

ที่มา : รายงานการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การประกันคุณภาพการศึกษา
วิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสิรินธรราชวิทยาลัย อำเภอเมือง
จังหวัดนครปฐม (2544 : 8)

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

ภาคผนวก ข

แสดงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษทักษะการอ่านและการเขียน (วัดความรู้พื้นฐาน)

มหาวิทยาลัยศิลปากร ^{t-tests} สงวนลิขสิทธิ์

ตารางที่ 18 แสดงผลการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษทักษะการอ่านและการเขียน
เรียงความ

คนที่	กลุ่มที่ 1 (30 คะแนน)	กลุ่มที่ 2 (30 คะแนน)
1	9	7
2	10	9
3	10	9
4	10	9
5	10	9
6	11	10
7	11	10
8	11	10
9	11	11
10	11	11
11	11	11
12	12	12
13	12	12
14	12	12
15	12	12
16	12	13
17	12	13
18	12	13
19	12	14
20	13	14
21	13	14
22	13	14
23	13	14
24	13	14
25	14	15
26	14	15
27	14	15
28	14	15
29	14	15
30	14	16
31	15	16
32	15	16
33	15	16
34	16	16
35	16	16
36	16	17
37	17	17
38	17	17
39	19	18
40	22	20
	Min = 9 Max = 22 $\bar{X}$ = 13.20 S.D. = 2.66	Min = 7 Max = 20 $\bar{X}$ = 13.42 S.D. = 2.94

Paired Samples Statistics					
		Mean	N	Std. Deviation	Std. Error Mean
Pair 1	GROUP1	13.20	40	2.66	.42
	GROUP2	13.18	40	3.52	.56

Paired Samples Correlations				
		N	Correlation	Sig.
Pair 1	GROUP1 & GROUP2	40	.447	.000

Paired Samples Test								
		Paired Differences					t	Sig.
		Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean	95% Confidence Interval of the Difference			
					Lower	Upper		
Pair 1	GROUP1 - GROUP2	2.50E-02	1.90	.30	-.58	.63	.083	

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

ภาคผนวก ค

1. ตารางวิเคราะห์เนื้อหาของทักษะการอ่านและเขียนของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับ การสอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียน
2. ตารางกำหนดเนื้อหาข้อสอบ
3. แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียน
4. แบบสอบถามผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับความเหมาะสมของการจัดกิจกรรม
การอ่านและเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการร่วมมือกันของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียน
5. รายการกิจกรรมการสอนทักษะการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียน

ตารางการวิเคราะห์เนื้อหาของทักษะการอ่านและเขียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
ที่ได้รับการสอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียน

ผู้วิจัยได้สร้างแผนการสอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียนด้วยการสอนอ่านและเขียนแบบบูรณาการโดยใช้เทคนิคการร่วมมือกัน (CIRC) โดยเนื้อหาการอ่านและเขียนสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ผู้วิจัยได้นำมาทำการทดลอง นำมาจากหนังสือ 3 เล่ม คือ Highlights, English for a Changing World และจากหนังสือ Top Line มากำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ดังต่อไปนี้

เนื้อหาของ Reading นำมาจากหนังสือ ECW. 3, Highlights, และ Top line ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

การอ่านและการเขียน

Objectives	Function	Content	Activities
- เรียงลำดับความหรือเหตุการณ์จากข้อความที่อ่านได้ - เขียนบรรยายภาพและสิ่งของตามที่กำหนดให้ไว้	- อ่านเรื่องแล้วลำดับเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่านได้ - เขียนบรรยายภาพเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน	- Buddhist Monks	- จัดกลุ่มนักเรียนเล่าเรื่องย่อที่อ่านและตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านแล้วเขียนบรรยายภาพเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้
- ตีความหมายและแสดงความคิดเห็นของข้อความที่อ่านได้ - เขียนเรียงความตามที่กำหนดให้ไว้	- พูดอธิบาย วิจารณ์ ลักษณะความสำคัญของทองคำ - เขียนเรื่องตามความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน	- Dreams of gold	- คำถามที่หลากหลายเกี่ยวกับเรื่องทองคำกับความจำเป็นของมนุษย์ในชีวิตประจำวัน
- ย่อสรุปเรื่องของข้อความที่อ่านได้	- ระบุลักษณะรถยนต์กับเจ้าของ	- Cars are like their owners or are they ?	- ถาม-ตอบเกี่ยวกับรถที่ใช้ในชีวิตประจำวัน – ความสัมพันธ์ของผู้ใช้รถ (นิสสัน)

การอ่านและการเขียน

Objectives	Function	Content	Activities
<ul style="list-style-type: none"> - ระบุใจความสำคัญและตั้งชื่อเรื่องจากข้อความที่อ่านได้ - เขียนประโยคและข้อความตามขั้นตอนและวิธีการได้ 	<ul style="list-style-type: none"> - สรุปใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่าน - เขียนลำดับเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่าน 	<ul style="list-style-type: none"> - Three Friends 	<ul style="list-style-type: none"> - เขียนแผนภูมิความหมาย สรุปใจความสำคัญ
<ul style="list-style-type: none"> - อ่านออกเสียงคำและข้อความที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง - เขียนบรรยายภาพและสิ่งของตามที่กำหนดให้ได้ 	<ul style="list-style-type: none"> - อ่านเรื่องและข้อความได้ถูกต้องชัดเจน - เขียนแสดงเหตุการณ์เรื่องที่อ่านได้ 	<ul style="list-style-type: none"> - McDonald's 	<ul style="list-style-type: none"> - จัดสถานการณ์ให้นักเรียนแสดงบทบาทสมมติ - เกมส์เกี่ยวกับการอ่านออกเสียง - Information Gap

เนื้อหาของ Reading – Writing นำมาจากหนังสือ Highlight เรื่อง Buddhist Monks

Buddhist Monks

Buddhist monks live in wat (temples). They learn the teachings of Lord Buddha. Then they teach the teachings to people.

Buddhist monks wear *jeewon* (yellow robe). They wear no hair They are usually barefoot. Sometimes they wear sandals, but they do not wear shoes. They do not wear hats. When the sun is hot, they use their umbrellas.

They carry things in the cloth bags. These bags usually have beautiful designs on them.

In Thailand only men, not women, over twenty years old can be Buddhist monks.

Buddhist monks can eat food only twice a day. The first meal is in the morning. They must finish the second meal before noon. Some monks even eat only once a day in the morning. They cannot eat any food after twelve o'clock noon. They can drink water and light drink, but not the drink with food in it.

Buddhist monks usually do not cook their own food. Buddhist people give it to them. Early every morning the monks go out of their wat. Each monk carries a big black bowl They walk through the village People put food in their bowls. The monks eat the food from their bowls in their wat. After each meal they pray for those people.

Every afternoon Buddhist monks study the teachings of Lord Buddha, clean their wat, do the chores, and sometimes talk about the teachings with the people. Buddhist monks pray for the well-being of men and animals many times a day – at sunrise, after meals, and at sunset Every Buddhist monk in Thailand cannot have a wife. But in some other countries like Japan a monk can live with his wife.

Almost all wat (temple) are beautiful. Foreigners like to go and see and take pictures of them.

เนื้อเรื่องของ Reading – Writing นำมาจากหนังสือ Top line เรื่อง Dreams of gold

Dreams of gold

Some people believe dreams can tell them what will happen in the future. Nobody knows why this is so, but there are many stories about people who had dreams that came true. One of these people was a man called John Chapman who, many years ago, lived in the small town of Swaffham in England.

John Chapman dreamt he was standing on London Bridge and a man told him how to become rich. John Chapman was a poor man and he needed money, so the next day he decided to set off for London. It was 100 miles from Swaffham to London. He walked for three days and three nights, and at last he arrived at London Bridge. There were lots of people on the bridge, but they were not interested in John Chapman. They walked past him. No one talked to him. After three days, John Chapman decided to go home, but before he could do this, a shopkeeper came up to him.

‘I’ve been watching you,’ he said. ‘Are you waiting for someone?’

‘Yes,’ said John. ‘I had a dream about a man on London Bridge. He was going to help me get a lot of money.’

‘Oh,’ said the shopkeeper. ‘You shouldn’t believe in dreams. If I believed in dreams, I’d be in Swaffham right now. I had a dream a few days ago about a man who lived in Swaffham. His name was John Chapman, and he had gold in his garden near an old apple tree.’

John Chapman was surprised by what the shopkeeper said. He immediately went home and dug near the old apple tree. He soon found many pieces of gold. He was so delighted gave some of the gold to his church. For the rest of his life, he was a rich man.

เนื้อหาของ Reading – Writing นำมาจากหนังสือ English for changing word เรื่อง
Cars Are Like Their Owners. Or Are They?

Cars Are Like their Owners. Or Are They?

There are many different kinds of cars in this world. My cousin thinks this is because cars are like their owners. He says, “Rich people won expensive cars, big people have large cars, and old people drive old cars. “I don’t think I agree with this idea.

My neighbor, Mrs. Hill is 82 years old. She drives only on Tuesdays, and then she drives only to the bank. She seldom drives more than 30 kilometers and hour, and she never has anybody with her. You think Mrs. Hill has a very old, very small car, Right?

Wrong! Her car is brand – new. It can hold six passengers, and it has a huge engine. It can travel up the side of a mountain at 200 kilometers and hour!

Mr. Jackson lives next to Mrs. Hill, Mr. Jackson is fat! What kind of car does he have? You’ve already guessed! His car is tiny. After a big meal, he doesn’t fit behind the steering wheel. His wife has to push him into the seat.

My friend Diego is an artist. He paints beautiful pictures with brilliant colors. His car is black! Mrs. Bates owns an ancient car. Smoke and steam boil out of the engine when she drives it. Poor Mrs. Bates Poor? She owns four restaurants and has two million dollars in the bank! My Uncle Joe has a tiny car. Every Sunday he drives to the country with his wife his five children, his mother, and their dog.

Now you have read about my friends and their cars. Do you agree with my cousin?

Maybe your family has a car. Does it say something about you? Why don’t you write and tell me about it? I never travel, so I have a lot of time to read letters. You see, I don’t own a car.

เนื้อหาของ Reading – Writing นำมาจากหนังสือ Highlight เรื่อง The Three friends

The Three Friends

Wichit has an English friend. His name is Peter. Wichit also has an American friend whose name is Bill. They are all good friends. Americans speak English. American English is a little bit different from British English. Wichit can speak a little English. But they all understand one another very well.

Last weekend they all went to Peter's house. They had tea in the garden. "They had tea" means they ate sandwiches and cakes besides tea. English people like to have tea in the afternoon. Some English people drink tea many times every day – in the morning, in the afternoon, and in the evening. Some Americans also like tea. But most Americans prefer coffee. They drink many cups of coffee every day.

While they had tea they talked about their own schools. Peter's school is in London, England. Bill's school is in San Francisco, USA. Wichit's school is in Chaing Mai, Thailand. The children met in Bangkok last month and became good friends. Peter and Bill talked about Christmas holidays but Wichit did not know anything about Christmas.

"Christmas Day is on the twenty-fifth of December." Peter told Wichit.

"Christmas Day is the day when Jesus Christ was born." Bill said

"Everybody in our family gives presents to everybody and to our friends." Peter added.

"We have a small tree in our house," said Bill. "We call it a Christmas tree. We hang presents on it. We also put candles on it. It is very pretty when we light the candles."

"I would love very much to see your Christmas tree." Said Wichit. "We also have things with candles, too."

"What are they?" said Bill and Peter at the same time.

"They are krathong. A krathong is made from banana leaves. It can float on water. We put candles and incense sticks – joss sticks – and some other things in the krathong. Then we let it float on the water of a river or a canal or a pond."

เนื้อหาของ Reading – Writing นำมาจากหนังสือ Top line เรื่อง McDonald's

McDonald's

There were two McDonalds – Mac and Dick – and they were brothers. In 1948, they owned a restaurant in California. They liked working in the restaurant, but they got tired of the customers ordering so many different things to eat.

‘If we gave customers a smaller menu we could make some of the food before they come, and they wouldn't have to wait so long for their meals,’ said one of the brothers. The other brother agreed and added, ‘And if we made the customers come to the counter, we wouldn't need any waiters or waitresses. We could also use plastic plates so there wouldn't be any washing-up.’

These were such good ideas that the McDonald brothers used them, and the customers were very pleased. They got their meals very quickly – in less than a minute – and they paid only 15 cents for hamburgers and 10 cents for fries. The first McDonald's restaurant had no seats for customers to sit on. This meant that people had to take their food away, and that no one had to clean up any tables after them.

Then a man called Ray Kroc came to the brothers and asked to buy their business. They Agreed to sell it to him for \$27 million. After that, people paid Ray Kroc to open their own restaurants using the McDonald's name and menu. Before long, there were McDonald's restaurants all over the United States, and nowadays, they are all over the world – even in China and Russia.

The most successful McDonald's business is in Hong Kong. The Hong Kong McDonald's sells more hamburgers everyday than any other McDonald's anywhere else in the world. McDonald's restaurants are so successful because children love going to them. They like the food, and they like the toys and games they can get at McDonald's.

Table of Test Specification for Ninth Grade student

Objectives	Function	Content	Text type	Cog Lev	No of Items	Test Technique	Time (60mins)	Weight	Scoring
- เรียงลำดับ ความหรือ เหตุการณ์ จาก ข้อความ ที่อ่านได้	- อ่านเรื่อง ลำดับ เหตุการณ์ จากเรื่อง ที่อ่านได้	- Buddhist Monks (Reading)	Passage	C	1-4	M/C	12	4	4
- เขียน บรรยาย ภาพและ สิ่งของ ตามที่ กำหนดให้ ได้	- เขียน บรรยายภาพ เกี่ยวกับเรื่อง ที่อ่าน	- Mother's Day (Writing)	Passage	C	1	M/C	50	10	10
- ตีความ หมายและ แสดง ความคิด เห็นของ ข้อความ ที่อ่านได้	- พุคอธิบาย วิจารณ์ ลักษณะ ความสำคัญ ของทองคำ	- Dreams of gold (Reading)	Passage	C	5-12	M/C	24	8	8
- เขียน เรียงความ ที่กำหนด ให้ได้	- เขียนเรื่อง ตามความ คิดเห็นของ ตนเอง เกี่ยวกับเรื่อง ที่อ่าน	- My Dream (Writing)	Passage	C	1	M/C	50	10	10

Objectives	Function	Content	Text type	Cog Lev	No of Items	Test Technique	Time (60mins)	Weight	Scoring
- ย่อสรุป เรื่องของ ข้อความ ที่อ่านได้	- ระบุลักษณะ รถยนต์กับ เจ้าของ	- Cars are like their owners or are they? (Reading)	Passage	C	13-17	M/C	15	5	5
- ระบุ ใจความ สำคัญ และตั้งชื่อ เรื่องจาก ข้อความ ที่อ่านได้	- สรุปใจความ สำคัญจาก เรื่องที่อ่าน	(Writing) - Three Friends (Reading)	Passage	C	18-25	M/C	24	8	8
- เขียน ประโยค และ ข้อความ ตาม ขั้นตอน และวิธีการ ได้	- เขียนลำดับ เหตุการณ์ จากเรื่อง ที่อ่าน	- My Future (Writing)	Passage	C	1	M/C	25	5	5

Objectives	Function	Content	Text type	Cog Lev	No of Items	Test Technique	Time (60mins)	Weight	Scoring
- อ่านออกเสียงคำและข้อความที่กำหนดให้ - เขียนบรรยายภาพและสิ่งของตามที่กำหนดให้	- อ่านเรื่องและข้อความ - เขียนแสดงเหตุการณ์เรื่องที่ได้	-McDonald's (Reading) -My Future (Writing)	Passage Passage	C C	26-30 1	M/C M/C	15 25	5 5	5 5

Level :

1. M = Machine   2. K = Knowledge   3. T = Translate
4. C = Communication   5. Cr = Criticism

แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้กิจกรรมการสอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียน และการสอนแบบปกติ

ผู้วิจัยได้สร้างและหาคุณภาพของแบบสอบถามดังนี้

1. ศึกษาวิธีสร้างแบบสอบถามโดยใช้วิธีของลิเคิร์ต (Likert rating) จากหนังสือวิจัยของ ทวีป สิริรัศมี (2534) และดัดแปลงจาแนวคิดของจอห์นสันและจอห์นสัน (Johnson and Johnson : 1996, 1993)

2. สร้างแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้กิจกรรมการสอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียน จำนวน 10 ข้อ โดยให้เลือก 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด โดยใช้เกณฑ์ของลิเคิร์ต ดังนี้

แบบสอบถามที่มีข้อความเห็น คือ

มากที่สุด ให้ค่าระดับเท่ากับ 5

มาก ให้ค่าระดับเท่ากับ 4

ปานกลาง ให้ค่าระดับเท่ากับ 3

น้อย ให้ค่าระดับเท่ากับ 2

น้อยที่สุด ให้ค่าระดับเท่ากับ 1

นำคำถามที่สร้างขึ้นไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน

ตรวจสอบความเหมาะสมของคำถามและรูปแบบของภาษา เพื่อนำไปปรับปรุงแก้ไข

นำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 10 คน แล้วนำข้อมูลที่ได้มาหาค่าความเชื่อมั่นด้วยสูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Coefficient) ของครอนบาร์ค (Conbarch)

**แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสิรินธรราชวิทยาลัย ปีการศึกษา 2545**

คำชี้แจง แบบสอบถามความคิดเห็น แบ่งออกเป็น 2 ตอน

ตอนที่ 1 ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย / ลงในช่องระดับการประเมิน ซึ่งมีอยู่ทั้งหมด

5 ระดับ คือ 5 = มากที่สุด 4 = มาก 3 = ปานกลาง 2 = น้อย 1 = น้อยที่สุด

ตอนที่ 2 ให้นักเรียนเขียนแสดงความคิดเห็น

ตอนที่ 1

รายการประเมิน	ระดับการประเมิน				
	5	4	3	2	1
ด้านบรรยากาศการเรียนรู้					
1. ครูมีความกระตือรือร้น ยิ้มแย้ม ให้อิสระแก่นักเรียน ในการแสดงความคิดเห็น					
2. ครูจัดห้องเรียน โดยมีวัสดุ สื่อการเรียนการสอนที่ สนับสนุนการเรียนรู้ของนักเรียน					
3. ครูจัดศูนย์การเรียนรู้ ที่นักเรียนมีอิสระในการค้น คว้าหาความรู้ด้วยตนเอง					
4. ครูได้จัดสิ่งอำนวยความสะดวกแก่นักเรียน					
5. นักเรียนมีความสุขในการเรียน มีความรู้สึกที่ดีต่อ การเรียนภาษาอังกฤษ					
ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน					
6. จัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ โดยให้ นักเรียนแสวงหาความรู้ด้วยตนเองจากแหล่ง การเรียนรู้.....					
7. จัดกิจกรรมการเรียนการสอน ให้นักเรียนรู้และ ทำงานร่วมกัน โดยเน้นกระบวนการกลุ่มและใช้ สื่อการสอนที่หลากหลาย					

รายการประเมิน	ระดับการประเมิน				
	5	4	3	2	1
8. จัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยให้นักเรียนได้พัฒนาความรู้ ความสามารถ ตามความสามารถของนักเรียนเอง โดยปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมทางด้านการอยู่ร่วมกันในสังคมไปพร้อมกับเนื้อหาวิชา _____					
9. จัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยเปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็น อย่างเป็นอิสระ และส่งเสริมการช่วยเหลือกัน โดยให้คนเก่งช่วยเหลือคนที่เรียนอ่อนกว่า _____					
10. จัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยกิจกรรมการเรียนการสอนส่วนใหญ่ให้นักเรียน เป็นผู้กระทำ _____					
รวม					

มหาวิทยาลัยศิลปากร ส่วนพิเศษ

ตอนที่ 2

1. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ นักเรียนเกิดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษมากน้อยเพียงใด

.....

.....

.....

.....

.....

2. นักเรียนมีความรู้สึกรู้สึกอย่างไรต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ และต้องการให้ครูจัดกิจกรรมอย่างไร (ข้อเสนอแนะ)

.....

.....

.....

.....

.....

แบบสอบถามผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับความเหมาะสมของการจัดกิจกรรมการสอนอ่าน และเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการร่วมมือกัน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียน

คำชี้แจง กรณาคือ 1, 0, -1 ลงในช่องความคิดเห็น

- 1 หมายถึง แน่ใจว่าหน้าที่ภาษาทักษะอ่านและเขียนและกิจกรรมการสอนเนื้อหา ทักษะอ่านและเขียนภาษาอังกฤษเหมาะสมในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
- 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าหน้าที่ภาษาทักษะอ่านและเขียนและกิจกรรมการสอนเนื้อหา ทักษะอ่านและเขียนภาษาอังกฤษเหมาะสมในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
- 1 หมายถึง แน่ใจว่าไม่เป็นหน้าที่ภาษาทักษะอ่านและเขียนและกิจกรรมการสอน เนื้อหาทักษะอ่านและเขียนภาษาอังกฤษเหมาะสมในชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 3

การอ่านและการเขียน

Objectives	Function	Content	Activities	ความคิดเห็น/ ข้อเสนอแนะ
- เรียงลำดับความ หรือเหตุการณ์จาก ข้อความที่อ่านได้ - เขียนบรรยายภาพ และสิ่งของตามที่ กำหนดให้ได้	- อ่านเรื่องแล้วลำดับ เหตุการณ์จากเรื่อง ที่อ่านได้ - เขียนบรรยายภาพ เกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน	- Buddhist Monks	- จัดกลุ่มนักเรียน เล่าเรื่องย่อที่อ่าน และตอบคำถามจาก เรื่องที่อ่านแล้วเขียน บรรยายภาพเกี่ยวกับ เรื่องที่อ่านได้	
- ตีความหมายและ แสดงความคิดเห็น ของข้อความ ที่อ่านได้ - เขียนเรียงความ ตามที่กำหนดให้ได้	- อธิบาย วิเคราะห์ ลักษณะความสำคัญ ของทองคำ - เขียนเรื่องตามความ คิดเห็นของตนเอง เกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน	- Dreams of gold	- คำถามที่หลากหลาย เกี่ยวกับเรื่องของ ทองคำกับความจำเป็น ของมนุษย์ในชีวิต ประจำวัน	

การอ่านและการเขียน

Objectives	Function	Content	Activities	ความคิดเห็น/ ข้อเสนอแนะ
- ย่อสรุปเรื่องของ ข้อความที่อ่านได้	- ระบุลักษณะรถยนต์ กับเจ้าของ	- Cars are like their owners or are they ?	- ถาม-ตอบเกี่ยวกับรถ ที่ใช้ในชีวิต ประจำวัน – ความ สัมพันธ์ของผู้ใช้รถ	
- ระบุใจความสำคัญ และตั้งชื่อเรื่องจาก ข้อความที่อ่านได้ - เขียนประโยคและ ข้อความตาม ขั้นตอนและวิธีการ ได้	- สรุปใจความสำคัญ จากเรื่องที่อ่าน - เขียนลำดับ เหตุการณ์ จากเรื่อง ที่อ่าน	- Three Friends	- เขียนแผนภูมิ ความหมาย สรุป ใจความสำคัญ	
- อ่านออกเสียงคำ และข้อความที่ กำหนดให้ได้ ถูกต้อง - เขียนบรรยายภาพ และสิ่งของตามที่ กำหนดให้ได้	- อ่านเรื่องและ ข้อความได้ถูกต้อง ชัดเจน - เขียนเรียงความ แสดงเหตุการณ์ เรื่องที่อ่านได้	- McDonald's	- จัดสถานการณ์ให้ นักเรียนแสดง บทบาทสมมติ - เกมส์เกี่ยวกับการ อ่านออกเสียง - Information Gap	

กิจกรรมการสอนทักษะการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียน

Function	Content	Type of Activities	Cooperative methods
- อ่านเรื่องลำดับเหตุการณ์จากเรื่อง ที่อ่านได้ - เขียนบรรยายภาพเกี่ยวกับเรื่อง ที่อ่าน	- Buddhist Monks - Buddhist Monks	- จัดกลุ่มนักเรียนเล่าเรื่องย่อ ที่อ่านและตอบคำถามจาก เรื่องที่อ่าน แล้วเขียน บรรยายภาพเกี่ยวกับเรื่อง ที่อ่านได้	CIRC
- พูดอธิบาย วิเคราะห์ ลักษณะความสำคัญ ของทองคำ - เขียนเรื่องตามความ คิดเห็นของตนเอง เกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน	- Dreams of gold - Dreams of gold	- ถามคำถามที่หลากหลาย เกี่ยวกับเรื่องของทองคำ กับความจำเป็นของมนุษย์	Pair Check
- ระบุลักษณะรถยนต์ กับเจ้าของ	- Cars are like their owners or are they?	- ถามตอบเกี่ยวกับรถที่ใช้ ในชีวิตประจำวัน – ความ สัมพันธ์ของผู้ใช้รถ (นิสัย)	Pair Check
- สรุปใจความสำคัญ จากเรื่องที่อ่าน - เขียนลำดับเหตุการณ์ จากเรื่องที่อ่าน	- Three Friends - Three Friends	- เขียนแผนภูมิ ความหมาย สรุปใจความสำคัญ	CIRC
- อ่านเรื่องและข้อความ ได้ถูกต้องชัดเจน - เขียนแสดงเหตุการณ์ เรื่องที่อ่าน ได้	- McDonald's - McDonald's	- จัดสถานการณ์ให้นักเรียน แสดงบทบาทสมมติแล้ว เขียนประโยคจาก สถานการณ์บทบาทสมมติ - เกมส์เกี่ยวกับการอ่าน ออกเสียง - Information Gap	CIRC

ภาคผนวก ง

การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ความตรงเชิงเนื้อหา
2. ความยากง่าย
3. ความเชื่อมั่น

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

ตารางที่ 19 ผลการประเมินความตรงเชิงเนื้อหาของแผนการสอนกลุ่มทดลอง

ข้อ	ประเด็น	ระดับความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ			ค่าดัชนี สอดคล้อง
		+1	0	-1	
1.	ความสอดคล้องของส่วนประกอบในแผน การสอนที่ 1 ได้แก่ สารสำคัญ จุดประสงค์ การเรียนรู้ เนื้อหากิจกรรม การเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอนและการประเมินผล	+1	+1	+1	1.00
2.	ความสอดคล้องของส่วนประกอบในแผน การสอนที่ 2 ได้แก่ สารสำคัญ จุดประสงค์ การเรียนรู้ เนื้อหากิจกรรม การเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอนและการประเมินผล	+1	+1	+1	1.00
3.	ความสอดคล้องของส่วนประกอบในแผน การสอนที่ 3 ได้แก่ สารสำคัญ จุดประสงค์ การเรียนรู้ เนื้อหากิจกรรม การเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอนและการประเมินผล	+1	+1	+1	1.00
4.	ความสอดคล้องของส่วนประกอบในแผน การสอนที่ 4 ได้แก่ สารสำคัญ จุดประสงค์ การเรียนรู้ เนื้อหากิจกรรม การเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอนและการประเมินผล	+1	+1	+1	1.00
5.	ความสอดคล้องของส่วนประกอบในแผน การสอนที่ 5 ได้แก่ สารสำคัญ จุดประสงค์ การเรียนรู้ เนื้อหากิจกรรม การเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอนและการประเมินผล	+1	+1	+1	1.00
6.	ความสอดคล้องของส่วนประกอบในแผน การสอนที่ 6 ได้แก่ สารสำคัญ จุดประสงค์ การเรียนรู้ เนื้อหากิจกรรม การเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอนและการประเมินผล	+1	+1	+1	1.00

ตารางที่ 19 (ต่อ)

ข้อ	ประเด็น	ระดับความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ			ค่าดัชนี สอดคล้อง
		+1	0	-1	
7.	ความสอดคล้องของส่วนประกอบในแผน การสอนที่ 7 ได้แก่ สารสำคัญ จุดประสงค์ การเรียนรู้ เนื้อหากิจกรรม การเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอนและการประเมินผล	+1	+1	+1	1.00
8.	ความสอดคล้องของส่วนประกอบในแผน การสอนที่ 8 ได้แก่ สารสำคัญ จุดประสงค์ การเรียนรู้ เนื้อหากิจกรรม การเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอนและการประเมินผล	+1	+1	+1	1.00
9.	ความสอดคล้องของส่วนประกอบในแผน การสอนที่ 9 ได้แก่ สารสำคัญ จุดประสงค์ การเรียนรู้ เนื้อหากิจกรรม การเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอนและการประเมินผล	+1	+1	+1	1.00
10.	ความสอดคล้องของส่วนประกอบในแผน การสอนที่ 10 ได้แก่ สารสำคัญ จุดประสงค์ การเรียนรู้ เนื้อหากิจกรรม การเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอนและการประเมินผล	+1	+1	+1	1.00

ตารางที่ 20 ผลการประเมินความตรงเชิงเนื้อหาของแผนการสอนกลุ่มควบคุม

ข้อ	ประเด็น	ระดับความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ			ค่าดัชนี สอดคล้อง
		+1	0	-1	
1.	ความสอดคล้องของส่วนประกอบในแผน การสอนที่ 1 ได้แก่ สารสำคัญ จุดประสงค์ การเรียนรู้ เนื้อหากิจกรรม การเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอนและการประเมินผล	+1	+1	+1	1.00
2.	ความสอดคล้องของส่วนประกอบในแผน การสอนที่ 2 ได้แก่ สารสำคัญ จุดประสงค์ การเรียนรู้ เนื้อหากิจกรรม การเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอนและการประเมินผล	+1	+1	+1	1.00
3.	ความสอดคล้องของส่วนประกอบในแผน การสอนที่ 3 ได้แก่ สารสำคัญ จุดประสงค์ การเรียนรู้ เนื้อหากิจกรรม การเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอนและการประเมินผล	+1	+1	+1	1.00
4.	ความสอดคล้องของส่วนประกอบในแผน การสอนที่ 4 ได้แก่ สารสำคัญ จุดประสงค์ การเรียนรู้ เนื้อหากิจกรรม การเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอนและการประเมินผล	+1	+1	+1	1.00
5.	ความสอดคล้องของส่วนประกอบในแผน การสอนที่ 5 ได้แก่ สารสำคัญ จุดประสงค์ การเรียนรู้ เนื้อหากิจกรรม การเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอนและการประเมินผล	+1	+1	+1	1.00
6.	ความสอดคล้องของส่วนประกอบในแผน การสอนที่ 6 ได้แก่ สารสำคัญ จุดประสงค์ การเรียนรู้ เนื้อหากิจกรรม การเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอนและการประเมินผล	+1	+1	+1	1.00

ตารางที่ 20 (ต่อ)

ข้อ	ประเด็น	ระดับความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ			ค่าดัชนี สอดคล้อง
		+1	0	-1	
7.	ความสอดคล้องของส่วนประกอบในแผน การสอนที่ 7 ได้แก่ สารสำคัญ จุดประสงค์ การเรียนรู้ เนื้อหากิจกรรม การเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอนและการประเมินผล	+1	+1	+1	1.00
8.	ความสอดคล้องของส่วนประกอบในแผน การสอนที่ 8 ได้แก่ สารสำคัญ จุดประสงค์ การเรียนรู้ เนื้อหากิจกรรม การเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอนและการประเมินผล	+1	+1	+1	1.00
9.	ความสอดคล้องของส่วนประกอบในแผน การสอนที่ 9 ได้แก่ สารสำคัญ จุดประสงค์ การเรียนรู้ เนื้อหากิจกรรม การเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอนและการประเมินผล	+1	+1	+1	1.00
10.	ความสอดคล้องของส่วนประกอบในแผน การสอนที่ 10 ได้แก่ สารสำคัญ จุดประสงค์ การเรียนรู้ เนื้อหากิจกรรม การเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอนและการประเมินผล	+1	+1	+1	1.00

ตารางที่ 21 ผลประเมินความตรงเชิงเนื้อหาของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

จุดประสงค์	ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญ			ค่าดัชนีความ สอดคล้อง
		1	2	3	
1. (ทักษะการอ่าน) เรียงลำดับความหรือเหตุการณ์ จากข้อความที่อ่านได้	1.	+1	+1	+1	1.00
	2.	+1	+1	+1	1.00
	3.	+1	+1	+1	1.00
	4.	+1	+1	+1	1.00
2. (ทักษะการอ่าน) ตีความหมายและแสดง ความคิดเห็นจากข้อความที่อ่านได้	5.	+1	+1	+1	1.00
	6.	+1	+1	+1	1.00
	7.	+1	+1	+1	1.00
	8.	+1	+1	+1	1.00
	9.	+1	+1	+1	1.00
	10.	+1	+1	+1	1.00
	11.	+1	+1	+1	1.00
	12.	+1	+1	+1	1.00
3. (ทักษะการอ่าน) ย่อ สรุปเรื่องหรือข้อความ ที่อ่านได้	13.	+1	+1	+1	1.00
	14.	+1	+1	+1	1.00
	15.	+1	+1	+1	1.00
	16.	+1	+1	+1	1.00
	17.	+1	+1	+1	1.00
4. (ทักษะการอ่าน) ระบุใจความสำคัญและตั้งชื่อ เรื่องจากข้อความที่อ่านได้	18.	+1	+1	+1	1.00
	19.	+1	+1	+1	1.00
	20.	+1	+1	+1	1.00
	21.	+1	+1	+1	1.00
	22.	+1	+1	+1	1.00
	23.	+1	+1	+1	1.00
	24.	+1	+1	+1	1.00
	25.	+1	+1	+1	1.00

ตารางที่ 21 (ต่อ)

จุดประสงค์	ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญ			ค่าดัชนีความ สอดคล้อง
		1	2	3	
5. (ทักษะการอ่าน) อ่านออกเสียงคำและข้อความที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง	26.	+1	+1	+1	1.00
	27.	+1	+1	+1	1.00
	28.	+1	+1	+1	1.00
	29.	+1	+1	+1	1.00
	30.	+1	+1	+1	1.00
6. (ทักษะเขียน) นักเรียนเขียนประโยคและข้อความเพื่อบรรยายสิ่งต่าง ๆ ตามขั้นตอนและวิธีการได้	1.	+1	+1	+1	1.00
	7. (ทักษะเขียน) นักเรียนเขียนบรรยายภาพและสิ่งของตามที่กำหนดให้ได้	2.	+1	+1	+1
8. (ทักษะเขียน) นักเรียนเขียนเรียงความตามที่กำหนดให้ได้	3.	+1	+1	+1	1.00

ตารางที่ 22 ผลการประเมินความตรงเชิงเนื้อหาแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียน

ตอนที่ 1

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ			ค่าดัชนี ความสอดคล้อง
	1	2	3	
ด้านบรรยากาศการเรียนรู้				
1. ครูมีความกระตือรือร้น ยิ้มแย้ม ให้อิสระแก่นักเรียน ในการแสดงความคิดเห็น	+1	+1	+1	1.00
2. ครูจัดห้องเรียน โดยมีวัสดุ สื่อการเรียนการสอนที่ สนับสนุนการเรียนรู้ของนักเรียน	+1	+1	+1	1.00
3. ครูจัดศูนย์การเรียนรู้ ที่นักเรียนมีอิสระในการค้นคว้า หาความรู้ด้วยตนเอง	+1	+1	+1	1.00
4. ครูได้จัดสิ่งอำนวยความสะดวกแก่นักเรียน	+1	+1	+1	1.00
5. นักเรียนมีความสุขในการเรียน มีความรู้สึกที่ดีต่อ การเรียนภาษาอังกฤษ.....	+1	+1	+1	1.00
ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน				
6. จัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ โดยให้ นักเรียนแสวงหาความรู้ด้วยตนเองจากแหล่ง การเรียนรู้.....	+1	+1	+1	1.00
7. จัดกิจกรรมการเรียนการสอน ให้นักเรียนรู้และ ทำงานร่วมกัน โดยเน้นกระบวนการกลุ่มและใช้สื่อ การสอนที่หลากหลาย	+1	+1	+1	1.00
8. จัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยให้นักเรียนได้ พัฒนาความรู้ ความสามารถ ตามความสามารถของ นักเรียนเอง โดยปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมทางด้าน การอยู่ร่วมกันในสังคมไปพร้อมกับเนื้อหาวิชา	+1	+1	+1	1.00
9. จัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยเปิดโอกาสให้ นักเรียนได้แสดงความคิดเห็น อย่างเป็นอิสระ และ ส่งเสริมการช่วยเหลือกัน โดยให้คนเก่งช่วยเหลือ คนที่เรียนอ่อนกว่า	+1	+1	+1	1.00

ตารางสรุปการหาค่า IOC

ของแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียน

เรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
ที่ได้รับการสอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียน ทักษะการอ่านและเขียน

ข้อแบบ สอบถาม	ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ			ΣR	IOC	สรุป	แก้ไข
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3				
	ผช. จาตุรงค์	อ. กัลยาณี	อ. สรัญญา				
1.	1	1	1	3	1	ผ่าน	
2.	1	1	1	3	1	ผ่าน	
3.	1	1	1	3	1	ผ่าน	
4.	1	1	1	3	1	ผ่าน	
5.	1	1	1	3	1	ผ่าน	
6.	1	1	1	3	1	ผ่าน	
7.	1	1	1	3	1	ผ่าน	
8.	1	1	1	3	1	ผ่าน	
9.	1	1	1	3	1	ผ่าน	
10.	1	1	1	3	1	ผ่าน	

ตารางสรุปการหาค่า IOC

ของแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียน

เรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
ที่ได้รับการสอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียน ทักษะการอ่านและเขียน

ข้อแบบ สอบถาม	ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ			ΣR	IOC	สรุป	แก้ไข
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3				
	ผช. จาตุรงค์	อ. กัลยาณี	อ. สรัญญา				
1.	1	1	1	3	1	ผ่าน	
2.	1	1	1	3	1	ผ่าน	

รายงานผลการหาค่า IOC ของเครื่องมือ ในการจัดทำวิทยานิพนธ์

เรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
ที่ได้รับการสอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียน ทักษะการอ่านและเขียน

.....

(นางสาวศรีสุวรรณ วิวิธเทศ)

ผู้จัดทำ วันที่ 20 ธันวาคม 2545

ตารางที่ 23 แสดงค่าความยากง่าย (P) และค่าอำนาจจำแนก (r) ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ
วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

ข้อที่	P	R
1.	0.77	0.45
2.	0.59	0.45
3.	0.77	0.27
4.	0.32	0.27
5.	0.77	0.45
6.	0.73	0.55
7.	0.64	0.55
8.	0.73	0.55
9.	0.64	0.55
10.	0.77	0.45
11.	0.68	0.45
12.	0.32	0.27
13.	0.64	0.55
14.	0.77	0.45
15.	0.77	0.45

ข้อที่	P	R
16.	0.73	0.55
17.	0.64	0.55
18.	0.77	0.45
19.	0.68	0.27
20.	0.68	0.45
21.	0.64	0.55
22.	0.77	0.45
23.	0.68	0.45
24.	0.68	0.45
25.	0.59	0.27
26.	0.68	0.45
27.	0.68	0.64
28.	0.73	0.36
29.	0.59	0.27
30.	0.64	0.36

หมายเหตุ : ข้อสอบที่ผ่านเกณฑ์ต้องมีค่า P ระหว่าง 0.20 – 0.80

และค่า r ตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป

: ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ = 0.92

ภาคผนวก จ

ผลการวิเคราะห์สมมติฐาน

1. คะแนนหลังเรียน ทักษะการอ่าน
2. คะแนนหลังเรียน ทักษะการเขียน

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

ตารางที่ 24 แสดงคะแนนหลังเรียนด้วยวิธีสอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียนและวิธีสอนแบบปกติ ทักษะการอ่าน

คนที่	วิธีสอนแบบให้ นักเรียนร่วมมือกันเรียน	วิธีสอน แบบปกติ	คนที่	วิธีสอนแบบให้ นักเรียนร่วมมือกันเรียน	วิธีสอน แบบปกติ
	หลังเรียน	หลังเรียน		หลังเรียน	หลังเรียน
1.	29	23	21.	28	26
2.	28	25	22.	30	23
3.	27	26	23.	29	21
4.	23	27	24.	28	23
5.	28	15	25.	29	24
6.	23	27	26.	28	26
7.	23	26	27.	30	24
8.	26	24	28.	29	26
9.	27	26	29.	25	26
10.	27	24	30.	27	26
11.	25	25	31.	27	25
12.	24	23	32.	29	27
13.	28	26	33.	28	22
14.	29	28	34.	27	22
15.	27	22	35.	23	27
16.	30	22	36.	20	24
17.	30	20	37.	24	24
18.	30	17	38.	28	21
19.	24	26	39.	19	24
20.	28	25	40.	25	26

ตารางที่ 25 แสดงคะแนนหลังเรียนด้วยวิธีสอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียน และวิธีสอนแบบปกติ ทักษะการเขียน

คนที่	วิธีสอนแบบให้ นักเรียนร่วมมือกันเรียน	วิธีสอน แบบปกติ	คนที่	วิธีสอนแบบให้ นักเรียนร่วมมือกันเรียน	วิธีสอน แบบปกติ
	หลังเรียน	หลังเรียน		หลังเรียน	หลังเรียน
1.	14.0	17.0	21.	16.5	18.0
2.	14.0	14.0	22.	17.0	19.0
3.	17.0	16.5	23.	17.0	15.0
4.	14.0	18.0	24.	17.0	11.5
5.	16.5	18.5	25.	18.5	14.0
6.	17.5	17.5	26.	17.0	18.0
7.	17.0	14.0	27.	21.0	17.0
8.	16.5	12.0	28.	19.5	16.5
9.	16.5	14.0	29.	20.0	17.5
10.	18.0	13.5	30.	21.5	14.0
11.	17.5	16.5	31.	19.0	14.5
12.	18.5	11.5	32.	18.5	15.0
13.	15.5	17.0	33.	17.0	14.0
14.	16.0	14.0	34.	18.5	18.0
15.	16.0	11.5	35.	18.5	19.0
16.	17.0	14.5	36.	18.5	19.5
17.	17.0	14.0	37.	17.5	18.5
18.	18.5	12.5	38.	17.5	18.5
19.	17.0	13.0	39.	17.5	19.0
20.	17.5	14.5	40.	17.5	19.5

T-Test

Group Statistics

	GRO JP exp control	N	Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean
SUMPOST		40	44.1125	3.1327	.4953
		40	39.8250	3.8540	.6064

Independent Samples Test

SUMPOST	Levene's Test for Equality of Variances		t-test for Equality of Means					
	F	Sig.	t	Sig. (2-tailed)	Mean Difference	Std. Error Difference	95% Confidence Interval of the Difference	
Equal variances assumed	1.593	.212	5.460	.000	4.2875	.7653	2.7241	5.8509
Equal variances not assumed			5.460	.000	4.2875	.7853	2.7231	5.8519

ภาคผนวก จ
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ
2. แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ
3. แผนการสอนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประถมศึกษา

แบบทดสอบหลังเรียน (posttest)

แบบทดสอบวัดผลความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

จำนวน 30 ข้อ เวลา 90 นาที

คำชี้แจง

1. ให้นักเรียนเขียนชื่อ นามสกุล ชั้น ห้อง เลขที่ ในกระดาษคำตอบ
2. ให้นักเรียนกากบาทลงบนตัวเลือกที่คิดว่าถูกต้องที่สุดในกระดาษคำตอบเพียงคำตอบเดียว
3. ห้ามขีดเขียนเครื่องหมาย สัญลักษณ์ หรือสิ่งใด ๆ ลงบนแบบทดสอบนี้
4. ให้ส่งกระดาษคำตอบ พร้อมกับกระดาษคำถามที่กรรมการคุมสอบ

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

จุดประสงค์การเรียนรู้ที่ 1 : (ทักษะการอ่าน) เรียงลำดับความหรือเหตุการณ์จากข้อความที่อ่านได้
ข้อ 1 - 4

เนื้อหาของ Reading – Writing นำมาจากหนังสือ Highlight เรื่อง Buddhist Monks

Buddhist Monks

Buddhist monks live in wat (temples). They learn the teachings of Lord Buddha. Then they teach the teachings to people.

Buddhist monks wear *jeewon* (yellow robe). They wear no hair. They are usually barefoot. Sometimes they wear sandals, but they do not wear shoes. They do not wear hats. When the sun is hot, they use their umbrellas.

They carry things in the cloth bags. These bags usually have beautiful designs on them.

In Thailand only men, not women, over twenty years old can be Buddhist monks.

Buddhist monks can eat food only twice a day. The first meal is in the morning. They must finish the second meal before noon. Some monks even eat only once a day in the morning. They cannot eat any food after twelve o'clock. They can drink water and light drink, but not the drink with food in it.

Buddhist monks usually do not cook their own food. Buddhist people give it to them. Early every morning the monks go out of their wat. Each monk carries a big black bowl. They walk through the village, people put food in their bowls. The monks eat the food from their bowls in their wat. After each meal they pray for those people.

Every afternoon Buddhist monks study the teachings of Lord Buddha, clean their wat, do the chores, and sometimes talk about the teachings with the people. Buddhist monks pray for the well-being of men and animals many times a day – at

sunrise, after meals, and at sunset. Every Buddhist monk in Thailand cannot have a wife. But in some other countries like Japan a monk can live with his wife.

Almost all wat (temple) are beautiful. Foreigners like to go and see and take pictures of them.

Choose the best answer.

1. When the sun is hot, Buddhist monks _____.
  - a. wear shoes
  - b. wear sandals
  - c. use umbrellas
  - d. use hat
2. Buddhist monks sometimes wear _____.
  - a. shoes
  - b. sandals
  - c. umbrellas
  - d. hat
3. Buddhist monks usually eat food _____ a day.
  - a. once
  - b. twice
  - c. once or twice
  - d. third
4. Buddhist monks do not _____ their own food.
  - a. eat
  - b. cook
  - c. carry
  - d. look

จุดประสงค์การเรียนรู้ที่ 2 : (ทักษะการอ่าน) ตีความหมายและแสดงความคิดเห็นจากข้อความ
ที่อ่านได้ (ข้อ 5 – 8)

เนื้อเรื่องของ Reading – Writing นำมาจากหนังสือ Top line เรื่อง Dreams of gold

Dreams of gold

Some people believe dreams can tell them what will happen in the future. Nobody knows why this is so, but there are many stories about people who had

dreams that came true. One of these people was a man called John Chapman who, many years ago, lived in the small town of Swaffham in England.

John Chapman dreamt he was standing on London Bridge and a man told him how to become rich. John Chapman was a poor man and he needed money, so the next day he decided to set off for London. It was 100 miles from Swaffham to London. He walked for three days and three nights, and at last he arrived at London Bridge. There were lots of people on the bridge, but they were not interested in John Chapman. They walked past him. No one talked to him. After three days, John Chapman decided to go home, but before he could do this, a shopkeeper came up to him.

‘I’ve been watching you,’ he said. ‘Are you waiting for someone?’

‘Yes,’ said John. ‘I had a dream about a man on London Bridge. He was going to help me get a lot of money.’

‘Oh,’ said the shopkeeper. ‘You shouldn’t believe in dreams. If I believed in dreams, I’d be in Swaffham right now. I had a dream a few days ago about a man who lived in Swaffham. His name was John Chapman, and he had gold in his garden near an old apple tree.’

John Chapman was surprised by what the shopkeeper said. He immediately went home and dug near the old apple tree. He soon found many pieces of gold. He was so delighted gave some of the gold to his church. For the rest of his life, he was a rich man.

Choose the best answer.

5. What did John Chapman dream?

He dreamt he was standing on _____ .

a. London Bridge	b. France Bridge
c. Tokyo Bridge	d. Italy Bridge

11. What will happen if the writer makes a big meal?

He doesn't have time _____ .

a. to play tennis.	b. to go shopping.
c. to do homework.	d. to sleep.

12. Why does the writer hate to eat?

a. Because it takes too much time.	b. Because it is impolite.
c. Because it is uncomfortable.	d. Because it is complicate.

จุดประสงค์การเรียนรู้ที่ 3 : (ทักษะการอ่าน) ย่อ สรุปเรื่องหรือข้อความที่อ่านได้ (ข้อ 13 – 17)

เนื้อหาของ Reading – Writing นำมาจากหนังสือ English for changing world เรื่อง
Cars Are Like Their Owners. Or Are They?

Cars Are Like their Owners. Or Are They?

There are many different kinds of cars in this world. My cousin thinks this is because cars are like their owners. He says, "Rich people own expensive cars, big people have large cars, and old people drive old cars. "I don't think I agree with this idea.

My neighbor, Mrs. Hill is 82 years old. She drives only on Tuesdays, and then she drives only to the bank. She seldom drives more than 30 kilometers and hour, and she never has anybody with her. You think Mrs. Hill has a very old, very small car, Right?

Wrong! Her car is brand – new. It can hold six passengers, and it has a huge engine. It can travel up the side of a mountain at 200 kilometers and hour!

Mr. Jackson lives next to Mrs. Hill, Mr. Jackson is fat! What kind of car does he have? You've already guessed! His car is tiny. After a big meal, he doesn't fit behind the steering wheel. His wife has to push him into the seat.

My friend Diego is an artist. He paints beautiful pictures with brilliant colors. His car is black! Mrs. Bates owns an ancient car. Smoke and steam boil out of the engine when she drives it. Poor Mrs. Bates Poor? She owns four restaurants and has two million dollars in the bank! My Uncle Joe has a tiny car. Every Sunday he drives to the country with his wife his five children, his mother, and their dog.

Now you have read about my friends and their cars. Do you agree with my cousin?

Maybe your family has a car. Does it say something about you? Why don't you write and tell me about it? I never travel, so I have a lot of time to read letters. You see, I don't own a car.

Choose the best answers.

13. Whose car is brand-new?

a. Mr. Jackson

b. Mrs. Hill

c. Mr. Diego

d. Mrs. Bates

14. Whose car is black?

a. Mr. Jackson

b. Mrs. Hill

c. Mr. Diego

d. Mrs. Bates

15. Who owns an ancient car?

a. Mr. Jackson

b. Mrs. Hill

c. Mr. Diego

d. Mrs. Bates

16. Who has five children?

a. Mr. Joe

b. Mr. Jackson

c. Mr. Diego

d. Mrs. Bates

17. When does Uncle Joe drive to the country with his wife?

a. On Monday

b. On Wednesday

c. On Friday

d. On Sunday

จุดประสงค์การเรียนรู้ที่ 4 : (ทักษะอ่าน) ระบุใจความสำคัญและตั้งชื่อเรื่องจากข้อความที่อ่านได้
(ข้อ 18 – 22)

เนื้อหาของ Reading – Writing นำมาจากหนังสือ Highlight เรื่อง The Three friends

The Three Friends

Wichit has an English friend. His name is Peter. Wichit also has an American friend whose name is Bill. They are all good friends. Americans speak English. American English is a little bit different from British English. Wichit can speak a little English. But they all understand one another very well.

Last weekend they all went to Peter's house. They had tea in the garden. "They had tea" means they ate sandwiches and cakes besides tea. English people like to have tea in the afternoon. Some English people drink tea many times every day – in the morning, in the afternoon, and in the evening. Some Americans also like tea. But most Americans prefer coffee. They drink many cups of coffee every day.

While they had tea they talked about their own schools. Peter's school is in London, England. Bill's school is in San Francisco, USA. Wichit's school is in Chaing Mai, Thailand. The children met in Bangkok last month and became good friends. Peter and Bill talked about Christmas holidays but Wichit did not know anything about Christmas.

"Christmas Day is on the twenty-fifth of December." Peter told Wichit.

"Christmas Day is the day when Jesus Chris was born." Bill said

"Everybody in our family gives presents to everybody and to our friends."

Peter added.

“We have a small tree in our house,” said Bill. “We call it a Christmas tree. We hang presents on it. We also put candles on it. It is very pretty when we light the candles.”

“I would love very much to see your Christmas tree.” Said Wichit. “We also have things with candles, too.”

“What are they?” said Bill and Peter at the same time.

“They are krathong. A krathong is made from banana leaves. It can float on water. We put candles and incensesticks – joss sticks – and some other things in the krathong. Then we let it float on the water of a river or a canal or a pond.”

Choose the best answers.

18. Who is Bill?

- a. He is an English boy.   b. He is an American boy.
c. He is a Thai friend.   d. He is a Thai student.

19. Where were the boys?

- a. They were at Wichit’s house.   b. They were at Peter’s house.
c. They were at Bill’s house.   d. They were at Wichai’s house.

20. What does “They had tea” mean?

- a. it means they drank tea
b. It means they ate sandwiches.
c. It means they ate other things besides tea.
d. It means they buy tea.

21. What did they talk about while they had tea?

- a. They talked about their own schools.
b. They talked about Christmas holidays.
c. They talked about schools and Christmas.
d. They talked about sports.

จุดประสงค์การเรียนรู้ที่ 5 : อ่านออกเสียงคำและข้อความที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง (ข้อ 26 – 30)

เนื้อหาของ Reading – Writing นำมาจากหนังสือ Top line เรื่อง McDonald's

McDonald's

There were two McDonalds – Mac and Dick – and they were brothers. In 1948, they owned a restaurant in California. They liked working in the restaurant, but they got tired of the customers ordering so many different things to eat.

‘If we gave customers a smaller menu we could make some of the food before they come, and they wouldn't have to wait so long for their meals,’ said one of the brothers. The other brother agreed and added, ‘And if we made the customers come to the counter, we wouldn't need any waiters or waitresses. We could also use plastic plates so there wouldn't be any washing-up.’

These were such good ideas that the McDonald brothers used them, and the customers were very pleased. They got their meals very quickly – in less than a minute – and they paid only 15 cents for hamburgers and 10 cents for fries. The first McDonald's restaurant had no seats for customers to sit on. This meant that people had to take their food away, and that no one had to clean up any tables after them.

Then a man called Ray Kroc came to the brothers and asked to buy their business. They agreed to sell it to him for \$27 million. After that, people paid Ray Kroc to open their own restaurants using the McDonald's name and menu. Before long, there were McDonald's restaurants all over the United States, and nowadays, they are all over the world – even in China and Russia.

The most successful McDonald's business is in Hong Kong. The Hong Kong McDonald's sells more hamburgers everyday than any other McDonald's anywhere else in the world. McDonald's restaurants are so successful because

children love going to them. They like the food, and they like the toys and games they can get at McDonald's.

Choose the best answer.

26. Who are Mac and Dick?

- a. They are friends.
- b. They are brothers.
- c. They are cousins.
- d. They are boyfriends.

27. When did Mac and Dick own a restaurant?

- a. In 1945
- b. In 1946
- c. In 1947
- d. In 1948

28. What town did Mac and Dick own a restaurant?

- a. California
- b. Toronto
- c. Utah
- d. San Francisco

29. How much the customers pay for hamburgers?

- a. 5 cents
- b. 10 cents
- c. 15 cents
- d. 20 cents

30. How much the customers pay for fries?

- a. 5 cents
  - b. 10 cents
  - c. 15 cents
  - d. 20 cents
-

เฉลยแบบทดสอบหลังเรียน (Posttest) วิชาภาษาอังกฤษ

ข้อ	
1.	c
2.	b
3.	b
4.	b
5.	a
6.	c
7.	d
8.	c
9.	d
10.	c
11.	c
12.	a
13.	b
14.	c
15.	d

ข้อ	
16.	a
17.	d
18.	b
19.	b
20.	c
21.	a
22.	b
23.	b
24.	a
25.	d
26.	b
27.	d
28.	a
29.	c
30.	b

แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ฉบับที่ 1

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

เวลา : 50 นาที

วิชา อ 016

คะแนน : 20 คะแนน

จุดประสงค์การเรียนรู้ที่ 1 : เขียนบรรยายภาพตามที่กำหนดให้ได้

Look at the picture then write about Mother's Day

(15 sentences or more than)

มหาวิทยาลัยศิลปากร ลอนนิกซ์สิทธิ์

Mother's Day _____

แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ฉบับที่ 2

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

เวลา : 50 นาที

วิชา อ 016

คะแนน : 20 คะแนน

จุดประสงค์การเรียนรู้ที่ 2 และ 3 : เขียนประโยคและเขียนบรรยายความคิดเห็นได้

Look at the picture then write about My future.

(15 sentences or more than)

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

My future _____

ตารางที่ 26 เนื้อหาและจำนวนคาบเวลาที่ใช้สอนในแต่ละแผนการสอน

แผนการสอนที่	โครงการสอน	จำนวนคาบ	จุดประสงค์ที่
1	<p>การสอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียนด้วยการสอนอ่านและเขียนแบบบูรณาการ โดยใช้เทคนิคการร่วมมือกัน (ทักษะการอ่านเรื่อง Buddhist Monks)</p> <ul style="list-style-type: none"> - พูดยุทธยารายเรื่องที่อ่าน ได้เกี่ยวกับ Buddhist Monks - ถาม – ตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านได้ถูกต้อง ร้อยละ 60 - อ่านและทำแบบฝึกหัดเรียงประโยคจากเรื่องที่อ่าน โดยจัดลำดับเหตุการณ์ได้ถูกต้อง 	1	3 (ทักษะการอ่าน)
2	<p>การสอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียนด้วยการสอนอ่านและเขียนแบบบูรณาการ โดยใช้เทคนิคการร่วมมือกัน (ทักษะการเขียนเรื่อง Buddhist Monks)</p> <ul style="list-style-type: none"> - เขียนบรรยายภาพตามเรื่องที่กำหนดให้ได้ - เขียนเติมข้อความ โดยใช้ศัพท์ที่เหมาะสม และได้ใจความ 	1	3 (ทักษะการเขียน)
3	<p>การสอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียนด้วยการสอนอ่านและเขียนแบบบูรณาการ โดยใช้เทคนิคการร่วมมือกัน (ทักษะการอ่านเรื่อง Dreams of gold)</p> <ul style="list-style-type: none"> - อ่านเรื่องที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง - เล่าเรื่องที่อ่านได้ - ถาม – ตอบคำถามเรื่องที่อ่านได้ถูกต้องกว่า 70% 	1	2 (ทักษะอ่าน)

แผนการสอนที่	โครงการสอน	จำนวนคาบ	จุดประสงค์ที่
4	<p>การสอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียนด้วยการสอนอ่านและเขียนแบบบูรณาการ โดยใช้เทคนิคการร่วมมือกัน (ทักษะการเขียนเรื่อง Dreams of gold)</p> <ul style="list-style-type: none"> - บอกและสะกิดคำศัพท์ใหม่ได้ถูกต้องจากเรื่องที่อ่าน - เขียนเรื่องแล้วลำดับเหตุการณ์จากเรื่องได้ถูกต้อง - เขียนเรื่องตามความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้ 	1	4 (ทักษะการเขียน)
5	<p>การสอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียนด้วยการสอนอ่านและเขียนแบบบูรณาการ โดยใช้เทคนิคการร่วมมือกัน (ทักษะการอ่านเรื่อง Cars are like their owners or are they?)</p> <ul style="list-style-type: none"> - พุคสรุปเรื่องที่อ่านได้ - บอกคำศัพท์ใหม่และความหมายได้ถูกต้อง 	1	4 (ทักษะการอ่าน)
6	<p>การสอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียนด้วยการสอนอ่านและเขียนแบบบูรณาการ โดยใช้เทคนิคการร่วมมือกัน (ทักษะการเขียนเรื่อง Cars are like their owners or are they?)</p> <ul style="list-style-type: none"> - เขียนคำศัพท์จากเรื่องที่กำหนดให้ได้ - เขียนประโยคจากเรื่องที่เรียนมาแล้วได้ (ตามคำบอก) โดยใส่เครื่องหมายถูกต้อง 	1	1 (ทักษะการเขียน)
7	<p>การสอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียนด้วยการสอนอ่านและเขียนแบบบูรณาการ โดยใช้เทคนิคการร่วมมือกัน (ทักษะการอ่านเรื่อง Three Friends)</p> <ul style="list-style-type: none"> - ตั้งชื่อเรื่องจากข้อความที่อ่านได้ - ระบุใจความสำคัญได้ - จัดเรียงลำดับข้อความที่อ่านได้ 	1	1 (ทักษะการอ่าน)

แผนการสอนที่	โครงการสอน	จำนวนคาบ	จุดประสงค์ที่
8	<p>การสอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียนด้วยการสอนอ่านและเขียนแบบบูรณาการ โดยใช้เทคนิคการร่วมมือกัน (ทักษะการเขียนเรื่อง Three Friends)</p> <ul style="list-style-type: none"> - เขียนประโยคเป็นข้อความได้ใจความ - เขียนข้อความเมื่อบรรยายสิ่งต่าง ๆ ตามขั้นตอนได้ - เขียนบรรยายภาพได้ใจความสมบูรณ์ 	1	2 (ทักษะการเขียน)
9	<p>การสอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียนด้วยการสอนอ่านและเขียนแบบบูรณาการ โดยใช้เทคนิคการร่วมมือกัน (ทักษะการอ่านเรื่อง McDonald's)</p> <ul style="list-style-type: none"> - อ่านคำศัพท์ที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง - อ่านข้อความที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง 	1	5 (ทักษะการอ่าน)
10	<p>การสอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียนด้วยการสอนอ่านและเขียนแบบบูรณาการ โดยใช้เทคนิคการร่วมมือกัน (ทักษะการเขียนเรื่อง McDonald's)</p> <ul style="list-style-type: none"> - เขียนคำศัพท์ใหม่จากภาพได้ถูกต้อง - เขียนประโยคและข้อความได้ใจความ - เขียนบรรยายภาพตามที่กำหนดให้ได้ 	1	3 (ทักษะการเขียน)

แผนการสอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียนด้วยการสอนอ่านและเขียนแบบบูรณาการ

โดยใช้เทคนิคการร่วมมือกัน CIRC

แผนการสอนที่ 1 (ทักษะการอ่านเรื่อง Buddhist Monks)

วิชา : ภาษาอังกฤษหลัก 10 (อ 016)

ชั้น : มัธยมศึกษาปีที่ 3

เวลา : 50 นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้ :

นักเรียนสามารถเรียงลำดับความหรือเหตุการณ์จากข้อความที่อ่านได้

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม :

1. นักเรียนสามารถพูดบรรยายเรื่องที่อ่านได้เกี่ยวกับ Buddhist Monks
2. นักเรียนสามารถถาม-ตอบ คำถามจากเรื่องที่อ่านได้ถูกต้องร้อยละ 60
3. นักเรียนสามารถอ่านและทำแบบฝึกหัด เรียงประโยคจากเรื่องที่อ่าน โดยจัดลำดับเหตุการณ์ได้ถูกต้อง

กิจกรรม : แบ่งกลุ่มนักเรียน / จับคู่ ถาม – ตอบ / เกมส์

สาระสำคัญ : Reading : Buddhist Monks (จากหนังสือ Highlights)

กิจกรรมการเรียนการสอน : CIRC

ขั้นที่ 1 การเตรียมผู้เรียน :

1. ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ให้นักเรียนทราบ
2. ครูสอบถามนักเรียนเกี่ยวกับผู้สืบทอดศาสนาพุทธคือ พระในพุทธศาสนา แล้วนำเข้าสู่บทเรียน คือเรื่องที่จะสอน Buddhist Monks โดยถามคำถามให้นักเรียนช่วยกันตอบใช้หลัก brainstorming เช่น
  - Have you ever seen the Buddhist Monks?
  - What do they look like?
  - How often do they eat?
  - What do they wear?
  - What color do Buddhist Monks wear?
 เมื่อนักเรียนตอบคำถามแล้วครูแสดงแผนภูมิเกี่ยวกับ Buddhist Monks ดังใบงานที่ 1 (Work Sheet 1)
3. ครูแจ้งหน้าที่ของการทำงานกลุ่ม

ขั้นที่ 2 การสอนเนื้อหาสาระ :

1. ครูอธิบายการสอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียนโดยใช้วิธีของ CIRC โดยให้นักเรียนแบ่งกลุ่มประมาณ 4 – 6 คน ประกอบด้วยนักเรียนที่เรียนเก่ง – ปานกลาง และอ่อน (1 : 2 : 1)
2. ครูแจกใบความรู้ให้นักเรียนเรื่อง Buddhist Monks ให้นักเรียนแต่ละกลุ่ม
3. ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มกำหนดหน้าที่ให้สมาชิกแต่ละคนศึกษาใบความรู้และมอบหมายบทบาทของแต่ละคนเพื่อทำกิจกรรมร่วมกัน เช่น
  - นักเรียนผลัดกันอ่านเรื่อง
  - นักเรียนผลัดกันเล่าเรื่องย่อตามลำดับเหตุการณ์
4. ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอเรื่องที่อ่าน

ขั้นที่ 3 กิจกรรมกลุ่มย่อย

1. ครูให้นักเรียนนั่งตามกลุ่มเดิมและถามคำถามให้นักเรียนตอบจากเรื่องที่อ่าน โดยตัวแทนกลุ่มเป็นผู้ตอบหลังจากปรึกษากันแล้ว เช่น
  - (✓) - Do Buddhist Monks teach the teachings of Lord Buddha?
  - (X) - Do Buddhist Monks sometimes wear shoes ?
  - (X) - Do Buddhist Monks use hats when the sun is hot?
  - (X) - Don't Buddhist Monks eat food at noon ?
  - (✓) - Do people give food to Buddhist Monks?
2. เมื่อนักเรียนตอบคำถามแล้ว ครูสรุปคำตอบที่ถูกต้อง
3. ครูแจกแบบฝึกหัดเสริมใบงานที่ 2 (Work Sheet 2) ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มผลัดกันถาม – ตอบ

ขั้นที่ 4 ขึ้นแข่งขันเกมวิชาการ

1. จัดกลุ่มเดิมของนักเรียนเพื่อแข่งขันตอบแบบทดสอบจากเรื่องที่อ่าน โดยตัวแทนเลือกแบบทดสอบ อ่านคำถามและสมาชิกเขียนคำตอบ
2. เมื่อครบเวลาเฉลยคำตอบ และนำคะแนนที่ได้ไปรวมกันเมื่อครบ 10 ข้อแล้ว ให้หาคะแนนเฉลี่ยของกลุ่ม

ขั้นที่ 5 ขึ้นการประเมินผลและมอบรางวัล

1. เมื่อรวมคะแนนทุกข้อแล้วครูสรุปคะแนนและประกาศกลุ่มที่ได้คะแนนมากที่สุด 3 ลำดับแรก
2. ครูให้แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนพูดเกี่ยวกับ Buddhist Monks ในทัศนะของตนเอง

3. นักเรียนเขียนบรรยายภาพเกี่ยวกับวัดและพระได้โดยใช้ภาษาเป็นของตนเอง โดยประมาณกลุ่มละ 10 ประโยค ให้ได้ใจความเหมาะสม
4. ครูเลือกของกลุ่มที่มีใจความสมบูรณ์ครบถ้วน แล้วให้ตัวแทนกลุ่มนำเสนอให้เพื่อนในชั้นฟัง

การประเมินผล

1. ครูสังเกตการร่วมกิจกรรมของนักเรียน การมีปฏิสัมพันธ์ การช่วยเหลือกันภายในกลุ่ม
2. ครูตรวจแบบฝึกหัดเสริมของแต่ละกลุ่ม

สื่อการเรียนการสอน

1. ใบความรู้ Buddhist Monks
2. คำถามแบบฝึกหัด ใบงาน (Work Sheet)
3. รูปภาพวัด และพระ
4. แบบทดสอบย่อย

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

แผนการสอนแบบปกติ

แผนการสอนที่ 1 (ทักษะการอ่านเรื่อง Buddhist Monks)

วิชา : ภาษาอังกฤษหลัก 10 (อ 016)

ชั้น : มัธยมศึกษาปีที่ 3

เวลา : 50 นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้:

นักเรียนสามารถเรียงลำดับความหรือเหตุการณ์จากข้อความที่อ่านได้

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม :

1. นักเรียนสามารถพูดบรรยายเรื่องที่อ่านได้เกี่ยวกับ Buddhist Monks
2. นักเรียนสามารถถาม-ตอบ คำถามจากเรื่องที่อ่านได้ถูกต้องร้อยละ 60
3. นักเรียนสามารถอ่านและทำแบบฝึกหัด เรียงประโยคจากเรื่องที่อ่าน โดยจัดลำดับเหตุการณ์ได้ถูกต้อง

กิจกรรม : นักเรียนถาม-ตอบ

สาระสำคัญ : Reading : Buddhist Monks (จากหนังสือ Highlights)

กิจกรรมการเรียนการสอน : แบบปกติ

ขั้นนำ :

1. ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ให้นักเรียนทราบ
2. ครูให้นักเรียนฟังเทปเรื่อง Buddhist Monks 2 เที้ยว
3. แจกใบความรู้เรื่อง Buddhist Monks ให้ทุกคนอ่าน โดยครูบอกศัพท์ยากให้นักเรียน เช่น barefoot, sandals, design, well-being, foreigner แล้วถามเกี่ยวกับเนื้อเรื่องพระในศาสนาพุทธตามใบงานที่ 1 (Work Sheet 1)

ขั้นสอน :

1. ครูถามคำถามให้นักเรียนตอบจากเรื่องที่อ่าน แล้วอธิบายเพิ่มเติม เช่น
  - Have you ever seen the Buddhist Monks?
  - What do they look like?
  - What do they wear?
  - Do people give food to Buddhist Monks?
  - Don't Buddhist Monks eat food at noon?
2. ให้นักเรียนจับคู่ผลัดกันถาม-ตอบ
3. ครูสรุปเนื้อหาที่ถูกต้องให้นักเรียน

ขั้นสรุป :

1. ครูให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดที่กำหนดให้จากเรื่องที่ย่าน ดังใบงานที่ 2
(Work Sheet 2)
2. นักเรียนทำแบบทดสอบที่กำหนดให้

ขั้นประเมินผล

1. สังเกตจากการอ่านเรื่องของนักเรียน
2. สังเกตจากการตอบคำถาม
3. ตรวจแบบฝึกหัด

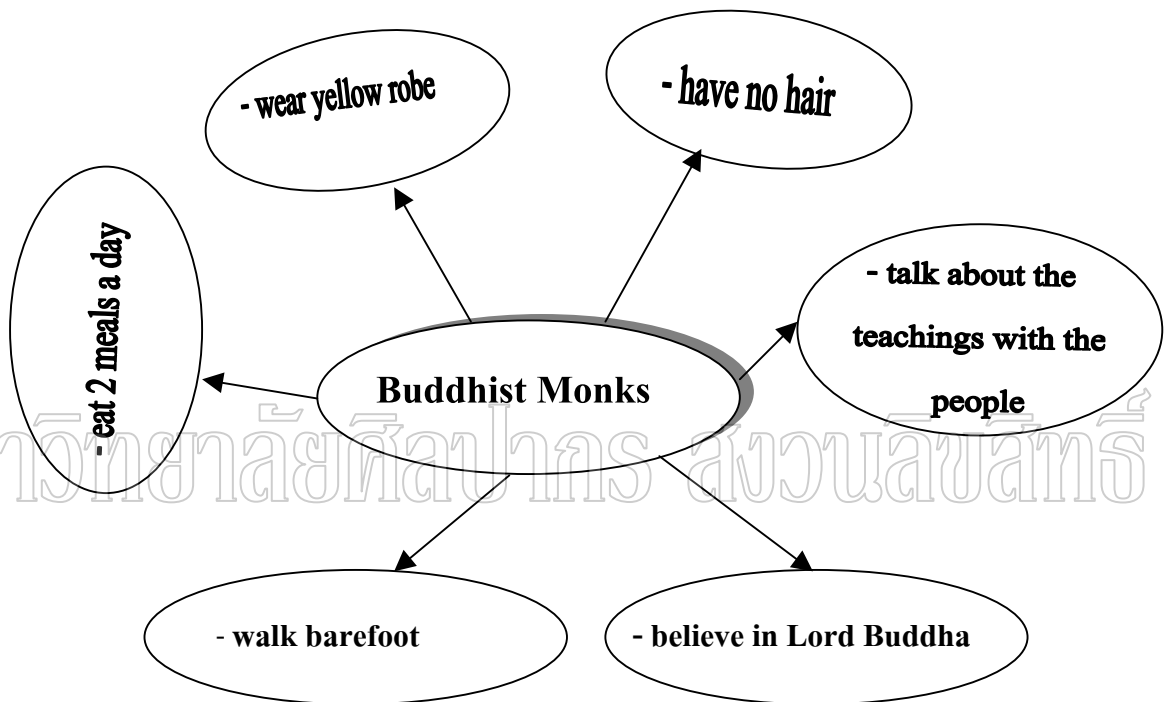
สื่อการเรียนการสอน

1. ใบความรู้ Buddhist Monks
2. คำถามแบบฝึกหัด
3. รูปภาพวัดและพระ
4. แบบทดสอบ

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

Work Sheet 1
(Buddhist Monks)

Do you Know about Buddhist Monks :

Context Sheet

Buddhist Monks

Buddhist Monks live in wat (temples). They learn the teachings of Lord Buddha. Then they teach the teachings to people.

Buddhist Monks wear *jeewon* (yellow robe). They wear no hair. They are usually barefoot. Sometimes they wear sandals, but they do not wear shoes. They do not wear hats. When the sun is hot, they use their umbrellas.

They carry things in their cloth bags. These bags usually have beautiful designs on them.

In Thailand only men, not women, over twenty years old can be Buddhist Monks.

Buddhist Monks can eat food only twice a day. The first meal is in the morning. They must finish the second meal before noon. Some monks even eat only once a day in the morning. They cannot eat any food after twelve o'clock noon. They can drink water and light drink, but not the drink with food in it.

Buddhist Monks usually do not cook their own food. Buddhist people give it to them. Early every morning the monks go out of their wat. Each monk carries a big black bowl. They walk through her village bowls in their wat. After each meal they pray for those people.

Every afternoon Buddhist Monks study the teaching of Lord Buddha, clean their wat, do the chores, and sometimes talk about the teachings with the people. Buddhist Monks pray for the well-being of men and animals many times a day – at sunrise, after meals, and at sunset. Every Buddhist monk in Thailand cannot have a wife. But in some other countries like Japan a monk can live with his wife.

Almost all wat (temples) are beautiful. Foreigners like to go and see and take picture of them.

Exercise (Work Sheet 2)

Answer the questions correctly :

1. Where do Buddhist Monks live?

---

2. What do Buddhist Monks learn?

---

3. What is the color of jeewon?

---

4. Where do Buddhist Monks carry things in?

---

5. Do they cook their own food?

6. What do they do after each meal?

---

7. Who like to go see and take picture of Buddhist Monks?

---

8. When do they study the teaching of Lord Buddha?

---

9. What does each monk carry?

---

10. Can Buddhist Monks have a wife?

มหาวิทยาลัยศิลปากร ส่วนพิเศษ

Answer (Exercise Work Sheet 2)

1. In wat.
2. The teachings of Lord Buddha.
3. Yellow.
4. They carry things in Their cloth bags.
5. No they don't.
6. They pray for those people.
7. Foreigners.
8. Every afternoon.
9. A big black bow.
10. No they can't.

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

Buddhist Monks' Test

Choose the best answer.

1. When the sun is hot, Buddhist Monks _____.
  - a. wear shoes
  - b. wear sandals
  - c. use umbrellas
  - d. use hat
2. Buddhist Monks sometimes wear _____.
  - a. shoes
  - b. sandals
  - c. umbrellas
  - d. hat
3. Buddhist Monks usually eat food _____ a day.
  - a. once
  - b. twice
  - c. once or twice
  - d. third
4. Buddhist Monks cannot drink with food in it _____.
  - a. in the morning
  - b. in the afternoon
  - c. at sunrise, after meals and at sunset
  - d. all are correct
5. Buddhist Monks walk through the village early in the morning to _____.
  - a. get food
  - b. pray for people
  - c. carry black bowls
  - d. speak with people
6. People put _____ in the big black bowls.
  - a. food
  - b. cloth
  - c. pictures
  - d. books
7. Buddhist Monks do not _____ their own food.
  - a. eat
  - b. cook
  - c. carry
  - d. look
8. Buddhist Monks _____ after each meal.
  - a. pray for the people
  - b. carry their bowls
  - c. walk through the village
  - d. smile for the people

9. Buddhist Monks study the teaching of Lord Buddha _____.

a. in the morning

b. at twelve noon

c. in the afternoon

d. at night

10. In Japan a Buddhist Monk can _____.

a. have a wife

b. take pictures

c. eat from his bowl

d. play tennis

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

Answer (Buddhist Monks)

1. c

2. b

3. b

4. c

5. a

6. a

7. b

8. a

9. c

10. a

แผนการสอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียนด้วยการสอนอ่านและเขียนแบบบูรณาการ

โดยใช้เทคนิคการร่วมมือกัน CIRC

แผนการสอนที่ 2 (ทักษะการเขียนเรื่อง Buddhist Monks)

วิชา : ภาษาอังกฤษหลัก 10 (อ 016)

ชั้น : มัธยมศึกษาปีที่ 3

เวลา : 50 นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้:

นักเรียนสามารถบรรยายภาพแล้วสื่อความหมายได้

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม :

1. นักเรียนสามารถเขียนบรรยายภาพตามเรื่องที่กำหนดให้ได้
2. นักเรียนเขียนเติมข้อความโดยใช้ศัพท์ที่เหมาะสมและได้ใจความ

กิจกรรม : แบ่งกลุ่มนักเรียน / จับคู่ ถาม – ตอบ / เกมส์

สาระสำคัญ : Writing : เรื่อง Buddhist Monks (จากหนังสือ Highlights)

กิจกรรมการเรียนการสอน : CIRC

ขั้นที่ 1 ขั้นเตรียมผู้เรียน :

1. ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ให้นักเรียนทราบ
2. ครูแสดงภาพเกี่ยวกับวัดและพระในศาสนาพุทธ
3. นักเรียนพูดประโยคเกี่ยวกับภาพที่ครูแสดงไว้ เช่น
  - Buddhist Monks wear yellow robe.
  - Buddhist Monks live in the temple.
  - Buddhist Monks can eat food only twice a day.
  - Buddhist Monks can help the people who have problems.
  - Every Buddhist Monks in Thailand cannot have a wife.
4. ครูแจกใบความรู้ให้นักเรียนเกี่ยวกับ Buddhist Monks ให้นักเรียนทบทวนเรื่องที่เรียนไปแล้ว

ขั้นที่ 2 การสอนเนื้อหาสาระ :

1. นักเรียนจับคู่ศึกษาใบความรู้ ผลัดกันตั้งคำถาม – คำตอบจากใบความรู้ (Context Sheet)
2. นักเรียนร่วมกันอภิปรายเรื่องจากใบความรู้

ขั้นที่ 3 กิจกรรมกลุ่มย่อย

1. แบ่งกลุ่มนักเรียนเขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับพระในศาสนาพุทธกับคนไทย
2. แบ่งกลุ่มนักเรียนเขียนประโยคเพื่อสื่อสารจากใบความรู้ กลุ่มใดเขียนประโยคได้ใจความสมบูรณ์ครบถ้วนมากที่สุด โดยเขียนแผนภูมิแล้วนำเสนอแต่ละกลุ่มดังใบงานที่ 1 (Work Sheet 1)
3. ครูสรุปประโยคที่นักเรียนเขียนจากใบงานที่กำหนดให้

ขั้นที่ 4 การแข่งขันเกมวิชาการ :

1. ครูแจกใบงานให้นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันเขียนเติมข้อความให้สมบูรณ์ ใบงานที่ 2 (Work Sheet 2) โดยใช้คำศัพท์ที่ศึกษามาแล้ว เพื่อหากลุ่มที่ได้ข้อความสมบูรณ์ที่สุด

ขั้นที่ 5 การประเมินผลและมอบรางวัล :

1. สลับกลุ่มกันตรวจคำตอบที่ถูกต้อง
2. ครูประกาศผู้ชนะ (กลุ่มที่ 1, 2, 3)

การประเมินผล :

1. สังเกตการร่วมกิจกรรมของนักเรียน การมีปฏิสัมพันธ์ของกลุ่ม
2. ตรวจใบงานของกลุ่ม

สื่อการเรียนการสอน :

1. ใบความรู้ Buddhist Monks
2. รูปภาพวัดและพระ
3. ใบงาน (Work Sheet)

แผนการสอนแบบปกติ

แผนการสอนที่ 2 (ทักษะการเขียนเรื่อง Buddhist Monks)

วิชา : ภาษาอังกฤษหลัก 10 (อ 016)

ชั้น : มัธยมศึกษาปีที่ 3

เวลา : 50 นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้:

นักเรียนสามารถเขียนบรรยายภาพแล้วสื่อความหมายได้

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม :

1. นักเรียนสามารถเขียนบรรยายภาพตามเรื่องที่กำหนดให้ได้
2. นักเรียนเขียนเติมข้อความโดยใช้ศัพท์ที่เหมาะสมและได้ใจความ

กิจกรรม : นักเรียนตอบคำถามครู

สาระสำคัญ : Writing : Buddhist Monks (จากหนังสือ Highlights)

กิจกรรมการเรียนการสอน : แบบปกติ

ขั้นนำ :

1. ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ให้นักเรียนทราบ
2. ครูแสดงภาพเกี่ยวกับวัดและพระในศาสนาพุทธ
3. ครูนำเข้าสู่บทเรียนโดยการทบทวนให้นักเรียนเล่าเรื่องเกี่ยวกับวัดที่นักเรียนรู้จัก
เช่น
  - Buddhist Monks wear yellow robe.
  - Buddhist Monks live in the temple.
  - Buddhist Monks can eat food only twice a day.
  - Buddhist Monks can help the people who have problems.
  - Every Buddhist Monks in Thailand cannot have a wife.

ขั้นสอน :

1. ครูแจกใบความรู้เรื่อง Buddhist Monks ให้นักเรียนศึกษาด้วยตนเองแล้วสุ่มตัวอย่างนักเรียนเขียนแผนภูมิต่างใบงานที่ 1 (Work Sheet 1)
2. นักเรียนอ่านเรื่องแล้วเติมข้อความที่สมบูรณ์ลงในประโยคที่กำหนดให้ได้ เช่น
  - Buddhist Monks can eat food only twice a day. The first meal is in the morning.

They must finish the second meal before noon. Some monks even eat only once a day in the morning. They cannot eat any food after twelve o'clock noon. They can drink water and light drink, but not the drink with food in it.

3. คู่มนักเรียนเขียนข้อความที่ขาดหายไปแสดงบนกระดานให้เพื่อนดู
4. ครูเฉลยข้อความที่ถูกต้อง แล้วสรุปเนื้อหาร่วมกับนักเรียน

ขั้นสรุป :

1. ครูให้นักเรียนเขียนข้อความที่ขาดหายไปลงในใบงานที่ 2 แล้วอ่านให้เพื่อนฟัง
2. นักเรียนทำแบบทดสอบส่งครู ใบงานที่ 2 (Work Sheet 2)
3. นักเรียนเขียนบรรยายภาพที่กำหนดให้

ขั้นประเมินผล

1. สังเกตจากการเขียนข้อความ
2. ตรวจใบงานของนักเรียน
3. ตรวจแบบทดสอบ

สื่อการเรียนการสอน

1. ใบความรู้ Buddhist Monks
2. รูปภาพ (Picture)
3. ใบงาน (Work Sheet)

Context Sheet

Buddhist Monks

Buddhist Monks live in wat (temples). They learn the teachings of Lord Buddha. Then they teach the teachings to people.

Buddhist Monks wear *jeewon* (yellow robe). They wear no hair. They are usually barefoot. Sometimes they wear sandals, but they do not wear shoes. They do not wear hats. When the sun is hot, they use their umbrellas.

They carry things in their cloth bags. These bags usually have beautiful designs on them.

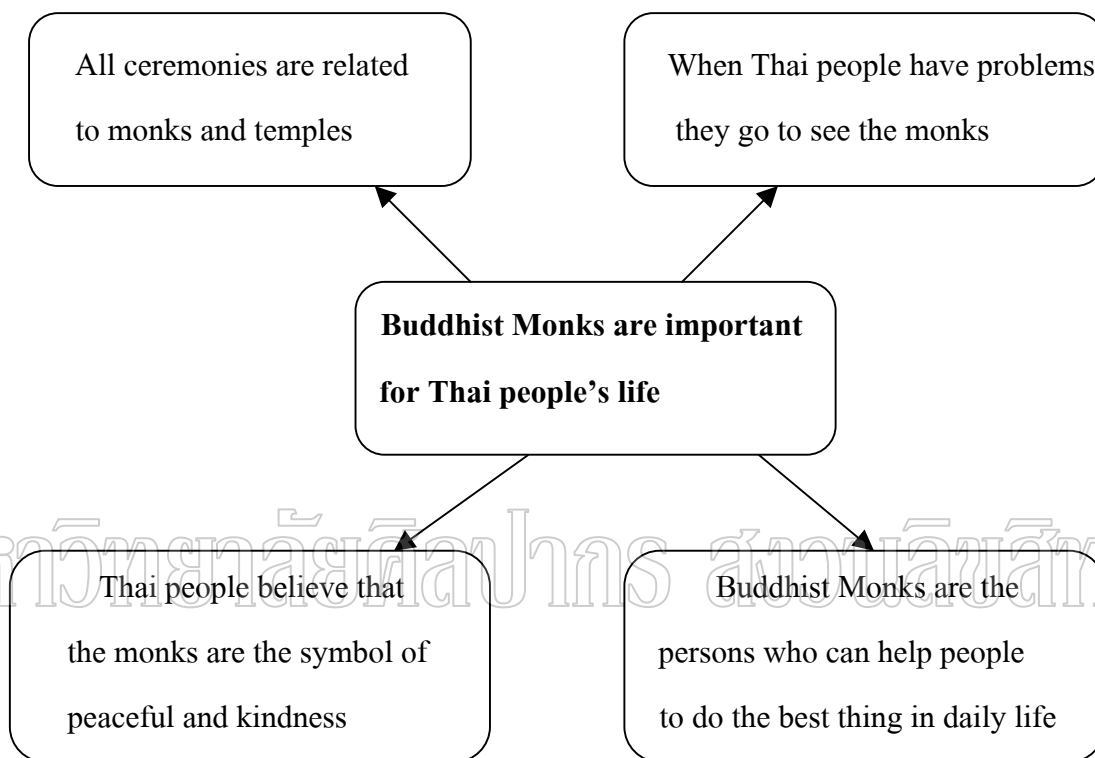
In Thailand only men, not women, over twenty years old can be Buddhist Monks.

Buddhist Monks can eat food only twice a day. The first meal is in the morning. They must finish the second meal before noon. Some monks even eat only once a day in the morning. They cannot eat any food after twelve o'clock noon. They can drink water and light drink, but not the drink with food in it.

Buddhist Monks usually do not cook their own food. Buddhist people give it to them. Early every morning the monks go out of their wat. Each monk carries a big black bowl. They walk through her village bowls in their wat. After each meal they pray for those people.

Every afternoon Buddhist Monks study the teaching of Lord Buddha, clean their wat, do the chores, and sometimes talk about the teachings with the people. Buddhist Monks pray for the well-being of men and animals many times a day – at sunrise, after meals, and at sunset. Every Buddhist monk in Thailand cannot have a wife. But in some other countries like Japan a monk can live with his wife.

Almost all wat (temples) are beautiful. Foreigners like to go and see and take picture of them.

Work Sheet 1**Do you know Buddhist Monks:**

Work Sheet 2

Complete the paragraph with the suitable word.

Buddhist Monks _____1_____ in wat (temples). They are usually _____2_____. Sometimes they wear _____3_____, but they do not wear shoes. They do not _____4_____ hats. When the sun is hot, they use their _____5_____. Buddhist Monks can eat food only _____6_____ a day, in the morning and before noon. Every afternoon they study the _____7_____ of Lord Buddha clean their wat, do the chores. They pray for the _____8_____ of men and animals many times a day. They can not have a _____9_____ in Thailand. In some other countries _____10_____ Japan a monk can live with his wife.

Umbrellas, live, wife, twice , like, sandal,

well – being, barefoot, wear, teachings

Answer

1. live
2. barefoot
3. sandals
4. wear
5. umbrellas
6. twice
7. teachings
8. well – being
9. wife
10. like

แผนการสอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียนด้วยการสอนอ่านและเขียนแบบบูรณาการ

โดยใช้เทคนิคการร่วมมือกัน CIRC

แผนการสอนที่ 3 (ทักษะการอ่านเรื่อง Dreams of gold)

วิชา : ภาษาอังกฤษหลัก 10 (อ 016)

ชั้น : มัธยมศึกษาปีที่ 3

เวลา : 50 นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้ :

นักเรียนสามารถตีความหมายและแสดงความคิดเห็นของข้อความที่อ่านได้

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม :

1. นักเรียนสามารถอ่านเรื่องที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถเล่าเรื่องที่อ่านได้
3. นักเรียนสามารถถาม – ตอบคำถามเรื่องที่อ่านได้ถูกต้องกว่า 70 %

กิจกรรม : แบ่งกลุ่มนักเรียน / จับคู่ ถาม-ตอบ / บทบาทสมมติ

สาระสำคัญ : Reading : Dreams of gold (จากหนังสือ Top Line)

กิจกรรมการเรียนการสอน : CIRC

ขั้นที่ 1 การเตรียมผู้เรียน :

1. ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ให้นักเรียนทราบ
2. ครูนำเข้าสู่บทเรียน โดยถามถึงเครื่องประดับที่มีราคาแพงที่คนนิยมสะสมคืออะไรให้นักเรียนตอบ (ทองคำ)
3. ความใฝ่ฝันของคนเกี่ยวกับทองคำ
4. ครูอธิบายการสอนอ่านแบบบูรณาการโดยใช้เทคนิคการร่วมมือกันคือแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม ๆ ละ 4 คน ประกอบด้วย เด็กเก่ง 1 คน ปานกลาง 2 คน และอ่อน 1 คน

ขั้นที่ 2 การสอนเนื้อหาสาระ :

1. ครูแจกใบความรู้ให้นักเรียน เรื่อง Dreams of gold ให้นักเรียนอ่านและปรึกษากันเองภายในกลุ่ม
2. นักเรียนแต่ละคนกำหนดหน้าที่กันเองภายในกลุ่ม เพื่อส่งตัวแทนอ่านเรื่องเล่าเรื่องย่อตามเหตุการณ์ บอกศัพท์ใหม่จากเรื่อง เช่น shopkeeper / immediately, delighted โดยวิธีสอนศัพท์เริ่มต้นโดย
- ครูอ่านคำศัพท์และคำจำกัดความให้นักเรียนฟัง

- นักเรียนอ่านตามครู
- ครูเปิดคำจำกัดความไว้ให้นักเรียนเติมคำจำกัดความด้วยตนเอง
- ครูเปิดคำจำกัดความให้นักเรียนดูคำจำกัดความและให้นักเรียนอ่านคำจำกัดความของคำศัพท์ดัง ๆ
- นักเรียนอ่านประโยคที่มีคำศัพท์นั้น ๆ แล้วให้คำจำกัดความหรือคำที่มีความหมายเหมือนกัน เช่น
  - The person who sell many things is the (shopkeeper)
  - The students pass the exam they feel (delighted)
  - The word “suddenly” mean the event that happen (immediately)

ขั้นที่ 3 กิจกรรมกลุ่มย่อย

1. นักเรียนแต่ละกลุ่มผลัดกันถาม – ตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน เช่น
  - What’s the best dream you’ve ever had?
(Gold)
  - Have you ever had a dream about the future?
(Yes, I have)
  - Who dreamt he was standing on London Bridge?
(John Chapman)
  - How many days did John Chapman decide to go home?
(After three days)
2. ครูและนักเรียนร่วมกันเฉลยคำตอบที่ถูกต้องแล้วร่วมกันอภิปรายเกี่ยวกับเนื้อเรื่อง
3. สุ่มตัวอย่างนักเรียนแสดงบทบาทสมมติจากเรื่องที่อ่าน
4. ผลัดกันถาม-ตอบจากใบงานที่ 1 (Work Sheet 1)

ขั้นที่ 4 การแข่งขันเกมวิชาการ :

1. จัดกลุ่มเดิมของนักเรียนเพื่อแข่งขันแบบทดสอบจากเรื่องที่อ่าน โดยตัวแทนเลือกแบบทดสอบ อ่านคำถามและสมาชิกเขียนคำตอบ
2. เมื่อครบเวลาเฉลยคำตอบ และนำคะแนนที่ได้ไปรวมกัน

ขั้นที่ 5 การประเมินผลและมอบรางวัล :

1. เมื่อรวมคะแนนทุกข้อแล้วครูสรุปคะแนนและประกาศผู้ได้คะแนนมากที่สุด 3 ลำดับแรก
2. แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนพูดเกี่ยวกับเรื่อง Dreams of gold ตามความรู้สึก

3. นักเรียนเขียนเรื่องย่อสั้น ๆ โดยใช้คำศัพท์ที่เหมาะสม
4. เลือกกลุ่มที่เขียนได้ใจความสมบูรณ์ แล้วให้ตัวแทนนำเสนอให้เพื่อนในชั้นฟัง

การประเมินผล :

1. ครูสังเกตการร่วมกิจกรรมของนักเรียน การมีปฏิสัมพันธ์ การช่วยเหลือกันภายในกลุ่ม
2. สังเกตจากการอ่านเรื่องได้ถูกต้อง
3. ตรวจสอบแบบฝึกหัดเสริมจากใบงาน

สื่อการเรียนการสอน :

1. ใบความรู้ (Context Sheet)
2. ใบงาน (Work Sheet)
3. แบบทดสอบ (Test)

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

แผนการสอนแบบปกติ

แผนการสอนที่ 3 (ทักษะการอ่านเรื่อง Dreams of gold)

วิชา : ภาษาอังกฤษหลัก 10 (อ 016)

ชั้น : มัธยมศึกษาปีที่ 3

เวลา : 50 นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้ :

นักเรียนสามารถตีความหมายและแสดงความคิดเห็นของข้อความที่อ่านได้

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม :

1. นักเรียนสามารถอ่านเรื่องที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถเล่าเรื่องที่อ่านได้
3. นักเรียนสามารถถาม-ตอบคำถามเรื่องที่อ่านได้ถูกต้องกว่า 70%

กิจกรรม : นักเรียนถาม-ตอบ

สาระสำคัญ : Reading : Dreams of gold (จากหนังสือ Top line)

กิจกรรมการเรียนการสอน : แบบปกติ

ขั้นนำ :

1. ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ให้นักเรียนทราบ
2. ครูสอบถามถึงเครื่องประดับที่มีราคาแพงที่คนนิยมสะสม คือ___(ทองคำ)
3. ครูแจกใบความรู้เรื่อง Dreams of gold ให้นักเรียนอ่าน แล้วครูบอกความหมายของประโยค พร้อมอธิบายเนื้อหาสาระ
4. นักเรียนอ่าน และสรุปความหมายของประโยคที่อ่าน

ขั้นสอน :

1. ครูถามคำถามจากเรื่องที่อ่านให้นักเรียนตอบ เช่น
  - What's the best dream you've ever had?
(Gold)
  - Have you ever had a dream about the future?
(Yes, I have)
  - Who dreamt he was standing on London Bridge?
(John Chapman)
  - How many days did John Chapman decide to go home?
(After three days)

2. นักเรียนแต่ละคนทำแบบฝึกหัดคำถามดั่งใบงานที่ 1 (Work Sheet 1) และตรวจคำตอบ

ขั้นสรุป :

1. ให้นักเรียนทำแบบทดสอบ
2. ครูและนักเรียนร่วมกันเฉลยคำตอบที่ถูกต้องกว่า 70%

ขั้นประเมินผล

1. นักเรียนทำแบบฝึกหัดได้ถูกต้อง
2. นักเรียนอ่านเรื่องได้คล่องแคล่ว
3. สังเกตพฤติกรรมนักเรียน

สื่อการเรียนการสอน

1. ใบความรู้ Dreams of gold (Context Sheet)
2. ใบงาน (Work Sheet)
3. แบบทดสอบ (Test)

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

Context Sheet

เนื้อเรื่องของ Reading – Writing นำมาจากหนังสือ Top line เรื่อง Dreams of gold

Dreams of gold

Some people believe dreams can tell them what will happen in the future. Nobody knows why this is so, but there are many stories about people who had dreams that came true. One of these people was a man called John Chapman who, many years ago, lived in the small town of Swaffham in England.

John Chapman dreamt he was standing on London Bridge and a man told him how to become rich. John Chapman was a poor man and he needed money, so the next day he decided to set off for London. It was 100 miles from Swaffham to London. He walked for three days and three nights, and at last he arrived at London Bridge. There were lots of people on the bridge, but they were not interested in John Chapman. They walked past him. No one talked to him. After three days, John Chapman decided to go home, but before he could do this, a shopkeeper came up to him.

‘I’ve been watching you,’ he said. ‘Are you waiting for someone?’

‘Yes,’ said John. ‘I had a dream about a man on London Bridge. He was going to help me get a lot of money.’

‘Oh,’ said the shopkeeper. ‘You shouldn’t believe in dreams. If I believed in dreams, I’d be in Swaffham right now. I had a dream a few days ago about a man who lived in Swaffham. His name was John Chapman, and he had gold in his garden near an old apple tree.’

John Chapman was surprised by what the shopkeeper said. He immediately went home and dug near the old apple tree. He soon found many pieces of gold. He was so delighted gave some of the gold to his church. For the rest of his life, he was a rich man.

Exercise (Work Sheet 1)**Answer these questions.**

1. When did John Chapman live?

---

2. Where did John Chapman live?

---

3. What did he dream?

---

4. Why did he go to London?

---

5. How long did he stay there?

6. Who walked up to him?

---

7. What did John find under the apple tree?

---

8. How would you feel when the shopkeeper spoke to you if you were John Chapman?

---

9. Who does the word 'him' refer to in line 10?

---

10. Who immediately went home and dug near the old apple tree?

Answer

1. Many years ago
2. In the small town of Swaffham in England.
3. He dreamt he was standing on London Bridge and a man told him how to become rich.
4. Because he wanted to be rich.
5. Three days.
6. The shopkeeper.
7. Many pieces of gold.
8. So delighted.
9. John Chapman.
10. John Chapman.

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

Dreams of gold's Test

Choose the best answer:

1. Who live in the small town of Swaffham in England?
  - a. John Lock
  - b. John Chapman
  - c. John Dewey
  - d. John Eisteine
2. From the story: Do people believe dreams can tell them what will happen in the future?
  - a. Yes, they do.
  - b. No, they don't
  - c. Sometimes they believe.
  - d. People always believe.
3. What did John Chapman dream?

He dreamt he was standing on.....

  - a. London Bridge
  - b. France Bridge
  - c. Tokyo Bridge
  - d. Italy Bridge
4. How far was Swaffham to London?
  - a. 50 miles
  - b. 80 miles
  - c. 100 miles
  - d. 120 miles
5. Where did John Chapman find many pieces of gold?
  - a. near the mango tree.
  - b. near the coconut tree.
  - c. near the strawberries tree.
  - d. near the apple tree.
6. How did John Chapman feel after finding many pieces of gold?
  - a. excited
  - b. surprised
  - c. delighted
  - d. worried
7. At first, John Chapman was.....
  - a. crazy
  - b. guilty
  - c. rich
  - d. poor
8. At the end of the story, John Chapman was.....
  - a. crazy
  - b. guilty
  - c. rich
  - d. poor
9. How did John Chapman divide the gold?
  - a. 2 parts
  - b. 3 parts
  - c. 4 parts
  - d. 5 parts
10. To whom; John Chapman gave some of the gold.
  - a. His temple
  - b. His church
  - c. His school
  - d. His village

Dreams of Gold's Answer

1. b

2. a

3. a

4. c

5. d

6. c

7. d

8. c

9. a

10. b

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

แผนการสอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียนด้วยการสอนอ่านและเขียนแบบบูรณาการ

โดยใช้เทคนิคการร่วมมือกัน CIRC

แผนการสอนที่ 4 (ทักษะการเขียนเรื่อง Dreams of gold)

วิชา : ภาษาอังกฤษหลัก 10 (อ 016)

ชั้น : มัธยมศึกษาปีที่ 3

เวลา : 50 นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้ :

นักเรียนสามารถเขียนเรียงความตามที่กำหนดให้ได้

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม :

1. นักเรียนสามารถบอกคำศัพท์และสะกดคำศัพท์ใหม่ได้ถูกต้องจากเรื่องที่อ่าน
2. นักเรียนสามารถเขียนเรื่องแล้วลำดับเหตุการณ์จากเรื่องได้ถูกต้อง
3. นักเรียนสามารถเขียนเรื่องตามความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้

กิจกรรม : เกมสับแบ่งกลุ่มนักเรียน / บทบาทสมมติ

สาระสำคัญ : Writing : Dreams of gold (จากหนังสือ Top Line)

กิจกรรมการเรียนการสอน : CIRC

ขั้นที่ 1 การเตรียมผู้เรียน :

1. ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ให้นักเรียนทราบ
2. ครูชี้แจงบทบาทหน้าที่และวัตถุประสงค์ของการทำงานกลุ่ม
3. ครูแสดงภาพทองคำและผู้ที่ครอบครองทองคำมีความสุขและพึงพอใจให้นักเรียนบรรยายภาพที่เห็น
4. ครูอธิบายการสอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียน โดยใช้วิธีของ CIRC ให้นักเรียนแบ่งกลุ่มประมาณ 4 – 6 คน ประกอบด้วยนักเรียนที่เก่ง – ปานกลาง – อ่อน

ขั้นที่ 2 การสอนเนื้อหาสาระ :

1. จากภาพให้นักเรียนช่วยกันเขียนคำศัพท์เดิมข้อความที่ขาดหายไปให้สมบูรณ์ครบถ้วนจากใบงานที่ 1 (Work Sheet 1)
2. นักเรียนอ่านข้อความที่เดิมครบถ้วนแล้วโดยตัวแทนแต่ละกลุ่ม

ขั้นที่ 3 กิจกรรมกลุ่มย่อย

1. แบ่งนักเรียนตามกลุ่มเพื่อฝึกกิจกรรมกลุ่มย่อยโดยร่วมกันทำใบงานที่กำหนดให้
2. สมาชิกแต่ละกลุ่มร่วมกันแสดงความคิดเห็นเรื่องทองคำ และการได้มาของทองคำ โดยเขียนเป็นเรียงความให้ได้ใจความสมบูรณ์

3. ตัวแทนกลุ่มนำเสนอเรื่องที่เขียนให้เพื่อนในชั้นฟัง

ขั้นที่ 4 การแข่งขันเกมวิชาการ :

1. แต่ละกลุ่มเรียงประโยคจากเรื่องที่เขียนแล้วเพื่อหาคำตอบที่ถูกต้อง ให้นักเรียนตัวแทนแต่ละกลุ่มเขียนตอบ สมาชิกกลุ่มใดเขียนตอบถูกมากที่สุดกลุ่มนั้นชนะ (จำนวน 6 ข้อ) จากใบงานที่ 2 (Work Sheet 2)

ขั้นที่ 5 การประเมินผลและมอบรางวัล :

1. มอบรางวัลกลุ่มที่ได้ที่ 1, 2, 3
2. นักเรียนทุกคนเขียนสรุปเรื่องทองคำตามลำดับเหตุการณ์และตามความคิดเห็นของตนเองจากภาพใบงานที่ 3 (Work Sheet 3) และเขียนเป็นแผนภูมิตามลักษณะใบงานที่ 4 (Work Sheet 4)
3. แต่ละกลุ่มแสดงบทบาทสมมติเรื่องทองคำในความคิดเห็นของตนเอง

การประเมินผล :

1. สังเกตจากการร่วมกิจกรรมของนักเรียน การมีปฏิสัมพันธ์ การช่วยเหลือกันภายในกลุ่ม
2. ตรวจสอบแบบฝึกหัดเสริมจากใบงาน

สื่อการเรียนการสอน :

1. รูปภาพทองคำและความพึงพอใจของคน
2. ใบงาน (Work Sheet)

แผนการสอนแบบปกติ

แผนการสอนที่ 4 (ทักษะการเขียนเรื่อง Dreams of gold)

วิชา : ภาษาอังกฤษหลัก 10 (อ 016)

ชั้น : มัธยมศึกษาปีที่ 3

เวลา : 50 นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้ :

นักเรียนสามารถเขียนเรียงความตามที่กำหนดให้ได้

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม :

1. นักเรียนสามารถบอกคำศัพท์และสะกดคำศัพท์ใหม่ได้ถูกต้องจากเรื่องที่อ่าน
2. นักเรียนสามารถเขียนเรื่องแล้วลำดับเหตุการณ์จากเรื่องได้ถูกต้อง
3. นักเรียนสามารถเขียนเรื่องตามความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับเรื่องที่ได้

กิจกรรม : นักเรียนถาม-ตอบ

สาระสำคัญ : Writing : Dreams of gold (จากหนังสือ Top line)

กิจกรรมการเรียนการสอน : แบบปกติ

ขั้นนำ :

1. ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ให้นักเรียนทราบ
2. ครูทบทวนใบความรู้เรื่อง Dreams of gold ให้ทุกคนอ่าน และบอกใจความสำคัญของเรื่อง พร้อมแสดงภาพทองคำ

ขั้นสอน :

1. ครูแจกใบงานที่ 1 (Work Sheet 1) ให้นักเรียนเขียนเติมข้อความให้สมบูรณ์โดยใช้ศัพท์ที่เรียนมา แล้วให้ทุกคนทำ
2. ครูเฉลยคำตอบที่ถูกต้อง
3. ครูแจกใบงานที่ 2 (Work Sheet 2) ให้นักเรียน เขียนจัดลำดับประโยคใหม่ให้ได้ใจความสมบูรณ์และถูกต้อง
4. นักเรียนเขียนประโยคจากภาพที่กำหนดให้ พร้อมอธิบายเหตุผลโดยใช้ศัพท์สำนวนที่ถูกต้อง ใบงานที่ 3 (Work Sheet 3)

ขั้นสรุป :

ให้นักเรียนทุกคนเขียนเรียงความเกี่ยวกับเรื่อง Gold in my life แล้วเลือกของคน
ที่เขียนได้ดีที่สุดให้นำเสนอให้เพื่อนฟัง

ขั้นประเมินผล

1. สังเกตจากการเขียนของนักเรียนได้คล่องแคล่วและถูกต้อง
2. ตรวจงานเขียนของนักเรียนได้ถูกต้องกว่า 80%

สื่อการเรียนการสอน

1. ใบงาน (Work Sheet)
2. แบบฝึกการเขียนประโยคเรียงความ

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

Context Sheet

เนื้อเรื่องของ Reading – Writing นำมาจากหนังสือ Top line เรื่อง Dreams of gold

Dreams of gold

Some people believe dreams can tell them what will happen in the future. Nobody knows why this is so, but there are many stories about people who had dreams that came true. One of these people was a man called John Chapman who, many years ago, lived in the small town of Swaffham in England.

John Chapman dreamt he was standing on London Bridge and a man told him how to become rich. John Chapman was a poor man and he needed money, so the next day he decided to set off for London. It was 100 miles from Swaffham to London. He walked for three days and three nights, and at last he arrived at London Bridge. There were lots of people on the bridge, but they were not interested in John Chapman. They walked past him. No one talked to him. After three days, John Chapman decided to go home, but before he could do this, a shopkeeper came up to him.

‘I’ve been watching you,’ he said. ‘Are you waiting for someone?’

‘Yes,’ said John. ‘I had a dream about a man on London Bridge. He was going to help me get a lot of money.’

‘Oh,’ said the shopkeeper. ‘You shouldn’t believe in dreams. If I believed in dreams, I’d be in Swaffham right now. I had a dream a few days ago about a man who lived in Swaffham. His name was John Chapman, and he had gold in his garden near an old apple tree.’

John Chapman was surprised by what the shopkeeper said. He immediately went home and dug near the old apple tree. He soon found many pieces of gold. He was so delighted gave some of the gold to his church. For the rest of his life, he was a rich man.

Work Sheet 1**Exercise:**

Directions : Choose the words and write them in the correct form of the passage.

Some people _____1_____ dreams can tell them what will _____2_____ in the future. Nobody _____3_____ why this is so, but there are many stories about people who had dreams _____4_____ come true. One of these people was a man _____5_____ John Chapman who, many years ago, lived in the small town of Swaffham in England.

knows,

called,

believe

happen,

that

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

Answer

1. believe
2. happen
3. knows
4. that
5. called

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

Work Sheet 2

Write sentences by putting these words in the correct order.

- a. had ago a called years dream John Chapman about man the Many a future.

- b. man A Bridge going dreamt on that He London tell rich. to him how was get to

---

- c. Bridge and London waited. He went to

- d. him. days to three spoke After a came and shopkeeper

- e. told had The him he Chapman. shopkeeper John dreamt about

- f. and found pieces John went gold there. straight of home

Answer (Work Sheet 2)

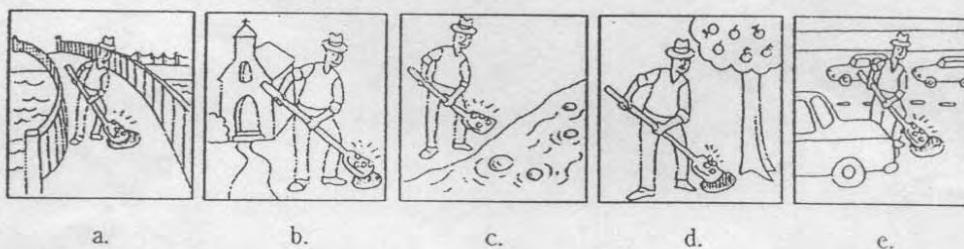
- a. Many years ago a man called John Chapman had a dream about the future.
- b. He dreamt how to get rich. A man was going to tell him that on London Bridge.
- c. He went to London Bridge and waited.
- d. After three days a shopkeeper came and spoke to him.
- e. The shopkeeper had told John Chapman he dreamt about him.
- f. John went straight home and found pieces of gold there.

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

Work Sheet 3

Writing

1. Look at these pictures. Write a sentence saying which picture is correct about the story and say why. Write a sentence about each of the other pictures. Say why each of them is not correct.

a.

b.

c.

d.

e.

a.

b.

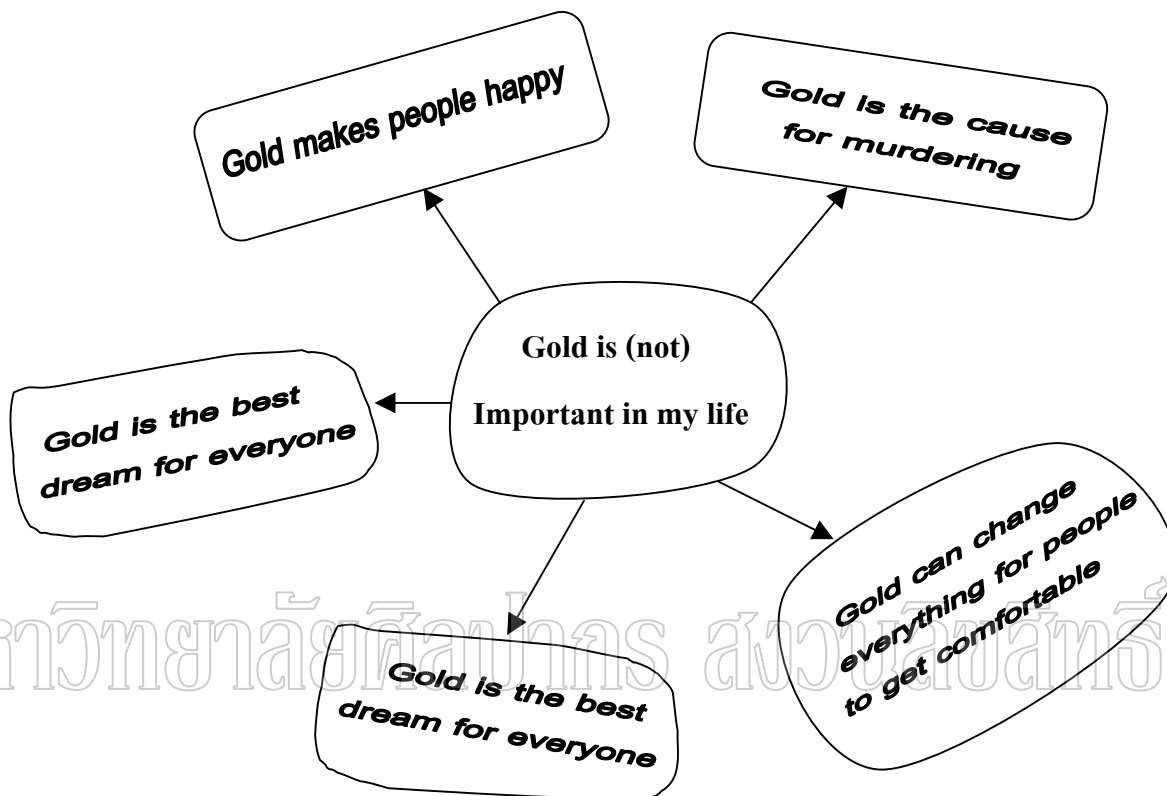
c.

d.

e.

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

Write the mind-mapping about gold in your life. (Write your opinion). At least 5 sentences.

แผนการสอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียนด้วยการสอนอ่านและเขียนแบบบูรณาการ

โดยใช้เทคนิคการร่วมมือกัน CIRC

แผนการสอนที่ 5 (ทักษะการอ่านเรื่อง Cars are like their owners or are they?)

วิชา : ภาษาอังกฤษหลัก 10 (อ 016)

ชั้น : มัธยมศึกษาปีที่ 3

เวลา : 50 นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้:

นักเรียนสามารถย่อสรุปเรื่องของข้อความที่อ่านได้

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม :

1. นักเรียนสามารถพูดสรุปเรื่องที่อ่านได้
2. นักเรียนสามารถบอกคำศัพท์ใหม่และความหมายได้ถูกต้อง

กิจกรรม : แบ่งกลุ่มนักเรียน และจับคู่ถามตอบ

สาระสำคัญ : Reading : Cars are like their owners or are they? (จากหนังสือ ECW. 3)

กิจกรรมการเรียนการสอน : CIRC

ขั้นที่ 1 การเตรียมผู้เรียน :

1. ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ให้นักเรียนทราบ
2. ครูชี้แจงบทบาทหน้าที่และวัตถุประสงค์ของการทำงานกลุ่ม ให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม ประกอบด้วยนักเรียนเก่ง ปานกลาง อ่อน แบ่งหน้าที่รับผิดชอบ

ขั้นที่ 2 การสอนเนื้อหาสาระ :

1. ครูทบทวนความรู้เดิมโดยถามคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่เรียนมาแล้ว เช่น :
How do you feel about Buddhist Monks?
2. ครูถามคำถามใหม่เพื่อนำเข้าสู่บทเรียน พร้อมแสดงภาพรถยนต์กับเจ้าของ
ใช้แผนภูมิ brain storming ตามใบงานที่ 1 (Work Sheet 1)
- Which cars do you like?
- What color of cars do you like?
- Cars are like their owners or are they?
1. ครูแจกใบความรู้เรื่อง Cars are like their owners or are they? ให้นักเรียนทุกกลุ่ม
ร่วมกันปรึกษาหารือเพื่อแบ่งหน้าที่ในการอ่านเรื่อง และนำเสนอเรื่อง
2. เมื่อนักเรียนแบ่งหน้าที่กันเรียบร้อยแล้ว แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนเล่าเรื่องที่อ่าน

3. ตัวแทนนักเรียนบอกศัพท์ใหม่จากเรื่อง เช่น anybody, expensive, owners, brilliant, passenger และให้เดาศัพท์จากเรื่อง

ขั้นที่ 3 กิจกรรมกลุ่มย่อย

1. นักเรียนกลุ่มเดิมจับคู่ผลัดกันถามตอบแบบฝึกหัดเสริมที่ครูแจกให้ ใบงานที่ 2 (Work Sheet 2) มีการปฏิบัติกิจกรรมทุกคู่และทุกคน

ขั้นที่ 4 การแข่งขันเกมวิชาการ :

1. ตัวแทนกลุ่มเลือกแบบทดสอบจากซองคำถามทีละ 1 ซอง อ่านให้เพื่อนฟัง แล้วเขียนคำตอบ (คำถามมี 10 ข้อ)
2. เมื่อครบเวลาผู้แข่งขันเฉลยคำตอบ แต่ละคนรวมคะแนนของตนเอง แล้วนำคะแนนที่ได้ไปรวมกับคะแนนของเพื่อนในกลุ่มเดียวกันเพื่อหาคะแนนเฉลี่ยของกลุ่ม

ขั้นที่ 5 การประเมินผลและมอบรางวัล :

1. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปบทเรียน เช่น
  - Do you agree that; cars are like their owners?
 บางคนอาจตอบเห็นด้วย หรือไม่เห็นด้วยพร้อมแสดงเหตุผลประกอบ
2. นักเรียนทุกกลุ่มร่วมกันพูดคุยสรุปเรื่องที่อ่านให้เพื่อนฟัง ครูให้นักเรียนวาดภาพประภาคารรถของ Mrs. Hill, รถของ Mr. Jackson และรถของ Diego ตามเรื่องที่อ่าน
3. ครูมอบรางวัลแก่กลุ่มยอดเยี่ยม กลุ่มเก่งมาก และกลุ่มเก่ง ตามลำดับคะแนนที่นักเรียนได้จากแบบทดสอบ

การประเมินผล :

1. สังเกตจากการร่วมกิจกรรมของกลุ่ม – ตอบนักเรียนและของกลุ่ม
2. นักเรียนตอบคำถามได้ถูกต้อง
3. นักเรียนพูดเล่าเรื่องย่อได้เข้าใจและสื่อความหมายได้
4. บอกศัพท์ใหม่ได้ถูกต้อง
5. ทำแบบทดสอบได้ถูกต้อง

สื่อการเรียนการสอน :

1. ใบความรู้ (Context Sheet)
2. ใบงานที่ 1, 2 (Work Sheet)
3. รูปภาพรถยนต์กับเจ้าของ
4. แบบทดสอบย่อย

แผนการสอนแบบปกติ

แผนการสอนที่ 5 (ทักษะการอ่านเรื่อง Cars are like their owners or are they?)

วิชา : ภาษาอังกฤษหลัก 10 (อ 016)

ชั้น : มัธยมศึกษาปีที่ 3

เวลา : 50 นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้:

นักเรียนสามารถย่อสรุปเรื่องของข้อความที่อ่านได้

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม :

1. นักเรียนสามารถพูดสรุปเรื่องที่อ่านได้
2. นักเรียนสามารถบอกคำศัพท์ใหม่และความหมายได้ถูกต้อง

กิจกรรม : นักเรียนถาม-ตอบ

สาระสำคัญ : Reading : Cars are like their owners or are they? (จากหนังสือ ECW. 3)

กิจกรรมการเรียนการสอน : แบบปกติ

ขั้นนำ :

1. ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ให้นักเรียนทราบ
2. ครูแสดงภาพรถยนต์แล้วถามว่านักเรียนรู้จักหรือไม่ (ให้นักเรียนตอบ)
3. ครูถามความรู้สึกนักเรียนว่าชอบรถยนต์แบบไหน อย่างไร

ขั้นสอน :

1. ครูแจกใบความรู้เรื่อง Cars are like their owners or are they? ให้นักเรียนทุกคนศึกษา แล้วช่วยกันระบุเกี่ยวกับรถยนต์ ดังใบงานที่ 1 (Work Sheet 1)
2. ครูถามคำถามให้นักเรียนตอบจากเรื่องที่อ่าน เช่น ดังใบงานที่ 2 (Work Sheet 2)
  - Whose car drives only on Tuesday?
  - Does Mrs. Hill have a very old car?
  - Is Mr. Jackson fat?
  - Whose car is tiny?
  - Whose car is black?
3. ครูแสดงใบเฉลยแต่ละคำถาม
4. นักเรียนบอกศัพท์ยากจากเรื่องที่อ่าน เช่น anybody, experience, owner, brilliant, passenger

ขั้นสรุป :

1. นักเรียนและครูร่วมกันพูดสรุปบทเรียนจากใบความรู้ (Context Sheet)
2. ตัวแทนนักเรียนเล่าเรื่องย่อให้เพื่อนในชั้นฟัง
3. ครูแจกแบบทดสอบให้นักเรียนอ่านและทำแบบทดสอบจากเรื่องที่อ่าน

ขั้นประเมินผล

1. สังเกตจากการอ่านเรื่องของนักเรียนแต่ละคน
2. สังเกตจากการตอบคำถามของนักเรียน
3. ตรวจสอบแบบทดสอบที่นักเรียนทำ

สื่อการเรียนการสอน

1. ใบความรู้เรื่อง Cars are like their owners or are they?
2. คำถามแบบฝึกหัด
3. รูปภาพรถยนต์และเจ้าของ
4. แบบทดสอบ

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

Context Sheet

เนื้อหาของ Reading – Writing นำมาจากหนังสือ English for a changing world เรื่อง
Cars Are Like Their Owners. Or Are They?

Cars Are Like their Owners. Or Are They?

There are many different kinds of cars in this world. My cousin thinks this is because cars are like their owners. He says, “Rich people own expensive cars, big people have large cars, and old people drive old cars. “I don’t think I agree with this idea.

My neighbor, Mrs. Hill is 82 years old. She drives only on Tuesdays, and then she drives only to the bank. She seldom drives more than 30 kilometers and hour, and she never has anybody with her. You think Mrs. Hill has a very old, very samll car, Right?

Wrong! Her car is brand – new. It can hold six passengers, and it has a huge engine. It can travel up the side of a mountain at 200 kilometers and hour!

Mr. Jackson lives next to Mrs. Hill, Mr. Jackson is fat! What kind of car does he have? You’ve already guessed! His car is tiny. After a big meal, he doesn’t fit behind the steering wheel. His wife has to push him into the seat.

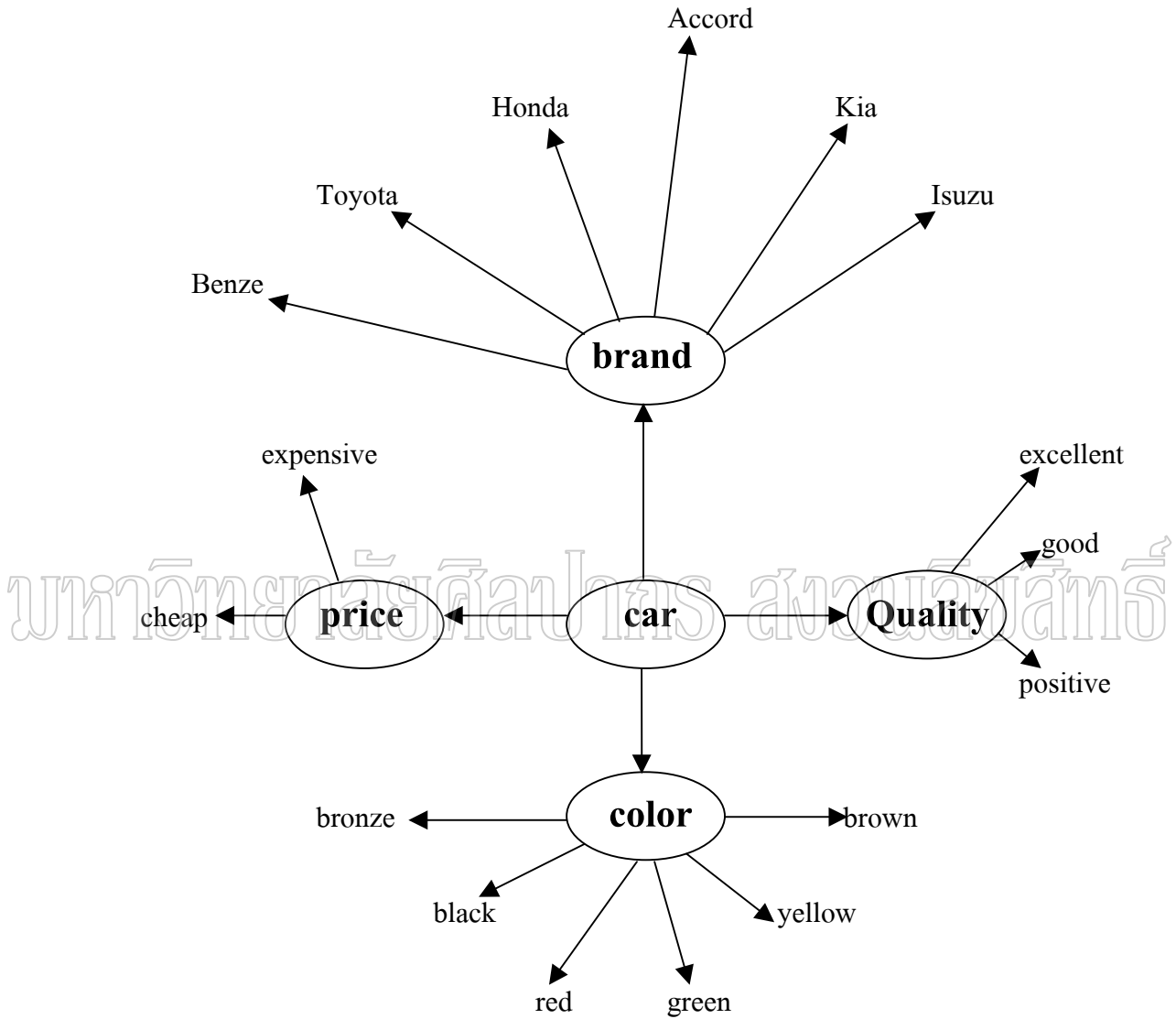
My friend Diego is an artist. He paints beautiful pictures with brilliant colors. His car is black! Mrs. Bates owns and ancient car. Smoke and steam boil out of the engine when she drives it. Poor Mrs. Bates Poor? She owns four restaurants and has two million dollars in the bank! My Uncle Joe has a tiny car. Every Sunday he drives to the country with his wife his five children, his mother, and their dog.

Now you have read about my friends and their cars. Do you agree with my cousin?

Maybe your family has a car. Does it say something about you? Why don’t you write and tell me about it? I never travel, so I have a lot of time to read letters. You see, I don’t own a car.

Work Sheet 1

Cars and owners :

Work Sheet 2

Answer the exercise correctly :

1. Whose car drives only on Tuesday?
2. Dose Mrs. Hill have a very old car?
3. Is Mr. Jackson fat?
4. Whose car is tiny?
5. Whose car is black?

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

Answer

1. Mrs. Hill's car drives only on Tuesday.
2. No, she doesn't.
3. Yes, he is.
4. Mr. Jackson's car is tiny.
5. Diego's car is black.

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

Car are like their owners. Or Are they?

Choose the best answer:

1. Who thinks cars are like their owners?
  - a. The writer's father.
  - b. The writer's mother.
  - c. The writer's children.
  - d. The writer's cousin.
2. In my cousin's opinion : Do rich people own expensive cars?
  - a. No, they don't
  - b. Yes, they are.
  - c. Sometimes.
  - d. All are correct
3. How old is Mrs. Hill?
  - a. 62
  - b. 72
  - c. 82
  - d. 92
4. Who drives a car only to the bank?
  - a. Mr. Jackson
  - b. Mrs. Hill
  - c. Mr. Diego
  - d. Mrs. Diego
5. Whose car is brand – new?
  - a. Mr. Jackson
  - b. Mrs. Hill
  - c. Mr. Diego
  - d. Mrs. Bates.
6. Whose car is black?
  - a. Mr. Jackson
  - b. Mrs. Hill
  - c. Mr. Diego
  - d. Mrs. Bates.
7. Who owns an ancient car?
  - a. Mr. Jackson
  - b. Mrs. Hill
  - c. Mr. Diego
  - d. Mrs. Bates.
8. Who has five children?
  - a. Mr. Joe
  - b. Mr. Jackson
  - c. Mr. Diego
  - d. Mrs. Bates
9. When does Uncle Joe drive to the country with his wife?
  - a. On Monday
  - b. On Wednesday
  - c. On Friday
  - d. On Sunday
10. How many restaurants does Mrs. Bates own?
  - a. 3
  - b. 4
  - c. 5
  - d. 6

Answer

1. d

2. a

3. c

4. b

5. b

6. c

7. d

8. a

9. d

10. b

แผนการสอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียนด้วยการสอนอ่านและเขียนแบบบูรณาการ

โดยใช้เทคนิคการร่วมมือกัน CIRC

แผนการสอนที่ 6 (ทักษะการเขียนเรื่อง Cars are like their owners or are they?)

วิชา : ภาษาอังกฤษหลัก 10 (อ 016)

ชั้น : มัธยมศึกษาปีที่ 3

เวลา : 50 นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้:

เขียนตามคำบอกได้

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม :

1. นักเรียนเขียนคำศัพท์จากเรื่องที่กำหนดให้ได้
2. นักเรียนเขียนประโยคจากเรื่องที่เรียนมาแล้วได้ (ตามคำบอก) โดยใส่เครื่องหมายถูกต้อง

กิจกรรม : แบ่งกลุ่มนักเรียน / เกมส์

สาระสำคัญ : Writing : Cars are like their owners or are they? (จากหนังสือ ECW. 3)

กิจกรรมการเรียนการสอน : CIRC

ขั้นที่ 1 การเตรียมผู้เรียน :

1. ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ให้นักเรียนทราบ
2. ครูชี้แจงบทบาทหน้าที่และวัตถุประสงค์ของการทำงานกลุ่ม นักเรียนกลุ่มเดิม แบ่งหน้าที่รับผิดชอบ

ขั้นที่ 2 การสอนเนื้อหาสาระ :

1. ทบทวนความรู้เดิมให้นักเรียนศึกษาไปความรู้เรื่อง Cars are like their owners or are they? (ทุกคนฝึกอ่านในใจ)
2. ครูถามคำศัพท์ให้ตัวแทนในแต่ละกลุ่มสะกด เช่น anybody, expensive, owner brilliant, passenger
3. ตัวแทนแต่ละกลุ่มบอกความหมายของคำศัพท์ยาก
4. ครูพูดประโยคแต่ละประโยคในเรื่องให้แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนเขียนประโยคบนกระดานดำ แล้วครูเฉลยคำตอบ เช่น
  - There are many different kinds of cars in this world.
  - Rich people own expensive cars.

- Big people have large cars, and old people drive old cars.

- I don't think I agree with this idea.

ขั้นที่ 3 กิจกรรมกลุ่มย่อย

1. นักเรียนในแต่ละกลุ่มแบ่งหน้าที่รับผิดชอบใบความรู้แต่ละย่อหน้า ศึกษาโครงสร้างประโยค, ศึกษาคำศัพท์ในประโยค
2. ครูแจกข้อความในรูปแบบประโยค ที่มีข้อความไม่ครบถ้วนให้สมาชิกช่วยกันเติมประโยคให้ได้ใจความครบถ้วน เช่น
  - Mrs. Hill has a very *old*, very *small* car, right?
  - Wrong ! Her car is *brand* new.
  - It can *hold* six passengers, and it has a *huge* engine.
  - Mr. Jackson lives *next* to Mrs. Hill.
  - His wife has to push him into the seat.

ขั้นที่ 4 การแข่งขันเกมวิชาการ :

1. ครูเตรียมเนื้อหาจากเรื่องแบ่งเป็น 7 ย่อหน้า ให้ตัวแทนกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งจับฉลาก เพื่อให้ได้เรื่องที่จะแข่งขัน
2. เมื่อได้เรื่องในย่อหน้าไหนแล้ว ครูบอกให้นักเรียนเขียนประโยคทีละประโยคจนครบทุกประโยค ใส่เครื่องหมายถูกต้อง การขึ้นต้นตัวอักษร การจบประโยค ใบงานที่ 1 (Work Sheet 1)
3. เมื่อเขียนครบทุกประโยคแล้วมีการตรวจให้คะแนนประโยคละ 1 คะแนน สมาชิกกลุ่มใดเขียนถูกต้องที่สุด ได้คะแนนมากที่สุดกลุ่มนั้นชนะเลิศ ตามลำดับ โดยจัดจากคะแนนเฉลี่ยของกลุ่ม

ขั้นที่ 5 การประเมินผลและมอบรางวัล :

1. ครูแสดงคำตอบประโยคที่ถูกต้อง และแสดงผลงานคนที่เขียนถูกต้องของแต่ละกลุ่ม
2. ครูมอบรางวัลแก่กลุ่มยอดเยี่ยม กลุ่มเก่งมาก และกลุ่มเก่ง ตามลำดับ

การประเมินผล :

1. สังเกตจากการร่วมกิจกรรมของกลุ่ม
2. นักเรียนเขียนคำศัพท์ยากได้ถูกต้อง
3. นักเรียนแต่ละกลุ่มเขียนประโยคตามคำบอกได้
4. นักเรียนเขียนประโยคเรียงเรียงเป็นเรื่องได้

สื่อการเรียนการสอน :

1. ใบความรู้ (Context Sheet)
2. เนื้อหาในแต่ละย่อหน้า ใบงาน (Work Sheet)
3. chart เฉลยคำตอบ (Answer)

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

แผนการสอนแบบปกติ

แผนการสอนที่ 6 (ทักษะการเขียนเรื่อง Cars are like their owners or are they?)

วิชา : ภาษาอังกฤษหลัก 10 (อ 016)

ชั้น : มัธยมศึกษาปีที่ 3

เวลา : 50 นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้:

เขียนตามคำบอกได้

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม :

1. นักเรียนเขียนคำศัพท์จากเรื่องที่กำหนดให้ได้
2. นักเรียนเขียนประโยคจากเรื่องที่เรียนมาแล้วได้ (ตามคำบอก) โดยใส่เครื่องหมายถูกต้อง

กิจกรรม : แบบบรรยาย

สาระสำคัญ : Writing : Cars are like their owners or are they? (จากหนังสือ ECW. 3)

กิจกรรมการเรียนการสอน : แบบปกติ

ขั้นนำ :

1. ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ให้นักเรียนทราบ
2. ครูแจกใบความรู้เรื่อง Cars are like their owners or are they? ให้นักเรียนศึกษา

ขั้นสอน :

1. ครูถามนักเรียนว่าศัพท์ใหม่จากเรื่องที่เรียนไปแล้วมีอะไรบ้าง ให้นักเรียนตอบ และตัวแทนเขียนศัพท์ใหม่บนกระดานดำ เช่น anybody, expensive, owner, brilliant passenger
2. ครูอ่านเรื่องให้นักเรียนฟัง 2 เทียบ จากนั้นให้นักเรียนศึกษาใบงานอีกครั้ง เพื่อสังเกตประโยค
3. ครูบอกประโยคให้นักเรียนเขียนตามคำบอกทีละประโยคจนครบทุกประโยคที่ครูบอก เช่น
  - There are many different kinds of cars in this world.
  - Rich people own expensive cars.
  - Big people have large cars, and old people drive old cars.
  - I don't think I agree with this idea.
4. นักเรียนแลกเปลี่ยนตรวจคำตอบ

5. ครูบอกประโยคให้นักเรียนเขียนตามคำบอก ให้นักเรียนเขียนเติมให้ได้ใจความครบถ้วน เช่น

- Mrs. Hill has a very old, very small car, right?
- Wrong! Her car is brand new.
- It can hold six passengers, and it has a huge engine.
- Mr. Jackson lives next to Mrs. Hill.
- His wife has to push him into the seat.

ขั้นสรุป :

1. ให้นักเรียนเขียนเติมข้อความในใบงานที่ 1 (Work Sheet 1)
2. นักเรียนตรวจใบงานของตนเองกับคำเฉลยที่ครูแสดงจาก chart เพื่อตรวจสอบความเข้าใจอีกครั้งหนึ่ง
3. นักเรียนคัดลอกข้อความที่ถูกต้อง

ขั้นประเมินผล

1. ตรวจจากใบงานของนักเรียน
2. สังเกตการเขียนของนักเรียน

สื่อการเรียนการสอน

1. ใบความรู้ (Context Sheet)
2. chart เฉลยคำตอบที่ถูกต้อง (Answer)
3. ใบงาน (Work Sheet)

Context Sheet

เนื้อหาของ Reading – Writing นำมาจากหนังสือ English for changing word เรื่อง
Cars Are Like Their Owners. Or Are They?

Cars Are Like their Owners. Or Are They?

There are many different kinds of cars in this world. My cousin thinks this is because cars are like their owners. He says, “Rich people own expensive cars, big people have large cars, and old people drive old cars. “I don’t think I agree with this idea.

My neighbor, Mrs. Hill is 82 years old. She drives only on Tuesdays, and then she drives only to the bank. She seldom drives more than 30 kilometers and hour, and she never has anybody with her. You think Mrs. Hill has a very old, very small car, Right?

Wrong! Her car is brand – new. It can hold six passengers, and it has a huge engine. It can travel up the side of a mountain at 200 kilometers an hour!

Mr. Jackson lives next to Mrs. Hill, Mr. Jackson is fat! What kind of car does he have? You’ve already guessed! His car is tiny. After a big meal, he doesn’t fit behind the steering wheel. His wife has to push him into the seat.

My friend Diego is an artist. He paints beautiful pictures with brilliant colors. His car is black! Mrs. Bates owns an ancient car. Smoke and steam boil out of the engine when she drives it. Poor Mrs. Bates Poor? She owns four restaurants and has two million dollars in the bank! My Uncle Joe has a tiny car. Every Sunday he drives to the country with his wife his five children, his mother, and their dog.

Now you have read about my friends and their cars. Do you agree with my cousin?

Maybe your family has a car. Does it say something about you? Why don’t you write and tell me about it? I never travel, so I have a lot of time to read letters. You see, I don’t own a car.

Work Sheet 1**Dictation**

My neighbor, _____ old. She _____ only
on _____ and then she _____ to the _____. She _____ more
than 30 _____ and hour, and she _____ with her. You think
Mrs. Hill has a _____, very _____, right?

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

Answer (Work Sheet 1)

My neighbor, Mrs. Hills is 82 years old. She drives only on Tuesdays, and then she drives only to the bank. She seldom drives more than 30 kilometers and hour, and she never has anybody with her. You think Mrs. Hill has a very old, very small car, right?

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

แผนการสอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียนด้วยการสอนอ่านและเขียนแบบบูรณาการ

โดยใช้เทคนิคการร่วมมือกัน CIRC

แผนการสอนที่ 7 (ทักษะการอ่านเรื่อง Three Friends)

วิชา : ภาษาอังกฤษหลัก 10 (อ 016)

ชั้น : มัธยมศึกษาปีที่ 3

เวลา : 50 นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้ :

ระบุใจความสำคัญและตั้งชื่อเรื่องจากข้อความที่อ่านได้

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม :

1. นักเรียนจัดเรียงลำดับข้อความที่อ่านได้
2. นักเรียนระบุใจความสำคัญได้
3. นักเรียนสามารถตั้งชื่อเรื่องจากข้อความที่อ่านได้

กิจกรรม : เกมส์ และบทบาทสมมติ

สาระสำคัญ : Reading : Three Friends (จากหนังสือ Highlights)

กิจกรรมการเรียนการสอน : CIRC

ขั้นที่ 1 การเตรียมผู้เรียน :

1. ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ให้นักเรียนทราบ
2. ครูสอบถามนักเรียนโดยสุ่มตัวอย่างว่านักเรียนมีเพื่อนสนิทใครบ้าง ให้นักเรียนระบุชื่อ และชอบทำกิจกรรมอะไรกับเพื่อนสนิท เช่น ทำการบ้านด้วยกัน ทำรายงานด้วยกัน ไปเที่ยวช้อปปิ้ง ไปดูหนัง ฟังเพลง และเล่นด้วยกัน
3. ครูแบ่งนักเรียนตามกลุ่มโดยชี้แจงบทบาทหน้าที่ให้ทุกคนเลือกทำ

ขั้นที่ 2 การสอนเนื้อหาสาระ :

1. ครูแจกใบความรู้เรื่อง Three Friends โดยไม่มีชื่อเรื่องให้นักเรียน ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มศึกษาร่วมกัน โดยสมาชิกภายในกลุ่มแบ่งหน้าที่กัน เช่น
  - คนที่ 1 : บอกศัพท์ใหม่ในเรื่อง
  - คนที่ 2 : อ่านเรื่องให้เพื่อนฟัง
  - คนที่ 3 : สรุปเรื่องย่อ
  - คนที่ 4 : ถามคำถามจากเรื่องที่อ่าน

2. กรุณาคำถามจากเรื่องทีอ่าน เพื่อตรวจสอบความเข้าใจในการอ่าน เช่น
  - (X) 2.1 Is Peter an American boy?
  - (✓) 2.2 Are British English and American English different?
  - (X) 2.3 Can Wichit speak English well?
  - (✓) 2.4 Do Wichit, Peter and Bill have tea in Peter's garden?
  - (✓) 2.5 Do English people like to have tea in the afternoon?
3. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันตั้งชื่อเรื่อง

ขั้นที่ 3 กิจกรรมกลุ่มย่อย

1. นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันตั้งคำถาม ประมาณกลุ่มละ 5 คำถาม จากเรื่องทีอ่าน แล้ว สลับกลุ่มกันถาม – ตอบ เช่น
  - (✓) - Do most Americans prefer coffee to tea?
  - (X) - Is Bills' school in London?
  - (✓) - Didn't Wichit know anything about Christmas at first?
  - (✓) - Do they have Christmas trees on Christmas Day?
  - (✓) - Is a Krathong made from banana leaves?
2. ครูและนักเรียนช่วยกันเฉลยคำตอบทีถูกต้อง
3. แต่ละกลุ่มแสดงบทบาทสมมติเป็นเพื่อน 3 คนตามเนื้อเรื่อง

ขั้นที่ 4 การแข่งขันเกมวิชาการ :

1. ให้ตัวแทนนักเรียนของแต่ละกลุ่มเลือกแบบทดสอบจากซองคำถามทีละ 1 ซอง จนครบ 10 ซอง อ่านคำถามให้เพื่อนฟังและเขียนคำตอบใช้เวลาข้อละ 2 นาที เช่น
  - 1.1 Who is Bill? (He is an American boy.)
  - 1.2 Where were the boys? (They were at Peter's house)
  - 1.3 What does "They had tea" mean?
(It means they ate other things besides tea)
  - 1.4 What did they talk about while they had tea?
(They talked about their own schools.)
  - 1.5 Where is Bill's school?
(It is in San Francisco, USA.)
2. เมื่อครบจำนวน 10 ข้อแล้วให้ผู้เข้าแข่งขันแต่ละคนรวมคะแนนของตนเอง แล้วนำคะแนนที่ได้ไปรวมกับคะแนนของเพื่อนในกลุ่มเดียวกันเพื่อหาคะแนนของกลุ่ม

3. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันเขียนเรื่องเกี่ยวกับเพื่อน อย่างน้อย 10 ประโยค
ใบงานที่ 1 (Work Sheet 1)

ขั้นที่ 5 การประเมินผลและมอบรางวัล :

1. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปบทเรียนและประกาศกลุ่มที่ทำคะแนนได้มากที่สุด
3 ลำดับแรก คือกลุ่มยอดเยี่ยม กลุ่มเก่งมาก และกลุ่มเก่ง
2. ตัวแทนกลุ่มยอดเยี่ยมนำเสนอประโยคตามลำดับเหตุการณ์

การประเมินผล :

1. สังเกตจากการปฏิสัมพันธ์ของสมาชิกภายในกลุ่ม
2. สังเกตจากการตอบคำถามของนักเรียน
3. ตรวจสอบงานของนักเรียน
4. ตรวจสอบการเขียนประโยคของนักเรียน

สื่อการเรียนการสอน :

1. รูปภาพ (Picture)
2. ใบงาน (Work Sheet)

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

แผนการสอนแบบปกติ

แผนการสอนที่ 7 (ทักษะการอ่านเรื่อง Three Friends)

วิชา : ภาษาอังกฤษหลัก 10 (อ 016)

ชั้น : มัธยมศึกษาปีที่ 3

เวลา : 50 นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้:

ระบุใจความสำคัญและตั้งชื่อเรื่องจากข้อความที่อ่านได้

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม :

1. นักเรียนจัดเรียงลำดับข้อความที่อ่านได้
2. นักเรียนระบุใจความสำคัญได้
3. นักเรียนสามารถตั้งชื่อเรื่องจากข้อความที่อ่านได้

กิจกรรม : นักเรียนถาม-ตอบ

สาระสำคัญ : Reading : Three Friends (จากหนังสือ Highlights)

กิจกรรมการเรียนการสอน : แบบปกติ

ขั้นนำ :

1. ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ให้นักเรียนทราบ
2. ครูให้นักเรียนบอกรายชื่อเพื่อนสนิทว่าแต่ละคนมีเพื่อนสนิทใครบ้าง ให้นักเรียนระบุชื่อ และชอบทำกิจกรรมอะไรกับเพื่อนสนิท เช่น ดูทีวี อ่านหนังสือ เล่นกีฬา และการไปจับจ่ายซื้อของ
3. ครูให้นักเรียนบอกศัพท์ใหม่เกี่ยวกับเพื่อนที่นักเรียนรู้จัก เช่น friend, prefer, different, pretty, besides, candles

ขั้นสอน :

1. ครูแจกใบความรู้เรื่อง Three Friends ให้นักเรียนศึกษา โดยครูอ่านให้นักเรียนฟัง แล้วอธิบายทีละประโยค พร้อมบอกความหมายให้นักเรียน เริ่มตั้งแต่ Wichit has an English friend.....
Then we let it float on the water of a river or a canal or a pond.
2. ครูถามคำถามจากเรื่องที่อ่าน เพื่อตรวจสอบความเข้าใจในการอ่าน เช่น
  - (X) 2.1 Is Peter an American boy?
  - (✓) 2.2 Are British English and American English different?
  - (X) 2.3 Can Wichit speak English well?

(✓) 2.4 Do Wichit, Peter and Bill have tea in Peter's garden?

(✓) 2.5 Do English people like to have tea in the afternoon?

3. ครูเฉลยคำตอบที่ถูกต้อง

ขั้นสรุป :

1. ครูพูดสรุปเรื่องย่อให้นักเรียนฟัง โดยนักเรียนสงสัยสามารถซักถามได้
2. ตัวแทนนักเรียนพูดเรื่องย่อจากเรื่องที่อ่านเป็นคำพูดของตนเอง
3. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปเรื่องย่อ และนำเสนอลงเป็นใบงาน แจกแบบทดสอบให้นักเรียนทำ
4. นักเรียนแต่ละคนเขียนเรื่องเกี่ยวกับเพื่อนอย่างน้อย 10 ประโยค ดังใบงานที่ 1
(Work Sheet)

ขั้นประเมินผล

1. สังเกตการอ่านเรื่องของนักเรียนแต่ละคน
2. สังเกตจากการตอบคำถามของนักเรียน
3. ตรวจใบงานที่นักเรียนทำและตรวจแบบทดสอบ

สื่อการเรียนการสอน

1. ใบความรู้เรื่อง Three Friends
2. แบบทดสอบ
3. ใบงานที่ 1 (Work Sheet 1)

Context Sheet

ทักษะการอ่าน : อ่านเรื่องหรือข้อความแล้วตอบคำถามจากเรื่องที่ได้

The Three Friends

Wichit has an English friend. His name is Peter. Wichit also has an American friend whose name is Bill. They are all good friends. Americans speak English. American English is a little bit different from British English. Wichit can speak a little English. But they all understand one another very well.

Last weekend they all went to Peter's house. They had tea in the garden. "They had tea" means they ate sandwiches and cakes besides tea. English people like to have tea in the afternoon. Some English people drink tea many times every day – in the morning, in the afternoon, and in the evening. Some Americans also like tea. But most Americans prefer coffee. They drink many cups of coffee every day.

While they had tea they talked about their own schools. Peter's school is in London, England. Bill's school is in San Francisco, USA. Wichit's school is in Chaing Mai, Thailand. The children met in Bangkok last month and became good friends. Peter and Bill talked about Christmas holidays but Wichit did not know anything about Christmas.

"Christmas Day is on the twenty-fifth of December." Peter told Whchit.

"Christmas Day is the day when Jesus Christ was born." Bill said

"Everybody in our family gives presents to everybody and to our friends."

Peter added.

"We have a small tree in our house," said Bill. "We call it a Christmas tree. We hang presents on it. We also put candles on it. It is very pretty when we light the candles."

“I would love very much to see your Christmas tree.” Said Wichit. “We also have things with candles, too.”

“What are they?” said Bill and Peter at the same time.

“They are krathong. A krathong is made from banana leaves. It can float on water. We put candles and incensesticks – joss sticks – and some other things in the krathong. Then we let it float on the water of a river or a canal or a pond?”

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

The Three Friends' Test

Choose the best answer :

1. Who is Bill?
  - a. He is an English boy.
  - b. He is an American boy.
  - c. He is a Thai friend.
  - d. He is a Thai student.
2. Where were the boys?
  - a. They were at Wichit's house
  - b. They were at Peter's house.
  - c. They were at Bill's house
  - d. They were at Wichai's house
3. What does "they had tea" mean?
  - a. it means they drank tea
  - b. It means they ate sandwiches.
  - c. It means they ate other things besides tea.
  - d. It means they buy tea.
4. What did they talk about while had tea?
  - a. They talked about their own school.
  - b. They talked about Christmas holidays.
  - c. They talked about schools and Christmas.
  - d. They talked about sports.
5. Where is Bill's school?
  - a. It is in London, England.
  - b. It is in San Francisco, USA.
  - c. It is in Chiang Mai, Thailand.
  - d. It is in France.
6. On what day is Christmas Day?
  - a. It is on December, 25.
  - b. It is on December, 20.
  - c. It is on January, 1.
  - d. It is on February, 14.

7. What is Christmas Day?
- a. It is the day when Jesus Christ died.
  - b. It is the day when Jesus Christ was born.
  - c. It is the day after Jesus Christ was born.
  - d. It is Peter's birthday.
8. What do they do on Christmas day?
- a. They give presents to one another.
  - b. They plant a tree in their house.
  - c. They hang presents on all trees.
  - d. They go to the country.
9. What do they put in a Krathong?
- a. They put present in it.
  - b. They put incense-sticks and water in it.
  - c. They put candles and some other things.
  - d. They put money in it.
10. Where do they float the Krathong?
- a. They float it on water.
  - b. They float it in a river.
  - c. They float it in a canal.
  - d. They float it in the lake.

Answer : The Three Friends

1. b

2. b

3. c

4. a

5. b

6. a

7. b

8. a

9. c

10. a

Work Sheet 1**Write the composition about the student's friend :**

Everyone has friends and _____

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

แผนการสอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียนด้วยการสอนอ่านและเขียนแบบบูรณาการ

โดยใช้เทคนิคการร่วมมือกัน CIRC

แผนการสอนที่ 8 (ทักษะการเขียนเรื่อง Three Friends)

วิชา : ภาษาอังกฤษหลัก 10 (อ 016)

ชั้น : มัธยมศึกษาปีที่ 3

เวลา : 50 นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้ :

เขียนประโยคและข้อความเพื่อบรรยายสิ่งต่าง ๆ ตามขั้นตอนและวิธีการได้

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม :

1. นักเรียนสามารถเขียนประโยคเป็นข้อความได้ใจความสมบูรณ์
2. นักเรียนสามารถเขียนข้อความเพื่อบรรยายสิ่งต่าง ๆ ตามขั้นตอนได้
3. นักเรียนสามารถบรรยายภาพได้ใจความสมบูรณ์

กิจกรรม : เกมส์ และบทบาทสมมติ

สาระสำคัญ : Writing : Three Friends (จากหนังสือ Highlights)

กิจกรรมการเรียนการสอน : CIRC

ขั้นที่ 1 การเตรียมผู้เรียน :

1. ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ให้นักเรียนทราบ
2. ครูทบทวนเนื้อหาที่เรียนไปแล้ว โดยให้นักเรียนแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนพูดถึงเรื่องที่เรียนไปแล้วคือ Three Friends
3. ตัวแทนกลุ่มออกไปเขียนประโยคบนกระดานดำตามลำดับเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่าน

ขั้นที่ 2 การสอนเนื้อหาสาระ :

1. ครูแสดงภาพมีกลุ่มคนนั่งคุยกันในสวนและจิบน้ำชา ขณะเดียวกันบริเวณนั้นมีสวนต้นไม้ร่มรื่น
2. ครูแสดงชาร์ตข้อความบรรยายภาพให้นักเรียนศึกษาข้อความจากภาพด้วยตนเอง

There are 3 persons sitting in the garden. They are talking about their schools and their friends. The first person talk about Christmas Day in his country. The second and the third person talk about Loy Krathong Day. While they are talking, they drink tea with cookies. From the picture they are happy.

3. ให้นักเรียนสลับกลุ่มกันพูดประโยคจากเรื่องที่น่าเสนอภาพ

ขั้นที่ 3 กิจกรรมกลุ่มย่อย

1. นักเรียนกลุ่มเดิมแสดงบทบาทสมมติจากภาพที่กำหนดให้ โดยแบ่งหน้าที่ตามบทบาทของตัวละครในภาพ ดังใบงานที่ 1 (Work Sheet 1)

Work Sheet 1

Role Play : ภาพคนนั่งคุยกัน 3 คน

Wichit : Good afternoon A and B?

Peter : Good afternoon.

Bill : I'm glad to meet you.

Wichit : Excuse me, I will ask you about Christmas Day in English?

Peter : Christmas Day is the day when Jesus Christ was born. Everybody in my family gives presents one another and to their friends.

Bill : On Christmas Day, we have a small tree in our house and call it a Christmas tree. The people hang presents on it and put candles on it.

It is very pretty when we light the candles.

Wichit : In Thailand we also have things with candles.

Peter and Bill : What are they?

Wichit : They are krathongs. A Krathong is made from banana leaves. It can float on water. We put candles and incense sticks – joss sticks – and some other things in the krathong. Then we let it float on the water of a river or a canal or a pond.

2. สมาชิกภายในกลุ่มร่วมกันเขียนลำดับเหตุการณ์จากใบงานที่ 2 (Work Sheet 2)

ขั้นที่ 4 การแข่งขันเกมวิชาการ :

1. นักเรียนแต่ละกลุ่มทบทวนเรื่องที้อ่านจากใบความรู้ Three Friends และปริศนารหัสลำดับเหตุการณ์ร่วมกัน
2. ตัวแทนแต่ละกลุ่มอ่านคำถามจากใบงานที่ 3 (Work Sheet 3) และให้สมาชิกทุกกลุ่มเขียนตอบคำถามจากใบงานจนครบ 10 ข้อ แล้วครูเฉลยคำตอบ
3. นำคะแนนที่ได้ของสมาชิกทุกคนภายในกลุ่มเพื่อหาคะแนนรวมเป็นคะแนนเฉลี่ยของกลุ่ม

ขั้นที่ 5 การประเมินผลและมอบรางวัล :

1. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปประโยคอีกครั้ง และมอบรางวัลกลุ่มที่ได้คะแนน 3 ลำดับแรก
2. ครูแจกใบงานบรรยายภาพให้นักเรียนเขียนประโยคบรรยายภาพ ดังใบงานที่ 4 (Work Sheet 4)

การประเมินผล :

1. สังเกตจากการปฏิสัมพันธ์ของสมาชิกภายในกลุ่ม
2. สังเกตจากการตอบคำถามของนักเรียน
3. ตรวจใบงานของนักเรียน
4. ตรวจการเขียนประโยคของนักเรียน

สื่อการเรียนการสอน :

1. รูปภาพ (Picture)
2. ใบงาน (Work Sheet)
3. ใบความรู้ (Context Sheet)

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

แผนการสอนที่ 8 (ทักษะการเขียนเรื่อง Three Friends)

วิชา : ภาษาอังกฤษหลัก 10 (อ 015)

ชั้น : มัธยมศึกษาปีที่ 3

เวลา : 50 นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้ :

เขียนประโยคและข้อความเพื่อบรรยายสิ่งต่าง ๆ ตามขั้นตอน และวิธีการได้

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม :

1. นักเรียนสามารถเขียนประโยคเป็นข้อความได้ใจความสมบูรณ์
2. นักเรียนสามารถเขียนข้อความเพื่อบรรยายสิ่งต่าง ๆ ตามขั้นตอนได้
3. นักเรียนสามารถบรรยายภาพได้ใจความสมบูรณ์

กิจกรรม : นักเรียนถาม-ตอบ

สาระสำคัญ : Writing : Three Friends (จากหนังสือ Highlights)

กิจกรรมการเรียนการสอน : แบบปกติ

ขั้นนำ :

1. ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ให้นักเรียนทราบ
2. ครูทบทวนความรู้เรื่อง Three Friends โดยสอบถามความรู้จากเรื่องที่เรียนไปแล้ว

เช่น

- What is Christmas Day?

(It is the day when Jesus Christ was born.)

- What do people do on Christmas day?

(They give presents to one another.)

- On what day is Christmas Day?

(It is on December, 25.)

ขั้นสอน :

1. ครูแสดงภาพมีกลุ่มคนนั่งคุยกันในสวนและจิบน้ำชา ขณะเดียวกันบริเวณนั้นมีสวนต้นไม้ร่มรื่น
2. ครูพูดประโยคบรรยายภาพให้นักเรียนฟัง เช่น :

There are 3 persons sitting in the garden. They are talking about their schools and their friends. The first person talk about Christmas Day in his

country. The second and the third person talk about Loy Krathong Day. While they are talking, they drink tea with cookies. From the picture they are happy.

3. ให้นักเรียนอาสาสมัครพูดประโยคจากภาพตามความคิดเห็นของตนเอง ดังใบงานที่ 1 (Work Sheet 1)

ขั้นสรุป :

1. ครูแจกใบงานให้นักเรียนเขียนเรียงลำดับข้อความในประโยคให้ถูกต้อง ดังใบงานที่ 2 (Work Sheet 2)
2. ครูและนักเรียนร่วมกันเฉลยคำตอบ และนักเรียนทุกคนตอบคำถามในใบงานที่ 3 (Work Sheet 3)
3. ครูแจกใบงานบรรยายภาพให้นักเรียนเขียนประโยคบรรยายภาพ (ใบงานที่ 4) (Work Sheet 4)

ขั้นประเมินผล :

1. สังเกตการตอบคำถามของนักเรียน
2. ตรวจใบงานนักเรียน
3. ตรวจสอบการเขียนประโยคของนักเรียน

สื่อการเรียนการสอน

1. รูปภาพ (Picture)
2. ใบงาน (Work Sheet)
3. ใบความรู้ (Context Sheet)

Work Sheet 1**Role Play :**

Wichit : Good afternoon A and B?

Peter : Good afternoon.

Bil : I'm glad to meet you.

Wichit : Excuse me, I will ask you about Christmas Day in English?

Peter : Christmas Day is the day when Jesus Christ was born. Everybody in my family gives presents one another and to their friends.

Bill : On Christmas Day, we have a small tree in our house and call it a Christmas tree. The people hang presents on it and put candles on it. It is very pretty when we light the candles.

Wichit : In Thailand we also have things with candles.

Peter and Bill : What are they?

Wichit : They are krathongs. A Krathong is made from banana leaves. It can float on water. We put candles and incense sticks – joss sticks – and some other things in the krathong. Then we let it float on the water of a river or a canal or a pond.

Work Sheet 2

Rewrite the sentence in correct order :

- _____ 1. Wichit can speak a little English.
- _____ 2. Some American also like tea.
- _____ 3. Wichit school is in Chiang Mai.
- _____ 4. Wichit has an English friend.
- _____ 5. English people like to have tea in the afternoon.

Answer : _____.

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

Answer

Answer :

4, 1, 5, 2, 3

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

Work Sheet 3

Answer the question correctly :

1. Is Peter an English boy?

---

2. What language did Wichit speak to Peter and Bill?

---

3. Where did they have tea?

---

4. Do most American like tea?

---

5. Where is Wichit's school?

6. Did Wichit talk about Christmas Day?

---

7. What is Jesus Christ's birthday?

---

8. When do they have Christmas trees?

---

9. What is a *krathong* made form?

---

10. Where do we let a *krathong* float?

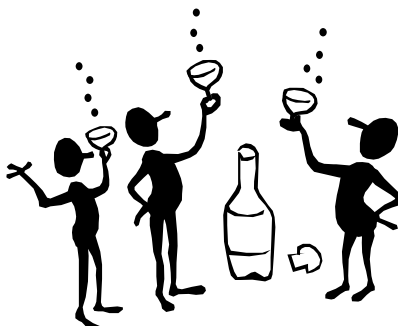
มหาวิทยาลัยศิลปากร ส่วนพิเศษสมัคร

Answer

1. Yes, he is.
2. Wichit spoke English to Peter and Bill.
3. They had tea in the garden.
4. No, they don't.
5. Wichit's school is in Chiang Mai.
6. No, he didn't.
7. It is the day when Jesus Christ was born.
8. They have Christmas trees on December, 25.
9. It is made from banana leaves.
10. We let a krathong float on water.

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

Work Sheet 4

Direction : Write the sentences to describe the picture.

There are three friends talking in the garden.

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

แผนการสอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียนด้วยการสอนอ่านและเขียนแบบบูรณาการ

โดยใช้เทคนิคการร่วมมือกัน CIRC

แผนการสอนที่ 9 (ทักษะการอ่านเรื่อง McDonald's)

วิชา : ภาษาอังกฤษหลัก 10 (อ 016)

ชั้น : มัธยมศึกษาปีที่ 3

เวลา : 50 นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้ :

อ่านออกเสียงคำและข้อความที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม :

1. นักเรียนสามารถอ่านคำศัพท์ที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถอ่านข้อความที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง

กิจกรรม : เกมส์ และบทบาทสมมติ

สาระสำคัญ : Reading : McDonald's (จากหนังสือ Top line)

กิจกรรมการเรียนการสอน : CIRC

ขั้นที่ 1 การเตรียมผู้เรียน :

1. ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ให้นักเรียนทราบ
2. ครูแสดงแผนภูมิเพื่อตรวจสอบความเข้าใจของนักเรียนโดยใช้แผนภูมิ Brain storming ให้นักเรียนอ่าน เช่น own, counter, waiter, washing-up, hamburger, fries สอบถามว่าศัพท์เหล่านี้เคยพบหรือไม่ โดยตัวแทนกลุ่มเป็นผู้บอก ดังใบงานที่ 1 (Work Sheet1)

ขั้นที่ 2 การสอนเนื้อหาสาระ :

1. ครูออกเสียงคำศัพท์ใหม่ ให้นักเรียนออกเสียงตามจนครบทุกคำ เช่น agree, paid, menu, restaurant, different, waiter, waitress
2. นักเรียนแต่ละกลุ่มสะกดคำศัพท์ใหม่
3. ครูแสดงภาพ McDonald's ให้นักเรียนดูว่ารู้จักเพียงใด
4. แจกใบความรู้เรื่อง McDonald's ให้นักเรียนทุกกลุ่มศึกษาและแบ่งหน้าที่รับผิดชอบของสมาชิกแต่ละกลุ่ม
5. ตัวแทนแต่ละกลุ่มนำเสนอคำศัพท์ใหม่ อ่านออกเสียงข้อความในประโยค และสรุปเรื่องย่อ

ขั้นที่ 3 กิจกรรมกลุ่มย่อย

- สมาชิกแต่ละกลุ่มจับคู่กันถามตอบประโยคในเนื้อเรื่องที่อ่าน เช่น
  - Who got tired of the customers ordering so many different things to eat?
(Mae and Dick)
  - Who asked to buy Mae and Dick's restaurant?
(Ray Kroc asked to buy it.)
  - What is a restaurant? (A place to eat)
- แต่ละกลุ่มแสดงบทบาทสมมติจากเรื่อง
- ผู้สอนตั้งคำถามที่แต่ละกลุ่มแสดงบทบาทสมมติเรื่อง McDonald's

Mac : Dick. I felt tired for selling different things to eat.

Dick : I see, so if we gave customers a smaller menu we could make some of the food before they come, and they wouldn't have to wait so long for their meals.

Mac : I agreed with you and I thought we wouldn't need any waiters or waitresses, and also use plastic plates so there wouldn't be any washing – up.

Ray : Good morning Mac and Dick I hope to buy your business.

Mac and Dick : How much did you agree to buy it?

Ray : O.K. I gave you \$27 million.

Mac and Dick : Sure, I sold it to you.

Ray : Thank you.

ขั้นที่ 4 การแข่งขันเกมวิชาการ :

- นักเรียนแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนเลือกแบบทดสอบ อ่านคำถามจากแบบทดสอบ ให้เพื่อนฟังและสมาชิกในกลุ่มทุกคนเขียนคำตอบ เมื่อครบ 10 ข้อแล้ว ครูเฉลยคำตอบ
- นำคะแนนของสมาชิกทุกคนมารวมกันเพื่อหาคะแนนเฉลี่ยของกลุ่ม

ขั้นที่ 5 การประเมินผลและมอบรางวัล :

- กลุ่มที่ทำคะแนนได้มาก 3 ลำดับแรก รับรางวัลจากครู
- ครูสุ่มตัวอย่างกลุ่มยอดเยี่ยมอ่านข้อความจากเรื่องให้เพื่อนฟัง

การประเมินผล :

1. สังเกตจากการร่วมกิจกรรมภายในกลุ่มและระหว่างกลุ่ม
2. สังเกตจากการแสดงบทบาทสมมติสื่อสารได้เข้าใจ
3. ผลคะแนนของการแข่งขัน
4. อ่านออกเสียงคำและข้อความได้ถูกต้อง

สื่อการเรียนการสอน :

1. ใบความรู้ (Context Sheet)
2. แบบทดสอบ (Test)
3. ใบงาน (Work Sheet)

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

แผนการสอนแบบปกติ
แผนการสอนที่ 9 (ทักษะการอ่านเรื่อง McDonald's)

วิชา : ภาษาอังกฤษหลัก 10 (อ 016)

ชั้น : มัธยมศึกษาปีที่ 3

เวลา : 50 นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้ :

อ่านออกเสียงคำและข้อความที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม :

1. นักเรียนสามารถอ่านคำศัพท์ที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถอ่านข้อความที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง

กิจกรรม : นักเรียนถาม-ตอบ

สาระสำคัญ : Reading : McDonald's (จากหนังสือ Top line)

กิจกรรมการเรียนการสอน : แบบปกติ

ขั้นนำ :

1. ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ให้นักเรียนทราบ
2. ครูออกเสียงคำศัพท์ใหม่ให้นักเรียนออกเสียงตาม เช่น owner, counter, waiter washing-up, hamburger, fries ทั้งชั้นและทีละคน ดังใบงานที่ 1 (Work Sheet 1)
3. สุ่มตัวอย่างนักเรียนสะกดคำศัพท์ใหม่ เช่น agree, paid, menu, restaurant, different, waiter, waitress

ขั้นสอน :

1. ครูแจกใบความรู้เรื่อง McDonald's ให้นักเรียน โดยครูอ่านนำทีละประโยค แล้วนักเรียนอ่านตามจนจบเรื่อง
2. ครูอธิบายความหมายทีละประโยคจากเรื่องที่อ่าน
3. ครูพูดสรุปเรื่องจนจบข้อความ แล้วให้นักเรียนซักถาม

ขั้นสรุป :

1. นักเรียนส่งตัวแทนอ่านประโยคจากเรื่องในใบงาน
2. ตัวแทนนักเรียนตอบคำถามครู เช่น
  - Where is your nearest McDonald's?
  - Do you like to eat McDonald's food?
  - Why do you think so many people like McDonald's?

3. ครูแจกแบบทดสอบให้นักเรียนทำ

ขั้นประเมินผล :

1. สังเกตการอ่านออกเสียงคำศัพท์ได้ถูกต้อง
2. ตรวจคะแนนจากแบบทดสอบ
3. สังเกตการอ่านเนื้อเรื่องได้ถูกต้อง

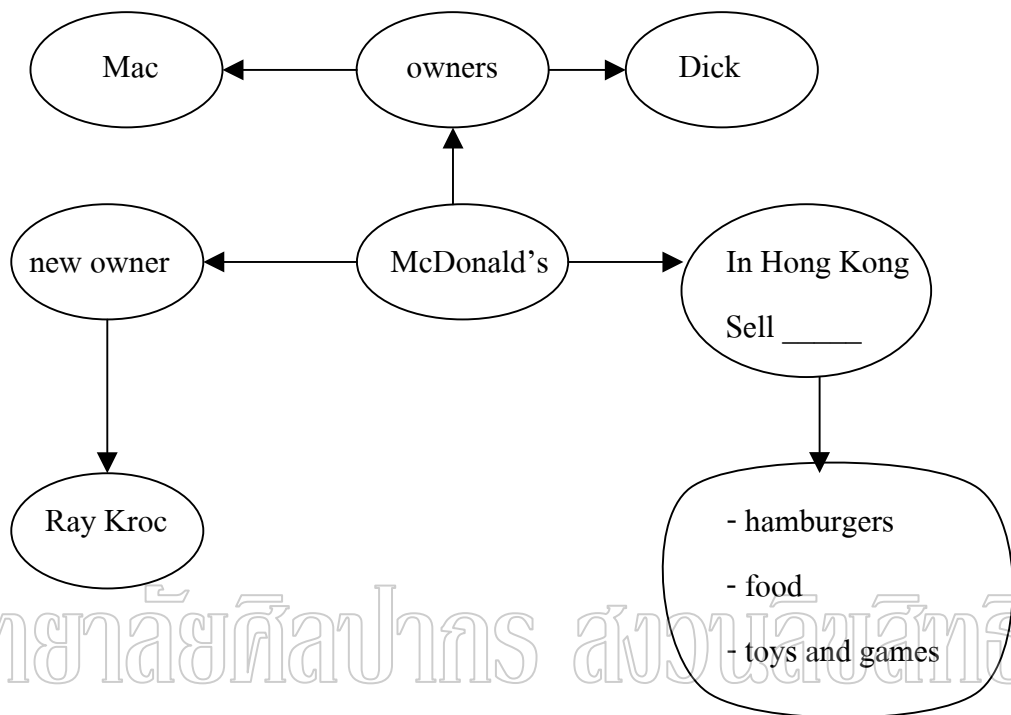
สื่อการเรียนการสอน :

1. ใบความรู้ (Context Sheet)
2. แบบทดสอบ (Test)
3. ใบงาน (Work Sheet)

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

Work Sheet 1

Do You Know These words :

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงขลาวิทยาเขต

Context Sheet

เนื้อหาของ Reading – Writing นำมาจากหนังสือ Top line เรื่อง McDonald's

McDonald's

There were two McDonalds – Mac and Dick – and they were brothers. In 1948, they owned a restaurant in California. They liked working in the restaurant, but they got tired of the customers ordering so many different things to eat.

‘If we gave customers a smaller menu we could make some of the food before they come, and they wouldn't have to wait so long for their meals,’ said one of the brothers. The other brother agreed and added, ‘And if we made the customers come to the counter, we wouldn't need any waiters or waitresses. We could also use plastic plates so there wouldn't be any washing-up.’

These were such good ideas that the McDonald brothers used them, and the customers were very pleased. They got their meals very quickly – in less than a minute – and they paid only 15 cents for hamburgers and 10 cents for fries. The first McDonald's restaurant had no seats for customers to sit on. This meant that people had to take their food away, and that no one had to clean up any tables after them.

Then a man called Ray Kroc came to the brothers and asked to buy their business. They Agreed to sell it to him for \$27 million. After that, people paid Ray Kroc to open their own restaurants using the McDonald's name and menu. Before long, there were McDonald's restaurants all over the United States, and nowadays, they are all over the world – even in China and Russia.

The most successful McDonald's business is in Hong Kong. The Hong Kong McDonald's sells more hamburgers everyday than any other McDonald's anywhere else in the world. McDonald's restaurants are so successful because children love going to them. They like the food, and they like the toys and games they can get at McDonald's.

McDonald's Test

Questions:

1. Who are Mac and Dick?
  - a. They are friends.
  - b. They are brothers.
  - c. They are cousins.
  - d. They are boyfriends.
2. When did Mac and Dick own a restaurant?
  - a. In 1945
  - b. In 1946
  - c. In 1947
  - d. In 1948
3. What town did Mac and Dick own a restaurant?
  - a. California
  - b. Toronto
  - c. Utah
  - d. San Francisco
4. How much do the customers pay for hamburgers?
  - a. 5 cents
  - b. 10 cents
  - c. 15 cents
  - d. 20 cents
5. How much do the customers pay for fries?
  - a. 5 cents
  - b. 10 cents
  - c. 15 cents
  - d. 20 cents
6. Who buy Mac and Dick's business?
  - a. Ray Kroc
  - b. Ray Calvin
  - c. Ray Joyce
  - d. Ray Robin
7. How much did Mac and Dick agree to sell their business?
  - a. \$ 25 million
  - b. \$ 26 million
  - c. \$ 27 million
  - d. \$ 28 million
8. Which place is McDonald's business the most successful?
  - a. China
  - b. Russia
  - c. Thailand
  - d. Hong Kong
9. Who love to go to McDonald's restaurants?
  - a. Parents
  - b. Children
  - c. Students
  - d. Teachers
10. Who like the toys and games at McDonald's?
  - a. Parents
  - b. Children
  - c. Students
  - d. Teachers.

Answer (McDonald's)

1. b

2. d

3. a

4. c

5. b

6. a

7. c

8. d

9. b

10. b

แผนการสอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียนด้วยการสอนอ่านและเขียนแบบบูรณาการ

โดยใช้เทคนิคการร่วมมือกัน CIRC

แผนการสอนที่ 10 (ทักษะการเขียนเรื่อง McDonald's)

วิชา : ภาษาอังกฤษหลัก 10 (อ 016)

ชั้น : มัธยมศึกษาปีที่ 3

เวลา : 50 นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้:

นักเรียนสามารถเขียนบรรยายภาพและสิ่งของตามที่กำหนดให้ได้

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม :

1. เขียนคำศัพท์จากภาพได้ถูกต้อง
2. เขียนประโยคและข้อความได้ใจความ
3. เขียนบรรยายภาพตามที่กำหนดให้ได้

กิจกรรม : แบ่งกลุ่มนักเรียน / บทบาทสมมติ / Information Gap

สาระสำคัญ : Writing : McDonald's (จากหนังสือ Top line)

กิจกรรมการเรียนการสอน : CIRC

ขั้นที่ 1 การเตรียมผู้เรียน :

1. ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ให้นักเรียนทราบ
2. ครูทบทวนเนื้อหาที่นักเรียนเรียนไปแล้ว ให้นักเรียนบอกสะกดคำศัพท์ เช่น restaurant, own, customers, ordering, smaller, menu, food, counter, plastic, plates business
3. แบ่งกลุ่มนักเรียนตามเทคนิค CIRC โดยจัดกลุ่มละ 4 – 6 คน ประกอบด้วยนักเรียนเก่ง – ปานกลาง – และอ่อน (1 : 2 : 1)

ขั้นที่ 2 การสอนเนื้อหาสาระ :

1. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มอ่านเรื่องจากใบความรู้เรื่อง McDonald's แล้วสังเกตคำศัพท์จากเรื่อง
2. ครูกำหนดให้แต่ละกลุ่มศึกษาประโยคจากเรื่องที่อ่าน
3. ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มเขียนคำศัพท์ตามคำบอกจากเรื่องที่อ่าน เช่น restaurant, own, customers, ordering, smaller, menu, food, counter, plastic, plates business
4. สลับกลุ่มกันตรวจคำตอบ

5. กรุบออกเขียนตามคำบอกให้นักเรียนเขียนเป็นประโยคจากเรื่องทีอ่านทุกคน
  - There were two McDonald's – Mac and Dick.
  - They were brothers.
  - They owned a restaurant in California.
  - They liked working in the restaurant.
  - They got tired of the customers ordering so many different thing to eat.
6. นักเรียนตรวจคำตอบจากแถบประโยค

ขั้นที่ 3 กิจกรรมกลุ่มย่อย

1. สมาชิกแต่ละกลุ่มศึกษาคำศัพท์จากเรื่อง และคัดกันสะกด ถาม – ตอบ
2. สมาชิกจับคู่กันเขียนคำศัพท์ตามคำบอก โดยเลือกศัพท์จากเนื้อเรื่องแล้วเฉลยคำตอบ
3. สมาชิกภายในกลุ่มเลือกตัวแทนเป็นผู้บอกข้อความในประโยคโดยให้สมาชิกเขียนตามคำบอก
4. ตรวจสอบความถูกต้องหลังจากเขียนประโยคครบถ้วนแล้ว
5. แต่ละกลุ่มแสดงบทบาทสมมติเป็นคนขาย – คนซื้อ McDonald's

ขั้นที่ 4 การแข่งขันเกมวิชาการ :

1. ให้นักเรียนทุกกลุ่มเขียนเรียงลำดับอักษร โดยได้คำศัพท์ที่ถูกต้อง โดยให้ทำจำนวน 10 คำ เช่น

1.1

u	m	n	e
m	e	n	u

1.2

d	o	f	o
f	o	o	d

1.3

w	n	o
o	w	N

1.4

s	r	c	e	u	m	t	o
c	u	s	t	o	m	e	r

1.5	u	c	r	o	e	n	t
	c	o	u	n	t	e	R

1.6	a	c	p	t	s	l	i
	p	l	a	s	t	i	C

1.7	l	a	p	e	t
	p	l	a	t	E

1.8	l	s	e	l	m	r	a
	s	m	a	l	l	e	R

1.9	i	n	b	s	u	s	e	s
	b	u	s	i	n	e	s	S

1.10	n	r	s	a	e	r	a	t	t	u
	r	e	s	t	a	u	r	a	n	T

- เมื่อครบเวลาที่กำหนดครูเฉลยคำตอบที่ถูกต้องแล้วนำคะแนนของทุกคนมารวมกัน เพื่อเป็นคะแนนเฉลี่ยของกลุ่ม
- ให้แต่ละกลุ่มร่วมกันทำใบงาน Information Gap ที่กำหนดให้ตามใบงานที่ 1 (Work Sheet 1) เมื่อทำเสร็จแล้วครูเฉลยคำตอบคิดคะแนน นำคะแนนของทุกคนมารวมกันเป็นคะแนนเฉลี่ยของกลุ่ม

ขั้นที่ 5 การประเมินผลและมอบรางวัล :

- ครูมอบรางวัลกลุ่มที่ทำคะแนนได้ 3 ลำดับแรก
- ครูแจกใบงานรูปภาพเกี่ยวกับการซื้ออาหาร ให้นักเรียนทุกกลุ่มเขียนบรรยายภาพ อย่างน้อยกลุ่มละ 10 ประโยค ให้ได้ใจความ ดังใบงานที่ 2 (Work Sheet 2)

การประเมินผล :

- สังเกตจากการตอบคำถาม การร่วมกิจกรรมภายในกลุ่ม
- สังเกตจากการแสดงบทบาทสมมติ
- ผลคะแนนของการแข่งขัน
- เขียนบรรยายภาพได้ใจความครบถ้วน

สื่อการเรียนการสอน :

1. ใบความรู้ (Context Sheet)
2. ใบงาน (Work Sheet)
4. รูปภาพ (Picture)

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

แผนการสอนแบบปกติ

แผนการสอนที่ 10 (ทักษะการเขียนเรื่อง McDonald's)

วิชา : ภาษาอังกฤษหลัก 10 (อ 016)

ชั้น : มัธยมศึกษาปีที่ 3

เวลา : 50 นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้ :

นักเรียนสามารถเขียนบรรยายภาพและสิ่งของตามที่กำหนดให้ได้

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม :

1. เขียนคำศัพท์จากภาพได้ถูกต้อง
2. เขียนประโยคและข้อความได้ใจความ
3. เขียนบรรยายภาพตามที่กำหนดให้ได้

กิจกรรม : นักเรียนถาม-ตอบ

สาระสำคัญ : Reading : McDonald's (จากหนังสือ Top line)

กิจกรรมการเรียนการสอน : แบบปกติ

ขั้นนำ :

1. ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ให้นักเรียนทราบ
2. ครูทบทวนเนื้อหาที่เรียนไปแล้วโดยสอบถามคำศัพท์จากนักเรียน แล้วให้นักเรียนเขียนศัพท์ลงบนกระดานดำ เช่น restaurant, own, customers, ordering, smaller, menu, food, counter, plastic, plates, business
3. สอบถามนักเรียนเรื่อง McDonald's ให้นักเรียนเล่าเรื่องย่อ

ขั้นสอน :

1. ครูอธิบายประโยคจากใบความรู้ McDonald's ให้นักเรียนศึกษา การลำดับเหตุการณ์ในประโยค
2. ครูอธิบายเนื้อหารูปแบบประโยค
3. ครูแจกกระดาษให้นักเรียนเขียนคำศัพท์ตามคำบอกจากเนื้อเรื่องที่อ่าน
4. นักเรียนแลกเปลี่ยนตรวจคำตอบ
5. ครูบอกเขียนประโยคตามคำบอก ให้นักเรียนเขียนทุกคน
6. ครูเฉลยโดยใช้แถบประโยค

ขั้นสรุป :

1. ครูแจกใบงานการลำดับอักษรให้นักเรียนเขียนคำโดยลำดับให้ถูกต้อง
2. ครูเฉลยคำตอบที่ถูกต้อง
3. ครูให้นักเรียนทำใบงาน Information Gap ดังใบงานที่ 1 (Work Sheet 1)
4. ครูและนักเรียนร่วมกันเฉลยสรุปคำตอบที่ถูกต้อง
5. ครูแจกภาพเกี่ยวกับการซื้ออาหารให้นักเรียนเขียนประโยคบรรยายภาพให้ได้ใจความที่ถูกต้องสมบูรณ์ ดังใบงานที่ 2 (Work Sheet 2)

ขั้นประเมินผล :

1. สังเกตจากการตอบคำถามของนักเรียน
2. ตรวจใบงานการเขียนคำศัพท์
3. ตรวจใบงานการเขียนประโยค
4. ตรวจใบงานการเขียนบรรยายภาพได้ถูกต้อง

สื่อการเรียนการสอน :

1. ใบความรู้
2. ใบงาน Information Gap และใบงานการลำดับอักษร และใบงานบรรยายภาพ
3. รูปภาพ

Work Sheet 1
Information Gap

Complete the sentences correctly :

1. There were two _____ - Mac and Dick and They were brothers.
2. They wouldn't have to wait _____.
3. We wouldn't need _____.
4. _____ so there wouldn't be any washing – up.
5. The first McDonald's restaurant had no seats _____.
6. No she had to clean up _____ after them.
7. They _____ it to him for \$ 27 million.
8. _____ there were McDonald's restaurants all over the United.
9. And nowadays, _____ - even in China states and Russia.
10. _____ McDonald's business is in Hong Kong.

Answer

1. McDonalds
2. so long for their meals.
3. Any waiters or waitresses.
4. We could also use plastic plates.
5. for customers to eat on.
6. any tables
7. agreed to sell
8. Before long
9. they are all over the world
10. The most successful

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

Work Sheet 2

Direction : Look at these pictures. Write a sentence saying which picture shows the first McDonald's and say why. Write a sentence about each of the other pictures. Say what each of them shows.

a.

b.

c.

d.

e.

a.

b.

c.

d.

e.

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

ภาคผนวก ข

หนังสือขออนุญาตทดลองเครื่องมือวิจัย และรายนามผู้เชี่ยวชาญ

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์
ตรวจเครื่องมือวิจัย

ที่ ทน (นธ) 1109/ ๕16๔

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์ นครปฐม 73000

/ พุทธศักราช 2545

เรื่อง ขาดทดลองเครื่องมือนิวทริค

เรียน ผู้อำนวยการ โรงเรียนสตรีรัตนราชวิทยาลัย

ด้วย นางถาวรศรีสุวรรณ วิวิธเทศ นักศึกษาระดับปริญญาโทบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการ
นิเทศ (สาขาการศึกษา) มหาวิทยาลัยศิลปากร ได้แจ้งทำวิทยานิพนธ์ จากไปเขียนศึกษาเครื่องมือนิวทริค
ทางดนตรีวงเวียนมโหรีของวงมโหรีของโรงเรียนสตรีรัตนราชวิทยาลัย ปีที่ 3 ซึ่งได้ทำการขอขออนุญาตให้นักเรียนร่วมเขียนวิทยานิพนธ์
การตอนแรกปกติ มีความประสงค์จะขาดทดลองเครื่องมือนิวทริคกับนักเรียนจำนวนนักศึกษาปีที่ 3/2 ในโรงเรียนของ
ท่าน เพื่อประกอบบทวิทยานิพนธ์ ในกรณีนี้บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร จึงขอความอนุเคราะห์ที่
จากท่าน โปรดอนุญาตให้นักศึกษาดังกล่าวได้ทดลองเครื่องมือนิวทริค

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิราวรรณ คงกล้า)

แทนบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานสหภาพการป้องกันจังหวัดวิเศษ

โทร. 034243435 , 034218788

รายนามผู้เชี่ยวชาญที่ผู้ตรวจเครื่องมือวิจัย

1. อาจารย์จตุรงค์ อินทร์รุ่ง ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดผลประเมินผล	ผู้ช่วยผู้อำนวยการโรงเรียน โรงเรียนวัดห้วยจรเข้วิทยาคม อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม
2. อาจารย์สรัญญา ไหลสุพรรณวงศ์ ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาและภาษา	อาจารย์ 2 ระดับ 7 โรงเรียนสิรินธรราชวิทยาลัย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม
3. อาจารย์กัลยาณี เรือนทอง ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาและภาษา	อาจารย์ 2 ระดับ 7 โรงเรียนราชโบริกานุเคราะห์ อำเภอเมือง จังหวัดราชบุรี

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

ประวัติผู้วิจัย

- ชื่อ – สกุล** นางสาวศรีสุวรรณ วิวิธเทศ
- ที่อยู่** 83 หมู่ 1 ตำบลคอนยายหอม อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม 73000
โทรศัพท์ 0-3422-9092, 0-9525-5059
- ที่ทำงาน** โรงเรียนสิรินธรราชวิทยาลัย
ตำบลสนามจันทร์ อำเภอเมือง
จังหวัดนครปฐม โทรศัพท์ 0-3425-0948, 0-3427-2434-5
- ประวัติการศึกษา**
- พ.ศ. 2520** สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น
จากโรงเรียนราชินีบูรณะ อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม
- พ.ศ. 2522** สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
จากโรงเรียนพระปฐมวิทยาลัย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม
- พ.ศ. 2526** สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี ครุศาสตร์บัณฑิต
จากวิทยาลัยครูนครปฐม สาขาวิชาเอกภาษาอังกฤษ
- พ.ศ. 2543** ศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
- ประวัติการทำงาน**
- พ.ศ. 2527 – 2529** อาจารย์ 1 ระดับ 3 โรงเรียนสวนแตงวิทยา
อำเภอเมือง จังหวัดสุพรรณบุรี
- พ.ศ. 2529 – 2540** อาจารย์ 2 ระดับ 5 โรงเรียนสระกะเทียมวิทยาคม
“สังวรเจษฎ์ประกาศมอุปถัมภ์” อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม
- พ.ศ. 2540 – ปัจจุบัน** อาจารย์ 2 ระดับ 7 โรงเรียนสิรินธรราชวิทยาลัย
อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม